

สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง

นายอดิศร ชูทอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

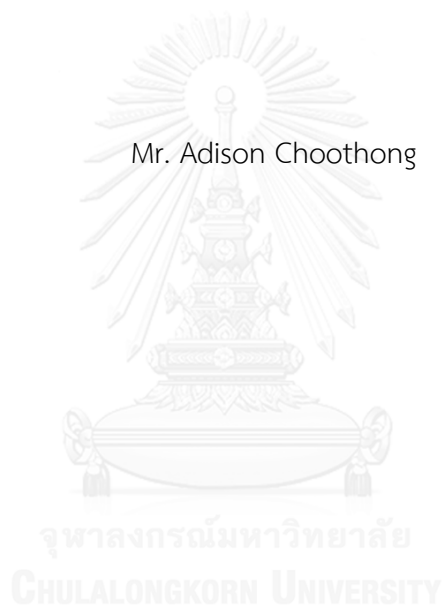
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

STATES,PROBLEMS AND SOLUTIONS OF FEMALE MUAY- THAI COMPETITION

Mr. Adison Choothong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2014

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง
โดย	นายอดิสร ชูทอง
สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์การกีฬา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ชัย อินทิตราภรณ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิลปชัย สุวรรณธาดา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย บุญรอด)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ฟอง เกิดแก้ว)

อดิสร ชูทอง : สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง
(STATES, PROBLEMS AND SOLUTIONS OF FEMALE MUAY- THAI COMPETITION)

อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ชัชชัย โกมารทัต, หน้า.

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง

วิธีดำเนินการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง จำนวน 71 คน ได้แก่ เจ้าของค่ายมวย ผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยหญิง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง จำนวน 87 คน ได้แก่ โปรโมเตอร์ ผู้ตัดสิน นักข่าว ผู้ชม นักวิทยาศาสตร์การกีฬาและแพทย์ รวมจำนวน 158 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลและสรุปสาระโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ระหว่างผู้แทนกลุ่มที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง

ผลการวิจัย พบว่า 1. สภาพการแข่งขันมวยไทยหญิงในภาพรวม (Mean=3.86) มีการปฏิบัติตามหลักวิชาอยู่ในระดับมาก 2. ปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิงในภาพรวม (Mean=2.91) พบปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัญหาก่อนวันแข่งขัน ด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิคและเทคนิคก่อนวันแข่งขัน (Mean=3.31) ด้านการควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย (Mean=3.26) และด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน (Mean=3.23) พบปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาในวันแข่งขัน ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก (Mean=2.93) ด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน (Mean=2.93) ด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน (Mean=2.84) และด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย (Mean=2.82) พบปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน 3. แนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิงตามรูปแบบการแข่งขันในปัจจุบัน ควรเน้นการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก ตามศิลปะการต่อสู้มวยไทยให้ครบถ้วน ปรับปรุงระบบการให้คะแนน ปรับจำนวนยก เวลาชก และเวลาพักระหว่างยก ปรับปรุงอุปกรณ์ป้องกันอันตรายขณะแข่งขัน และควรนำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดความปลอดภัย ควรมีการจัดทำมาตรฐานมวยไทยหญิงแห่งชาติ มีการจัดการแข่งขันในรูปแบบการแสดงศิลปะการต่อสู้ด้วยมวยไทยให้มากขึ้น

สรุปผลการวิจัย แม้ว่าสภาพการแข่งขันมวยไทยหญิงจะอยู่ในระดับน่าพอใจ แต่ก็ยังคงพบปัญหาหลายประการ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ปรับปรุงตามความเหมาะสม

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การกีฬา

ปีการศึกษา 2557

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

5578422039 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS: STATES/ PROBLEMS/ SOLUTIONS/ FEMALE MUAY- THAI COMPETITION

ADISON CHOOTHONG: STATES,PROBLEMS AND SOLUTIONS OF FEMALE MUAY- THAI COMPETITION. ADVISOR: ASSOC. PROF. CHUCHCHAI GOMARATUT, pp.

Abstract

Purpose The purpose was to study states, problems and solutions of female Muay Thai competition

Methods This study was survey research. The 158 subjects were divided into two groups directly involved with Muay Thai boxing; camp owners, trainers, and female Thai boxers (71 people) and indirectly involved, including promoters, referees, journalists, spectators, sports scientists, and doctors (87 people) : data collection using an interview questionnaire. The data were analyzed and summarized by frequency, percentage, mean, and standard deviation. Of awareness about the problems and possible solutions. The data attributed to the focus group between the groups involved to find a solution to a conclusion about female boxing competition.

Results 1. The states of competition, they were in high level for overall (Mean=3.86). 2. The problems of competition were performed in moderate level (Mean=2.91). For each item found that the technic and tactic preparation of boxer (Mean=3.31), the weight control (Mean=3.26) and the training before the competition (Mean=3.23) had the problem at moderate level. The problems in the competition day, the game resolve, the injuries and first aid during the game (Mean=2.93), the judgment and the results (Mean=2.84) and the accessories and clothes (Mean=2.82) had the problem at moderate level. 3. To improve the current way of female Muay Thai competition, focus more on the use of the fist, foot, knee and elbow according to the original Muay Thai. Improve the scoring system, amount of round, period of time in each round, break time, personal protection equipment and apply the Sports Science knowledge in order for safety. There should be the national female Muay Thai standardization and arranged more in the martial arts competition.

Conclusions; Even though the Female Muay Thai is in the sustainable level, they still face numerous challenges. The organization involved can take advantage of this research to further develop the female Muay Thai.

Field of Study: Sports Science

Academic Year: 2014

Student's Signature

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา ข้อชี้แนะและความช่วยเหลือในหลายสิ่งหลายอย่าง จนกระทั่งลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ครู อาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย และเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิลปชัย สุวรรณธาดา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย บุญรอด และรองศาสตราจารย์พอง เกิดแก้ว กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำตลอดจน แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย บุญรอด อาจารย์ยุทธนา วงศ์บ้านดู่ อาจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน อาจารย์ชินวุธ ศิริสัมพันธ์ อาจารย์อำนาจ สายฉลาด คุณพรหมเมศ จักซุรักษ์ คุณสร้อย มั่งมี ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ตลอดจนข้อคิดที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการท้าววิจัย

ขอขอบคุณ นายสุรัตน์ สร้อยกระจ่าง ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนันต์ เมฆสวรรค์ อาจารย์ อธิคม โปธา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประยุทธ์ วงศ์ประเมษฐ์ อาจารย์ยุทธนา วงศ์บ้านดู่ อาจารย์สร้อย มั่งมี อาจารย์อำนาจ สายฉลาด อาจารย์จิรศักดิ์ บุปพาชาติ นางสาวศิริโสภา ศิริศักดิ์ ที่เสียสละเวลามาร่วมแสดงความคิดเห็นในการสนทนากลุ่มย่อย (Focus group)

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ชัย อินทிரากรณ์ คณบดี คณะวิทยาศาสตร์ การกีฬา รวมถึงอาจารย์และบุคลากร คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณพี่สุภาพร โกเมนเอก และพี่ณัฐวดี สังข์ทอง ที่เป็นผู้ช่วยงานวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงเพื่อน พี่น้องทุกคนในคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่คอยเป็นกำลังใจร่วมทุกข์ร่วมสุขและให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลตลอดมา

และที่ขาดเสียไม่ได้ขอขอบคุณ คุณสุชาติ ชูทอง และ คุณสุวรรณี ชูทอง เป็นพิเศษ สำหรับความห่วงใยและกำลังใจจากครอบครัวซึ่งเป็นที่รักยิ่งที่คอยห่วงใย ให้คำปรึกษา และสนับสนุนผู้วิจัยได้ศึกษาในชั้นปริญญาโทมาบัดนี้ และเป็นแรงใจสำคัญ จนทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นายอดิสร ชูทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	50
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	60
ตอนที่ 3 ปัญหาในการแข่งขันมวยไทยหญิง.....	82
ตอนที่ 4 แนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ รวบรวมได้จากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์.....	101
ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิงจากการประชุมกลุ่มย่อย.....	103
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	107
สรุปผลการวิจัย.....	107
อภิปรายผลการวิจัย.....	120
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	130
รายการอ้างอิง	131
ภาคผนวก.....	133
ภาคผนวก ก หนังสือรับรองจริยธรรม.....	134
ภาคผนวก ข แบบสอบถามที่ใช้ในงานวิจัย	148
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	193

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง.....	60
ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดย อ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง.....	61
ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละการขึ้นทะเบียนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยหญิง.....	63
ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละการขึ้นทะเบียนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยหญิง.....	64
ตารางที่ 5 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขันและการฝึกซ้อม ก่อนการแข่งขัน.....	66
ตารางที่ 6 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติคก่อนวันแข่งขัน.....	67
ตารางที่ 7 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยและการ ประคบคู่ชก.....	68
ตารางที่ 8 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านกติกากการชก และสวัสดิการนักมวยก่อนวัน แข่งขัน.....	69
ตารางที่ 9 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการอบอุ่นร่างกาย ด้านการตรวจร่างกายและชั่ง น้ำหนักตัวนักมวย.....	70
ตารางที่ 10 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย และด้านความเชื่อ ตามระเบียบประเพณีของมวยไทย.....	72
ตารางที่ 11 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก.....	74
ตารางที่ 12 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก และด้านการ ตัดสิน.....	76
ตารางที่ 13 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่าง การแข่งขัน ด้านกิริยามารยาทในการแข่งขัน และด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก.....	78
ตารางที่ 14 สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน.....	80
ตารางที่ 15 สรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง.....	81

ตารางที่ 16 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน และด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน	82
ตารางที่ 17 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค	82
ตารางที่ 18 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย การประกบคู่ชก และกติกาการชก.....	84
ตารางที่ 19 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน.....	85
ตารางที่ 20 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย	86
ตารางที่ 21 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการอบอุ่นร่างกายและอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย.....	87
ตารางที่ 22 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย	89
ตารางที่ 23 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก	90
ตารางที่ 24 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก และด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน	91
ตารางที่ 25 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน	93
ตารางที่ 26 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านกิริยามารยาทในการแข่งขัน และด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก	95
ตารางที่ 27 ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน	96
ตารางที่ 28 สรุปปัญหากรรมการแข่งขันมวยไทยหญิง.....	97
ตารางที่ 29 สรุปสภาพการแข่งขันมวยไทยหญิง	98
ตารางที่ 30 สรุปปัญหาในการแข่งขันมวยไทยหญิง	100

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การแข่งขันเป็นสถานการณ์ที่สำคัญที่สุดที่นักกีฬา นักมวย และโค้ช จะได้แสดงออกถึงความสามารถและศักยภาพสูงสุด การฝึกซ้อมที่มีกันมายาวนานจะไม่มีจุดหมายหากไม่มีการแข่งขัน การแข่งขันจึงเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการประเมินความสามารถของ โค้ชและนักมวยในแง่ของการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ มีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการแข่งขันชัดเจน มีระเบียบข้อบังคับและกติกากการแข่งขัน ซึ่งจะใช้เป็นหลักอ้างอิงและผู้เกี่ยวข้องทุกคนต้องปฏิบัติตาม บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน เช่น กลุ่มจัดการแข่งขัน กลุ่มกรรมการตัดสิน กลุ่มนักกีฬา โค้ช และนักมวย และกลุ่มผู้ชม รวมถึงสื่อมวลชน มีสถานที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน มีการแสดงความสามารถทางด้านทักษะ เทคนิค แพคติกและกลยุทธ์การเล่นแข่งขันของผู้แข่งขัน มีผลการแข่งขัน ซึ่งต้องมีผล แพ้ ชนะ หรือเสมอ (ซัชชัย โกมารทัต, 2546)

มวยไทยเป็นกีฬาและศิลปะการต่อสู้ของประเทศไทยที่มีมาแต่สมัยโบราณ ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างไปจากกีฬาหรือมวยประเภทอื่นๆ โดยเฉพาะเรื่องของการใช้อวัยวะต่าง ๆ หรือ ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ไม่ว่าจะเป็น หมัด เท้า เข่า และศอกที่เอาไปใช้ในการชกกับคู่ต่อสู้หรือคู่แข่ง มวยไทยได้กำเนิดมาเคียงคู่กับคนไทยและได้รับความนิยมและแพร่หลายมาช้านาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยสุโขทัยมวยไทยยังถูกใช้ในการจัดเตรียมกองทัพเพื่อการทัพและการทหารโดยเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกสภาพและการเตรียมความพร้อม (ชาญณรงค์ สุหงษา, 2542) ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา มวยไทย จึงได้มีการถ่ายทอดกันเรื่อยมาในลักษณะของการต่อสู้ป้องกันตัว หรือแม้แต่ใช้ในการรักษาถิ่นที่อยู่อาศัยหรือป้องกันดินแดน ตลอดจนเป็นกีฬาที่ใช้แข่งขันในงานเทศกาลหรืองานเฉลิมฉลองต่างๆ จึงนับได้ว่ามวยไทยกลายเป็นวัฒนธรรมอันดีงามอย่างหนึ่งของไทย และยังได้รับการยอมรับจากทั่วโลกว่ามวยไทยคือศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติไทย (ลีอชา สุบรรณพงศ์, 2531) และกลายเป็นมรดกที่ทรงคุณค่าทางวัฒนธรรมมรดกภูมิปัญญาไทยกระทรวงวัฒนธรรมได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกภูมิปัญญาไทยในปี พ.ศ.2553 ควรแก่การทํานุบำรุงและส่งเสริมให้ดำรงอยู่เคียงคู่กับคนไทยและประเทศไทย

ด้วยเหตุนี้ ในปัจจุบันมวยไทยจึงกลายเป็นกีฬาหรืออาชีพที่ได้รับความนิยมอย่างสูงสุดทั้งจากชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะในด้านการท่องเที่ยวที่มวยไทยสามารถทำรายได้เข้าประเทศในแต่ละปีเป็นจำนวนมหาศาล ตลอดจนสร้างเสริมรายได้ให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องในวงการมวยไทยได้อย่างมากมาย ดังจะเห็นได้จากมวยไทยถูกจัดให้มีการแข่งขันอยู่เป็นประจำทุกวัน

ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากผู้ชมทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ และหลังจากที่ได้ชมการแสดงไปแล้วแล้วชาวต่างชาติจำนวนมากไม่น้อยที่ให้ความสนใจไม่ว่าจะเป็นชาวยุโรป อเมริกา หรือชาวญี่ปุ่น ที่ต่างก็ให้ความสนใจที่จะเรียนรู้หรือฝึกทักษะเกี่ยวกับมวยไทย (จรวาย แก่นวงษ์คำ, 2530) หรือต้องการจะพัฒนาทักษะทางร่างกายหรือแม้แต่ต้องการจะประกอบธุรกิจเกี่ยวกับมวยไทย

มวยไทยไม่เพียงแต่เป็นกีฬาสำหรับผู้ชายเท่านั้น แต่ยังเป็นกีฬาสำหรับผู้หญิงด้วยเช่นกัน หากจะนับย้อนกลับไปในอดีตกาล ผู้หญิงไทยโบราณส่วนหนึ่งได้มีการฝึกมวยไทยเพื่อป้องกันตนเองหรือเพื่อป้องกันบ้านเมืองด้วยเช่นกันเพียงแต่มีจำนวนไม่มากนัก ประกอบกับผู้หญิงเรียนรู้ได้เฉพาะท่าที่ไม่ยากหรือซับซ้อนมากนัก เช่นผู้หญิงไม่ได้ฝึกให้เตะ หรือต่อยที่ซับซ้อน แต่สำหรับในยุคปัจจุบันแนวโน้มการส่งเสริมการกีฬามวยไทยเปิดโอกาสให้ผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพมากขึ้น (ชัชชัย โกมารทัต และพอง เกิดแก้ว, 2525) จากการจัดการแข่งขันมวยไทยหญิงในปัจจุบันที่เริ่มมีการจัดการแข่งขันกันมากขึ้น ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด และที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือ มีการจัดการแข่งขัน “รายการสุดยอดมวยไทยโลก” ซึ่งมีนักมวยไทยหญิงทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติมาสมัครเป็นจำนวนมาก และมีผู้ที่สนใจติดตามชมการแข่งขันจำนวนมากไม่น้อย โดยมีผู้จัดการแข่งขัน หัวหน้าค่ายมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอน ตลอดจนพี่เลี้ยงนักมวยไทยหญิงเกิดขึ้น ทั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า ความสนใจ และความนิยมมวยไทยหญิงมีมากขึ้นทั้งในประเทศและระดับสากล ประกอบกับการแข่งขันมวยไทยหญิงถือเป็นการส่งเสริมให้ผู้หญิงไทยรู้จักคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยที่ควรค่าแก่การดำรงรักษาไว้ให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของไทย และสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ไม่อาจมองข้ามได้สำหรับสังคมปัจจุบันที่มีปัญหาเกิดขึ้นมากมายกับผู้หญิงไม่ว่าจะเป็นด้านความปลอดภัยของผู้หญิงที่เป็นนักมวยไทยหรือฝึกมวยไทยจะได้ใช้ป็นสิ่งป้องกันตัว หรือแม้แต่การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ห่างไกลยาเสพติด และยังสามารถหารายได้เสริมให้กับครอบครัวได้อีกด้วย (ชาญชัย ยมดิษฐ์, 2548)

อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อจำกัดบางประการเกี่ยวกับมวยไทยหญิงหรือการจัดการแข่งขันมวยไทยหญิง โดยเฉพาะด้านองค์ประกอบของด้านร่างกายที่แตกต่างจากผู้ชาย ประกอบกับผู้หญิงยังยึดติดกับความสวยความงาม ดังนั้นการต่อยซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้ หมัด เท้า และเข่า ซึ่งแน่นอนว่าส่วนต่างๆ ของร่างกายมีโอกาส “แตก” หรือเกิดการสูญเสียรูปทรงหรือแม้แต่ “เสียโฉม” ก็อาจเป็นไปได้ อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อทางการฝึกซ้อม การแข่งขัน เทคนิค วิธีการชก รวมถึงกฎกติกาในการควบคุมเกี่ยวกับการแข่งขันของผู้หญิง อุปกรณ์เครื่องมือในการแข่งขันยังเป็นปัญหาที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของนักมวยไทยหญิงเท่าที่ควร โดยเน้นในเชิงธุรกิจมากกว่าการส่งเสริมศิลปะมวยไทยไม่ได้ให้ความสำคัญคุ้มครองและป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการแข่งขันของมวยไทยหญิง ทำให้การแข่งขันมวยไทยหญิงยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมทั่วไป โดยยังมีบุคคลบางกลุ่มมองว่าการแข่งขันชก

มวยไทยหญิงเป็นอันตรายแก่ผู้หญิงเพราะโครงสร้างร่างกายของผู้หญิงไม่เหมาะในการชกมวยไทย และหาผลประโยชน์จากการชกมวยไทยหญิง (ชาญชัย ยมดิษฐ์ และคณะ. 2553)

Dort (2004) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง “Women in Competitive Muay Thai” ในประเด็นที่เกี่ยวกับผู้หญิงและมวยไทย ซึ่งมีการศึกษาหลากหลายประเด็นแต่ประเด็นที่น่าสนใจที่สุดคือ การตั้งเรื่องความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชายที่พบในวงการมวยไทยมาเป็นประเด็นหลักในการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การที่ผู้หญิงถูกกีดกันออกจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในการแข่งขันมวยไทยนั้น เป็นประเพณีความเชื่อดั้งเดิมของวัฒนธรรมไทยที่มองว่าผู้หญิงเป็นสิ่งอัปมงคล เป็นสิ่งที่จะทำให้ความหลังของสังเวียน และของขลังที่อยู่ในตัวนักมวยชายนั้นสูญสิ้นไป และสังคมแสดงเจตนาที่ชัดเจนในการกีดกันและแบ่งแยกนักมวยหญิงและนักมวยชาย โดยการจัดให้นักมวยหญิงขึ้นชนบคสังเวียน หลังจากที่มีการแข่งขันของนักมวยชายจบลงแล้วเท่านั้น แต่ปัจจุบันระบบดังกล่าวได้เปลี่ยนไป และแอนดอร์ทได้ทำนายไว้ว่าบทบาทของผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยจะเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น จนสามารถมีบทบาทที่เท่าเทียมกันกับบทบาทของผู้ชายได้ในอนาคต

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ทราบว่า ปัจจุบันการแข่งขันมวยไทยหญิงนำรูปแบบวิธีการแข่งขันของการแข่งขันมวยไทยทั่วไป ซึ่งเพศชายชกกันมาใช้โดยอนุโลม แต่ยังไม่มีการกฏ กติกา และระบบระเบียบวิธีการจัดการแข่งขันที่เหมาะสม อีกทั้งยังไม่มีข้อกำหนดมารองรับการการแข่งขันมวยไทยหญิงเป็นการเฉพาะ ซึ่งปัจจุบันเป็นเพียงการอนุโลมใช้กฎหมายมวย ซึ่งเน้นควบคุมมวยไทยเพศชายมาใช้เท่านั้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อตรงต่อการเตรียมนักมวยไทยหญิงเข้าแข่งขัน อันเป็นหน้าที่ของหัวหน้าค่ายมวย โค้ชและผู้ฝึกสอน และมีผลกระทบต่อตัวนักมวยไทยหญิงเอง อีกทั้งยังมีผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้องทางอ้อม เช่น โปรโมเตอร์มวย กรรมการ และผู้ตัดสิน ผู้ชม ผู้สื่อข่าว และอื่น ๆ ด้วย เช่น ผู้จัดการแข่งขัน นายสนามมวย หัวหน้าค่ายมวย ทั้งนี้ โค้ชหรือผู้ฝึกสอน ตลอดจนแฟนคลับนักมวยจะต้องเข้าใจสภาพและปัญหาที่แท้จริงของมวยไทยหญิง การแข่งขันมวยไทยหญิงควรต้องมีความแตกต่างกับการแข่งขันมวยไทยทั่วไปหรือไม่ เช่น เริ่มตั้งแต่การเตรียมตัวฝึกซ้อม การดูแลนักมวยไทยหญิง การประคบคู้ชก จะใช้น้ำหนักเป็นเกณฑ์เพียงอย่างเดียวเหมาะสมหรือไม่ ควรจะต้องพิจารณาในเรื่องของอายุ ส่วนสูง ประสบการณ์การชกประกอบด้วยหรือไม่ และระหว่างการแข่งขันจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวยมาเป็นปัจจัยต้น ๆ กติกาการแข่งขันควรแตกต่างจากการชกมวยไทยอาชีพหรือไม่ จำนวนยกควรจะน้อยกว่านักมวยไทยอาชีพหรือไม่ และเวลาการชกในแต่ละยกควรน้อยกว่านักมวยไทยอาชีพหรือไม่ หลังการชกควรจะต้องตรวจร่างกายให้ละเอียดหรือไม่ และควรจะต้องกำหนดการพักผ่อนร่างกายก็วันถึงจะมีสิทธิ์ชกในครั้งต่อไป สิ่งเหล่านี้ควรจะนำมาพิจารณาใช้ในการแข่งขันมวยไทยหญิงเพื่อที่จะให้การแข่งขันมวยไทยหญิงมีการพัฒนาอย่างถูกต้อง

ผู้วิจัยเป็นผู้หนึ่งที่ชื่นชอบและเห็นคุณค่าของศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติไทย เช่น กีฬามวยไทยโดยเฉพาะมวยไทยหญิง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการแข่งขันมวยไทย

หญิงเพื่อให้ได้ข้อมูลจากสภาพที่แท้จริง ทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ นำมาเป็นแนวทางปรับปรุง พัฒนา รวมทั้งส่งเสริมให้การแข่งขันมวยไทยหญิงเป็นที่นิยมและมีรูปแบบการแข่งขันที่แน่นอน และนอกจากนี้ยังมีประเด็นใหญ่ในสังคมอีกมากมายที่ยังไม่มีคำตอบและยังไม่มีการศึกษาวิจัยที่ชัดเจน มีการพูดวิพากษ์วิจารณ์ปราศจากข้ออ้างอิง จึงเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ผู้วิจัยอยากจะทำงานวิจัยในเรื่องการแข่งขันมวยไทยหญิง ซึ่งมีกระบวนการอีกมากมายที่จะต้องศึกษาและค้นคว้า เช่น การเตรียมตัวก่อนวันแข่งขัน การเตรียมตัวในวันแข่งขัน การปฏิบัติหลังวันแข่งขัน รูปแบบการโค้ชมวยไทยหญิงในการแข่งขันบนเวทีของโค้ชหรือผู้ฝึกสอนเหมือนหรือแตกต่างกับมวยไทยอาชีพอย่างไร การบาดเจ็บของนักมวยไทยหญิงส่วนใหญ่เกิดจากอะไร สวัสดิการที่เจ้าของค่ายมวยจัดให้กับมวยไทยหญิงมีอะไรบ้าง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาค้นคว้า เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและแก้ไขกระบวนการวิธีการโค้ชมวยไทยหญิง เพื่อให้ผู้หญิง จะได้รับความคุ้มครองและได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธีและการแข่งขันมวยไทยหญิงจะได้มีรูปแบบวิธีการแข่งขันที่ปลอดภัยเหมาะสมกับเพศหญิงและเป็นที่ยอมรับในสังคมยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการแข่งขันมวยไทยหญิง
2. เพื่อศึกษาปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิง
3. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง

ปัญหาในการวิจัย

1. ปัจจุบันการแข่งขันมวยไทยหญิง มีเฉพาะการแข่งขันชกจริงบนเวทีเพียงอย่างเดียว ภาพที่ปรากฏตามสื่อสารมวลชนพบว่ามีสภาวะที่ล่อแหลมต่อการบาดเจ็บและอันตรายต่อร่างกาย รวมถึงไม่ดำเนินการตามหลักวิชาการฝึกและการโค้ชกีฬา งานวิจัยนี้จะช่วยค้นหาคำตอบว่าสภาพและปัญหาที่แท้จริงของการแข่งขันมวยไทยหญิงในปัจจุบันเป็นอย่างไร

2. ด้วยเหตุที่มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวและเป็นกีฬาประจำชาติไทย สมควรที่จะมีการปลูกฝัง สร้างสรรค์ และส่งเสริมให้หญิงไทย ได้มีการฝึกฝนและเล่นกันอย่างแพร่หลาย แต่สภาพในปัจจุบันไม่มีทางเลือกอื่น นอกจากการแข่งขันชกจริงบนเวทีเท่านั้น งานวิจัยนี้จะช่วยค้นหาแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิงว่าควรเป็นอย่างไรและ/หรือ มีทางเลือกอื่นๆ ในการแข่งขันมวยไทยหญิงที่เหมาะสมกว่าหรือไม่

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง จากมุมมองของศาสตร์การฝึกและการโค้ชกีฬาเท่านั้น

2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง ในเขต 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานีและจังหวัดชลบุรี

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนไทยที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

3.1 กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ได้แก่ เจ้าของค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยหญิง

3.2 กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ได้แก่ โปรโมเตอร์ กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย นักข่าว ผู้ชมมวยไทยหญิง นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักพลศึกษา และแพทย์หรือพยาบาลสนาม

4. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิงที่ยืดเป็นอาชีพ ในช่วงปัจจุบัน คือ ในช่วงปี พ.ศ. 2556-2557 เท่านั้น

5. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

5.1 ก่อนวันแข่งขัน ประกอบด้วย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน

5.1.2 การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

5.1.3 การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิคและแทคติคก่อนวันแข่งขัน

5.1.4 การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย

5.1.5 การประกบคู่ชก

5.1.6 กติกาการชก

5.1.7 สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน

5.2 ในวันแข่งขัน ประกอบด้วย

5.2.1 การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย

5.2.2 การอบอุ่นร่างกาย

5.2.3 อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย

5.2.4 ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย

5.2.5 การใช้ทักษะการชกด้วย หมัด เท้า เข่า ศอก

5.2.6 การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก

5.2.7 การตัดสินและผลการแข่งขัน

5.2.8 การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน

5.2.9 กิริยามารยาทในการแข่งขัน

5.2.10 การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก

5.3 หลังวันแข่งขัน ประกอบด้วย

5.3.1 สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

6. สนามมวยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ จะใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงโดยมุ่งเน้นเฉพาะสนามมวยที่มีการจัดการแข่งขันมวยไทยหญิงเป็นประจำ ที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ทั้งหมด 5 สนาม ได้แก่ สนามมวยชั่วคราวอิมพีเรียลลาดพร้าว กรุงเทพฯ สนามมวยบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี สนามมวยเวทีมวยรังสิต จังหวัดปทุมธานี สนามมวยนวนคร จังหวัดปทุมธานี และสนามมวยเทพประสิทธิ์ พัทยา จังหวัดชลบุรี

7. ค่ายมวยที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ จะใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง โดยมุ่งเน้นเฉพาะค่ายมวยที่มีนักมวยไทยหญิงสังกัดอยู่ และตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ทั้งหมด 18 ค่าย ประกอบด้วย

- 7.1 ค่ายมวยบัญชาเมฆ กรุงเทพฯ
- 7.2 ค่ายมวย ส.วรพิน กรุงเทพฯ
- 7.3 ค่ายมวย ป.ประสพผล กรุงเทพฯ
- 7.4 ค่ายมวย ณ โสเพีย กรุงเทพฯ
- 7.5 ค่ายมวยศิษย์นิวัฒน์ กรุงเทพฯ
- 7.6 ค่ายมวยเกียรติชาญสิงห์ กรุงเทพฯ
- 7.7 ค่ายมวย ส.สวัสดิ์ กรุงเทพฯ
- 7.8 ค่ายมวย ช.พันธ์ไพโรจน์ กรุงเทพฯ
- 7.9 ค่ายเพชรพญาไท กรุงเทพฯ
- 7.10 ค่ายมวย ป.ยศนันท์ กรุงเทพฯ
- 7.11 ค่ายมวยศิษย์ ป.ต.ท. ส.วีระวุฒิ ส.ตลิ่งชัน กรุงเทพฯ
- 7.12 ค่ายมวยเกียรติยงยุทธ กรุงเทพฯ
- 7.13 ค่ายมวย ส.เขตตลิ่งชันทองราชา กรุงเทพฯ
- 7.14 ค่ายไถ่อย่างห้าดาว กรุงเทพฯ
- 7.15 ค่ายมวย ส.สุวรรณภักดี กรุงเทพฯ
- 7.16 ค่ายมวย ต.ไกรทอง กรุงเทพฯ
- 7.17 ค่ายมวย ป.สมาน กรุงเทพฯ
- 7.18 ค่ายมวย ศศิประภาyim กรุงเทพฯ

ข้อตกลงเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และข้อมูลเชื่อถือได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การแข่งขันมวยไทยหญิง หมายถึง กระบวนการและขั้นตอนตามหลักวิชาการฝึกและการโค้ชกีฬา ในการแข่งขันมวยไทยหญิงเพื่อความเป็นเลิศ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนก่อนวันแข่งขัน ในวันแข่งขัน และหลังวันแข่งขัน

นักมวยไทยหญิง หมายถึง นักมวยไทยอาชีพเพศหญิง ที่มีค่าตอบแทนในการชกมวยไทย และมีประสบการณ์แข่งขันจริงอย่างน้อย 1 ครั้ง

สภาพ หมายถึง กระบวนการ และ/หรือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในการแข่งขันมวยไทยหญิงในปัจจุบัน

ปัญหา หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรคเกิดขึ้นจริงในการแข่งขันมวยไทยหญิง ในปัจจุบัน

แนวทางแก้ไข หมายถึง คำแนะนำ วิธีการ ช่องทาง กระบวนการ หรือ รูปแบบการแข่งขันมวยไทยหญิงในลักษณะอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง

กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบ และหรือรับรู้โดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ทั้ง 3 ขั้นตอน คือ ก่อนวันแข่งขัน ในวันแข่งขัน และหลังวันแข่งขัน ประกอบด้วย เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยหญิง

กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบ หรือรับรู้ หรือเกี่ยวข้องกับ การแข่งขันมวยไทยหญิง เฉพาะบางขั้นตอนของการแข่งขันมวยไทยหญิง โดยทั่วไปมักเกี่ยวข้องกับ เฉพาะในวันแข่งขัน ประกอบด้วย โพรโมเตอร์ กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย นักข่าวกีฬามวยไทย และผู้ชมมวยไทย นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือพลศึกษา และแพทย์หรือพยาบาลสนาม ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการแข่งขันมวยไทยหญิง

ประสบการณ์การชกของนักมวย หมายถึง สถิติการชกของนักมวยที่ผ่านมาว่า ชนะ เสมอ แพ้ การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย หมายถึง การควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยให้อยู่ในรุ่นที่จะทำการแข่งขัน

การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิคและแทคติกก่อนวันแข่งขัน หมายถึง การที่ผู้ฝึกสอนวางแผนการฝึกซ้อมในด้านเทคนิคและแทคติกให้กับนักมวยให้มีความพร้อมก่อนวันแข่งขัน

การประกบคู่ชก หมายถึง การนำนักมวย 2 คน มาจัดเป็นคู่ชกแข่งขันกัน

กติกากการชก หมายถึง กติกาที่ใช้ในการแข่งขันมวยไทยหญิง

สวัสดิการนักมวย หมายถึง การดูแลให้สิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่นักมวยไทยหญิงให้มีชีวิต สภาพความเป็นอยู่ที่ดี และสะดวกสบายตามที่หัวหน้าค่ายเห็นสมควร

การชั่งน้ำหนัก หมายถึง การที่นักมวยจะต้องมาชั่งน้ำหนักตามรุ่นน้ำหนักของตัวเอง

การอบอุ่นร่างกาย หมายถึง การเตรียมความพร้อมร่างกายให้พร้อมก่อนการแข่งขัน โดยไม่เกิดการบาดเจ็บง่าย

ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย หมายถึง ความเชื่อในเรื่องเครื่องราง ของขลัง แนวปฏิบัติ และขั้นตอนต่าง ๆ ตามระเบียบประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติในการแข่งขันของนักมวย ที่ทำให้เกิดพลังและกำลังใจในวันแข่งขัน

การไหว้ครู หมายถึง พิธีการ ท่าทาง การรำรำมวยไทย เพื่อแสดงการระลึกถึงครู อาจารย์ ที่สั่งสอนและประสิทธิ์ประสาทวิชามวยไทย จนทำให้มีความสามารถในการแข่งขันมวยไทย

การวางแผนการชก หมายถึง การวางแผนการชกแข่งขัน ทั้งแผนการรุกและแผนการรับ

การใช้ทักษะการชก หมัด เท้า เข่า ศอก หมายถึง ทักษะที่นักมวยแต่ละคนถนัดนำมาใช้ในการแข่งขันแต่ละครั้ง ซึ่งนักมวยแต่ละคนก็จะมีความถนัดในการใช้ทักษะที่แตกต่างกัน

การให้น้ำนักมวยระหว่างพักยก หมายถึง การที่พี่เลี้ยงนักมวยเข้าไปดูแลนักมวย ช่วยฟื้นฟูสภาพนักมวย และให้คำแนะนำนักมวยในระหว่างพักยก

การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก หมายถึง การให้คำแนะนำแก้ไขการชก ของผู้ฝึกสอนหรือพี่เลี้ยงนักมวยในระหว่างการแข่งขัน

การปฐมพยาบาล หมายถึง การดูแลนักมวยเมื่อได้รับการบาดเจ็บอย่างฉับพลันทันทีในระหว่างการแข่งขัน

การตัดสินการแข่งขัน หมายถึง การให้คะแนนและทำหน้าที่ตัดสินของกรรมการให้คะแนนและผู้ตัดสินบนเวที

ผลการแข่งขัน หมายถึง ข้อสรุปจากการให้คะแนนและการตัดสินของกรรมการและผู้ตัดสิน

กิริยามารยาทของนักมวยไทยหญิง หมายถึง การแสดงออกทางพฤติกรรมที่เหมาะสมตามระเบียบประเพณีมวยไทยที่พึงปฏิบัติของนักมวย

การดูแลนักมวยหลังวันแข่งขัน หมายถึง การให้ความเอาใจใส่ดูแลนักมวย เกี่ยวกับการบาดเจ็บ การฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ และอื่น ๆ เพื่อให้ นักมวยมีสภาพความพร้อมที่จะแข่งขันในครั้งต่อไป

การจ่ายค่าตัวนักมวย หมายถึง การจ่ายเงินให้นักมวยหลังการแข่งขัน ตามข้อตกลงที่ผู้จัดการนักมวยได้ทำไว้กับนักมวย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิงจึงได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้เป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าวิจัย ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการแข่งขันมวยไทย
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการแข่งขันมวยไทย
3. การวิเคราะห์การแข่งขันมวยไทยหญิง
4. สมรรถภาพทางกายที่มีผลต่อการแข่งขันมวยไทยหญิง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง
2. งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการแข่งขันมวยไทย

ความหมายของกีฬามวยไทย

มวย หมายถึง การชกกันด้วยหมัด (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2525)

มวย ในภาษาไทยโบราณ หมายถึง หนึ่งเดียว หรือการมุ่นผมที่ยาว โดยรวบให้เข้ามารวมกันเป็นกลุ่ม และไทย หมายถึง อีสระ ซึ่งในทางจิตใจ ได้แก่ อารมณ์ที่เป็นใหญ่หนักแน่น เป็นกลาง ไม่โอนเอนไปเข้ากับความรู้สึกที่เป็นคู่ขัดแย้งตรงข้ามกัน และ

มวยไทย ก็คือ รูปแบบพฤติกรรมแบบหนึ่งที่พุทธศาสนาสายตันตระได้สะท้อนออกมาจากมโนภาพอย่างมีระบบแน่นอน

มวยไทย หมายถึง กีฬามวยบนเวทีที่มีกติกา ยอมให้คู่ชกใช้เท้า ศอก และเข้าได้ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2525)

มวยไทยเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ที่เป็นศาสตร์เพราะเป็นวิชาการที่ทุกคนอาจจะศึกษาหาความรู้ได้เหมือนวิชาแขนงอื่น ๆ ส่วนที่ว่าเป็นศิลป์เพราะศิลปะแขนงนี้เต็มไปด้วยกลยุทธ์และลวดลายซึ่งยากที่จะเรียนรู้และปฏิบัติได้อย่างชัดเจน ศิลปะอย่างสูงของนักมวยคนหนึ่งยากที่นักมวยอีกคนหนึ่งจะฟังปฏิบัติสืบทอดต่อไปได้ มวยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวอย่างหนึ่งตามธรรมชาติของบุคคลซึ่งมีการแข่งขันแพ้ชนะด้วยการชกต่อยกัน อันเป็นการโจมตีจุดอ่อนของร่างกายคู่ต่อสู้ ศิลปะของมวยจึงแตกต่างกันไปตามลักษณะหรือแบบของการต่อสู้ป้องกันตัว ปัจจุบันมีมวยอยู่ 2 ชนิด คือ มวยปล้ำและมวยชก มวยชกก็ยังแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือชกด้วยหมัด บวกการต่อสู้ด้วยเท้า เข่า ศอก

ตามแบบของมวยไทย และชกด้วยหมัดอย่างเดียว อันเป็นที่นิยมกันทั่วไปเรียกว่า มวยสากล (แสวง ศิริโปล์, 2516)

มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งในเชิงกีฬาและการต่อสู้จริง ๆ ศิลปะประเภทนี้มีมาแต่โบราณกาล บรรพบุรุษของชาติไทยได้ฝึกฝนอบรมสั่งสอนกุลบุตรไว้เพื่อป้องกันตัวและชาติ บรรดาชายฉกรรจ์ของไทยได้รับการฝึกฝนวิชามวยไทยแทบทุกคน นักรบผู้กระตือรือร้นทุกคนต้องได้รับการฝึกอบรมศิลปะประเภทนี้อย่างชัดเจนทั้งสิ้น เพราะการใช้อาวุธช่วยในสมัยโบราณ เช่น กระบี่ พลอง ดาบ ง้าว ทวน ฯลฯ ถ้ามีความรู้วิชามวยไทยประกอบด้วยแล้วจะทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่เข้าต่อสู้ประชิดตัว จะได้ใช้อวัยวะบางส่วนเข้าช่วย เช่น เข่า เท้า ศอก เป็นต้น แต่เดิมศิลปะมวยไทยที่มีชั้นเชิงสูงมักจะฝึกสอนกันแต่เจ้านายชั้นผู้ใหญ่ หรือเฉพาะพระมหากษัตริย์และขุนนางฝ่ายทหารเท่านั้น ต่อมาจึงได้แพร่หลายไปถึงสามัญชน ซึ่งได้รับการถ่ายทอดวิชาการจากบรรดาอาจารย์ ซึ่งเดิมเป็นยอดขุนพล หรือยอดนักรบมาแล้ว วิชาการจึงได้แพร่หลายและคงอยู่ตราบเท่าทุกวันนี้ (เชตร์ ศรียาภัย, 2516)

มวยไทยเกิดขึ้นในสมัยใดไม่แน่ชัด เท่าที่มีหลักฐานพบว่ามวยไทยเกิดขึ้นมานานแล้ว อาจจะเกิดขึ้นมาพร้อม ๆ กับชาติไทย เพราะถือกันว่ามวยไทยเป็นศิลปะประจำชาติของไทยเราจริง ๆ ยากที่ชาติอื่นจะเลียนแบบได้ (จรัสเดช อุลิต, 2527)

กีฬามวยไทย หมายถึง กิจกรรมการเคลื่อนไหวชนิดหนึ่งที่ใช้อวัยวะเกือบทุกส่วน เช่น ศอก เข่า เท้า หมัด เป็นศิลปะในการต่อสู้แข่งขัน ฝึกซ้อมออกกำลังกาย เพื่อที่จะช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคมจิตใจและสติปัญญา (โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง, 2532)

มวยไทยในภาษาสันสกฤต อ่านว่า มวย (muay) หมายถึง การผูก ปรากฏว่าเครื่องแบบหรือการแต่งกายของมวยไทยประกอบด้วยศิลปะการผูกอย่างน้อย 4 แบบ หรือ 4 ผูกด้วยกัน ได้แก่

1. ผูกศีรษะ เรียกเครื่องผูกว่า มงคล
2. ผูกแขน เรียกเครื่องผูกว่า (ผ้า) ประเจียด
3. ผูกหมัด เรียกเครื่องผูกว่า คาดเชือก
4. ผูกใจ เรียกเครื่องผูกว่า คาถา มนตรา และอาคม (ครองจักร งามมีศรี, 2530)

(สมบัติ จำปาเงิน, 2540) กล่าวถึงมวยไทยว่า เป็นศิลปะการต่อสู้ที่ร้ายกาจ มีพิษสงรุนแรง รวดเร็ว และเด็ดขาดที่สุดประเภทหนึ่งในบรรดาการต่อสู้ทั้งหลาย ผู้ที่ชำนาญนอกจากจะใช้ปราบคู่ปรกษณ์แล้วยังใช้เป็นเครื่องป้องกันตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง นักมวยไทยมิได้หัดเฉพาะศิลปะการต่อสู้เอาชนะแต่อย่างเดียว หากจะต้องฝึกจิตใจให้อยู่ในระเบียบวินัย ประกอบไปด้วย ศิลธรรม ความมีน้ำใจ ความกตัญญูกตเวที มีน้ำใจเป็นนักกีฬาอย่างแท้จริงด้วย แม่วิถีทางการต่อสู้จะค่อนข้างรุนแรง แต่ตัวคนมิได้บ้ำระห่ำกระหายเลือดแต่อย่างใด เราจะสังเกตได้เสมอว่านักมวยไทยยังมีชื่อเสียงมากเท่าใด ยิ่งเป็นคนอ่อนหวานนอบน้อมถ่อมตนมากขึ้นเท่านั้น

(สีน้อย ณ อยุธยา และคณะ, 2542) ให้ความหมาย มวย คือ การชกกันเป็นการต่อสู้ของ มนุษย์ไม่ว่าจะเป็นเด็ก ผู้ใหญ่ ชายหรือหญิง ต่อสู้ด้วยพลังกำลัง โดยใช้อวัยวะบางส่วนเป็นอาวุธ หรือ ทุกส่วนของร่างกายที่มีอยู่ในตัวเข้าทำการสู้รบไม่ว่าจะเป็นการใช้ปากกัด เท้าถีบ หมัดชก สอกถอง มือจับ หัวโขก เราเรียกว่ามวยทั้งสิ้น เป็นการต่อสู้กันด้วยอาวุธธรรมชาติอันมีมาแต่กำเนิดโดย ปราศจากการใช้อาวุธ มวยไทยเป็นกีฬาประจำชาติมาแต่โบราณกาล และเป็นศิลปะประจำของคนเฒ่า นี้นมาแต่ครั้งดึกดำบรรพ์โดยแท้จริง เมื่อเอ่ยถึงคำว่ามวยแล้ว บรรพบุรุษหรือแม้แต่เราเองก็ต้องพากันรู้ว่า นั่นคือมวยไทย ซึ่งหมายถึงวิชาการต่อสู้และป้องกันตัวชนิดหนึ่งที่มีลักษณะผิดแผกแตกต่างไปจาก มวยต่างประเทศ อวัยวะทุกส่วนมิได้ปล่อยนิ่งเฉย กำลังกายและกำลังใจ กำลังความคิด เป็นสิ่งที่ นักมวยทุกคนพึงมี และเป็นสิ่งที่นักมวยทุกคนต้องมีความว่องไวระหว่างตัวต่อตัว โดยปราศจากการใช้อาวุธต่อสู้กันด้วยความดุเดือดโหดโผน

สมศักดิ์ ศิริอนันต์ (2541) ได้กล่าวถึงมวยไทยว่า เป็นศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่าที่นิยม แพร่หลายทั่วโลก ชาวต่างชาติต่างยอมรับว่ามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ชั้นสูง มีการเปิดค่ายมวยเพื่อ ฝึกสอนมวยไทยขึ้นมากมายทั้งในทวีปยุโรป อเมริกา แอฟริกา (มอริออคโค) และออสเตรเลีย ชาวต่างชาติศึกษาเล่าเรียนมวยไทยทั้งเพื่อฝึกร่างกายให้แข็งแรงมีวิชาป้องกัน และบางคนนำไป ประกอบอาชีพ กล่าวคือ ชกมวยเป็นอาชีพและเป็นผู้ฝึกสอนตามค่ายมวยต่าง ๆ ด้วย

ลือชา สุบรรณพงษ์ (2531) ให้ความหมายกีฬามวยไทย คือ วัฒนธรรมไทยอย่างหนึ่ง เพราะ ลักษณะของวัฒนธรรม ก็คือ เป็นมรดกของสังคมที่ยอมรับสืบทอดกันมาไม่มีขาดตอน สิ่งใหม่ ๆ เพิ่มพูนขึ้นมากลมกลืนของเดิมในสภาพที่มั่นคงยิ่งขึ้น มีการส่งเสริมให้เจริญแพร่หลายอย่างกว้างขวาง มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ สภาพแวดล้อม อยู่ตลอดเวลา

เขตร ศรียาภัย (2516) ให้ความหมายมวยไทยว่า “เป็นการต่อสู้ตั้งแต่หัวตลอดเท้า ทั้งข้างหน้าและข้างหลัง”

(ฟอง เกิดแก้ว, 2520) กล่าวว่า มวยไทย เป็นศิลปะของการต่อสู้ป้องกันตัวที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งในการต่อสู้จริง ๆ ศิลปะประเภทนี้มีมาแต่โบราณกาล บรรพบุรุษของชาติไทยใช้อบรมสั่งสอน กุลบุตรไว้เพื่อป้องกันตัวและชาติ บรรดาชายฉกรรจ์ของไทยได้รับการฝึกฝนวิชามวยไทยแทบทุกคน นักรบผู้กระเดื่องนามทุกคนต้องได้รับการฝึกฝนศิลปะประเภทนี้อย่างชัดเจนทั้งสิ้น การใช้อาวุธรบใน สมัยโบราณ เช่น กระบี่ พลอง ดาบ ง้าว ทวน ฯลฯ ถ้ามีความรู้วิชามวยไทยประกอบด้วยแล้ว จะทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่เข้าต่อสู้ติดพันประชิดตัว ก็จะได้อาศัยใช้อวัยวะ บางส่วนเข้าช่วย เช่น เข่า เท้า สอก เป็นต้น แต่เดิมมาศิลปะมวยไทยที่มีชั้นเชิงสูงมักจะฝึกสอนกันใน บรรดาเจ้านายชั้นผู้ใหญ่ หรือเฉพาะพระมหากษัตริย์และขุนนางฝ่ายทหารเท่านั้น ต่อมาจึงได้ แพร่หลายไปถึงสามัญชน ซึ่งได้รับการถ่ายทอดวิชาจากบรรดาอาจารย์ซึ่งเดิมเป็นยอดขุนพล หรือยอดนักรบมาแล้ว วิชาการจึงได้แพร่หลายและคงอยู่ตราบเท่าทุกวันนี้

(องุ่น เอี่ยมภิญโญ, 2542) กล่าวว่า มวยไทยในสมัยก่อนจะมีการฝึกฝนอยู่ในบรรดาหมู่ทหาร เพราะในสมัยก่อนไทยเราได้มีการรบพุ่งและสู้รบกับประเทศเพื่อนบ้านบ่อย ๆ การสู้รบในสมัยนั้นยังไม่มีปืน สู้กันด้วยดาบทั้งสองมือและมือเดียว เมื่อเป็นเช่นนั้นการรบพุ่งก็ต้องมีการประชิดตัว คนไทยเห็นว่าการรบด้วยดาบนั้นเป็นการรบพุ่งที่ประชิดตัวมากเกินไป บางครั้งคู่ต่อสู้อาจจะเข้ามาฟันเราได้ง่าย คนไทยจึงได้ฝึกหัดลูกถีบและเตะคู่ต่อสู้เอาไว้ เพื่อคู่ต่อสู้จะได้เสียหลักแล้วเราจะได้เลือกฟันได้ง่าย ทำให้คู่ต่อสู้แพ้ได้ ต่อมาเมื่อในหมู่ทหารได้รับการฝึกถีบ เตะ แล้ว มีผู้คิดว่าทำอย่างไรเราจึงจะใช้การถีบ เตะ มาเป็นศิลปะสำหรับการต่อสู้ด้วยมือได้ จึงได้มีผู้ที่คิดจะฝึกหัดการต่อสู้ป้องกันตัว สำหรับใช้แสดงเวลามีงานเทศกาลต่าง ๆ ไว้รอดชาวบ้าน และเป็นของแปลก เมื่อเป็นเช่นนั้น ชาวบ้านหรือคนไทยได้เห็นการถีบ เตะ แพร่หลายและบ่อยเข้า จึงทำให้ชาวบ้านมีการฝึกหัดมวยไทยกันมาก จนถึงตั้งเป็นสำนักฝึกฝนมากมาย

(จรัสเดช อุลิต, 2527) กล่าวว่า กีฬามวยไทยมีความผูกพันกับชนชาติไทยมาอย่างแน่นแฟ้น เป็นกิจกรรมที่แม่แต่องค์ประมุขของชาติในอดีตต้องให้ความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฝึกดาบหรือทวน ถึงแม้ว่าในปัจจุบันการทำสงครามไม่จำเป็นต้องรบประชิดตัว แต่กิจกรรมมวยไทยยังเป็นกิจกรรมที่ต้องฝึกฝนเพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

ประวัติความเป็นมาการแข่งขันมวยไทยและความเฟื่องฟูของกีฬามวยไทย

การแข่งขันมวยไทยสามารถแบ่งได้ 5 สมัยตามเวทีแข่งขันดังนี้

1. สมัยสวนกุหลาบ (พ.ศ. 2462) เวทีตั้งอยู่บริเวณสนามศุภชลาศัย หน้าวังสวนกุหลาบ ชกกันแบบคาดเชือก มีกรรมการชี้ขาดอยู่บนเวที นักมวยสมัยนั้น คือ หมื่นมวยแมนหมัด นายทับจำเภา นายยัง หาญทะเล

2. สมัยท่าช้าง (พ.ศ. 2466-2472) ตั้งอยู่บริเวณโรงละครแห่งชาติในปัจจุบัน สมัยหัวเลี้ยว หัวต่อจากคาดเชือกมาเป็นสวมนวม นักมวยที่มีชื่อในสมัยนี้ คือ นายคำเหมย เมืองยศ จากเขलगนคร นายนภช ศรีเมฆ มีพระยาเทพหัสดินเป็นนายสนาม

3. สมัยสวนสนุก (พ.ศ. 2472-2478) ตั้งอยู่บริเวณสวนลุมพินี มีอาจารย์นิยม ทองชิต และอาจารย์สุนทร (ครูกิมเส็ง) ทวีสิทธิ์ เป็นกรรมการ นักมวยที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้น ได้แก่ สมาน ดิลกวิลาศ สมพงษ์ เวชสิทธิ์ ผล พระประแดง นายแอม ม่วงดี นักมวยจากภาคใต้ผู้นำกระบี่เหล็กมาเผยแพร่

4. สมัยหลักเมืองและสวนเจ้าเชษฐ (พ.ศ. 2478-2488) ตั้งอยู่ในบริเวณที่ดินของเจ้าเชษฐ ปัจจุบันเป็นสนามยิงปืนของกองทัพบก นักมวยมีชื่อในสมัยนั้น คือ ผล พระประแดง ถวัลย์ วงศ์เทเวศร์ ประเสริฐ ส.ส. ซึ่งชกกับผล พระประแดง ถึง 18 ครั้ง (ผล ชนะ 6 ครั้ง เสมอกัน 7 ครั้ง)

ทองใบ ยนตรกิจมีอาจารย์สังเวียน หิริญเลขา อาจารย์วงค์ หิริญเลขา และ อาจารย์เจือ จักษุรักษ์ เป็นกรรมการ

5. สมัยปัจจุบัน (พ.ศ. 2488) มีการก่อตั้งสนามมวยเวทีราชดำเนินใช้กติกา นักมวยไทยของ กรมพลศึกษา พ.ศ. 2480 ซึ่งแปลงมาจากมวยสากลสมัครเล่น ในตอนแรกยังไม่มีหลังคา เวลาฝนตกมี ปัญหาในการชกมวย จึงเกิดสนามมวยธรรมศาสตร์ขึ้น นักมวยที่มีชื่อ คือ สุข ประสาทหินพิมาย สุรชัย ลูกสุรินทร์ ประยุทธ์ อุดมศักดิ์ ต่อมา พ.ศ. 2494 สนามมวยราชดำเนินมีหลังคา และจัดการ แข่งขันตลอดมา พ.ศ. 2496 มีการก่อตั้งสนามมวยลุมพินี ซึ่งมีอาจารย์เขตร ศรียาภัย เป็นนายสนาม และจัดการแข่งขันสลับกันกับเวทีราชดำเนิน บางครั้งมีการแข่งขัน 2 รอบ นอกจากนี้มีเวทีต่างๆ เกิดขึ้นอีกมากมาย และมีการถ่ายทอดโทรทัศน์ให้ชมกันอย่างแพร่หลายจนทุกวันนี้

การแข่งขันมวยไทยสมัครเล่น ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อส่งเสริมศิลปะมวยไทยให้ เจริญรุ่งเรือง เพื่อเน้นเอกลักษณ์ของชาติ ความมั่นคงของชาติ (จรัสเดช อุลิต, 2542)

(สนธยา สีละมาต, 2547) ได้กล่าวถึงสนามแข่งขันมวยไทยมาตรฐานในกรุงเทพมหานครว่า ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นได้มีการแข่งขันชกมวยไทยในเทศกาลต่าง ๆ ซึ่งมวยไทยสมัยก่อนนั้น เป็นมวย “คาดเชือก” เช่นเดียวกับในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ซึ่งสนามมวยในงานเทศกาล ต่าง ๆ นั้น ล้วนแต่เป็นสนามมวยชั่วคราวที่สร้างขึ้นเพื่อแข่งขันในงานเป็นครั้ง ๆ ไป เท่านั้น และ สนามมวยแต่เดิมแค่ยกพื้นสูงขึ้นจากระดับพื้นดินเพียงเล็กน้อย และไม่มีเชือกกันเวทีแต่อย่างใด

สนามมวยมาตรฐานในเมืองไทย คือ สนามมวยซึ่งมีเชือกกัน นำแบบอย่างมาจากยุโรปตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2464 ในรัชกาลที่ 6 สมัยนี้กรุงเทพมหานครเริ่มมีสนามมวยมาตรฐาน (ไม่ใช่สนามมวย ชั่วคราว) เป็นแห่งแรก คือ สนามมวยสวนกุหลาบ จนถึงปัจจุบัน กรุงเทพมหานครมีสนามมวยทั้งสิ้น 14 แห่ง ดังนี้

1. สนามมวยสวนกุหลาบ ปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นสนามฟุตบอลโรงเรียน สวนกุหลาบวิทยาลัย
2. สนามมวยท่าช้าง ปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นราชนาวีสโมสร
3. สนามมวยหลักเมือง ปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นองค์การเชื้อเพลิง (น้ำมันสามทหาร)
4. สนามมวยสวนสนุก ปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นสวนลุมพินี ด้านหอนาฬิกา มุมถนนวิฑู
5. สนามมวยสวนเจ้าเชตุ ปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นกรมการรักษาดินแดน
6. สนามมวยท่าพระจันทร์ ปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นอาคารร้านค้าฝั่งตรงข้าม โรงพยาบาลศิริราช

7. สนามมวยพัฒนาการ ปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นโรงหนังชั้นสองใกล้สามแยก ถนนเจริญกรุง
8. สนามมวยศรีอยุธยา ปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพทาวเฮาส์ แถวสี่กั๊กพระยาศรี
9. สนามมวยฝั่งธนบุรี ปัจจุบันไม่มีการแข่งขันที่ตั้งเดิมอยู่บริเวณวงเวียนใหญ่
10. สนามมวยราชดำเนิน ปัจจุบันมีการแข่งขันทุกวันจันทร์, วันพุธ, วันพฤหัสบดี และวันอาทิตย์
11. สนามมวยลุมพินี ปัจจุบันมีการแข่งขันทุกวันอังคาร วันศุกร์ และวันเสาร์
12. สนามมวยหมู่บ้านเศรษฐกิจ ปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 หนองแขม
13. สนามมวยโทรทัศน์ ช่อง 7 สี ปัจจุบันมีการแข่งขันทุกวันอาทิตย์
14. สนามมวยเจ้าพระยา ปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นศูนย์การค้าบางขุนนนท์

ปัจจัยที่มีผลต่อการแข่งขันมวยไทย

การเตรียมนักมวยเพื่อการแข่งขัน

การดำเนินการเตรียมนักมวยที่ดีเป็นสิ่งที่ดีเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในการกีฬา และก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแข่งขัน ทำให้การแข่งขันมีมาตรฐานได้รับการสนับสนุนและได้รับความนิยมนิยมชมชอบจากผู้ชม การที่จะเตรียมนักมวยให้มีคุณภาพนั้นมีค่าใช้จ่าย จำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณ และใช้คนทำงานร่วมกันเป็นจำนวนมาก จะต้องมีการจัดระบบจัดระเบียบในการทำงานร่วมกัน ตลอดทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันได้อย่างมีความสุขเพื่อให้เกิดผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จำเป็นจะต้องมีการจัดการเพื่อให้การทำงานบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพดังนั้น ในการเตรียมนักมวยจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในด้านการบริหารงานต่างๆ เป็นอย่างดี

เกษม นครเขตต์ (2521) กล่าวว่า ในการเตรียมนักมวยเพื่อเข้าแข่งขันนั้นมีค่าใช้จ่ายที่ยากเย็นอะไร หากสักแต่ทำเพื่อเข้าแข่งขันให้พ้นๆ หน้าที่ไปเท่านั้น แต่การเตรียมนักมวยที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้นมีค่าใช้จ่ายเลย ซึ่งในการเล่นกีฬา เพื่อแข่งขันต้องการความสามารถของตัวนักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องเป็นพิเศษ ความสามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านเทคนิค ได้แก่ ความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬาชนิดนั้นๆ ซึ่งนักกีฬาจะต้องทำการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญพิเศษ เทคนิคในการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ จะถูกคิดค้นขึ้นโดยผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย เช่น ตัวนักกีฬาเอง ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในการแข่งขันมานานหรือจากผู้ฝึกสอน เป็นต้น เพื่อคิดค้นเทคนิคใหม่ๆ ที่จะทำให้นักกีฬาของตนสามารถกระทำการแข่งขันอย่างได้เทียบเทียมคู่ต่อสู้ ก็จะนำมาทดลองปฏิบัติดูจนเห็นว่าทำได้เป็นอย่างดีก็จะนำไปใช้ในขณะทำการแข่งขัน ในการแข่งขันประเภทนักมวย เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอลวอลเลย์บอล ฯลฯ

ก็มีการคิดค้นระบบการเล่นการรุกและการรับที่มีประสิทธิภาพ แล้วนำมาให้นักกีฬาของตนฝึกสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เรียกว่า การฝึกเทคนิคทั้งสิ้น เทคนิคใหม่ ๆ ในการเล่นกีฬาจะถูกคิดค้นและพัฒนาต่อไปอีก จึงเป็นเรื่องที่นักกีฬา ผู้ฝึกสอนนักกีฬา ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ จะต้องศึกษาหาวิธีการเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อนำมาฝึกฝนอยู่เสมอ

2. สมรรถภาพทางกาย ได้แก่ ความสามารถของร่างกายในด้านต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการเล่นกีฬาแต่ละประเภท ได้แก่ ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต ความอดทนของกล้ามเนื้อ การทำงานประสานสัมพันธ์กันของประสาทและกล้ามเนื้อ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องแคล่วว่องไว ความอ่อนตัว เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งนักกีฬาที่จะลงแข่งขันจำเป็นต้องฝึกซ้อมเป็นพิเศษ นอกเหนือจากการฝึกทางด้านเทคนิค งานในความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารนักมวายนั้น นอกเหนือจากการฝึกซ้อมทักษะเทคนิค ยุทธวิธีให้กับนักกีฬาแล้ว ต้องทำงานร่วมกับผู้ร่วมงานอื่น ๆ ดังนั้นภาระหน้าที่ ๆ สำคัญ คือ ต้องระดมความคิดความสามารถมากมายหลายด้านในการทำงาน ซึ่งต้องใช้ทั้งความรู้ควบคู่กับจิตวิทยาอีกด้วย ในการเตรียมนักมวยที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้น

มงคล แฝงสาเคน (2531) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. การจัดทำงบประมาณเพื่อเตรียมนักมวย
2. การเตรียมแผนการคัดเลือกนักกีฬา
3. การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก และวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ ทางการกีฬา เช่น สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา ตู้เก็บของและสิ่งอื่น ๆ
4. การดำเนินการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เหมาะสม
5. การสร้างสมรรถภาพทางการกีฬา ได้แก่ การฝึกซ้อมทักษะ เทคนิคต่าง ๆ
6. การวางแผนการป้องกันและการบาดเจ็บทางการกีฬา เช่น การให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและการบาดเจ็บทางการกีฬา การเตรียมอุปกรณ์เครื่องป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา
7. การสร้างสมรรถภาพทางกาย และบำรุงรักษาสุขภาพจิตใจของนักกีฬา ตลอดจนการให้อาหาร การพักผ่อน และอื่น ๆ
8. การสร้างคุณลักษณะของการกีฬา ได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
9. การตรวจค้นหาความบกพร่องทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการบำบัดทางการแพทย์
10. การศึกษากฎกติกา การแข่งขัน การเตรียมนักมวยให้สอดคล้องกับกฎกติกาของการแข่งขัน
11. การศึกษาลักษณะของนักกีฬาแต่ละบุคคลในทุก ๆ ด้าน
12. การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้นักกีฬาในทุก ๆ ด้าน
13. การศึกษาชั้นเชิง กลวิธีการเล่นของคู่แข่ง การสอดแนม

14. การขนส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน

15. การศึกษาสภาวะต่าง ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศทิศทางลม สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน และการเตรียมนักมวยให้สอดคล้องกับสภาวะต่าง ๆ

16. การประชุมตกลงนัดแนะเกี่ยวกับการแข่งขัน เช่น พิธีเปิด-ปิด กำหนดการแข่งขัน เวลาการแข่งขัน กฎกติกาเฉพาะของการแข่งขัน

17. การวางแผนการเล่น ก่อนการแข่งขัน การจัดตัวนักกีฬาลงแข่งขันและตัวสำรองการ กำหนดสัญญาณต่าง ๆ

18. การปฐมพยาบาลทั้งในกรณีทั่ว ๆ ไป และเฉพาะกรณี

19. การฟื้นฟูสมรรถภาพของนักมวยระหว่างการพักการแข่งขัน การฟื้นฟูสภาพร่างกาย การนวด การให้น้ำ การแนะนำและแก้ไขวิธีการเล่น

20. การปฏิบัติตัวหลังการแข่งขัน การฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย

ภารกิจของการเตรียมนักมวยทั้งหมดที่กล่าวมาได้ออกจะเป็นเรื่องที่น่าหนักใจสำหรับบุคคล ผู้รับผิดชอบเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้บางครั้งอาจมีผู้อุทิศเวลา กำลังกาย กำลังใจ ความคิดสร้างสรรค์หรือ แม้กระทั่งกำลังทรัพย์ เพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างอย่างสัมฤทธิ์ผลการกระทำเพื่อเตรียมนักมวยให้มีความพร้อม ก่อนถึงช่วงฤดูกาลแข่งขันนั้น ย่อมต้องพบกับปัญหาและอุปสรรคมากมาย ประสบการณ์ ความสามารถ ความอดทน และความมานะพยายามของผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากที่ต้องนำมาใช้ในการเตรียมนักมวย ซึ่งหากการดำเนินการต่าง ๆ ผ่านช่วงนี้ไปได้ ก็จะเป็นแรงเสริมอีกด้านหนึ่ง ที่ก่อให้เกิดกำลังใจที่จะสร้างนักมวย และนำนักมวยของตนเองเข้าสู่ สนามแข่งขันในทางตรงกันข้ามหากไม่สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในช่วงการเตรียมนักมวย ได้เป็นอย่างดีแล้ว ก็เป็นเครื่องชี้ได้ว่าแนวโน้มความสำเร็จของนักมวยย่อมเป็นได้น้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งอื่น ๆ ที่อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมในทุกด้านมากกว่า

1. การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม (Programming)

การวางแผนโปรแกรมการฝึกเป็นปัจจัยที่สำคัญในการประเมินผลการฝึกซ้อมโปรแกรมที่ดี ต้องมีลักษณะที่ยืดหยุ่นและสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เพราะอัตราการเรียนของผู้เล่นแต่ละคนมากกว่า ที่จะปฏิบัติตามโปรแกรมที่ได้วางไว้อย่างตายตัว ซึ่ง (ประเสริฐ เรื่องตระกูล.2543 อ้างอิงมาจาก สุวิมล ตั้งสัจจพจน์ 2529) ได้กล่าวว่าการวางแผนที่ดีประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. การวางแผนเป็นช่วง ๆ (Session Planning) เหมาะสมกับการเพิ่มทักษะบางอย่างให้แก่ผู้เล่น ซึ่งจำเป็นต้องการพัฒนาทักษะให้แก่ผู้เล่นใหม่ ๆ

2. การวางแผนเป็นหน่วย (Unit Planning) เป็นการเตรียมการฝึกเป็นช่วง ๆ อย่างต่อเนื่องกัน ซึ่งผู้ฝึกจะต้องจัดให้เหมาะสมกับอายุและความสามารถของผู้เล่นแต่ละกลุ่มด้วย

3. การวางแผนเป็นปี (Year Planning) เป็นการวางแผนที่เตรียมไว้ตลอดระยะเวลา 12 เดือน ระยะเวลาของการฝึก

ในการฝึกซ้อมเพื่อเข้าแข่งขัน ถ้ามีฤดูกาลแข่งขันที่ค่อนข้างแน่นอนจะต้องแบ่งการฝึกซ้อมออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. ระยะเตรียม (5-7 เดือน) เป็นการฝึกสมรรถภาพทางกายทั่วไปและเทคนิคโดยเริ่มจากง่ายไปหายาก เบาไปหาหนัก น้อยไปหามาก จนสมรรถภาพถึงขีดสูงสุดในตอนท้ายของระยะการฝึก

2. ระยะแข่งขัน (2-4 เดือน) เป็นการรักษาสสมรรถภาพสูงสุดไว้ให้ได้ตลอดฤดูกาลแข่งขัน ปริมาณการฝึกสมรรถภาพทางกายจะต้องลดลงบ้าง (20-30%) เพราะมีการแข่งขันมาทดแทน แต่การฝึกเทคนิคจะต้องกระทำต่อไป

3. ระยะพัก (1-2 เดือน) เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันจะให้พักผ่อนร่างกายเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด แต่เป็นการพักผ่อนแบบมีการออกกำลังกายบ้าง เพื่อรักษาความสมบูรณ์ไว้ไม่ให้ลดลงมาก อาจจะเปลี่ยนไปเล่นกีฬาชนิดอื่น ๆ บ้าง

2. สิ่งจำเป็นที่ต้องฝึกให้นักกีฬา

2.1 ความสามารถในการเรียนรู้ทักษะและการฝึกทักษะได้ถูกต้อง

2.2 การสร้างสมรรถภาพทางกายและจิต

2.3 พัฒนาสมรรถภาพวิสัยของนักกีฬาแต่ละคนให้สมบูรณ์และถึงขีดสูงสุด

2.4 ความสามารถในการเรียนแทคติคหรือการเคลื่อนไหวเฉพาะตัวและฝึกจนถูกต้อง

2.5 การสร้างบุคลิกภาพและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ตลอดจนการสร้างพลังใจ

2.6 ความรู้ด้านทักษะเชิงทฤษฎี แบบฝึกทักษะและแบบการเล่น กฎ กติกา นิสัยการอยู่

กินและหลับนอน เป็นต้น CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.7 ถ้าเป็นนักศึกษาต้องสอนความรับผิดชอบในการเรียน

ในการฝึกกีฬานั้น อุดม พิมพา (2535) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ในการฝึกไว้ดังนี้

1. ชั้นของทักษะเบื้องต้น ได้แก่

1.1 เลือกผู้ที่เราต้องการจะฝึกตามเกณฑ์อายุ

1.2 สอนทักษะพื้นฐานพร้อมหลักการเกี่ยวกับทักษะ

1.3 ใช้เกมดัดแปลงให้เหมาะสมกับกลุ่มอายุ

1.4 สร้างสมรรถภาพพร้อมลักษณะนิสัย

1.5 สอนแทคติคที่สำคัญ เช่น ตำแหน่งการเล่น วิธีการบางอย่างที่จะทำให้การเล่นได้เปรียบ เช่น ในวอลเลย์บอลก็อาจจะเป็นการเสิร์ฟ การหลอกล่อ ตลอดจนการใช้ขนาดของร่างกายเพื่อประโยชน์ของเกมในการกีฬาบางประเภท

1.6 ใช้เกมจริงที่มีคู่แข่งชั้นระดับเดียวกัน

1.7 ฝึกความมีระเบียบวินัยสร้างนิสัยให้ชอบพอบต่อเกม คือ รักและอยากเล่นเกม เพราะมีความสนุกสนานพึงพอใจในกีฬานั้น ๆ

2. ชั้นของทักษะขั้นสูง ได้แก่

2.1 ฝึกความสามารถทางกีฬา ซึ่งได้แก่ องค์ประกอบสมรรถภาพทางกายและ สมรรถภาพทางกลไกฝึก 30%

2.2 ฝึกเทคนิคและแทคติก ได้แก่ ทักษะและรูปแบบการเล่นและการเคลื่อนไหวเฉพาะตัว และของนักมวย ฝึก 40% เพื่อสร้างทักษะให้ดีขึ้นสูงสุด ทั้งนี้จะทำให้เป็นพื้นฐานในการฝึก

2.3 แข่งขันเกมระดับต่าง ๆ

2.4 เน้นคุณภาพของการเล่นมากกว่าผลแพ้หรือชนะ เพื่อให้ได้ใช้ทักษะอย่างดีเยี่ยม ทุกครั้งที่แข่งขัน

3. ชั้นของทักษะเฉพาะ ได้แก่

3.1 ฝึกสมรรถภาพทางกาย 30% ให้หนักกว่าขั้นที่ 2

3.2 ฝึกเทคนิค 35% พยายามให้สมบูรณ์แบบในเฉพาะทักษะ

3.3 ฝึกแทคติก 35% ให้สมบูรณ์เต็มที่ทั้งบุคคลและนักมวย เช่น ระบบการรุก การรับ

สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้ฝึกสอนก็คือ จะต้องรู้จักนักกีฬาแต่ละคน โดยรู้ถึงความแตกต่างทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ในการวางแผนการฝึกแต่ละครั้งผู้ฝึกจะต้องทำข้อมูลของนักกีฬาแต่ละคนประกอบพิจารณาไปด้วย จากปัจจัยที่กล่าวมาแล้วนั้นบางคนก็จะดูได้ง่ายว่าเป็นอย่างไร แต่บางคนอาจจะมีสิ่งซ่อนเร้นอยู่ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ถ้าเราคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ไว้บ้างก็จะเป็นประโยชน์ในการสอน การฝึกซ้อมของนักกีฬาแต่ละคน ข้อควรจำก็คือ อุดม พิมพา (2535)

1. ผู้เรียนหรือนักกีฬาเรียนรู้ในอัตราต่างกัน บางคนเรียนได้เร็ว บางคนใช้เวลานาน
2. ความสามารถของนักกีฬาแตกต่างกัน
3. ความสามารถในการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดด การขว้างของผู้เรียนจะต้องพัฒนาถึงจุดสูงสุดก่อน จึงควรจะเรียนทักษะทางการกีฬา
4. นักกีฬาแต่ละคนมีการตอบสนองที่แตกต่างกัน
5. นักกีฬาแต่ละคนยอมรับการแพ้และการชนะแตกต่างกัน
6. การยอมรับ คำติ คำชม รางวัล และการถูกทำโทษ แตกต่างกันไปแล้วแต่บุคคล
7. พื้นฐานของกีฬาที่ผู้เรียนเคยเรียนมาก่อนแต่ละคนแตกต่างกันไป
8. ประสบการณ์ในครอบครัวที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อตัวนักกีฬาแตกต่างกัน
9. ความสามารถด้านใดด้านหนึ่งของนักกีฬาที่ขาดไป อาจชดเชยด้วยความสามารถอีกด้านหนึ่ง
10. ช่วงเวลาในการให้ความสนใจ และสมาธิของการเรียนของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน

11. ระดับพัฒนาการทางร่างกายของนักกีฬาที่แตกต่างกัน มีผลทำให้การเรียนรู้และประสิทธิภาพของนักกีฬาที่ต่างกัน

12. ความสามารถของนักกีฬาจะต่างกัน โดยเฉพาะในวัยก่อนเข้าวัยรุ่น

13. นักกีฬาจะมีทักษะในการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่ (Gross Motor Skill) หรือมีทักษะในการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อส่วนที่ละเอียดอ่อน (Fine Motor Skill) ได้ดีหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในภูมิภาค และปัจจัยทางกรรมพันธุ์

14. ความสามารถในการวิเคราะห์ วินิจฉัย ความคิดรวบยอด และการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคล มีความแตกต่างกันไปตามความคิดของแต่ละบุคคล (ลาวัญญ์ สุกกรี. 2523)

กล่าวโดยสรุปก็คือ ผู้ฝึกสอนที่จะทำการสอนนักกีฬาจะต้องมีความรู้เรื่องพัฒนาการของนักกีฬา ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และการเคลื่อนไหว และยึดหลักทฤษฎีไว้เป็นแนวปฏิบัติ นำมาปรับปรุงให้เข้ากับบุคลิกลักษณะของนักกีฬาแต่ละคนซึ่งแตกต่างกัน ก็อาจจะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปได้ตามวัตถุประสงค์

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมของนักกีฬา

กรมพลศึกษา (2527) ได้กล่าวปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมของนักกีฬาเป็น ปัจจัยภายนอกร่างกาย ได้แก่

1. อาหาร เป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการฝึกซ้อมและสมรรถภาพทางกายที่สำคัญยิ่งข้อหนึ่ง เกี่ยวกับความต้องการอาหารประเภทต่าง ๆ ของนักกีฬานั้น อาหารที่ให้พลังงาน โดยตรง คือ คาร์โบไฮเดรต นักกีฬาที่ใช้ความอดทน จำเป็นต้องได้รับอาหารประเภทนี้เพิ่มเป็นพิเศษ ก่อนการฝึกซ้อมหรือการแข่งขัน ไม่ควรกินอาหารหนัก อาหารมื้อสุดท้ายควรเป็นอาหารที่ย่อยง่ายและกินอย่างน้อย 2 ชั่วโมงก่อนการฝึกซ้อม ในระหว่างการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันที่หนักและยึดเยื่อติดต่อกันเป็นเวลานาน อาจต้องเติมอาหาร น้ำ เกลือแร่บ้าง เช่น คาร์โบไฮเดรต ในสภาพที่เป็นของเหลว การใช้กลูโคสละลายน้ำ ให้ระหว่างการออกกำลังกาย เป็นวิธีการที่ดี

2. ภูมิอากาศ มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพในการออกกำลังกายและผลของการฝึกซ้อม จริงอยู่ที่เราไม่สามารถเลือกสถานที่ฝึกซ้อมที่เย็นหรือร้อนได้ตามต้องการ แต่การเลือกเวลาฝึกทุกคนอาจทำได้ เวลาเช้าตรู่อากาศที่เย็นกว่าตอนกลางวันจึงจะเหมาะสำหรับการฝึกความอดทนส่วนความเร็วและความคล่องแคล่ว อาจฝึกตอนบ่ายก็ได้ แต่ในการออกกำลังกายระยะสั้นอากาศร้อนอาจจะมีผลดีกว่า เพราะทำให้การอบอุ่นร่างกายดำเนินไปเร็วขึ้น อันตรายที่เกิดจากการที่กล้ามเนื้ออบอุ่นไม่พอ เช่น กล้ามเนื้อฉีกขาด ความชื้นอากาศ เกี่ยวข้องกับการระบายความร้อนของร่างกายในระหว่างการออกกำลังกาย ถ้าอากาศชื้นมาก การระเหยของน้ำที่ผิวหนังเพื่อระบายความร้อนออกไปจากตัวได้ยากทำให้มีการหลังเหงื่อมากกว่าปกติ ทำให้ความอดทนลดลง แต่การออกกำลังกายในที่ที่อากาศแห้งอาจทำ

ให้เกิดผลเสีย เพราะอากาศทำให้รู้สึกเหนียวเร็ว คอแห้ง หายใจไม่ทันความกดอากาศ การออกกำลัง ภายใต้น้ำที่สูงตั้งแต่ 100 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลขึ้นไป สมรรถภาพด้านความทนทานจะลดต่ำลง เนื่องจากความหนาแน่นบรรยากาศน้อยกว่า (การหายใจปริมาณอากาศเท่ากัน จะได้ปริมาณ ออกซิเจนน้อยกว่า) ถ้านักกีฬาไปฝึกซ้อมในที่สูงระยะหนึ่งร่างกายจะปรับตัวได้ โดยเฉพาะระบบการ หายใจและระบบไหลเวียนโลหิต จะปรับตัวให้สามารถรับออกซิเจนได้มากขึ้น

3. เครื่องแต่งกาย มีผลต่อสมรรถภาพทางกายทั้งในด้านความอดทน และในแง่ของความ คล่องแคล่วว่องไว โดยเฉพาะในแง่ความอดทน ที่เกี่ยวข้องกับการระบายความร้อนในร่างกาย ข้อคำนึงถึงคือ เสื้อแขนยาว ผ้าใยเทียม ทำให้ระบายความร้อนยากขึ้น ข้อสังเกตอีกประการหนึ่ง คือ นักกีฬาประเทศไทย นิยมใส่ชุดวอร์ม ประโยชน์ที่แท้จริง ก็เป็นผลทางด้านจิตใจมากกว่า

4. การพักผ่อนและนันทนาการ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักกีฬาและต้องให้มีเป็นประจำ เฉพาะอย่างยิ่งในการฝึกซ้อมใหญ่ ๆ การพักผ่อนช่วยให้ร่างกายได้ซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอที่เกิดขึ้น ระหว่างการออกกำลังกายและสร้างเนื้อเยื่อขึ้นใหม่ ส่วนนันทนาการ เป็นการพักผ่อนและฟื้นฟูสภาพ จิตใจ ทำให้คลายความตึงเครียดและความตึงเครียดทางประสาท การพักผ่อนควรมีกำหนดที่แน่นอน เช่น หลังอาหารกลางวัน ทุกคนต้องเข้านอนและสงบเป็นเวลาสองสามชั่วโมง การนอนกลางคืน ต้องตรงต่อเวลา และมีเวลาอย่างน้อย 8 ชั่วโมงติดต่อกัน นันทนาการอาจเป็นไป ในรูปการเล่นกีฬา ในร่ม การอ่านหนังสือ ดูภาพยนตร์

5. การซ้อมเกิน หมายถึง การที่นักกีฬาทำการฝึกซ้อมโดยหนักหน่วงเกินไปจนเกิดเป็นผลร้าย แทนที่จะเกิดผลดี คือทำให้สมรรถภาพทางกายเสื่อมลง อาการแยกเป็นสองพวก คือ

5.1 อาการแฉ่ง ได้แก่ ความเบื่อหน่าย หงุดหงิด เหนงาซึม นอนไม่หลับ เบื่ออาหาร ปวดเมื่อย หายเหนื่อยช้า ฯลฯ

5.2 อาการแสดง ได้แก่ สมรรถภาพทางกายลดลง น้ำหนักตัวลดลง ซิพจร และความดัน โลหิตสูงขึ้น ผู้ฝึกสอนจำต้องสังเกตได้แต่เนิ่น ๆ เพื่อที่จะได้แก้ไขได้ทัน่วงทีนอกจากสังเกตลักษณะ อาการของนักกีฬาแล้ว สิ่งที่จะบอกได้ชัดเจน คือ น้ำหนักตัวและซิพจรวันต่อวัน กล่าวคือถ้าระยะใดที่ น้ำหนักตัวและซิพจรลดลงเรื่อย ๆ ต้องสงสัยทันทีว่าเป็นการซ้อมเกินไปแล้ว เมื่อปรากฏอาการ ฝึกซ้อมเกินเกิดขึ้น ผู้ฝึกสอนจะต้องสั่งงดชั่วคราว ถ้าอากาศน้อยควรจะลดความหนักและเพิ่มการ พักผ่อน แต่ถ้ามีอาการมาก อาจให้หยุดซ้อมระยะหนึ่ง สังเกตว่า นักกีฬาสดขึ้น กระปี้กระเป่าดีแล้ว จึงให้กลับมาฝึกซ้อมใหม่ โดยค่อย ๆ เพิ่มความหนักขึ้นตามลำดับ

6. การเก็บตัวเกิน คือ การเอานักกีฬามาอยู่ประจำค่ายฝึกซ้อมเกินควร เป็นผลทำให้เกิด ผลเสียทางด้านจิตใจและอาการที่แสดงออกมาเป็นการเสื่อมสมรรถภาพทางกาย จากการปฏิบัติของ นักกีฬาในประเทศตะวันตก โดยมากจะไม่เก็บตัวนักกีฬาไว้ซ้อมนานเกินกว่า 3 สัปดาห์ถึงแม้จะมีการ แข่งขันที่สำคัญมากน้อยแค่ไหนก็ตาม ถ้ามีเหตุผลพิเศษที่จะต้องให้นักกีฬาอยู่ในค่ายนานกว่านั้น

เขาให้ใช้วิธีแบ่งเป็นวาระ คือ ให้อยู่ในค่าย 10-14 วัน แล้วให้หยุดพักไปบ้านได้ ประมาณ 7 วัน จึงกลับมาใหม่ ระหว่างอยู่ค่าย ต้องจัดให้มีการนันทนาการต่าง ๆ ด้วย

7. การอบอุ่นร่างกาย เป็นสิ่งจำเป็นที่นักกีฬาจะต้องทำก่อนการฝึกซ้อมและ การแข่งขัน เพื่อให้การฝึกซ้อมหรือแข่งขันได้ผลอย่างเต็มที่แล้ว ยังช่วยป้องกันการบาดเจ็บได้ด้วย ซึ่งผลดีของการอบอุ่นร่างกายต่อสมรรถภาพทางกายในการเล่นกีฬา มีอยู่ 3 ประการ คือ

7.1 ทำให้การประสานงานระหว่างกล้ามเนื้อหดตัวได้ประสิทธิภาพสูง เป็นไปอย่างถูกต้อง และราบรื่น การปฏิบัติตามเทคนิคจะปฏิบัติได้ดี

7.2 เพิ่มอุณหภูมิให้กล้ามเนื้อ ทำให้กล้ามเนื้อหดตัวได้ประสิทธิภาพสูง

7.3 ปรับการหายใจและการไหลเวียนของเลือดให้เข้าใกล้ระยะคงที่ (Steady State) เป็นการย่นระยะการปรับตัว (Adaptation Period) ในระหว่างการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน ในการอบอุ่นร่างกาย จะต้องคำนึงถึงอุณหภูมิแวดล้อมด้วย ถ้าอากาศร้อน การอบอุ่นร่างกายจะใช้เวลาน้อย แต่ถ้าอากาศเย็น จะต้องใช้เวลามากกว่า หลักการปฏิบัติคือ การทำท่าทางที่ต้องใช้ ต้องทำอย่างช้า ๆ และค่อย ๆ เพิ่มความเร็วและความหนักขึ้น

8. การจัดสรรเงินทุน (Budgeting) การจัดสรรเงินทุนให้สอดคล้องกับโปรแกรมการฝึกซ้อม หน่วยงานจำต้องมีงบประมาณในการฝึกซ้อม รวมทั้งความพร้อมของสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ต้องได้มาตรฐาน ปลอดภัยใช้สะดวก การบำรุงรักษาและการซ่อมแซม ต้องได้รับงบประมาณอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังรวมถึงสวัสดิการต่างๆ ที่ให้นักกีฬาด้วย เช่น อาหาร เครื่องแต่งกาย การเดินทาง การดูแล รักษาเมื่อเจ็บป่วย เป็นต้น

9. การประเมินผลการฝึกซ้อม (Evaluation) การฝึกซ้อมต้องมีการประเมินทุกครั้ง เราจะสามารถประเมินได้ ต้องมีรายการฝึกซ้อมและ แผนการฝึกแต่ละวัน ว่าฝึกอะไรบ้าง ฝึกอย่างไร เวลาเท่าไร เพื่อประโยชน์ต่อการฝึกครั้งต่อไป ผลจากการประเมินงานนั้น ย่อมเป็นเครื่องบ่งบอกถึง ปริมาณและคุณภาพแห่งความสำเร็จและความพลัดพลั้งของงานที่ได้ดำเนินไปแล้ว

ดังนั้น จึงสามารถใช้เป็นเครื่องบ่งชี้ถึง แนวทางที่จะปรับปรุงงานให้ดีขึ้นหรือตรงตาม จุดมุ่งหมายยิ่งขึ้น โดยการวางแผนให้เหมาะสมต่อ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ (พนัส หันนาคินทร์, 2529)

ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการเตรียมนักมวยเพื่อการแข่งขันไว้ว่าการเตรียม นักมวย เพื่อการแข่งขันเป็นงานที่จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา ถึงแม้ฤดูกาลแข่งขันจะ สิ้นสุดลงก็ตาม ผู้ฝึกสอนจะต้องเริ่มวางแผนเพื่อเตรียมนักมวยของตนในการแข่งขันฤดูกาลต่อไปภาระ ของผู้ฝึกสอนกีฬาจึงเป็นงานที่ไม่มีวันสิ้นสุด จะต้องมีการวางแผนปรับปรุง และพัฒนานักมวยของตน ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป จึงทำให้ผู้ฝึกสอนมีภารกิจที่ต้องใช้ทั้งพลังกาย และพลังความคิดอยู่ ตลอดเวลา ปัจจัยสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการเตรียมนักมวย สรุปได้ดังนี้

1. การประเมินผลการดำเนินงานที่ผ่านมา เพื่อที่จะหาข้อสรุปที่เป็นปัญหา ข้อบกพร่อง ที่ควรปรับปรุงก่อนที่จะเริ่มดำเนินงานในการเตรียมนักมวยเพื่อแข่งขันต่อไป
2. การคัดเลือกตัวนักกีฬา เพื่อหานักกีฬาที่ดีที่สุดมาร่วมนักมวย เพราะนักกีฬาเป็น องค์ประกอบสำคัญในการสร้างนักมวย ถ้าได้นักกีฬาที่ดีมาร่วมนักมวยโอกาสที่จะทำให้นักมวย ประสบผลสำเร็จก็จะมีมาก
3. การเตรียมคณะผู้ฝึกสอน เพื่อช่วยดูแลนักกีฬา โดยการสรรหาบุคคลที่ดีมีความสามารถทำ หน้าที่ต่าง ๆ ในนักมวย
4. การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้การฝึกซ้อมเป็นไปด้วยความ เรียบร้อย และทำให้นักกีฬามีโอกาสฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่
5. การเตรียมงบประมาณ โดยการวางแผนการใช้งบประมาณ เพื่อให้การใช้งบประมาณ เป็นไปอย่างเพียงพอ
6. การควบคุมการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬามีความพร้อมที่จะทำการแข่งขันในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านทักษะความสามารถทางกีฬา สมรรถภาพทางกาย และจิตใจ เป็นต้น
7. การอุ่นเครื่องนักมวย เพื่อหาประสบการณ์ตรงให้แก่ นักกีฬา และเพื่อหาข้อดี ข้อเสียของ นักมวย และของนักกีฬาแต่ละคน เพื่อการพัฒนา นักมวยให้ดีขึ้นก่อนการแข่งขันจริง
8. การเลือกหัวหน้านักมวย เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้ฝึกสอน ในการควบคุมดูแลนักกีฬา ตามที่ผู้ฝึกสอนมอบหมาย โดยเป็นจุดรวมด้านจิตใจในการเตรียมความพร้อมในการฝึกซ้อม และ การแข่งขัน
9. การประสานงานกับผู้ปกครองของนักกีฬา เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีและร่วมมือกับ ผู้ฝึกสอนในการส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา ทำให้ผู้ปกครองมีความมั่นใจ และสบายใจที่จะปล่อย นักกีฬามาอยู่และฝึกซ้อมภายใต้การดูแลของผู้ฝึกสอน
10. การศึกษาบทบาทของผู้ฝึกสอน เพื่อความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตน ทั้งก่อน ระหว่างและภายหลังการแข่งขัน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ฝึกสอนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

องค์ประกอบของการแข่งขันกีฬา

(ซัชชัย โกมารทัต, 2549) กล่าวไว้ว่าการแข่งขันเป็นสถานการณ์ที่สำคัญที่สุดที่นักกีฬานักมวย และโค้ช จะได้แสดงออกถึงความสามารถและศักยภาพสูงสุด การฝึกซ้อมที่มีกันมายาวนาน จะไม่มีความหมายหากไม่มีการแข่งขัน การแข่งขันจึงเป็นเหตุการณ์หรือขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการประเมินความสามารถของโค้ชและนักมวยในแง่มุมของการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดังนั้นจึงได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการแข่งขันกีฬาว่า ควรต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

1. มีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการแข่งขันชัดเจน ถ้าเป็นการแข่งขันเชิงนันทนาการ ความเข้มข้นในการแข่งขันจะน้อย แต่ลักษณะจะเน้นไปในทางเล่นเพื่อสนุกสนานมากกว่า ถ้าเป็นการแข่งขันเชิงสุขภาพความเข้มข้นของการแข่งขันจะไม่มาก แต่จะมีระเบียบวินัยของการแข่งขัน เพื่อพัฒนาสุขภาพเป็นสำคัญ แต่ถ้าเป็นการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ ความเข้มข้นของการแข่งขันก็จะมากและจะมุ่งเน้นผลแพ้ชนะเป็นสำคัญ

2. ระเบียบข้อบังคับและกติกาการแข่งขัน จะถูกยึดเป็นหลักอ้างอิงและผู้เกี่ยวข้องทุกคน ต้องปฏิบัติตาม

3. บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน ประกอบด้วย กลุ่มจัดการแข่งขัน กลุ่มกรรมการการตัดสิน กลุ่มนักกีฬา โค้ช และนักมวย และกลุ่มผู้ชมรวมถึงสื่อมวลชน

4. สถานที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ

4.1 สถานที่และสิ่งช่วยอำนวยความสะดวกในการแข่งขัน

4.2 สถานที่และอุปกรณ์ที่เป็นไปตามกฎ กติกาการแข่งขัน

5. การแสดงความสามารถทางด้านทักษะ เทคนิค แทคติกและกลยุทธ์การเล่นแข่งขันของผู้แข่งขัน

6. ผลการแข่งขัน ซึ่งต้องมีผล แพ้ ชนะ หรือเสมอ

การวิเคราะห์เกี่ยวกับการแข่งขันมวยไทยหญิง

ระเบียบ และกติกาการแข่งขัน

ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยไทยสำหรับนักมวยหญิง นอกจากนักมวยชายที่มีกฎ กติกาการแข่งขันที่มีความรัดกุมเพื่อความปลอดภัยของนักมวย นักมวยหญิงก็เช่นเดียวกันที่ต้องมีกฎ กติกาคุ้มครองให้นักมวยนั้นมีความปลอดภัยสำหรับนักมวยหญิงมีกติกาการแข่งขันกีฬามวยไทยใช้ ระเบียบการแข่งขันกีฬามวยไทย

1. อุปกรณ์เวทีที่ใช้สำหรับการจัดการแข่งขัน อุปกรณ์การแข่งขันของนักมวยหญิงก็ถือว่ามีความสำคัญไม่แพ้กันมวยชายสำหรับนักมวยหญิง เช่น เครื่องป้องกันหน้าอก เครื่องป้องกันท้องน้อย

2. เครื่องแต่งกาย ในการแต่งกายของนักมวยหญิงนั้น ต้องมีความรัดกุมมากกว่านักมวยชาย สวมกางเกงขาสั้นครึ่งโคนเข่า สวมเสื้อไม่มีแขน หรือเสื้อแขนสั้น ไม่สวมรองเท้า นักมวยมุมแดงใส่ กางเกงหรือเสื้อสีแดง สีชมพู สีเลือดหมู หรือสีขาว นักมวยมุมน้ำเงิน ใส่กางเกงหรือเสื้อสีน้ำเงินสี กรมท่า หรือสีดำ ต้องผูกผมให้เรียบร้อย ไม่ยาวรุงรังที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขัน นักมวยสามารถใช้ เครื่องป้องกันที่ทางสนามมวยเตรียมไว้ให้

3. การชั่งน้ำหนักตัว สำหรับนักมวยหญิง การชั่งน้ำหนักต้องสวมเสื้อผ้าที่ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนัก เจ้าหน้าที่ชั่งน้ำหนักต้องเป็นเพศหญิง และสนามที่จัดการแข่งขันต้องมีห้องสำหรับชั่งน้ำหนักหรือมีฉากกั้นอย่างมิดชิด

4. จำนวนยก นักมวยหญิงให้แข่งขัน 5 ยก ยกละ 2 นาที หยุดพักระหว่างยก 2 นาที ไม่นับรวมในเวลาแข่งขัน 2 นาที

5. นักมวยหญิงต้องมีคุณสมบัติคือ สำหรับนักมวยหญิง นักมวยนั้นต้องเป็นเพศหญิงโดยกำเนิดเท่านั้น

6. ผู้ชกขาดและผู้ให้คะแนน การแข่งขันกีฬามวยไทยสำหรับนักมวยหญิง ผู้ชกขาด และผู้ให้คะแนนต้อง เป็นเพศหญิง เว้นแต่กรณีความจำเป็นอาจเป็นเพศชายก็ได้

ทักษะที่มีผลต่อการแข่งขันมวยไทยหญิง

ทักษะพื้นฐานของมวยไทยมีความสำคัญยิ่ง การที่จะฝึกมวยไทยได้ดีหรือเป็นนักมวยไทยที่มีฝีมือดีได้นั้น จะต้องมีความเข้าใจในเรื่องทักษะพื้นฐาน คือ การกำหมัด การตั้งท่า การเคลื่อนไหว ทักษะเบื้องต้นนี้มีความสำคัญมากและจะใช้อยู่ตลอดเวลาตั้งแต่การเริ่มต้นชกจนสิ้นสุดการแข่งขัน ดังนั้นถ้าหากนักมวยคนใดมีทักษะพื้นฐานดี อาจทำให้ผลของการแข่งขันประสบความสำเร็จในที่สุด (จรัสเดช อุลิต, 2542)

การตั้งท่าหรือการจดมวย

การตั้งท่าในการต่อสู้เราเรียกว่า การจดหรือการจรด

1. การวางเท้า สำหรับผู้ที่ถนัดขวา ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าประมาณสองช่วงฝ่าเท้าให้เฉียงกับเท้าหลัง ลงน้ำหนักที่ปลายเท้า ยกเท้า เปิดสันเท้าทั้งเท้าหน้าและเท้าหลังเล็กน้อย

2. การวางมือ สำหรับผู้ที่ถนัดขวา ตั้งท่าโดยใช้มือซ้ายยกขึ้น ปลายหมัดอยู่ในระดับสายตา มือขวาอยู่ระดับโหนกแก้ม

3. ลำตัวเหยียดตรง เข่าทั้งสองไม่งอ ไม่ก้มลำตัวและลำตัวไม่เกร็งปล่อยตามสบาย พยายามทิ้งลำตัวให้เป็นเป้าเล็กและแคบ

4. ลักษณะของการเคลื่อนไหวเท้า ลักษณะการเคลื่อนไหวของเท้ามวยไทย การเคลื่อนไหวของเท้ามีความสำคัญต่อการชกมวย ลักษณะของการเคลื่อนไหวของเท้า เช่น การรุก การถอย การเคลื่อนไหว จะรุกหรือจะถอยนั้น ให้สังเกตที่เท้าของเราว่าจะเคลื่อนที่ได้แค่ไหนจึงจะเหมาะสมกับตัวของเรา การรุกโดยการสับเท้า สำหรับจะใช้หมัดหรือใช้เท้าแค่ไหนจึงจะเหมาะต่อการใช้อาวุธ การเคลื่อนไหวของมวยไทยนั้นมีหลายลักษณะ (จรัสเดช อุลิต, 2542)

การรุกเท้าธรรมดา คือ การใช้หลังเท้าช่วยส่งเท้าหน้า

การถอยเท้าธรรมดา คือ การชักเท้าหลังถอยไป อาศัยแรงส่งของเท้าหน้า

การรูกเท้าสลับ โดยให้ก้าวเท้าหลังผ่านไปข้างหน้าและเปลี่ยนจากมือที่อยู่ส่วนบนมาเป็นอยู่ส่วนล่าง ทำให้เหมือนตำแหน่งเดิม แต่เปลี่ยนมือจากอยู่บนให้มาอยู่ส่วนล่าง การตั้งเท้าเช่นเดียวกัน เพียงแต่สลับด้าน

การถอยเท้าสลับ จากการทำท่าเมื่อเท้าซ้ายอยู่ข้างหลังวิธีการให้ชักเท้าซ้ายที่อยู่ด้านหลังและให้เท้าขวาที่อยู่ด้านหน้าให้สลับจากการถอย และมือให้สลับกันในลักษณะเสยผม (จรรยา แก่นวงษ์คำ, 2530)

การเคลื่อนเท้าเป็นมุมฉาก มุมฉาก หมายถึง มุมทิศทางการเคลื่อนที่ของนักมวยฝ่ายรับที่ทำกับทิศทางแนวแรงของฝ่ายรุกที่เคลื่อนไหว (โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง, 2533)

ดังนั้นจึงนิยมพูดเสมอว่าหลบฉากและถอยฉาก ในการเคลื่อนไหวที่เท้าแบบเป็นมุมฉากนั้น เราเคลื่อนที่ได้ 2 ชนิด คือ การรูกฉาก การถอยฉาก (ชาญณรงค์ สุขหงษา, 2545)

การเคลื่อนที่เป็นวงกลม คือ การเคลื่อนที่โดยการใช้การรูกและถอยของการเคลื่อนที่เท้า ธรรมดาในลักษณะเท้าหน้าเท้าตาม โดยการเคลื่อนที่ตามแนวรอบวงกลมไปทางด้านซ้ายและด้านขวา

การก้าวย่าง หมายถึง การเดินหรือการสับเท้า ใช้ในโอกาสทั้งรูกและถอย การก้าวย่างคือการใช้การยกเข่าสูงขึ้นไปที่ติดกับศอก บางครั้งอาจจะสับเท้าไปก่อนแล้วยกเข่าขึ้นตาม

การย่างสามขุม การย่างคือการเดิน ส่วนคำว่า “ขุม” เดิมคือ เปรียบเสมือนหลุมหรือจุดสามขุมก็คือสามหลุมหรือสามจุด คือการเดินโดยการเปลี่ยนตำแหน่งของเท้า วิธีการคือให้กำหนดจุด 3 จุด ที่จะใช้ในการเปลี่ยนตำแหน่งของเท้า เช่น เท้าซ้ายอยู่หน้า ให้เปลี่ยนเป็นอยู่ด้านหลัง คือเป็นการเปลี่ยนเหลี่ยมของร่างกายนั่นเอง เพื่อให้การเคลื่อนไหวทำได้อย่างคล่องแคล่วจึงให้ฝึกเดินตามจุด การฝึกมวยที่ดีนั้นจะต้องฝึกการย่างสามขุมให้ชำนาญ นั้นหมายถึงฝึกการย่อ การก้าวย่าง และการย่างสามขุม การกระทำได้กล่าวสามารถใช้ป้องกัน หลบหลีก หรือใช้รับการรูกได้อย่างดี

การย่างสุขุเกษม คือ การก้าวย่างหรือการเคลื่อนที่โดยการก้าวเท้าออกพร้อมกับการโยกตัว ใช้มือปิดลงมาข้างล่าง ในขณะที่อีกมือหนึ่งยกขึ้นระดับใบหน้าเพื่อเป็นการป้องกัน ส่วนมือที่ปิดลงมาใช้กรณีเมื่อคู่ต่อสู้ตีขึ้นมาเราก็ใช้มือปิดป้องกัน ส่วนมือที่อยู่ข้างบนก็ใช้ป้องกันอาวุธได้ ทั้งนี้ ในการกระทำนั้นจะต้องบิดสะโพกตามไปด้วย พร้อมกับปิดมือให้ผ่านลำตัว ส่วนเท้าเคลื่อนที่ก้าวไปพร้อมกับการบิดมือผ่านลำตัว (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540)

ศิลปะการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก

หมัดตรง หมายถึง การชกออกหมัดไปจากไหล่ให้เป็นวิถีทางตรงไปสู่เป้าหมาย

หมัดเหวี่ยงหรือหมัดขว้าง หมายถึง การชกหมัดโดยการงอและเกร็งข้อศอกไว้ให้หมัดออกไปเป็นวิถีทางโค้ง เป็นแนวนอนกับพื้นดิน อาจจะคว่ำหมัดหรือตั้งหมัดก็ได้ แต่พยายามให้บริเวณสันหมัดถูกเป้าหมาย

หมัดเสยหรือหมัดสอยดาว หมายถึง หมัดที่ชกโดยการงอข้อศอก เกร็งข้อศอกหงายหมัดขึ้น วิถีทางของหมัดจออกจากด้านล่างสู่ด้านบนทำมุมฉากกับพื้น

หมัดโขก เป็นหมัดเหวี่ยงจากข้างบนลงมาข้างล่างเป้าหมายบริเวณศีรษะ หรือบริเวณใบหน้า ถ้าคู่ต่อสู้แหงนหน้าขึ้น หมัดโขกเป็นหมัดที่รุนแรง นิยมใช้หมัดหลังหรือหมัดตาม เพื่อให้วงการเหวี่ยง หรือรัศมีการเหวี่ยงยาวและกว้างขึ้น

การเตะ หมายถึง การใช้วัยวะส่วนขาตั้งแต่ให้เข้าไปจนถึงปลายเท้า ให้เหวี่ยงไปปะทะเป้าหมาย อาจจะเป็นวิถีทางตรงจากพื้นขึ้นไป เรียกว่าเตะตรงหรือเตะผ่าหมาก ถ้าเป็นวิถีทางจากพื้นเฉียงไปทางซ้ายหรือทางขวา เรียกว่าเตะเฉียง ถ้าเป็นวิถีทางโค้งขึ้นแล้วตัวตัดขนานกับพื้นหรือตัดลงสู่พื้น เรียกว่าการเตะตัด ถ้าหากงอขาเข้าขึ้นแล้วตีขาส่วนล่างให้เหยียดตรงออกอย่างรวดเร็วและรุนแรง ให้ส่วนปลายเท้าหรือหน้าแข้งปะทะเป้าหมาย เรียกว่าเตะรัด ถ้าเตะโดยให้ส่วนของแข้งและเข้าปะทะเป้าหมายพร้อม ๆ กัน เรียกว่าเตะครึ่งแข้งครึ่งเข่า

การถีบ หมายถึง การใช้ปลายเท้า ผ่าเท้า หรือส้นเท้าปะทะคู่ต่อสู้ การยกเท้าขึ้นปะทะคู่ต่อสู้ นั้นอาจจะเหยียดขาตรงไว้ก่อน แล้วจึงยกขึ้นถีบค้ำยันโดยให้ปลายเท้า ผ่าเท้า หรือส้นเท้าปะทะเป้าหมาย หรือจะงอเข่าก่อนแล้วจึงเหยียดออกตรง ๆ ให้ปลายเท้า ผ่าเท้า หรือส้นเท้าปะทะเป้าหมายก็ได้ ทิศทางของการถีบจะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ ถีบตรง ให้ทิศทางการถีบขนานไปกับพื้น เป้าหมายของการถีบตรงจะอยู่ระดับโคนขาของผู้ถีบและขาที่ถีบออกไปจะทำมุมฉากกับขาที่รับน้ำหนักตัวไว้ ถีบเฉียงขึ้นข้างบน ให้ทิศทางการถีบพุ่งตรงจากโคนขาขึ้นสู่เป้าหมายที่สูงกว่าระดับโคนขาของผู้ถีบ ขาที่ถีบออกไปจะทำมุมป้านกับขาที่รับน้ำหนักตัวไว้ และถีบเฉียงลงให้ทิศทางการถีบพุ่งตรงจากโคนขาลงสู่พื้นปะทะเป้าหมายที่อยู่ต่ำกว่าระดับโคนขาของผู้ถีบ

เข่าตรง หมายถึง เข่าที่เคลื่อนที่จากจุดเริ่มไปกระทบเป้าหมายเป็นแนวหรือวิถีทางตรงตั้งหรือตรงล้ำไปข้างหน้า

เข่าเฉียง หมายถึง การตีเข่าที่มีวิถีทางการตีเฉียงขึ้นจากจุดที่เข่าอยู่ไปจนถึงจุดที่เข่าปะทะเป้าหมาย ถ้าตีเข่าซ้ายจะเฉียงมากระทบเป้าหมายทางด้านขวา ถ้าตีเข่าขวาจะเฉียงมากระทบเป้าหมายทางด้านซ้าย ถ้าคู่ต่อสู้เดินเข้ามาตรง ๆ เข่าเฉียงจะถูกเป้าหมายบริเวณโคนขาและลำตัวด้านล่าง

เข่าโค้ง เป็นเข่าที่ผู้ใช้จะต้องบิดสะโพกคว่ำลงให้ทิศทางของเข่าลอยโค้งจากบนลงปะทะเป้าหมาย ให้ปลายเท้าเหยียดเป็นเส้นตรงกับขาและเข่า

เข่าตัด เป็นเข่าที่มีทิศทางการตีเข่าผ่านจากขวาไปซ้าย หรือซ้ายไปขวา ขนานกับพื้น ให้ส่วนของหัวเข่าปะทะเป้าหมาย ส่วนของเข่า ขา และปลายเท้าเป็นเส้นตรงขนานกับพื้น

ศอกตี หมายถึง ศอกที่มีวิถีทางการตีจากด้านบนลงสู่ด้านล่าง อาจจะเป็นมุมฉากหรือทำมุมเฉียงน้อยกว่ามุมฉากก็ได้ ศอกตีนี้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือศอกตีด้วยศอกหน้าหรือศอกนำ และ

ศอกตีด้วยศอกหลังหรือศอกตาม บางท้องถิ่นเรียกว่าศอกกลับหรือศอกฟัน เพราะมีวิถีทางมาจากเบื้องบนลงสู่เบื้องล่าง

ศอกตัด หมายถึง การใช้ศอกให้วิถีทางของศอกเคลื่อนไหวตัดผ่านหน้าขนานไปกับพื้นจากซ้ายไปขวา หรือจากขวาไปซ้าย การใช้ศอกตัดแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การใช้ศอกตัดด้วยศอกที่อยู่ด้านหน้า และการใช้ศอกตัดด้วยศอกที่อยู่ด้านหลัง

ศอกงัดหรือบางที่เรียกว่าศอกเสย หมายถึง ศอกที่ตีจากข้างล่างขึ้นไปข้างบนตรง ๆ เป็นมุมฉาก หรือบางครั้งเมื่อเวลาปฏิบัติจริงอาจจะไม่เป็นมุมฉากก็ได้ เป้าหมายของการใช้ศอกงัดคือ ปลายคาง หน้าอก ลิ้นปี่ หรือบริเวณใบหน้า ศอกงัดนี้แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ศอกงัดด้วยศอกที่อยู่ด้านหน้าหรือศอกงัดนำ และศอกงัดด้วยศอกที่อยู่ด้านหลังหรือศอกงัดตาม

ศอกพุ่ง หมายถึง ศอกที่ตั้งตรงไว้ตามแนวทิศทางที่คู่ต่อสู้ยืนอยู่ หรือทิศทางสวนทางกับทิศทางที่คู่ต่อสู้จะรุกเข้ามา พับข้อศอกให้ส่วนแหลมไปข้างหน้า แล้วเคลื่อนเท้าเข้าไปหาคู่ต่อสู้ การแทงศอกชนิดนี้จะต้องกดเกร็งข้อศอกให้แนบชิดแน่นกับคาง ไหล่ และศีรษะ เพื่อเพิ่มความแข็งแรงของแรงปะทะให้มากขึ้น เป้าหมายของศอกพุ่งก็คือบริเวณศีรษะ หน้าผาก คิ้ว ตา จมูก ปาก และคาง รวมทั้งหน้าอก คอ ไหล่ และท้องศอกพุ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ศอกพุ่งด้วยศอกซ้าย และศอกพุ่งด้วยศอกขวา

ศอกกระทิง คือ การตีศอกที่เกิดจากการตีศอกผิดพลาดพร้อมทั้งกระชากศอกกลับคืนมายังเป้าหมายเดิมในลักษณะกระทิงกลับเฉียงไปข้างลำตัว โอกาสที่จะใช้ศอกกระทิง คือ ใช้เมื่อตีศอกผิดพลาด ใช้เมื่อคู่ต่อสู้เข้ามาประชิดด้านหน้า หรือชิดตัว หรือเมื่อคู่ต่อสู้เข้ากอดปล้ำ การตีศอกกระทิงถ้าจะให้มีความแข็งแรงต้องใช้แรงส่งจากเท้า

จรัสเดช อุลิต และคณะ (2541) ได้กล่าวว่า ไม้มวยไทย หมายถึง ท่าของ มวยที่มีการผสมผสานกันด้วยการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก เพื่อรุกคู่ต่อสู้และรับคู่ต่อสู้ไปพร้อม ๆ กันเชิงมวยไทยการใช้ศิลปะไม้มวยไทยนั้น ต้องมีการฝึกฝนอย่างมาก ถ้ามีอย่างนั้นแล้วก็ไม่มีทางที่จะเอาชนะคู่ต่อสู้ได้อย่างเด็ดขาด ต้องฝึกการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก ตลอดจนถึงมีไหวพริบปฏิภาณในการหลบหลีกได้อย่างคล่องแคล่ว ท่ามวยแต่ละท่านั้น ขึ้นอยู่กับครูมวยที่คิดดัดแปลงพลิกแพลงเพื่อนำไปใช้ให้ได้ผลต่อจากนั้นครูมวยจึงตั้งชื่อท่ามวยนั้นตามลักษณะท่าทางเพื่อให้จดจำได้ง่าย

จากการศึกษาจากเอกสารนั้น พบว่าในอดีตมวยไทยไม่ได้ใส่นวม จะชกกันด้วยมือเปล่า ถ้าไม่ใช้มือเปลาก็จะใช้ผ้าดิบพันมือจึงสามารถใช้มือจับคู่ต่อสู้เพื่อหุ้ม หักหรือบิด นักมวยจึงใช้ชั้นเชิงการต่อสู้มากกว่าการใช้พลังกำลัง ไม้มวยไทยนั้นแบ่งไว้หลายประเภทด้วยกัน ขึ้นอยู่กับครูมวยแต่ละท่านแม้บางท่ามีชื่อเรียกเหมือนกันในตำรามวยไทย แบ่งลักษณะไว้ชัดเจน คือ แบ่งตามลักษณะการแก้ทางมวยและการจู่โจม มีชื่อเรียกว่า กลมมวย แบ่งตามลักษณะการใช้ หมัด เท้า เข่า ศอก มีชื่อเรียกว่า เชิงมวย บางตำราแบ่งไปอีก เป็นไม้ครู ไม้เกร็ด ไม้ครูเป็นไม้หลักที่ครูมวยเน้นให้ลูกศิษย์

ต้องทำให้ได้ ให้ดี ให้ชำนาญ เมื่อมีความชำนาญแล้วสามารถแตกไม้ครูออกเป็นไม้เกร็ดได้อีกมากมาย มวยไทยมีการฝึกฝนจากครูมวยอย่างหนักและต่อเนื่องจากครูมวย จึงมีคำว่า แม่ไม้มวยไทย คือ การใช้ศิลปะมวยไทยที่มีความสำคัญที่สุด เรียกได้ว่า เป็นพื้นฐานของการใช้ไม้มวยไทย ผู้ฝึกมวยไทย ต้องเรียนรู้และปฏิบัติให้ได้ก่อนที่จะฝึกลูกไม้เป็นการใช้ไม้มวยไทยที่ละเอียดขึ้น โบราณจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิได้จัดแบ่งแม่ไม้มวยไทยไว้ 15 ไม้ ดังนี้

1. สลับฟันปลา (รับวงนอก) แม่ไม้นี้ เป็นไม้หลักหรือไม้ครูเบื้องต้น ใช้รับและหลบหมัดตรงคู่ต่อสู้ชกนำ โดยหลบออกนอกลำแขนของคู่ต่อสู้ ทำให้หมัดเลยหน้าไปการชกมวยหรือการต่อสู้ ต้องมีฝ่ายรุก และฝ่ายรับ ทั้งสองฝ่ายนี้ ต้องได้รับการฝึกจากครูมวยมาเป็นอย่างดี
2. ปักขาแหวกรัก (รับวงใน) แม่ไม้นี้เป็นไม้ครูของการเข้าสู่วงในเพื่อใช้ลูกไม้ อื่น ๆ ต่อไป
3. ขวาชัดดอก (ศอกวงนอก) แม่ไม้นี้ใช้เป็นหลักสำหรับหมัดออกทางวงนอกแล้วได้ต่อบด้วยศอก
4. อิเหนาแทงกริช (ศอกวงใน) แม่ไม้นี้เป็นหลักในการรับหมัดตรง และใช้ศอกเข้าคลุมวงใน
5. ยอเขาพระสุเมรุ (ชกคางหมัดต่ำก้มตัว 45 องศา) แม่ไม้นี้ ใช้รับหมัดตรงในลักษณะก้มตัวเข้าวงในให้หมัดผ่านศีรษะไปแล้วชกเสยคาง
6. ตาเถรคำฝัก (ชกคางหมัดสูงก้มตัว) แม่ไม้นี้เป็นหลักเบื้องต้นในการป้องกันหมัดโดยใช้แขนปิดหมัดที่ชกมาขึ้น
7. มอญยัญหลัก (รับหมัดด้วยถีบ) แม่ไม้นี้เป็นหลักสำคัญในการรับหมัดด้วยการใช้เท้าถีบยอดอก หรือท้อง
8. ปักลูกทอย (รับเตะด้วยศอก) แม่ไม้นี้ใช้เป็นหลักในการรับ การเตะกราดโดยใช้ศอกกระแทกที่หน้าแข้ง
9. จระเข้พาดหาง (รับหมัดด้วยเตะ) แม่ไม้นี้ใช้สั่นเท้าพาดไปทางด้านหลัง เมื่อคู่ต่อสู้ชกพลาดแล้วถลันเสียหลักจึงหมุนตัวเตะด้วยลูกเขยี่งสั้นเท้า
10. หักวงไอยรา กลมมวยนี้ใช้แก้การเตะโดยตัดกำลังขาด้วยการใช้ศอกกระทุ้ง เข้าที่โคนขา (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ : ศิลปะมวยไทย 2486)
11. นาคาบิดหาง (บิดขาจับตีเขาที่น่องหรือชดต่อเขา) แม่ไม้นี้ใช้รับการเตะโดยใช้มือทั้งสองจับปลายเท้าบิดพร้อมทั้งใช้เข้ากระแทกขา
12. วิรุฬหกกลับ (รับเตะด้วยถีบ) แม่ไม้นี้ใช้รับการเตะโดยใช้สั้นเท้ากระแทกที่บริเวณโคนขา
13. ดับขวาลา (ปิดหมัดชกตอบ) แม่ไม้นี้ใช้แก้ด้วยหมัดตรงโดยชกส่วนที่ใบหน้า
14. ขุนยักษ์จับลิง (รับ - หมัด - เตะ - ศอก) แม่ไม้นี้เป็นไม้สำคัญมาก ใช้ป้องกันคู่ต่อสู้ที่ไวในการชก เตะ และศอกติดพันกัน
15. หักคอเอราวัณ (โน้มคอตีเขา)

แม่ไม้มวยไทยทั้ง 15 ท่า นั้น จากการศึกษาที่มีข้อน่าสังเกตว่า จะมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป มีทั้งท่ารุกและรับที่รุนแรง หนักหน่วงยิ่งนัก ผู้ที่นำมาทำต่าง ๆ ไปใช้ ต้องได้รับการฝึกอย่างชำนาญ รับการฝึกฝนมาอย่างดีจากครูมวยที่มีฝีมือดี แม่ไม้มวยไทยนั้นไม่ควรนำมาเล่นกันโดยที่ไม่ได้รับการฝึกซ้อมมาก่อน ทำให้เกิดอันตรายได้ง่าย หรืออาจถึงกับเสียชีวิตได้

(เสถียร สถาพงศ์, 2530) กล่าวไว้อีกว่า มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของชนชาติไทยมาเป็นเวลาช้านาน เป็นการต่อสู้ที่ใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายแทนอาวุธชนิดอื่น ได้แก่ มือ 2 เท้า 2 ศอก 2 และศีรษะ รวมเรียกว่า “นวอาวุธ” โดยคิดหาวิธีการในการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้ผสมกลมกลืนกัน จนมีประสิทธิภาพสูงสุดในการต่อสู้ป้องกันตัวและมีการตั้งชื่อท่าทางการต่อสู้ดังกล่าวให้ฟังแล้วไพเราะเข้าใจง่าย โดยเทียบเคียงลักษณะของท่าทางมวยกับชื่อหรือลีลาของตัวละคร เหตุการณ์หรือสัตว์ในวรรณคดี เช่น เอราวัดเสยงา หनुมานถวายแหวน อิเหนาแทงกฤษ เป็นต้น ท่าทางบางท่าก็เรียกชื่อตามสิ่งที่คุณเคย ในวิถีชีวิตของคนไทยตามยุคสมัยนั้น ๆ เช่น เถรกวาดลาน หनुไต้ราว คลื่นกระทบฝั่ง มอญยันหลัก เพราะเมื่อเอ่ยชื่อท่ามวยแล้วจะทำให้นึกถึงท่าทางของการต่อสู้ได้ง่ายขึ้น มวยไทยมีวิวัฒนาการมานาน จึงสั่งสมวัฒนธรรมและประเพณีหลาย ๆ ด้านได้อย่างผสมกลมกลืน เช่น ความเชื่อในเรื่องจิตวิญญาณ คาถาอาคม ดนตรี วรรณกรรม คุณธรรม จริยธรรม เป็นต้น

ดังนั้นการให้คำจำกัดความคำว่า “มวยไทย” จึงหลากหลายแตกต่างกันไปประเภทแม่ไม้มวยไทยมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับครูมวยแต่ละคนในตำรามวยต่าง ๆ แบ่งตามลักษณะ เช่น ลักษณะการแก้ท่ามวยและการจู่โจม เรียกชื่อว่า “กลมวยแบ่งตามลักษณะการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก เรียกว่า “เชิงมวย” ตำราบางแห่งแบ่งเป็น “แม่ไม้มวยไทย” หรือแบ่งเป็น “ไม้ครู” “ไม้เกร็ด” ไม้ครู หมายถึงไม้สำคัญเป็นไม้หลักที่ครูมวยเน้นให้ลูกศิษย์ทุกคนต้องทำให้ดี ให้ชำนาญ ชื่อของมวยไทยเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นภาพชัดเจน บางท่าได้ชื่อมาจากท่าการต่อสู้ของตัวละครในวรรณคดีไทย เรื่องรามเกียรติ์และเรื่องอิเหนา แม่ไม้มวยไทยที่มีชื่อปรากฏดังต่อไปนี้

1. สลับฟันปลา ใช้สำหรับป้องกันและหลบหลีกอาวุธคู่ต่อสู้
2. ปักขาแหวกกรัง ใช้สำหรับป้องกันหมัดคู่ต่อสู้และตอบโต้ เมื่อคู่ต่อสู้เข้าปล้ำและกอดรัด
3. ขวาชัดดอก ใช้สำหรับป้องกันหมัดคู่ต่อสู้และตอบโต้ด้วยศอก
4. อิเหนาแทงกริช ใช้สำหรับป้องกันหมัดคู่ต่อสู้และโต้ตอบด้วยเข่า
5. ย่อเขาพระสุเมรุหรือยกเขาพระสุเมรุ ใช้สำหรับป้องกันคู่ต่อสู้เหวี่ยงแข้งและตอบโต้ด้วยการจับทุ่ม
6. ตาเถรคำฟัก ใช้ป้องกันหมัดคู่ต่อสู้ ตอบโต้ด้วยการกระทุ้งหมัดขึ้น
7. มอญยันหลัก ใช้สำหรับป้องกันการจู่โจมโดยการยกเท้ายัน
8. ปักลูกทอย ใช้ป้องกันการเหวี่ยงแข้งของคู่ต่อสู้

9. จระเข้พาดหาง ใช้ตอบโต้คู่ต่อสู้ด้วยการเหวี่ยงแข้ง
10. หักงวงไอยรา ใช้ป้องกันการเหวี่ยงแข้งของคู่ต่อสู้ด้วยการจับขาอก
11. บิดหางนาคา ใช้ป้องกันการถีบของคู่ต่อสู้และตอบโต้ด้วยการจับเท้าบิด
12. วิรุณหกกลับ ใช้ตอบโต้เมื่อคู่ต่อสู้เหวี่ยงแข้ง
13. ดับขวาลา ใช้ป้องกันหมัดพร้อมตอบโต้
14. ขุนยักษ์จับลิง ใช้ป้องกันหมัดและตอบโต้ด้วยการกอดคอ
15. หักคอเอราวัณ ใช้ป้องกันและตอบโต้เมื่อคู่ต่อสู้เข้าจับคอกอดปล้ำ
16. มณโฑนั่งแทน ใช้ป้องกันและตอบโต้ด้วยการนั่งหน้าขาและสับศอก
17. หนุมานถวายเป็นแหวน ใช้ป้องกันและตอบโต้เมื่อคู่ต่อสู้กระแทกหมัด
18. มุตบาดาล ใช้ป้องกันและตอบโต้เมื่อคู่ต่อสู้ก้าวตีหมัดหลัง
19. ไต่เขาพระสุเมรุ ใช้ป้องกันและตอบโต้ เมื่อคู่ต่อสู้เหวี่ยงแข้ง
20. เอรารัณเสยงา ใช้ป้องกันและตอบโต้เมื่อคู่ต่อสู้กระแทกหมัด
21. เถรกวาดลาน ใช้ป้องกันและตอบโต้เมื่อคู่ต่อสู้เหวี่ยงแข้ง
22. ผานลูกบวบ ใช้ป้องกันและตอบโต้เมื่อคู่ต่อสู้กระแทกหมัด
23. สับหัวมีจฉา ใช้ป้องกันและตอบโต้เมื่อคู่ต่อสู้เหวี่ยงหมัด
24. พระเจ้านั่งแทน ใช้ป้องกันและตอบโต้เมื่อคู่ต่อสู้เตะต่ำระดับเข้า
25. สุครีพถอนรัง ใช้ป้องกันและตอบโต้เมื่อคู่ต่อสู้เหวี่ยงแข้ง
26. กวางเหลียวหลัง ใช้ป้องกันและตอบโต้เมื่อคู่ต่อสู้กระแทกหมัด
27. บาทาลูกพัทตรี ใช้ป้องกันและตอบโต้ด้วยเมื่อคู่ต่อสู้กระแทกหมัด
28. ขะแมค้ำเสา ใช้ป้องกันและตอบโต้ด้วยการใช้สันมือยันคางคู่ต่อสู้
29. ทัดมาลา ใช้ป้องกันและตอบโต้ด้วยการตีหมัด
30. พม่าราชวาน ใช้ป้องกันคู่ต่อสู้และตอบโต้ด้วยการกระโดดสับด้วยแขนท่อนล่าง

ไม้มวยไทยทั้ง 30 ไม้นี้ เป็นภูมิปัญญาของบรรพชนที่มีการสังเกตดูจากสิ่งใกล้ตัวบ้าง จากรูปสัตว์ในวรรณคดีไทยบ้าง นำมาประยุกต์ใช้ จัดให้เป็นระเบียบหมวดหมู่ในการใช้อวัยวะร่างกายของคนเรา เป็นอาวุธที่ร้ายแรง มีประสิทธิภาพอย่างมาก โดยที่ใคร ๆ ก็ตามไม่ควรนำมาเล่นเป็นอันขาด เพราะท่าแต่ละท่านั้น มีความรวดเร็ว และถึงกับยึดยึดความตายให้กับคู่ต่อสู้ได้อย่างแน่นอน แต่ผู้ที่ฝึกมวยไทยแต่ละท่าที่เป็นอาวุธที่ร้ายแรงอย่างเหมือนกับตัวอย่างนี้ บุคคลนั้น ก็ต้องเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นคนกตัญญูกตเวทิตา ไม่เที่ยวเป็นคนอันธพาล นำศิลปะแม่ไม้มวยไทยไปใช้ในทางที่ผิด จะใช้อาวุธนั้นได้ก็ต่อเมื่อมีการแข่งขันที่มีกฎกติกา หรือการป้องกันตัวเท่านั้น หรือการแสดงศิลปะแม่ไม้มวยไทยโชว์ในรายการต่าง ๆ เท่านั้น เพราะการฝึกมวยไทยนั้น ต้องมีการครอบครุเสียก่อน ด้วยเหตุนี้นักมวยไทยทุกคนนั้นจึงต้องยึดความกตัญญูต่อครูอาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทองค์ความรู้

ให้กับลูกศิษย์อย่างเต็มความรู้ความสามารถที่อาจารย์มีอยู่ ให้กับลูกศิษย์โดยไม่อำพราง ผู้ที่เรียนมวยไทยแล้วต้องไม่นำความรู้ไปใช้ในทางที่ผิดศีลธรรม

บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

ผู้ฝึกสอนเป็นผู้มีอำนาจรองจากผู้จัดการทีมในการปฏิบัติงานโดยทั่วไป แต่เป็นผู้มีอำนาจเต็มในการควบคุมดำเนินการเกี่ยวกับการสอนและการฝึกทั้งในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน สำหรับแนวคิดของผู้ฝึกสอนกีฬาของแต่ละคนอาจมีความแตกต่างกัน เพราะสาเหตุหลายประการที่เป็นตัวกำหนดเช่นการศึกษาขั้นพื้นฐานของครอบครัวสภาพแวดล้อมของสังคม ประสบการณ์ด้านการศึกษา การกีฬา และอื่น ๆ สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมา จะเป็นตัวกำหนดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดความเชื่อมั่นและแนวทางตลอดจนหลักการฝึกกีฬาของผู้ฝึกสอนแต่ละคน

ผู้ฝึกสอนหรือโค้ช (coach) คือบุคคลที่ทำหน้าที่ฝึกฝนอบรมพัฒนาเทคนิคและทักษะกีฬา เพื่อนำทีมกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อูธร รัตนภักดี (2540 : 1) จากความหมายของผู้ฝึกสอนกีฬาที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬานั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้และความสามารถของบุคคลรวมกันอันจะก่อให้เกิดการกระทำ กิจกรรมหรือพัฒนาการที่ดี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการและสามารถถ่ายทอด ฝึกสอนให้นักกีฬาได้รวมทั้งจูงใจให้นักกีฬาปฏิบัติฝึกฝนและทำการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องมีความรู้ เสียสละมีความอดทน ทำหน้าที่ด้วยความยากลำบากสิ่งเหล่านี้ คือ คุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอนที่ดี การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพมีความหมายกว้างกว่าการกระทำแก่คน บางคนหรือบางกลุ่ม เพื่อให้เขาได้พัฒนาจนถึงสูงสุดเท่านั้นแต่ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องเรียนรู้และพัฒนาสิ่งต่าง ๆ จากประสบการณ์ เพื่อประยุกต์เป็นหลักของตนเองได้ ดังนั้น ผู้ฝึกสอนมวยไทยสมัครเล่นที่มีประสิทธิภาพ ควรประกอบด้วยลักษณะสำคัญ ๆ ดังที่ สุพิตร สมานิติโต Stadium (1999) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนไว้ดังนี้

1. ต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของงานที่ทำ
2. สามารถหาวิธีที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยเป็นวิธีการที่สะดวกประหยัด และมีประสิทธิภาพสูงสุดที่สำคัญ คือ ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่นแต่กลับเป็นประโยชน์ ต่อส่วนรวมอีกด้วย
3. สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์แข่งขัน
4. ต้องอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจ ให้กับนักกีฬาและทีม
5. ทำงานอย่างมีระบบตามขั้นตอน โดยมีแผนการดำเนินงานไว้ล่วงหน้าและมีพัฒนาระบบการทำงานให้ดีขึ้นตลอดเวลา

6. มีความมั่นคงทางอารมณ์ที่หวั่นไหวง่าย มีเหตุมีผลและมีความเป็นธรรม นักกีฬา ทุกคน โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง

7. เป็นคนกลางที่ประสานความสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยเฉพาะในหมู่นักกีฬาหรือทีมกีฬา

8. ต้องพัฒนาปรับปรุงแก้ไขตนเองอยู่เสมอ โดยการศึกษาค้นคว้าทดลองวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้กับนักกีฬาของตนเองให้พัฒนาทักษะให้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า บทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬา คือ การช่วยพัฒนานักกีฬาทางด้านร่างกายจิตใจ และ สังคม เพื่อให้มีศักยภาพสูงสุดซึ่งจะช่วยพัฒนาสิ่งเหล่านี้ จะเป็นไปได้มากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถ และทักษะของผู้ฝึกสอนกีฬาในการช่วยนักกีฬา ดังนั้น การฝึกกีฬาหรือ การจะเป็นผู้ฝึกสอนจะเป็นงาน “ช่วยเหลือ” มากกว่างานที่ “สั่งการ” งานของผู้ฝึกสอนเป็นวิชาชีพที่จะต้องคอยช่วยเหลือนักกีฬาหรืออาจกล่าวได้ว่าผู้ฝึกสอนเปรียบเสมือนที่ปรึกษาเป็นนักแนะนาไม่ใช่เป็นผู้เผด็จการ

สมรรถภาพทางกายที่มีผลต่อการแข่งขันมวยไทยหญิง

ความหมายของสมรรถภาพทางกาย

คำว่า สมรรถภาพทางกาย (Physical fitness) หมายถึง ภาพความสามารถของร่างกายในการประกอบกรงาน หรือ กิจกรรมทางกาย ใดๆใดอย่างหนึ่งเป็นอย่างดีโดยไม่เหน็ดเหนื่อยเร็ว สมรรถภาพทางกายเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาการทางด้านร่างกาย ของมนุษย์ สมรรถภาพทางกายของบุคคลทั่วไปจะเกิดขึ้นได้จากการเคลื่อนไหวร่างกาย หรือออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ แต่ถ้าหยุดออกกำลังกายหรือเคลื่อนไหวร่างกายน้อยลงเมื่อใด สมรรถภาพทางกายจะลดลงทันที

องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย

การที่คนเราจะทราบได้ว่า สมรรถภาพทางกายของตนจะดีหรือไม่นั้นจะต้องพิจารณาที่ องค์ประกอบต่าง ๆ ของสมรรถภาพ ทางกาย ซึ่งกองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพกรมพลศึกษา ได้กล่าว สมรรถภาพทางกายโดยทั่วไป ประกอบด้วยสมรรถภาพ ด้านย่อย ๆ 9 ด้าน

1. ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ
2. ความทนทานของกล้ามเนื้อ
3. ความทนทานของระบบหมุนเวียนของโลหิต
4. พลังของกล้ามเนื้อ
5. ความอ่อนตัว
6. ความเร็ว
7. การทรงตัว
8. ความว่องไว

9. ความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาและเท้ากับตา

องค์ประกอบต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ข้างต้นแต่ละด้าน มีความหมายที่แตกต่างกันไป ดังนี้

1. ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ หมายถึง ความสามารถในการหดตัวหรือการทำงานของกล้ามเนื้อที่จะทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้สูงสุดในแต่ละครั้ง เช่น ความสามารถในการยกของหนัก ๆ ได้ มีพลังบีบมือได้เหนียวแน่น และสามารถออกแรง ผลักของหนัก ๆ ให้เคลื่อนที่ได้เป็นต้น

2. ความทนทานของกล้ามเนื้อ หมายถึงความสามารถของกล้ามเนื้อในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งได้ติดต่อกัน เป็นเวลานาน ๆ ได้งานมาก แต่เหนื่อยน้อย ตัวอย่าง การทำงานที่แสดงถึงความทนทานของกล้ามเนื้อ เช่น การแบกของหนักได้ เป็นเวลานาน ๆ การวิ่งระยะไกล การถือจักรยานทางไกลการรอแขนห้อยตัวเป็นเวลานาน ๆ เป็นต้น

3. ความทนทานของระบบหมุนเวียนโลหิต หมายถึงความสามารถในการทำงานของระบบหมุนเวียนโลหิต ซึ่งประกอบด้วย หัวใจ ปอด และเส้นเลือดที่จะทำงานได้นาน เหมือนเช้า ในขณะที่บุคคลใช้กำลังกายเป็นเวลานาน และเมื่อร่างกาย เลิกทำงานแล้ว ระบบหมุนเวียนโลหิตจะสามารถกลับคืนสู่สภาพปกติได้ในเวลารวดเร็ว ตัวอย่างกิจกรรมที่ปฏิบัติแล้วแสดงถึง การมีความทนทานของระบบหมุนเวียนโลหิต เช่น การว่ายน้ำระยะไกล การวิ่งระยะไกล โดยการทำงานของระบบไหลเวียนโลหิตและระบบหายใจไม่ผิดปกติ

4. พลังกล้ามเนื้อ หมายถึง ความสามารถของกล้ามเนื้อในการทำงานในครั้งหนึ่งอย่างแรง และรวดเร็ว จนทำให้วัตถุหรือร่างกาย เคลื่อนไหวอย่างเต็มที่ การทำงานของร่างกายที่ใช้พลังกล้ามเนื้อ จะเป็นกิจกรรมประเภทการดึง ดัน พุ่ม พุง ขว้าง และกระโดด ดังตัวอย่าง การกระโดดสูง การพุ่มน้ำหนัก พุงแหลน ขว้างจักร และการยื่นกระโดดไกล เป็นต้น

5. ความอ่อนตัว หมายถึง การประสานงานระหว่างกล้ามเนื้อ เอ็น ฟังซีต และข้อต่อต่าง ๆ ที่มีความยืดหยุ่นในขณะที่ทำงาน หรือ อาจกล่าวได้ว่าเป็นความสามารถในการเหยียดตัวของข้อต่อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในขณะที่ทำงาน เช่น การก้มตัวใช้มือแตะพื้นโดยไม่งอเข่า การแอ่นตัวใช้มือแตะขาพับได้โดยไม่งอเข่า เป็นต้น

6. ความเร็ว หมายถึง ความสามารถของร่างกายในการเคลื่อนที่ในลักษณะเดียวกัน จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งในแนวเดียวกัน หรือในแนวตรงในระยะเวลาที่สั้นที่สุด เช่น การวิ่งระยะสั้น

7. การทรงตัว หมายถึง การประสานงานระหว่างระบบของประสาทกับกล้ามเนื้อที่ทำให้ร่างกายสามารถทรงตัวอยู่ใน ตำแหน่งต่าง ๆ อย่างสมดุลตามความต้องการ กิจกรรมที่เป็นการทรงตัว เช่น การเดินตามเส้นตรงด้วยปลายเท้า การยืนด้วยเท้าข้างเดียวกางแขน การเดินต่อเท้าบนสะพานไม้แผ่นเดียว เป็นต้น

8. ความว่องไว หรือความคล่องตัว หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนทิศทาง หรือเปลี่ยนตำแหน่งการเคลื่อนไหว ของร่างกายอย่างรวดเร็ว และตรงเป้าหมายตามที่ต้องการ ดังตัวอย่างที่แสดงถึงความว่องไว เช่น การยืนและ นั่งสลับกันด้วย ความรวดเร็ว เป็นต้น

9. ความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาแลเท้ากับตา หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นการประสานงานของประสาทกับกล้ามเนื้อ ในการทำงาน หมายถึง ความสามารถที่จะทำการเคลื่อนไหวมือและเท้าได้สัมพันธ์กับตาในขณะที่ทำงาน เช่น การจับ การปาเป้า การยิงประตูฟุตบอล การส่งลูกบอลกระทบฝาผนังแล้วรับ เป็นต้น

ประโยชน์ของการมีสมรรถภาพทางกายดี

การมีสมรรถภาพทางกายที่ดีนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการพอสรุปส่วนที่สำคัญได้ดังนี้

1. กล้ามเนื้อมีความสามารถในการทำงานได้ดียิ่งขึ้น กล่าวคือ กล้ามเนื้อที่ใช้ในการออกกำลังกายหรือทำงานจะมี ขนาดใหญ่แข็งแรงมากขึ้น
2. กล้ามเนื้อหัวใจจะมีความแข็งแรงสามารถหดบีบตัวได้แรงขึ้น ช่วยให้การไหลเวียนของโลหิตดีขึ้น หัวใจ สามารถรับออกซิเจนได้มากขึ้น
3. ระบบประสาทสามารถควบคุมการทำงานของร่างกายได้ดีขึ้น จะช่วยให้ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความชำนาญ
4. ร่างกายเจริญเติบโตได้อย่างเต็มที่ กล้ามเนื้อต่าง ๆ ของร่างกายเจริญเติบโตได้สัดส่วนสามารถทำงาน อย่าง มีประสิทธิภาพ
5. ร่างกายมีภูมิต้านทานโรคสูง และลดการเจ็บป่วยเนื่องจากผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายดีย่อมมีสุขภาพดีไม่มีโรคเบียดเบียน
6. มีบุคลิกดี ผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายดีร่างกายจะมีการทรงตัวดีมีทรวดทรงที่สง่างาม เป็นการช่วยเสริมบุคลิกภาพ ได้ทางหนึ่ง
7. เกิดความมั่นใจในตนเองในการปฏิบัติงานหรือประกอบกิจกรรมต่าง ๆ
8. เกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ได้ดี เพราะผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายดี ย่อมมีสุขภาพดี การที่สุขภาพที่ดี สมบูรณ์ แข็งแรงช่วยให้จิตใจแจ่มใส เมื่อจิตใจแจ่มใส ย่อมมีสมาธิเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ ได้ อย่างเต็มความสามารถ

การฝึกมวยไทยหญิง

การฝึกมวยไทยที่จะให้บรรลุตามวัตถุประสงค์เพื่อการแข่งขันหรือเพื่อปรับปรุงสมรรถภาพของนักมวยให้ดีขึ้นจะต้องยึดหลักและกฎเกณฑ์ทางด้านต่าง ๆ เช่น กฎเกณฑ์ทางสรีรวิทยา การฝึกจะต้องพยายามให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางระบบต่าง ๆ ในร่างกายให้มากที่สุดและเหมาะสมกับ

สภาพของกิจกรรมรวมทั้งความสามารถของแต่ละบุคคลเพื่อให้ นักมวยบรรลุจุดมุ่งหมายที่คาดหวังไว้ การจัดวางตารางการฝึกจะต้องพยายามให้เป็นไปตามหลักการฝึกทั้งทางร่างกายและด้านจิตวิทยา ก็มีส่วนสำคัญมากในการฝึกกีฬามวยไทย เพราะความเบื่อหน่าย ความจำใจ ความผิดหวัง ซึ่งเป็นความรู้สึกที่มีผลต่อการฝึกมาก และสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการฝึก ได้รับผลอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ผู้ฝึกต้องคำนึงถึงการเรียนรู้ทักษะต่างๆ ด้วย จากที่กล่าวมาพอจะรวบรวมหลักการฝึกมวยไทยเป็นหัวข้อใหญ่ๆ ได้ดังนี้

1. การฝึกมวยไทยต้องพยายามรบกวนระดับความมั่นคงสภาวะภายในของร่างกายให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ กล่าวคือ จะต้องฝึกหนักให้เหนื่อย มีการปรับการไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ และการทำงานของระบบประสาทกล้ามเนื้อ พยายามให้ร่างกายใช้สารอาหารที่เหมาะสมไว้ให้มากที่สุด ระบบไหลเวียนเปลี่ยนระดับการทำงานมากขึ้น มีการลดและเพิ่มความเข้มข้นเป็นกรดเป็นด่างของเหลวในร่างกาย มีการเปลี่ยนแปลงธาตุต่าง ๆ เช่น โซเดียม โปแตสเซียม และ คลอไรด์ ทั้งนี้เพื่อจะรบกวนระบบความมั่นคงของสภาวะในร่างกายให้เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้ร่างกายปรับระบบต่าง ๆ ของร่างกายให้เข้ากับสภาพการฝึกให้มากยิ่งขึ้น

2. การฝึกมวยไทยจะต้องพยายามให้เกิดความเคยชิน กล่าวคือจะต้องทำซ้ำ ๆ อยู่เสมอในสภาพคล้ายการแข่งขันชกมวยจริง ๆ ฝึกให้เกิดความเคยชิน เพื่อให้ร่างกายปรับเข้าหาสภาพของการแข่งขันกีฬามวยไทยที่แท้จริง ระบบต่าง ๆ จะปรับตัวให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความหนักของงานและความยาวนานของเวลาในการแข่งขัน เช่น การระบายความร้อนทางเหงื่อหรือทางระบบไหลเวียนโลหิต การปรับตัวของระบบประสาท และระบบกล้ามเนื้อรวมทั้งการใช้พลังงานต่าง ๆ อย่างเหมาะสมด้วย

3. การฝึกต้องคำนึงถึงหลักการเพิ่มงาน กล่าวคือ จะต้องเริ่มจากง่ายไปหายากหรือเริ่มจากงานน้อยไปหางานมาก หรืองานเบาไปหางานหนัก แต่การเพิ่มนั้นต้องตรวจดูลักษณะความแตกต่างและสภาพของนักมวยแต่ละคนด้วย การเพิ่มควรเว้นอย่างน้อย 1-2 สัปดาห์อัตราการเพิ่มจะเป็นสัดส่วนกับงานที่ทำ และควรทำสถิติของผลการฝึกแต่ละครั้งไว้ถ้าเพิ่มงานแล้วความสามารถเพิ่มขึ้นก็ปล่อยให้ทำงานนั้นไปก่อนระยะหนึ่งจนกว่า ผลของการฝึกคงที่จะค่อย ๆ เพิ่มงานอีก ถ้าเพิ่มแล้วผลการฝึกไม่ดีขึ้น ก็ควรกลับมาฝึกในอัตราเดิมไปก่อน จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นหรือลดลง งานที่เพิ่มหรืองานที่ให้นักมวยฝึกนั้นอย่าให้น้อยหรือมากเกินไปจะต้องให้พอดีกับการและปรับปรุงและพัฒนาของนักมวยจึงจะให้ผลมากที่สุดการเพิ่มงานที่พอดีไม่หนักเกินไปหรือน้อยเกินไปนั้น จะต้องพิจารณาองค์ประกอบหรือน้อยเกินไปนั้น จะต้องพิจารณาองค์ประกอบ 3 ประการคือ

3.1 ความหนักของงาน ในการฝึกมวยไทยจะฝึกความหนักของงานในรูปความจริงในการแข่งขันชกมวย การออกไม้มวยไทยอย่างรวดเร็วคิดเป็นจำนวนครั้งในแต่ละยก นอกจากนี้ยังพยายามวัดความหนักของงานในรูปของน้ำหนักของไม้มวยไทยที่ใช้ออกไปด้วย ในแต่ละครั้งของการฝึก

พยายามให้ใช้ไม้มวยไทยอย่างรวดเร็วที่สุด มีจำนวนครั้งมากที่สุด และมีน้ำหนักมากที่สุด การฝึกมวยไทยนิยมฝึกความหนักของงานประมาณ 90-100 เปอร์เซ็นต์ และถ้าหากนักมวยอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์เต็มที่ก็สามารถฝึกโดยให้งานมากกว่าสภาพความเป็นจริง เช่น น้ำหนักถ่วงข้อเท้า ข้อมือในขณะฝึกซ้อมเหล่านี้ เป็นต้น

3.2 เวลาในการฝึก เวลาในการฝึกนั้นมีความหมายรวมทั้งการอบอุ่นร่างกายการฝึกและการอบอุ่นร่างกายหลังจากการฝึกซ้อมด้วย เนื่องจากกิจกรรมการแข่งขันชกมวยเป็น กิจกรรมที่มีการปะทะกันจะต้องอาศัยความแข็งแรงและความทนทานอย่างมาก ตลอดเวลาการแข่งขัน 25 นาที ชก 3 ยก ยกละ 7 นาที พัก 2 นาที และความหนักของงานในการแข่งขันชกมวยก็ขึ้นอยู่กับสภาพร่างกายและความสามารถของคู่แข่งด้วย ดังนั้นการฝึกในแต่ละครั้งควรใช้เวลาในการฝึกหนัก 1-2 ชั่วโมง ซึ่งรวมทั้งเวลาพักในแต่ละช่วงของการฝึกด้วย แต่ถ้าต้องการความอดทนจะต้องฝึกโดยใช้เวลานานกว่านี้

3.3 วันที่ทำการฝึก การฝึกมวยไทยนิยมฝึกทุกวัน โดยหยุดพักในวันเสาร์-อาทิตย์ แต่ตามหลักการฝึกแล้ว ฝึกวันเว้นวันหรือฝึก 2 วัน พัก 1 วัน จะได้ผลดีกว่า แต่การฝึก 2 วัน พัก 1 วันนั้นจะต้องฝึกหนักจริง ๆ ชนิดของการใช้ไม้มวยไทยหรือประเภทของมวยไทย ในบางครั้งการฝึกมวยไทยจะฝึกการใช้มวยไทยทุก ๆ อย่างให้ครบ

4. หลักของการฝึกและการบริหารร่างกายที่ช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านต่าง ๆ

อนันต์ อัดชู (2536: 2-26) ได้กล่าวถึงหลักการฝึกและการบริหารร่างกายไว้ดังนี้

1. คำนี้ถึงหลัก Overload Principle คือ จะต้องใช้การออกแรงที่หนักอย่างน้อย 70 % ของการออกแรงสูงสุด และค่อยๆเพิ่มความหนักขึ้นของแต่ละสัปดาห์ตามความจำเป็นของนักกีฬาแต่ละคน

2. ควรฝึกวันละ 3-4 ชุด (Set) ชุดละ 3-7 ครั้ง โดยชุดแรกความหนัก 75 % ชุดที่สอง 85% ชุดที่สาม 90% และชุดที่สี่ 100%

3. การทำซ้ำ ในแต่ละชุด ควรจะทำให้พอเหมาะกับสมรรถภาพร่างกายของนักกีฬาแต่ละคน

4. การฝึกไม่ว่าจะเป็นแบบ Isometric หรือ Isotonic จะให้ผลพอกัน

5. การฝึกแบบ Isometric ครั้งหนึ่งไม่ควรเกิน 5 นาที

6. การฝึกแบบ Isotonic จะต้องทำให้สุดช่วงการเคลื่อนไหวของข้อต่อ

7. สัปดาห์แรก ๆ ควรฝึก 1-2 วันต่อสัปดาห์ใน 3 เดือนแรก 3 เดือนต่อมา 2-3 วัน ต่อสัปดาห์ และหลังจากนั้นควรฝึก 3-4 วันต่อสัปดาห์

ทั้งนี้ให้สังเกตการเปลี่ยนแปลงความแข็งแรงของนักกีฬาแต่ละคนว่ามีความก้าวหน้าดีหรือไม่เหมาะสมแล้วหรือยัง คำว่าพอเหมาะในแต่ละคนให้ใช้วิธีการสังเกตจากความแข็งแรงที่เพิ่มขึ้น

น้ำหนักตัว การเต้นของหัวใจนักกีฬาว่าปรับเปลี่ยนดีขึ้นหรือไม่ การจดบันทึกไว้ในแต่ละสัปดาห์จะทำให้ทราบได้ว่าการฝึกดีขึ้นหรือไม่ปรับเปลี่ยนมากนักน้อยเพียงไร

5. หลักการฝึกความอดทนและระบบกล้ามเนื้อ

5.1 ความหนักของงาน ควรต่ำกว่า 75 % คืออยู่ระหว่าง 50%-70% ของน้ำหนักสูงสุดที่ยกได้

5.2 การทำซ้ำ ในแต่ละชุด ทำให้มากกว่าครั้ง กล่าวคือมากกว่า 12 ครั้ง

5.3 วันหนึ่งควรทำซ้ำ 8-10 ชุด

5.4 ใน 3 เดือนแรก ควรฝึก 1-2 วันต่อสัปดาห์ ต่อมา 3 เดือนที่ 2 ควรฝึก 2-3 วัน ต่อสัปดาห์ หลังจาก 6 เดือนไปแล้ว ควรฝึก 3-4 วันต่อสัปดาห์

5.5 การฝึกจำนวนชุด จำนวนวันต่อสัปดาห์และความหนักของน้ำหนักที่ใช้จะต้องให้พอเหมาะกับนักกีฬาของแต่ละคน โดยผู้ฝึกจะต้องจดบันทึกน้ำหนักที่ยกได้ของแต่ละคนไว้ความพอเหมาะของนักกีฬา

6. หลักการฝึกความอ่อนตัว ความอ่อนตัวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับนักกีฬาทุกประเภท จะต้องมีการฝึกความอ่อนตัวเพื่อที่จะให้ข้อต่อมีการเคลื่อนไหวได้คล่องและได้ตลอดช่วงการเคลื่อนไหวของข้อต่อ นั้น ๆ เพื่อให้ข้อต่อมีความแข็งแรง ยืดหยุ่นได้ง่าย เอ็นและเอ็นยึดข้อต่อหนาและแข็งแรงขึ้น การให้ข้อต่อได้เคลื่อนไหวหรือการบริหารข้อต่อนั้นทำให้ลดอุบัติเหตุในการเล่นกีฬาหรือ ออกกำลังกายได้เป็นอย่างดี การบริหารข้อต่ออาจจะกระทำได้โดยทำบริหารกายต่าง ๆ และทุก ๆ ส่วนของร่างกาย โดยไม่ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยก็ได้ พยายามให้มีการเคลื่อนไหวให้สุดการเคลื่อนไหวของข้อต่อ ควรจะกระทำทุกครั้งเมื่อลงแข่งขันหรือก่อนฝึกซ้อมและทำก่อนการอบอุ่นร่างกาย

7. หลักการฝึกความเร็ว ความเร็วเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้ นักกีฬาประสบความสำเร็จได้ในการแข่งขัน การฝึกความเร็วนั้นฝึกได้โดยการฝึกวิ่งเร็ว ๆ 60 เมตร 80 เมตร ฝึกความเร็วในการตอบสนองเสียงสัญญาณต่าง ๆ การฝึกการวิ่งเร็วจะต้องฝึกให้ก้าวเท้าเร็วและก้าวเท้ายาวขึ้นด้วย ถ้าฝึกให้ก้าวเท้าเร็วและก้าวเท้ายาวได้ในขณะเดียวกัน ความเร็วในการวิ่งจะต้องเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การฝึกความเร็วจะต้องใช้การยกน้ำหนักเพื่อช่วยให้กล้ามเนื้อแข็งแรง มีพลังจะทำให้มีความเร็วเพิ่มขึ้นอีก การบริหารร่างกายที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาคความแข็งแรง ความอดทนและความอ่อนตัวของกล้ามเนื้อ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยมวยไทยภายในประเทศมีผู้วิจัยไว้ดังนี้

(ชัชชัย โกมารทัต, 2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “วิวัฒนาการกีฬาไทย : มวยไทย กระบี่กระบอง ตะกร้อ” มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาวิเคราะห์ วิวัฒนาการของกีฬาไทย สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ 3 ชนิดกีฬา คือ มวยไทย กระบี่กระบอง และตะกร้อ ใช้วิธีการวิจัยด้วยการศึกษาวิเคราะห์จากเอกสารหลักฐานโบราณ ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับมวยไทย พบว่า

มวยไทยเป็นกีฬาที่เก่าแก่ที่สุดของชาติไทย ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ มวยไทยมีวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงต่างๆมากมาย ทั้งในด้านความสัมพันธ์ จุดมุ่งหมาย โอกาสในการชก การฝึกหัดชก รูปแบบและวิธีชก การแข่งขัน และระเบียบกติกาการแข่งขัน โดยรองศาสตราจารย์ชัชชัย โกมารทัต ได้แบ่งวิวัฒนาการของมวยไทยในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ออกเป็น 3 ช่วง คือ

1. กีฬามวยไทยช่วงสืบทอด ระหว่างพ.ศ. 2325 ถึง พ.ศ. 2440 มวยไทยในช่วงนี้จะคล้ายคลึงกับสมัยกรุงธนบุรี และสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย คือ มวยไทยสำคัญและจำเป็นต่อการทหาร เพื่อฝึกซ้อมเตรียมความพร้อมทางด้านกำลังคนที่ใช้ในการทำสงคราม เพื่อป้องกันประเทศชาติจากการรุกรานของข้าศึก มักจัดการประลองการชกกันในงานพระราชพิธีสำคัญต่อหน้าพระเจ้าแผ่นดิน และข้าราชการผู้สูงศักดิ์ต้องฝึกฝนมวยไทย มวยไทยจึงเป็นของสูงที่ประชาชนชนวนชวายฝึกฝนตามไปด้วย สถานที่ฝึกหัดมวย นิยมฝึกหัดกันตามราชสำนักวิชา บ้านครูมวย และสำนักมวยต่าง ๆ การแข่งขันเป็นการชกตัวต่อตัว ใช้วิธีการเปรียบมวย ไม่มีการชั่งน้ำหนักแบ่งรุ่นแต่อย่างใด ใช้วิธีการชกแบบคาดเชือกชกกันจนกว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะยอมแพ้

2. กีฬามวยไทยช่วงพัฒนาระหว่างพ.ศ. 2441 ถึงพ.ศ. 2487 ตรงกับช่วงกลางสมัยรัชกาลที่ 5 ถึงกลางสมัยรัชกาลที่ 8 การศึกษาสงครามลดน้อยลง มีการติดต่อกับต่างประเทศมากขึ้น ความสำคัญของมวยไทยจึงเปลี่ยนไปเป็นกิจกรรมการออกกำลังกาย เล่นเพื่อความสนุกสนาน และมีการยึดถือเป็นอาชีพนักมวยไทยชัดเจนขึ้น เริ่มมีการนำแนวคิดระบบการฝึกหัดกีฬาตามแบบสากลเข้ามาประยุกต์ใช้ฝึกหัดมวยไทย มีแนวคิดทางวิทยาศาสตร์เข้ามาใช้ฝึกหัดมวยไทย เช่น การอบอุ่นร่างกาย การคลายอุ่นร่างกาย การใช้กระสอบทราย ดัมเบล บาร์เบล การกระโดดเชือก ชกกลม เกิดค่านิยมประชาชนแพร่หลายมากขึ้น มีการจัดหมวดหมู่แม่ไม้ ลูกไม้มวยไทย มีตำราเรียนมวยไทยส่วนการแข่งขันทมวยไทย มีการปรับเปลี่ยนจากการชกกันที่พื้นดิน เป็นการชกบนเวทียกพื้น มีการจัดกรรมการให้คะแนน กรรมการตัดสินการแข่งขัน มีการกำหนดพักการแข่งขัน ต่อมาเปลี่ยนเป็นยก แต่ไม่มีจำนวนยก ชกกันหลายยกจนกว่าฝ่ายใดจะยอมแพ้ หรือชกกันนานเกินไปแล้วกรรมการเห็นควรให้เสมอกัน ใช้เสียงกลองและเสียงนกหวีดช่วยในการตัดสิน

3. กีฬามวยไทยช่วงปัจจุบัน ระหว่างพ.ศ. 2488 ถึงปัจจุบัน มวยไทยมีความสำคัญในฐานะกีฬาอาชีพ เป็นกีฬาเชิงธุรกิจ ที่ให้ผลตอบแทนแก่นักมวยและผู้เกี่ยวข้องโดยชัดเจน การฝึกซ้อมมวยไทยมีการนำวิทยาการสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการฝึกซ้อมเช่นเดียวกับการฝึกซ้อมกีฬาสากลทั่วไป มีการวางแผนการฝึกซ้อม ทั้งระยะยาว และระยะสั้น มีการแบ่งช่วงการฝึกซ้อมเป็นก่อนฤดูกาลชก ระหว่างฤดูกาลชก และหลังฤดูกาลชก มีการฝึกซ้อมทั้งด้านสมรรถภาพร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านเทคนิค แท้คติกการชก การแข่งขันมีการกำหนดรุ่น กำหนดน้ำหนักตัวในแต่ละรุ่น กำหนดจำนวนยก เวลาชก เวลาพักระหว่างยกชัดเจน เวทีแข่งขันเน้นเรื่องความปลอดภัยของนักมวยมากขึ้น มีการกำหนดกฎ กติกาการชกที่เป็นระบบสากล นักมวยต้องสวมนวมใช้ชก กำหนดวิธีการให้คะแนน ใช้กรรมการตัดสินผล แพ้ ชนะ เสมอ เกิดสนามมวยมาตรฐานจำนวนมากที่จัดการแข่งขันชกมวย มีการถ่ายทอดวิทยุ โทรทัศน์อย่างเป็นระบบธุรกิจ มีการหมุนเวียนของธุรกิจการเงินมหาศาล และมีผลต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างเป็นรูปธรรม

เพ็ญประภา เข้มแดง (2518) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวของอาวุธมวยไทย” เพื่อศึกษาริเอคชั่นใหม่และแรงกระแทกของอาวุธหมัดศอกและเตะกลุ่มตัวอย่างเป็นนักมวยไทยอาชีพจากค่ายต่างๆในกรุงเทพฯ 7 ค่ายจำนวน 20 คนและบุคคลธรรมดา 20 คนในการทดลองจะท่าท่า 3 ท่าคือหมัดศอกและเตะแต่ละท่า 3 ครั้งแยกเป็นซ้ายและขวาวัดริเอคชั่นใหม่ด้วยเครื่องวัดเวลาอิเล็กทรอนิกส์วัดแรงกระแทกด้วยไดนาโมมิเตอร์จะเปรียบเทียบกับบุคคลธรรมดาในกลุ่มที่มีน้ำหนักใกล้เคียงกัน (50 – 55 กิโลกรัม) ในช่วงที่ถนัดพบว่าริเอคชั่นใหม่ค่าเฉลี่ยของหมัดใช้เวลา 1.07 วินาทีช้ากว่าบุคคลธรรมดาที่มีค่า 0.92 วินาที ($P < .05$) ศอกนักมวยมีค่าเฉลี่ย 0.99 วินาที บุคคลธรรมดา 0.89 วินาทีเตะนักมวยมีค่าเฉลี่ย 1.22 วินาที บุคคลธรรมดา 1.17 วินาทีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในด้านแรงกระแทกนักมวยที่มีค่าเฉลี่ยของหมัด 223.35 กิโลกรัม บุคคลธรรมดา 221.10 กิโลกรัมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติศอกบุคคลธรรมดาหนักกว่ามีค่า 187.90 กิโลกรัมและนักมวยมีค่า 142.20 กิโลกรัม ($P < .05$) ส่วนการเตะนักมวยเตะได้แรงกว่ามีค่า 401.39 และบุคคลธรรมดา มีค่า 256.43 กิโลกรัม ($P < .05$) และเมื่อเปรียบเทียบในนักมวยน้ำหนักต่างกันพบว่านักมวยที่มีน้ำหนัก 44 – 49 กิโลกรัมมีแรงกระแทกน้อยกว่านักมวยหนัก 50 – 55 กิโลกรัมทั้งหมัดศอกและเตะแต่ในด้านริเอคชั่นใหม่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งหมัดศอกและเตะเมื่อเปรียบเทียบริเอคชั่นใหม่ระหว่างข้างที่ถนัดและไม่ถนัดของนักมวยและบุคคลธรรมดาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติส่วนแรงกระแทกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในหมัดศอกและเตะทั้งในนักมวยและบุคคลธรรมดา

โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง (2522) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนามวยไทยโดยศึกษาจากวิทยานิพนธ์วารสาร บันทึกที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย สัมภาษณ์ครู-อาจารย์ที่สอนวิชามวยไทยนายสนามมวย

สื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทย ทั้งในอดีตและปัจจุบัน และสรุปว่า การกีฬามวยไทยจากสมัยสุโขทัยถึงสมัยปัจจุบันที่น่าสนใจ

1. จุดมุ่งหมายของการฝึกหัดมวยไทย เพื่อการทหาร เพื่อเป็นศิลปะศาสตร์ สำหรับพระมหากษัตริย์ ในปัจจุบันเพื่อเป็นอาชีพ

2. การเปรียบมวยสมัยก่อน เปรียบมวยโดยอาศัยความสมัครใจ ของนักมวยทั้งสองฝ่ายไม่มีการชั่งน้ำหนัก ไม่มีการเปรียบเทียบฝีมือ ในปัจจุบันนักมวยต้องชั่งน้ำหนักเท่ากัน หรือใกล้เคียงกัน ต้องมีฝีมือใกล้เคียงกันจึงจะชกได้

3. กติกาการแข่งขัน สมัยก่อนกติกาไม่ละเอียดไม่รัดกุม ชกกันจนกว่าจะยอมแพ้กันไปข้างหนึ่ง ในปัจจุบันกติกาได้ถูกกำหนดขึ้นอย่างรัดกุม เพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นกับมวยมีการกำหนดยกไม่รอให้นักมวยยอมแพ้อเอง

4. ในสมัยก่อน และในปัจจุบันกีฬามวยไทยจะเหมือนกันตรงที่ช่วยสร้างคุณธรรมให้กับนักมวย ให้มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความสุขุมรอบคอบมีสติยั้งคิด

(อำนาจ สายฉลาด, 2547) ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษาการใช้ไสยศาสตร์และความเชื่อโชคลางของนักมวยระดับแชมป์เปียนในการแข่งขันมวยไทยตามการรับรู้ของนักมวยหัวหน้าคณะและผู้ฝึกสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ไสยศาสตร์และความเชื่อโชคลางของนักมวยระดับแชมป์เปียนในการแข่งขันชกมวยไทยตามการรับรู้ของนักมวยหัวหน้าคณะและผู้ฝึกสอนกลุ่มประชากรเป็นนักมวยหัวหน้าคณะและผู้ฝึกสอนจำนวน 55 คนดำเนินการวิจัยโดยการส่งแบบสอบถามให้กลุ่มประชากรตอบหลังจากนั้นนำข้อมูลที่กลับคืนมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยปรากฏว่าโดยส่วนรวมของนักมวยระดับแชมป์เปียนในการแข่งขันมวยไทยตามการรับรู้ของนักมวยหัวหน้าคณะและผู้ฝึกสอนมีการใช้ไสยศาสตร์และความเชื่อโชคลางอยู่ในระดับมากได้แก่การใช้ไสยศาสตร์ก่อนสวมมงคลที่ศีรษะก่อนถอดมงคลออกจากศีรษะการใช้ผ้าประเจียดผูกแขนสำหรับความเชื่อด้านโชคลางพบว่าความเชื่ออยู่ในระดับมากทุกด้านยกเว้นการแต่งกายที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยและข้อที่มีค่าเฉลี่ยความเชื่อโชคลางในระดับมากที่สุดได้แก่ความเชื่อโชคลางที่ว่านักมวยต้องยืมเข็มแจ่มใสก่อนออกจากบ้านและห้ามมีเพศสัมพันธ์ก่อนแข่งขัน

ดุสิต สุขประเสริฐ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทย” ตามการรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากร 3 กลุ่มคือนักมวยไทย นักศึกษา นักมวยสมัครเล่น และนักมวยอาชีพ ทั้งหมด 193 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยทั้งหมด อยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 คือ ด้านการเข้าใจเหตุผล ด้านการชนะตนเอง ด้านสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ ด้านสิ่งตอบแทนที่เด่นชัดและการเป็นที่ยอมรับ

2. แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยทั้ง 19 ด้าน ของนักมวยไทยนักศึกษา กับนักมวยไทยสมัครเล่น นักมวยไทยนักศึกษากับนักมวยไทยอาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. นักมวยไทยนักศึกษาและนักมวยไทยอาชีพ มีแรงจูงใจภายในสูงกว่าแรงจูงใจภายนอกอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ส่วนนักมวยไทยสมัครเล่นมีแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จตุรงค์ แสงอุทัย (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาในการเตรียมทีม นักมวยสากลสมัครเล่นของไทยในกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง กับกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย ผู้ฝึกสอนนักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และนักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย มีความเห็นเกี่ยวกับสภาพในการเตรียมทีม นักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย ในกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25 ดังนี้ นักมวยสากลสมัครเล่นมีความตั้งใจที่จะสร้าง ชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ งบประมาณและสวัสดิการในการเตรียมทีมเพื่อฝึกซ้อมและแข่งขัน ได้จากสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยเอง และไม่มีนักกีฬาสำรอง ส่วนความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเตรียมทีม นักมวยสากลสมัครเล่นของไทยในกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25 ในด้านงบประมาณและสวัสดิการ และด้านการจัดการดำเนินงานของสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย อยู่ในระดับมาก แต่ด้านบุคลากร และด้านสถานที่พัก สนามฝึกซ้อม และ วัสดุอุปกรณ์อยู่ในระดับน้อย

สุจิตรา สุนทรทรัพย์ (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์คุณลักษณะไทยคุณค่าและกระบวนการถ่ายทอดศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวแบบไทย : กระบี่กระบอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะไทยคุณค่าและกระบวนการถ่ายทอดศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวแบบไทย เพื่อวิเคราะห์เชิงคุณภาพในด้านคุณลักษณะไทยคุณค่าและกระบวนการถ่ายทอดศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวกระบี่กระบอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูล 3 ลักษณะ คือ การสังเกตกิจกรรมต่างๆในพื้นที่ภาคสนาม การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้สอนผู้เรียน และการสนทนากลุ่มผู้เรียน โดยคัดเลือกสถานที่เป็นตัวแทนของความรู้วิชากระบี่กระบองประกอบด้วยสนามที่ศึกษาจำนวน 6 สถานที่ ซึ่งประกอบด้วยสำนักดาบพุทธไธสวรรค์เป็นตัวแทนของการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ในลักษณะของสำนักดาบที่จะเชื่อมโยงระบบความคิดและการจัดการเรียนการสอนจากอดีตสู่ปัจจุบัน โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าเป็นตัวแทนโรงเรียนทหารที่ทำหน้าที่สร้างนักรบให้แก่ประเทศและถือกำเนิดขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทองเป็นตัวแทนโรงเรียนพลศึกษาภาคกลางที่ทำหน้าที่ผลิตครูพลศึกษาที่มีความสามารถในการทำหน้าที่เผยแพร่ความรู้กระบี่กระบองให้แก่สังคม และมีผลงานดีเด่นด้านกระบี่กระบอง วิทยาลัยนาฏศิลป์เป็นตัวแทนสถาบันการศึกษาวิชาเฉพาะที่มีการนำวิชากระบี่กระบองมาใช้ในการเผยแพร่วัฒนธรรมผ่านกิจกรรมการแสดง โรงเรียนเจ้าพระยาวิद्याคัมเป็นตัวแทนของโรงเรียนกรมสามัญศึกษาที่สอนวิชากระบี่กระบองตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีผลงานดีเด่นทางด้านวิชากระบี่กระบอง และโรงเรียนพุทธจักรวิทยาเป็น

ตัวแทนของโรงเรียนกรมสามัญศึกษาที่สอนวิชากระบี่กระบองตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการการต่อสู้ป้องกันตัวแบบไทยมี 3 ระยะ คือ ยุคการรบและการทหารแบบโบราณ ยุคเริ่มการรบและการทหารสมัยใหม่ และยุคการรบและการทหารสมัยใหม่ คุณลักษณะไทยที่ประกอบไปด้วยองค์รวมของความกตัญญูกตเวที ความวิริยะ ความขันติ ความสามัคคี และพรหมวิหารซึ่งประกอบด้วย คุณค่าในวิชา คือ การใช้ป้องกันตัว คุณค่าในตัวผู้เรียน คือ รักษาดีมีใจ ในความเป็นไทย และคุณค่าในสังคม คือ การมีวินัยเสียสละเพื่อส่วนรวมกระบวนการถ่ายทอดที่สำคัญ ประกอบด้วย การจัดประสบการณ์ตรงให้กับผู้เรียน โดยมีครูต้นแบบที่มีคุณภาพด้วยการสอนทักษะพร้อมไปกับการอบรมบ่มนิสัยผู้เรียน

(วิสุทธิ์ ทิพย์พงษ์, 2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหา การพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพปัจจุบันของการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ ซึ่งได้มีนักมวยไทยเป็นแชมป์เปียนโลกหลายคน นักมวยที่เป็นเยาวชน ได้รับความนิยมจากประชาชนมากกว่านักมวยผู้ใหญ่ มีจำนวนองค์กรกีฬาที่พัฒนาและสนับสนุนมวยไทยน้อย ค่ามวยส่วนใหญ่ยังไม่ขึ้นทะเบียน นักมวยมีรายได้ไม่เพียงพอยังมีสนามมวยไม่ครบทุกจังหวัด ปัจจุบันมีพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 บุคคลในวงการมวยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติกีฬามวยไทย พ.ศ. 2542 ในกรุงเทพมหานคร มีการจัดแข่งขันกีฬามวยไทยทุกวัน การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กีฬามวยไทยมีน้อย และสวัสดิการส่วนใหญ่ของนักมวยได้รับมาจากหน่วยงานเอกชน (2) ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด และรองลงมาตามลำดับรวม 4 อันดับ ได้แก่ นักมวยที่ไม่อยู่ในเครือข่าย รายการแข่งขันมวย แม้จะมีอันดับความสามารถสูงก็ไม่มีโอกาสได้ชิงแชมป์เปียน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.75) ไม่มีการให้แชมป์เปียน ครั้งที่ 2 สนามมวยมาตรฐานพิสูจน์ความสามารถ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60) นักมวยที่ทุพพลภาพยังขาดการให้การสงเคราะห์ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.53) และยังไม่มีการให้ความรู้ความเข้าใจที่ดีแก่บุคคลในวงการมวยเกี่ยวกับกองทุนกีฬามวย

สำราญ วรรณปะกา (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการฝึกซ้อมของ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า (1) ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า ปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อย โดยปัญหาเกี่ยวกับไม่มีเวทีมวยที่ได้รับมาตรฐานในการฝึกซ้อมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (2) ผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอนเห็นว่า ปัญหาการอุปกรณ์การฝึกซ้อมอยู่ในระดับมาก โดยมีปัญหาการขาดอุปกรณ์ เสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย และอุปกรณ์ทดสอบสมรรถภาพ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด แต่นักกีฬา เห็นว่าอยู่ในระดับน้อย (3) ทั้งสามกลุ่มเห็นว่าปัญหาด้านผู้ฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อย โดยปัญหา ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนนักกีฬามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (4) ทั้งสามกลุ่มเห็นว่าปัญหาด้านงบประมาณ และสวัสดิการอยู่ในระดับมาก โดยปัญหาเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (5) ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า

ปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อย โดยปัญหานักกีฬาที่มีภาระในช่วงเก็บตัวในการฝึกซ้อมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

อนุวัฒน์ ถืออยู่ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้ทักษะมวยไทยสมัครเล่น ในการแข่งขันกีฬาวินยาศิลปะศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า เพื่อทราบการใช้ทักษะมวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬาวินยาศิลปะศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นที่ทำการแข่งขันในรอบรองชนะเลิศ และรอบชนะเลิศ จำนวน 29 คู่ รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 58 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ กล้องถ่ายภาพวิดีโอ โดยทำการบันทึกภาพ และนำข้อมูลที่ได้ออกมาแจกแจงความถี่ แล้วเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะเดียวที่ใช้มากที่สุดคือ เตะ จำนวน 194 ครั้ง เป็นร้อยละ 47.20 เข่า จำนวน 89 ครั้ง เป็นร้อยละ 21.66 ถีบ จำนวน 60 ครั้ง เป็นร้อยละ 14.59

2. ทักษะที่ใช้มากที่สุดคือ เข่า จำนวน 23 ครั้ง เป็นร้อยละ 23.00 เตะ จำนวน 21 ครั้ง เป็นร้อยละ 21.00 เตะ - ต่อย 17 ครั้ง เป็นร้อยละ 17.00

พรหมธิตา เสถียรรังษี (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาทีมชาติไทยในเอเชียเกมส์ ครั้งที่ 14” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬายิงปืนทีมชาติไทยในเอเชียเกมส์ ครั้งที่ 14 ตามการรับรู้ ของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬายิงปืนทีมชาติไทยผู้ฝึกสอนทีมชาติไทย และนักกีฬาทีมชาติไทย โดยเป็น ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง 4 คน ผู้ฝึกสอน 2 คน และนักกีฬาทีมชาติไทย 14 คน การวิจัย ครั้งนี้เป็น การวิจัยเชิงบรรยาย โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ไปยังบุคคล 3 กลุ่มแบ่งข้อมูลการสอบถาม และสัมภาษณ์เป็น 3 ตอน ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพของการเตรียมทีมนักกีฬาทีมชาติไทยในเอเชียเกมส์ ครั้งที่ 14 ข้อมูลสัมภาษณ์การแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเตรียมทีมนักกีฬา นักกีฬายิงปืนทีมชาติไทยในเอเชียเกมส์ ครั้งที่ 14 ของ ผู้บริหารผู้เกี่ยวข้องผู้ฝึกสอน และนักกีฬา โดยใช้หลักการบริหาร 4 m ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์หา ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบเชิงบรรยายในส่วนที่เป็นแบบสอบถาม ส่วนข้อมูลสัมภาษณ์และ แนวความคิดเห็นทำการวิเคราะห์ด้วยการสรุปแล้วนำเสนอเป็นความเรียง ผลการวิจัยพบว่าสภาพการ เตรียมทีมกีฬายิงปืนทีมชาติไทยในเอเชียเกมส์ครั้งที่ 14 ขึ้นอยู่กับนโยบายของภาครัฐและสมาคมได้ จัดเตรียมทีมโดยเน้นตามองค์ประกอบของการเตรียมทีม ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นจะเป็นด้านความไม่พอ ของงบประมาณที่ได้รับมาทำให้การเก็บตัวไม่ต่อเนื่อง รวมทั้งเรื่องผู้ฝึกสอนต่างชาติที่มีจำนวนน้อยไม่ สมดุลกับนักกีฬาและมีงบประมาณค่าจ้างแพง ทำให้สมาคมไม่สามารถวางแผนการซ้อมให้นักกีฬาใน ระยะยาวได้ ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ เห็นว่าควรมีผู้ฝึกสอนชาวไทยที่มีประสบการณ์ในระดับ สากลแทน และมีการประเมินผลการเตรียมทีมทุกครั้งและต่อเนื่อง การคัดเลือกนักกีฬาควรมีกำหนด

ที่แน่นอนและไม่เปลี่ยนแปลงข้อเสนอแนะคราวต่อไป ควรจะศึกษาสภาพและปัญหาในการเตรียมทีมของนักกีฬาประเภทอื่น ๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบ

สมศักดิ์ ชัยนโต (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักมวยผู้ฝึกสอนและหัวหน้าค่ายมวยที่มีต่อพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ความคิดเห็นของนักมวย ผู้ฝึกสอน และหัวหน้าค่ายมวยที่มีต่อพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักมวย ผู้ฝึกสอน และหัวหน้าค่ายมวยที่มีต่อพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ความเข้าใจในพระราชบัญญัติกีฬามวย ด้านการส่งเสริมและคุ้มครอง ด้านการควบคุม ด้านสวัสดิการ และด้านบทกำหนดลงโทษ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป การวิจัยทางสังคมศาสตร์โดยหาความถี่ และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักมวยมีความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ด้านความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติกีฬามวย ด้านการส่งเสริมและคุ้มครอง ด้านการควบคุมและด้านบทกำหนดลงโทษอยู่ในระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด ส่วนสวัสดิการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. ผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ด้านความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติกีฬามวย ด้านการส่งเสริมและคุ้มครองและด้านการควบคุมอยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ด้านบทกำหนดลงโทษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และด้านสวัสดิการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. หัวหน้าค่ายมวยมีความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ด้านความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติกีฬามวย ด้านการส่งเสริมและคุ้มครอง ด้านการควบคุม และด้านบทกำหนดลงโทษอยู่ในระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด ด้านสวัสดิการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

ขวัญยืน รามสุข (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา มวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทน ภาคเหนือตอนบน เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา นักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ระหว่างวันที่ 6 – 10 ตุลาคม พ.ศ. 2549 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยผู้จัดการทีม จำนวน 5 คน ผู้ฝึกสอนหรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 20 คน นักกีฬามวยไทยสมัครเล่น จำนวน 65 คน รวม 94 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ได้แก่ ค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นเพื่อคัดเลือกตัวแทน ภาคเหนือตอนบน โดยรวมมีปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาในการเตรียมทีมในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม และ

ด้านสถานที่ฝึกซ้อม ส่วนปัญหาการเตรียมทีมในระดับปานกลาง คือ ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ

2. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทน ภาคเหนือตอนบน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

2.1 ด้านสถานที่ฝึกซ้อมมีปัญหาเกี่ยวกับความพอเพียงของที่พักรักษาสำหรับการเก็บตัวการฝึกซ้อมในระดับมากมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับการฝึกซ้อม ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2 ด้านผู้ฝึกสอนมีปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบ ดูแลเอาใจใส่นักกีฬาในระดับมากมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนผู้ฝึกสอน และผู้ฝึกสอนมีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.3 ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อมมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บอุปกรณ์ภายหลังการฝึกซ้อม ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.4 ด้านการเก็บตัวการฝึกซ้อมมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดระเบียบวินัยในการเก็บตัวการฝึกซ้อม ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอ ด้านอาหารเสริม ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.5 ด้านงบประมาณและสวัสดิการมีปัญหาเกี่ยวกับความโปร่งใส ยุติธรรมเรื่องค่าตอบแทนแก่นักกีฬาในระดับมากมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับเบียดเบียนระหว่างการซ้อมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

จตุชัย จำปาหอม (2550) ได้วิจัยเรื่องพัฒนาการกีฬามวยไทยไชยาการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของกีฬามวยไทยไชยาเอกลักษณ์ของกีฬามวยไทยไชยาระเบียบแบบแผนและประเพณีของกีฬามวยไทยไชยาและกระบวนการของกีฬามวยไทยไชยากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่กลุ่มผู้รู้และกลุ่มครูมวยและนักมวยไทยไชยาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตผลการวิจัยพบว่า 1) ประวัติความเป็นมาของกีฬามวยไทยไชยา พบว่ามวยไทยไชยาจากอดีตถึงปัจจุบันสามารถแบ่งออกเป็น 4 ยุคคือ 1.1) ยุคแรกกำเนิดขึ้นจากพ่อท่านมาหรือหลวงพ่อมาดิตตนาทหารจากพระนครสมัยรัชกาลที่ 3 ฝึกมวยให้กับชาวเมืองไชยาและพระยาวชิรศัตยารักษ์เป็นปฐมศิษย์ 1.2) ยุคเฟื่องฟูในช่วงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 พระองค์ทรงโปรดฯให้มีการชกมวยหน้าพระที่นั่งในงานพระเมรุพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอรุณวงศ์รัชสมโภช จากนั้นได้พระราชทานบรรดาศักดิ์แก่นักมวยจากเมืองไชยา คือนางปร่ง จำนงทองเป็นหมื่นมวยมีชื่อ ตำแหน่งกรมการพิเศษเมืองไชยาถือศักดินา 300 และผู้อยู่เบื้องหลังมวยไทยไชยา คือ พระยาวชิรศัตยารักษ์และคุณชื่นศรียมภัย 1.3) ยุคเปลี่ยนแปลงในช่วงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 7 นักมวยไทยคาดเชือกชื่อ นายแพ เลี้ยงประเสริฐ

ชกกับนายเจียร์ พระตะบองถึงแก่ความตายรัฐบาลจึงประกาศให้มีการสวมหมวกแทนการคาดเชือก และในช่วงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชรัชกาลที่ 9 เกิดขึ้นเพราะต้องรื้อเวที และพระครูโสภณเจตสิกการาม (เอี่ยม) เจ้าอาวาสวัดพระบรมธาตุไชยารมณภาพลง มวยไทยไชยาจึง สิ้นสุดลงด้วย 1.4) ยุคอนุรักษ์หลังจากสิ้นสุดสมัยพระครูโสภณเจตสิกการาม (เอี่ยม) มวยไทยไชยาเริ่ม เลื่อนหายไจากความทรงจำของชาวไชยาอย่างไรก็ตามยังมีผู้ที่เคยเรียนมวยไทยไชยาแล้วนำมาสืบ ทอดต่ออีกหลายท่าน เช่น ปรมาจารย์เขตร ศรียาภัย ปรมาจารย์เจือ จักษุรักษ์ นายวัลลภิศร์ สดประเสริฐ นายทอง หล่อยา และนายอมรภฤต ประมวญ นายภฤตากร สดประเสริฐ นายอเล็ก ชุย และพันเอกอำนาจ พุกศรีสุข เป็นต้น 2) เอกลักษณ์ของกีฬามวยไทยไชยาพบว่ามีทั้งหมด 6 ด้าน คือ การตั้งท่ามวยหรือการจดมวยท่าครูหรือท่าอย่างสามชุก การร่ายรำไหว้ครู การพันหมัดแบบคาดเชือก การแต่งกาย และการฝึกซ้อมมวยไทยไชยา 3) ระเบียบแบบแผนและประเพณีของกีฬามวยไทยไชยา พบว่ามีทั้งหมด 3 ประการ คือ การมอบตัวเป็นศิษย์ เครื่องรางและของขลัง และระเบียบการแข่งขัน กีฬามวยไทยไชยา และ 4) กระบวนท่าของกีฬามวยไทยไชยาพบว่ามีทั้งหมด 5 ชุด คือ แม่ไม้มวยไทย ไชยา ท่าบริหารกายเพื่อพายุยุทธ์ ท่ามวยไทยไชยาพายุยุทธ์ เคล็ดมวยไทยไชยาและลูกไม้มวย

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับมวยไทยมีไว้ดังนี้

Burke (1998) ได้ทำการศึกษาชนิด จำนวน และอัตราการเกิดการบาดเจ็บในการชกมวยไทย (Muay Thai Kick Boxing) ระหว่างการฝึกซ้อม การแข่งขัน และเปรียบเทียบข้อมูลกับกีฬาคาราเต้ และเทควันโดในช่วงที่ผ่านมา โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์แต่ละคนทั้งที่ฝึกซ้อม และ สนามแข่งขันในประเทศสหราชอาณาจักรและมวยไทยทะเลในประเทศฮอลแลนด์ ผลการศึกษา พบว่า ทำการสัมภาษณ์นักมวยทั้งหมด 152 คน มีนักมวยชาย จำนวน 32 คน และนักมวยหญิง จำนวน 20 คน แบ่งเป็นผู้เริ่มต้น 19 คน นักมวยสมัครเล่น 82 คน และนักมวยอาชีพ 51 คน โดยพบ การบาดเจ็บบริเวณส่วนล่างของร่างกายมากที่สุดทุกกลุ่ม รองลงมา พบที่บริเวณศีรษะของกลุ่ม นักมวยสมัครเล่นและนักมวยอาชีพ ส่วนกลุ่มเริ่มต้นจะพบที่บริเวณลำตัวมากกว่า ซึ่งพบความ แตกต่างระหว่างกลุ่มของการกระจายตัวของบาดเจ็บ ($p < 0.01$) การบาดเจ็บที่พบมากที่สุด คือ การฟกช้ำของเนื้อเยื่ออ่อนในทุกกลุ่ม รองลงมาเป็นกระดูกแตกหักในกลุ่มนักมวยอาชีพ ส่วนของ นักมวยสมัครเล่น และนักมวยใหม่จะพบการอักเสบของเอ็นกล้ามเนื้อและเอ็นข้อต่อ ($p < 0.05$) อัตรา การเกิดการบาดเจ็บของนักมวยใหม่เป็น 13.5/1000 คน นักมวยสมัครเล่น 2.43/1000 คน และ นักมวยอาชีพ 2.79/1000 คน สำหรับนักมวยใหม่ 7% ของการเกิดการบาดเจ็บเกิดขึ้นในช่วง 7 วัน แรกหรือหลังหยุดซ้อม สำหรับนักมวยสมัครเล่น และนักมวยอาชีพ จะอยู่ที่ 4% และ 5.8% ตามลำดับ โดย สรุป เมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษา กับกีฬาคาราเต้ และเทควันโด ทั้งการกระจายการ บาดเจ็บ ชนิด และอัตราการเกิดน้อยกว่า

Bompa.Tudor (2001) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง “Women in Competitive Muay Thai” ในประเด็นที่เกี่ยวกับผู้หญิงและมวยไทย ซึ่งมีการศึกษาหลากหลายประเด็นแต่ประเด็นที่น่าสนใจที่สุดคือ การตั้งเรื่องความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชายที่พบในวงการมวยไทยมาเป็นประเด็นหลักในการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การที่ผู้หญิงถูกกีดกันออกจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในการแข่งขันมวยไทยนั้น เป็นประเพณีความเชื่อดั้งเดิมของวัฒนธรรมไทยที่มองว่าผู้หญิงเป็นสิ่งอัปมงคล เป็นสิ่งที่จะทำให้ความขลังของสังเวียน และของขลังที่อยู่ในตัวนักมวยชายนั้นสูญสิ้นไป และสังคมแสดงเจตนาที่ชัดเจนในการกีดกันและแบ่งแยกนักมวยหญิงและนักมวยชาย โดยการจำกัดให้นักมวยหญิงขึ้นชนบกล้างสังเวียน หลังจากที่มีการแข่งขันของนักมวยชายจบลงแล้วเท่านั้น แต่ปัจจุบันระบบดังกล่าวได้เปลี่ยนไป และแอนดอร์ธได้ทำนายไว้ว่าบทบาทของผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยจะเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น จนสามารถมีบทบาทที่เท่าเทียมกันกับบทบาทของผู้ชายได้ในอนาคต

นอกจากนี้ ยังมีการหวั่นเกรงว่าผู้หญิงท้องถิ่นชกมวย อาจถูกต่อยท้องถิ่นแห่งใด แพทย์สมาคมเมืองจิงโจ้ ได้กล่าวว่า การปล่อยให้สตรีขึ้นชกมวยนอกจากจะเป็นอันตรายกับตัวเองแล้ว ยังอาจทำให้ลูกในท้องถึงแก่ได้ นายแพทย์สตีฟ แอมเบิลตัน โฆษกสมาคมกล่าวว่า ขอคัดค้านมติที่จะยกระดับการชกมวยของสตรีขึ้นบนเวทีที่สร้างกำไรอย่างเป็นกอบเป็นกำ ทุกคนต่างฝันที่จะได้เป็นนักกีฬาโอลิมปิก และเท่ากับเป็นการเชิญชวนเด็กสาวทั่วทั้งโลก เขาระบุว่า กีฬามวยนับเป็นกีฬาชนิดเดียวที่ให้คู่แข่งทำร้ายซึ่งกันและกันให้บาดเจ็บ จริงอยู่แม้กีฬาอย่างอื่นก็อาจจะมีบาดเจ็บได้ แต่ก็มีผู้ตัดสินและกฎกติกาที่ห้าม ระวังการก่อให้เกิดการบาดเจ็บได้ แต่ในการชกมวยกลับจ้องที่จะต่อยหัวกันเพื่อจะเอาคะแนน เพราะเมื่อต่อยโดนหัวก็จะได้คะแนน เขายอมรับว่าแม้ในมวยหญิงจะมีการนี้ออกเอาต์กันน้อยกว่าของผู้ชาย แต่อันตรายจากสมองกระทบกระเทือนจากการโดนหมัดซ้ำๆก็ยังมีอยู่ และยังมีเรื่องที่จะต้องคิดอีกด้วยว่ามีอันตรายจากการบาดเจ็บที่ท้องถิ่นอีกด้วย หากผู้นั้นท้องอยู่โดยไม่รู้ตัวก็ได้ (หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ 17/08/2009) (W., 2002)

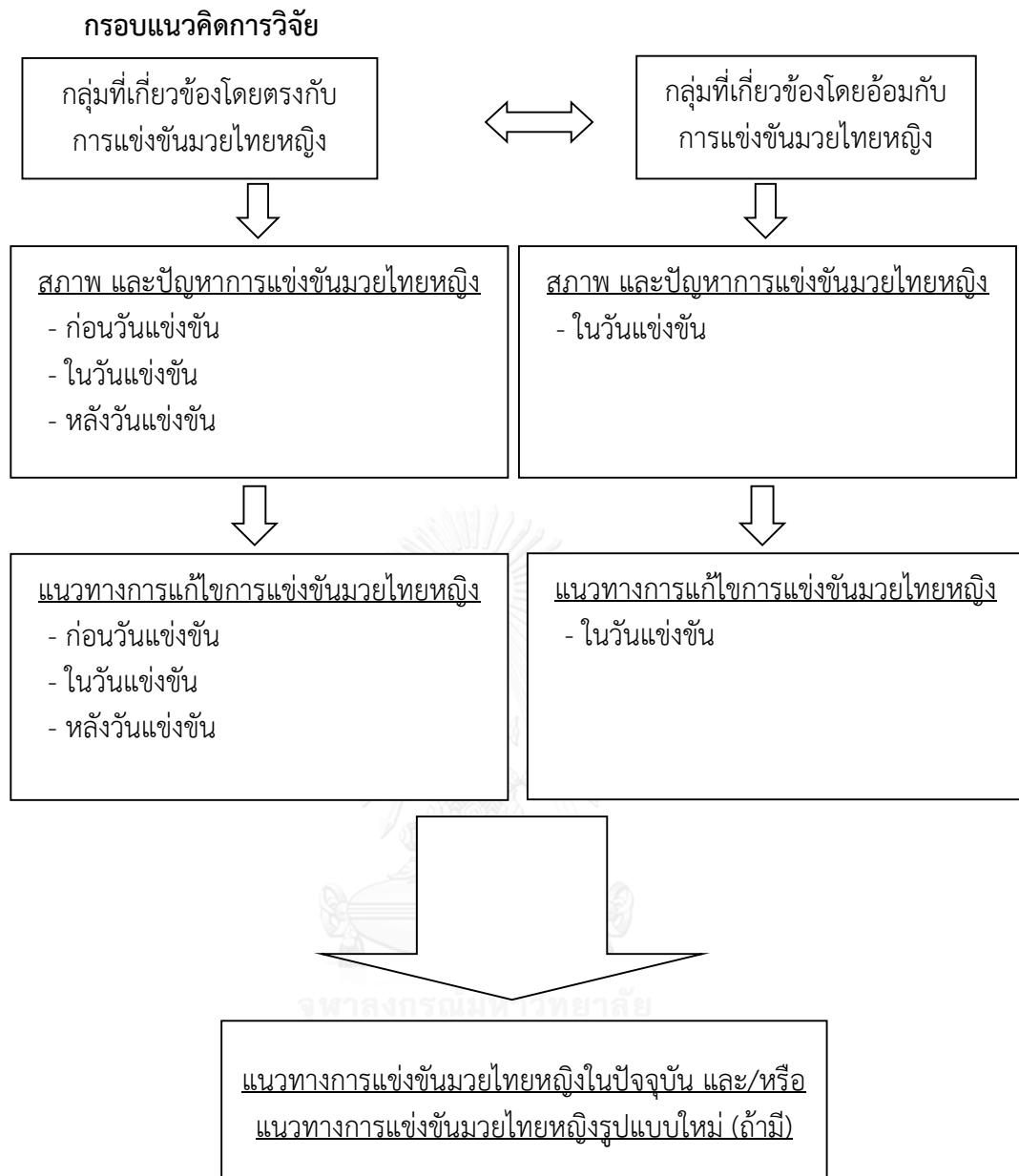
Lee (1993) ได้ทำการศึกษาการใช้พลังงานของนักมวยสากลหญิงทีมชาติอินเดีย จำนวน 20 คน หาค่าการใช้พลังงาน โดยใช้วิธีหาค่าสมการถดถอยของค่า HR-VO 2 และค่าอัตราการเต้นของหัวใจจากเครื่อง radiotelemetry ผลการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ย และค่าการใช้พลังงานสูงสุดรวม 12.7 +/- 1.3 และ 14.4 +/- 1.6 kcal/min ตามลำดับ ทั้งนี้ในการใช้พลังงานขึ้นอยู่กับความหนักของกิจกรรมที่เกิดขึ้น

Martens (2004) ได้ทำการศึกษากิจกรรมขณะแข่งขันระหว่างผู้แพ้ และผู้ชนะของมวยสากลสมัครเล่น จำนวน 3 ยก ยกละ 2 นาที โดยใช้วิดีโอ และหาค่ากรดแลคติกในเลือดหลังการแข่งขัน ในนักมวย เพศชาย อายุเฉลี่ย 19.3 ± 1.4 ปี มวลกาย 62.6 ± 4.1 กก. ซึ่งพบว่า ผู้ชนะใช้หมัดชกมากกว่าผู้แพ้ 18 ± 11 หมัด โดยมีการใช้หมัดแย็บในยกที่ 1 (34.2 ± 10.9 vs 26.5 ± 9.4) หมัดชกศีรษะรวม (121.3 ± 10.2 vs 96.0 ± 9.8) และหมัดป้องกัน และหมัดสวนกลับเร็ว (2.8 ± 1.1 vs.

0.1 ± 0.2) ทั้ง 3 ยก และการชกในยกที่ 3 (44.3 ± 6.4 vs 28.8 ± 6.7) และการชกในยกที่ 1 และ 3 ที่มากกว่า โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P < .05$) ในนักมวย 16 คน ค่ากรดแลคติกในเลือดหลังชกสูงสุด 11.8 ± 1.6 มม.โมล/ลิตร โดยที่หมัดชกต้องอาศัยความสามารถในการรักษาความถี่ในการรุก โดยเฉพาะหมัดนำที่ชกไปที่ศีรษะ การเคลื่อนที่ของฝ่ายรับต้องหาโอกาสสวนกลับ

สรุปได้ว่า สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง ก็คือการจัดระบบการบริหารทีมเริ่มตั้งแต่ นักมวยไทย ผู้ฝึกสอน นักวิชาการทั้งหมดนี้เป็นกระบวนการพัฒนากีฬามวยไทยสตรีเพื่อเพิ่มประสบการณ์เตรียมความพร้อมแก่นักกีฬาเข้าสู่การแข่งขันนั่นเอง เพื่อแก้ไขปัญหาด้านกีฬามวยไทยหญิงให้ลดลง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research design) และได้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ดำเนินการวิจัยได้ตามใบรับรองโครงการวิจัยเลขที่ COA No. 189/2557

วิธีดำเนินการวิจัย เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าทางด้านเอกสาร หนังสือ ตำรา วารสาร งานวิจัย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง
2. สืบหาสภาพความเป็นจริงเบื้องต้น เกี่ยวกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ณ สนามแข่งขันจริง เพื่อหาข้อมูลเบื้องต้น
3. ทำการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์
4. สร้างแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง
5. นำแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ไปดำเนินการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ
 - 5.1 กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ได้แก่ เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยหญิง
 - 5.2 กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ได้แก่ โพรโมเตอร์ กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย นักข่าวกีฬามวยไทย ผู้ชมมวยไทยหญิง นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา และแพทย์หรือพยาบาลสนาม
6. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ มาสรุปสาระ เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง
7. จัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus group) ระหว่างผู้แทนกลุ่มที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง
8. ได้ข้อสรุปเรื่องสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานใดเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชากรที่เกี่ยวข้องกับนักมวยไทยหญิงมาก่อน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จากประชากรกลุ่มต่าง ๆ จำนวน 2 กลุ่ม โดยเฉลี่ยให้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มใกล้เคียงกัน ยกเว้นผู้ชมมวยไทยหญิงที่เจาะจงให้มีจำนวนใกล้เคียงกับนักมวยไทยหญิง โดยมุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนไทยที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป คือ

1. กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง จำนวน 71 คน
 - 1.1 เจ้าของค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวย ค่ายละ 1 คน รวมจำนวน 18 คน
(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบเจ้าของค่ายมวย ค่ายละ 1 คน และผู้จัดการนักมวย ค่ายละประมาณ 1 คน)
 - 1.2 โค้ช/ผู้ฝึกสอน ค่ายละ 1 คน รวมจำนวน 18 คน
(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบโค้ช/ผู้ฝึกสอน ค่ายมวยละประมาณ 1-2 คน)
 - 1.3 นักมวยไทยหญิง ค่ายละ 2 คน รวมจำนวน 35 คน
(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบนักมวยไทยหญิง ค่ายมวยละประมาณ 3-5 คน)
 2. กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง จำนวน 87 คน
 - 2.1 โปรโมเตอร์ สนามมวยละ 2 คน รวมจำนวน 10 คน
(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบโปรโมเตอร์ สนามมวยละประมาณ 2-3 คน)
 - 2.2 กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย สนามมวยละ 2 คน รวมจำนวน 10 คน
(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบกรรมการผู้ตัดสินมวยไทย สนามมวยละประมาณ 4-5 คน)
 - 2.3 ผู้ชมมวยไทยหญิง สนามมวยละ 6-7 คน รวมจำนวน 37 คน
(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบผู้ชมมวยไทยหญิง สนามละประมาณ 100-200 คน)
 - 2.4 ผู้สื่อข่าวกีฬามวยไทย รวมจำนวน 10 คน
(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบผู้สื่อข่าวกีฬามวยไทยในเขตกรุงเทพมหานคร และพื้นที่ที่ทำการวิจัย ประมาณ 20 คน)
 - 2.5 นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษาในเขตกรุงเทพฯ รวมจำนวน 10 คน
(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบนักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษาที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับมวยไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร และพื้นที่ที่ทำการวิจัย ประมาณ 20 คน)
 - 2.6 แพทย์และพยาบาล สนามมวยละ 2 คน รวมจำนวน 10 คน
(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบแพทย์และพยาบาลสนามมวยละประมาณ 2-4 คน)
- รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 158 คน

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง
 - 1.1 เจ้าของค่ายมวย หรือ ผู้จัดการนักมวย มีคุณสมบัติ ต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการมวยของกรกีฬาแห่งประเทศไทย ค่ายมวยละ 1 คน รวม 18 คน
 - 1.2 โค้ช หรือ ผู้ฝึกสอน มีคุณสมบัติ ต้องผ่านการอบรมเกี่ยวกับการฝึกสอนมวยของกรกีฬาแห่งประเทศไทย ค่ายมวยละ 1 คน รวม 18 คน
 - 1.3 กลุ่มนักมวยไทยหญิง มีคุณสมบัติ เป็นนักมวยไทยหญิงอาชีพที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีประสบการณ์แข่งขันจริงอย่างน้อย 1 ครั้ง ค่ายมวยละ 1-2 คน รวม 35 คน
2. กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง
 - 2.1 โปรโมเตอร์ มีคุณสมบัติ ต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการมวยของกรกีฬาแห่งประเทศไทย สนามมวยละ 2 คน รวม 10 คน
 - 2.2 กรรมการผู้ตัดสินมวย มีคุณสมบัติ ต้องผ่านการอบรมเกี่ยวกับการตัดสินมวย และต้องมีประสบการณ์ในการตัดสินไม่น้อยกว่า 2 ปี สนามมวยละ 2 คน รวม 10 คน
 - 2.3 ผู้ชมมวยไทยหญิง มีคุณสมบัติ ต้องมีประสบการณ์ในการเข้าชมมวยไม่น้อยกว่า 2 ปี สนามมวยละ 6-7 คนรวมจำนวน 37 คน
 - 2.4 ผู้สื่อข่าวกีฬามวยไทยในกทม. มีคุณสมบัติ ต้องมีประสบการณ์ในการทำข่าวมวยไม่น้อยกว่า 2 ปี หนังสือพิมพ์ 3 คน นิตยสารมวย 3 คน โทรทัศน์ 4 คน รวม 10 คน
 - 2.5 นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษาในกทม. มีคุณสมบัติ มีคุณวุฒิน้อยระดับปริญญาตรีสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือพลศึกษา และมีประสบการณ์ติดตามชมมวยไทยอย่างสม่ำเสมอไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 10 คน
 - 2.6 แพทย์และพยาบาล มีคุณสมบัติ เป็นแพทย์และพยาบาลที่ทำงานเกี่ยวข้องทางด้านเวชศาสตร์การกีฬา และทำหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวย สนามมวยละ 2 คน รวม 10 คน

เกณฑ์การคัดเลือก และเกณฑ์การคัดออกกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การคัดเลือก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่อย่างจำกัด ผู้วิจัยจึงใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ทั้ง 2 กลุ่ม โดยทั้งนี้

1. กลุ่มตัวอย่างต้องมีความสมัครใจ และมีความเต็มใจในการตอบแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์นี้
2. กลุ่มตัวอย่างต้องเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทยหญิง และมีคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่ระบุในวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การคัดออก

1. กลุ่มตัวอย่างไม่สมัครใจ และไม่เต็มใจในการให้ข้อมูลในการวิจัย
2. กลุ่มตัวอย่างขาดคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่ระบุในวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีทั้งหมด 2 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 สำหรับกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ได้แก่ เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยหญิง โดยกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงนี้ จะทำการสอบถามเชิงสัมภาษณ์โดยละเอียด เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการแข่งขันมวยไทย ทั้งช่วงก่อนวันแข่งขัน ในวันแข่งขัน และหลังวันแข่งขัน โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (check list) และแบบสอบถามแบบปลายเปิด (open ended) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามการรับรู้เกี่ยวกับสภาพการแข่งขันมวยไทยหญิงทั้งหมด คือ ในช่วงก่อนการแข่งขัน ในวันแข่งขัน และหลังการแข่งขัน โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) มี 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด และสอบถามแบบปลายเปิด (open ended) จำนวน 98 ข้อ

ตอนที่ 3 สอบถามการรับรู้เกี่ยวกับปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิงทั้งหมด คือ ในช่วงก่อนการแข่งขัน ในวันแข่งขัน และหลังการแข่งขัน โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) มี 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด และสอบถามแบบปลายเปิด (open ended) จำนวน 116 ข้อ

ตอนที่ 4 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง ใช้คำถามแบบปลายเปิด (open ended) จำนวน 2 ข้อ

ฉบับที่ 2 สำหรับกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ได้แก่ โปรแกรมเมอร์ กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย นักข่าวกีฬามวยไทย ผู้ชมมวยไทยหญิง นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักพลศึกษา และแพทย์และพยาบาล โดยกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมนี้ จะทำการสอบถามเชิงสัมภาษณ์โดยละเอียด เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการแข่งขันมวยไทยในวันแข่งขัน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (check list) และแบบสอบถามแบบปลายเปิด (open ended) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามการรับรู้เกี่ยวกับสภาพการแข่งขันมวยไทยหญิง เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับในวันแข่งขัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างสามารถชมและรับรู้ได้โดยตรง (ส่วนสภาพก่อนวันแข่งขัน และสภาพหลังวันแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้จะรับรู้น้อยมากจึงไม่มีประโยชน์ที่จะถาม) โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) มี 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด และสอบถามแบบปลายเปิด (open ended) จำนวน 62 ข้อ

ตอนที่ 3 สอบถามการรับรู้เกี่ยวกับปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิง เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับในวันแข่งขัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างสามารถชมและรับรู้ได้โดยตรง โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) มี 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด และสอบถามแบบปลายเปิด (open ended) จำนวน 76 ข้อ

ตอนที่ 4 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิงใช้
คำถามแบบปลายเปิด (open ended) จำนวน 2 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาหาข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน
มวยไทยหญิง

2. ผู้วิจัยไปชมการแข่งขันมวยไทยหญิงในสนามจริง 2 ครั้ง

3. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์

4. นำแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ พร้อมทั้งขอคำแนะนำใน
การปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้องเหมาะสม

5. ขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม
(Content Validity) ในเบื้องต้น โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน
7 ท่าน ช่วยพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

5.1 ผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการที่มีความรู้ด้านการฝึกและการโค้ชกีฬามวยไทย 2 ท่าน

5.2 ผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการที่มีความรู้ด้านการแข่งขันและการตัดสินมวยไทย 3 ท่าน

5.3 ผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการที่มีความรู้ด้านการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ
เครื่องมือแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ 2 ท่าน

6. นำเนื้อหาข้อคำถาม และนิยามตัวแปรของการวิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่านพิจารณา
ความเห็นและให้คะแนน เพื่อใช้คำนวณค่าตรงกันความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามตัวแปร
ของการวิจัย (Index of Item-objective Congruence: IOC) โดยคะแนนรายชื่อที่ได้จากการ
พิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน ดังนี้

คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจหรือข้อคำถามมีลักษณะคลุมเครือไม่ชัดเจน

คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

7. รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ นำมาหาค่าตรงกันความสอดคล้องระหว่าง
ข้อคำถาม โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ตรงกันความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมาย

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

8. คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 - 1.00 ซึ่งเป็นค่าความตรงที่
อยู่ในระดับสูง มาใช้เป็นคำถามในแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ สำหรับข้อคำถามใดที่คะแนนต่ำกว่า
0.80 จะมีการปรับปรุงตามข้อเสนอของผู้ทรงคุณวุฒิ หรือตัดออก ซึ่งสรุปในภาพรวมได้ค่าความตรง
เชิงเนื้อหาของแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์เท่ากับ 0.92 และสามารถนำมาใช้ได้

9. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบ/Pilot เพื่อดูความเข้าใจก่อนเก็บข้อมูลจริงกับนักมวยไทยหญิงที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (ในต่างจังหวัด) แล้ว จำนวน 10 คน พบว่า นักมวยไทยหญิงสามารถตอบได้ชัดเจน

10. นำแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา แจ้งขอความร่วมมือในการวิจัย ไปยังนายสนามมวยทั้ง 5 แห่ง และ เจ้าของค่ายมวยทั้ง 18 ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลจากการใช้กลุ่มตัวอย่าง และสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดอบรมผู้ช่วยวิจัยจำนวน 3 คน ที่มีคุณสมบัติมีสถานะเป็นนิสิตระดับปริญญาโท และต้องเป็นผู้ผ่านการเรียนวิชาหลักการวิจัยมาแล้ว เกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ให้เข้าใจวิธีการเก็บข้อมูลตรงกัน

3. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยสถานที่สัมภาษณ์ ได้แก่ ค่ายมวย สนามมวย และสถานที่ทำงานของกลุ่มตัวอย่าง ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ ประมาณ 40 นาที /คน ซึ่งจะทำการสัมภาษณ์เพียงครั้งเดียว

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลกับทุกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัย จะทำการสอบถาม / สัมภาษณ์ และกรอกข้อมูลด้วยตัวผู้วิจัยเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แม่นยำตรงมากที่สุด และเป็นการป้องกันปัญหาข้อมูลผิดพลาด

5. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ด้วยตัวเอง

6. นำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ทางสถิติ

7. สรุปและเขียนรายงานการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check list) และแบบปลายเปิด (Open Ended) มาแจกแจงความถี่ของคำตอบ คิดเป็นร้อยละ และนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ ที่เป็นคำตอบเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการแข่งขันทมวยไทยหญิง ชนิด 5 ระดับ (Likert Scale) และแบบปลายเปิด (Open Ended) มาแจกแจงความถี่ของคำตอบแต่ละข้อคำถามเพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.1 กำหนดค่าคะแนนและเกณฑ์ของสภาพการแข่งขันทมวยไทยหญิงดังนี้

ปฏิบัติหรือทำมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5
ปฏิบัติหรือทำมาก	มีค่าเท่ากับ	4

ปฏิบัติหรือทำปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3
ปฏิบัติหรือทำน้อย	มีค่าเท่ากับ	2
ปฏิบัติหรือทำน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1

เมื่อได้ค่าเฉลี่ย (Mean) แล้วนำมาเทียบอันดับโดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	ความหมาย
4.50 – 5.00	ปฏิบัติหรือทำมากที่สุด
3.50 – 4.49	ปฏิบัติหรือทำมาก
2.50 – 3.49	ปฏิบัติหรือทำปานกลาง
1.50 – 2.49	ปฏิบัติหรือทำน้อย
1.00 – 1.49	ปฏิบัติหรือทำน้อยที่สุด

2.2 กำหนดค่าคะแนนและเกณฑ์ของปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิงดังนี้

มีปัญหามากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5
มีปัญหามาก	มีค่าเท่ากับ	4
มีปัญหาปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3
มีปัญหาน้อย	มีค่าเท่ากับ	2
มีปัญหาน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1

เมื่อได้ค่าเฉลี่ย (Mean) แล้วนำมาเทียบอันดับโดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	ความหมาย
4.50 – 5.00	มีปัญหามากที่สุด
3.50 – 4.49	มีปัญหามาก
2.50 – 3.49	มีปัญหาปานกลาง
1.50 – 2.49	มีปัญหาน้อย
1.00 – 1.49	มีปัญหาน้อยที่สุด

นำค่าเฉลี่ยที่ได้ มาเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ ที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข กีฬามวยไทยหญิง แบบปลายเปิด (Open Ended) มาวิเคราะห์และจัดทำสรุปแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง เพื่อเตรียมนำเข้าสู่ที่ประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group)

2. การจัดสนทนากลุ่ม (Focus group)

ทำการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีบทบาทสำคัญเกี่ยวกับการแข่งขันมวยไทยหญิงเป็นตัวแทน ทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง มาร่วมประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group) เพื่อหาแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิงที่เหมาะสม โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. สรุปสาระสำคัญ เกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิงจากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ และเรียบเรียงเป็นสรุปแนวทางแก้ไข

2. จัดประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group) โดยเชิญผู้แทนจาก 2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน คือ ผู้แทนเจ้าของค่ายมวย หรือ ผู้จัดการนักมวย 1 คน โค้ชหรือผู้ฝึกสอน 1 คน นักมวยไทยหญิง 1 คน โปรโมเตอร์ 1 คน กรรมการผู้ตัดสินมวย 1 คน ผู้ชมมวยไทยหญิง 1 คน ผู้สื่อข่าวกีฬามวยไทย 1 คน นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา 1 คน และแพทย์สนาม 1 คน ที่มีประสบการณ์ในแต่ละกลุ่มอย่างน้อย 5 ปี และทุกคนมีความเต็มใจ สอดคล้องที่จะเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม จำนวน 1 ครั้ง ใช้เวลาประมาณ 4 ชั่วโมง ณ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหามวยไทยหญิง จากสรุปที่ทำเป็นตัวอย่างไว้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะเรียนเชิญอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นผู้ดำเนินการ (Moderator) สนทนากลุ่ม ส่วนผู้วิจัยเป็นผู้รวบรวมบันทึกข้อมูล และข้อสรุปจากการประชุมตามมติของที่ประชุม ซึ่งทุกประเด็นจะมีการสอบถามมติจากที่ประชุม

3. สรุปสาระสำคัญจากการประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group) เป็นข้อสรุปแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของผู้ตอบไปวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมพัทธ์ โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการรับรู้เกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง ทั้งในภาพรวม และภาพแยกตามกลุ่มทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่าง
2. วิเคราะห์แนวทางการแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง จากแบบสอบถามเป็นค่าความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับ แนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง ให้ที่ประชุมกลุ่มย่อยพิจารณา เพื่อหาข้อยุติเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิงที่เหมาะสม
3. เสนอผลการศึกษาค้นคว้าโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง และความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัย เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง ผู้วิจัยนำ
ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ กับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ

1 . กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง รวม 71 ฉบับ ได้แก่ เจ้าของ
ค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย จำนวน 18 ฉบับ โค้ชหรือผู้ฝึกสอน จำนวน 18 ฉบับ และนักมวยไทย
หญิง จำนวน 35 ฉบับ

2. กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง รวม 87 ฉบับ ได้แก่
โปรโมเตอร์ จำนวน 10 ฉบับ กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย จำนวน 10 ฉบับ นักข่าวกีฬา มวยไทย
จำนวน 10 ฉบับ ผู้ชมมวยไทยหญิง จำนวน 37 ฉบับ นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา
จำนวน 10 ฉบับ และแพทย์หรือพยาบาลประจำสนาม จำนวน 10 ฉบับ

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์ผลและสรุปสาระตาม
ระเบียบวิธีทางสถิติ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตาราง ประกอบความเรียง โดยแบ่งเป็น
4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพของการแข่งขันมวยไทยหญิง โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

2.1 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิง (เฉพาะกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการ
แข่งขันมวยไทยหญิง)

2.2 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิง

2.3 สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง (เฉพาะกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการ
แข่งขันมวยไทยหญิง)

ตอนที่ 3 ปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิง

3.1 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิง (เฉพาะกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการ
แข่งขันมวยไทยหญิง)

3.2 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิง

3.3 ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง (เฉพาะกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการ
แข่งขันมวยไทยหญิง)

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง หรือข้อเสนอแนะ
อื่น ๆ จากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์มาประกอบการจัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus group) ระหว่างผู้แทน กลุ่มที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับ แนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง แล้วนำเสนอเป็นตอนที่ 5

ตอนที่ 5 ข้อสรุปแนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง

รายการ	1. เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการ นักมวยไทยหญิง		2. ผู้ฝึกสอน / โค้ช มวยไทยหญิง		3. นักมวยไทยหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้ตอบแบบสอบถาม	18	25.40	18	25.40	35	49.30	71	100.00
2. เพศ								
ชาย	18	100.00	18	100.00	-	-	36	50.70
หญิง	-	-	-	-	35	100.0	35	49.30
รวม	18	25.35	18	25.35	35	49.30	71	100.00
3. ระดับการศึกษา								
ประถมศึกษา	-	-	3	16.70	-	-	3	4.23
มัธยมศึกษาตอนต้น	5	27.80	-	-	26	74.30	31	43.66
มัธยมศึกษาตอนปลาย	8	44.40	9	50.00	6	17.10	23	32.39
อนุปริญญา	2	11.10	-	-	-	-	2	2.82
ปริญญาตรี	3	16.70	6	33.30	3	8.60	12	16.90
รวม	18	100.00	18	100.00	35	100.0	71	100.00
รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} \pm SD$)		ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} \pm SD$)		ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} \pm SD$)		ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} \pm SD$)	
4. อายุเฉลี่ย	48.39±6.17		36.17±5.49		20.17±2.29		30.89±13.18	

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิงเป็นเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการ นักมวยไทยหญิง จำนวน 18 คน (ร้อยละ 25.35) ผู้ฝึกสอนหรือโค้ชมวยไทยหญิง จำนวน 18 คน (ร้อยละ 25.35) และนักมวยไทยหญิง จำนวน 35 คน (ร้อยละ 49.30) รวมทั้งสิ้น 71 คน เป็นเพศชาย จำนวน 36 คน (ร้อยละ 50.70) และเพศหญิง (นักมวยไทยหญิง) จำนวน 35 คน (ร้อยละ 49.30) อายุเฉลี่ยของเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการ นักมวยไทยหญิง คือ 48.39±6.17 ปี ผู้ฝึกสอน หรือโค้ชมวยไทยหญิง คือ 36.17±5.49 ปี และนักมวยไทยหญิง คือ 20.17±2.29 ปี

ระดับการศึกษาของเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการ นักมวยไทยหญิง อยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด (ร้อยละ 44.40) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 27.80) และปริญญาตรี (ร้อยละ 16.80) ตามลำดับ ระดับการศึกษาของผู้ฝึกสอน หรือโค้ชมวยไทยหญิง อยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด (ร้อยละ 50.00) รองลงมา คือ ปริญญาตรี (ร้อยละ 33.30) และประถมศึกษา (ร้อยละ 16.70) ระดับการศึกษาของนักมวยไทยหญิง อยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด (ร้อยละ 74.30) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 17.10)

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง

รายการ	1. โปรโมเตอร์มวยไทยหญิง		2. กรรมการผู้ตัดสินมวยไทยหญิง		3. ผู้ชมการแข่งขันมวยไทยหญิง		4. ผู้สื่อข่าวมวยไทยหญิง		5. นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา		6. แพทย์และพยาบาล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้ตอบ	10	11.50	10	11.50	37	42.50	10	11.50	10	11.50	10	11.50	87	100.00
2. เพศชาย	10	100.00	8	80.00	34	91.90	9	90.00	6	60.00	6	60.00	73	83.91
หญิง	-	-	2	20.00	3	8.10	1	10.00	4	40.00	4	40.00	14	16.09
4. ระดับการศึกษา	-	-	-	-	2	5.40	-	-	-	-	-	-	2	2.30
ม.ต้น	-	-	-	-	4	10.80	-	-	-	-	-	-	4	4.60
ม.ปลาย	-	-	-	-	2	5.40	-	-	-	-	-	-	2	2.30
อนุปริญญา	-	-	-	-	24	64.90	-	-	-	-	1	10.00	25	28.73
ป.ตรี	7	70.00	4	40.00	4	10.80	9	90.00	6	60.00	6	60.00	36	41.38
ป.โท	3	30.00	6	60.00	1	2.70	1	10.00	4	40.00	3	30.00	18	20.69
ป.เอก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} \pm SD$)		ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} \pm SD$)		ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} \pm SD$)		ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} \pm SD$)		ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} \pm SD$)		ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} \pm SD$)		ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} \pm SD$)	
3. อายุเฉลี่ย	50.70±5.50		46.00±5.48		39.59±11.31		40.30±8.51		38.80±9.84		37.20±4.08		41.32±9.81	

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิงจำนวนทั้งสิ้น 87 คนอายุเฉลี่ย 41.32±9.81 ปี แบ่งเป็นโปรโมเตอร์มวยไทยหญิง จำนวน 10 คน (ร้อยละ 11.50) อายุเฉลี่ย 50.70±5.50 ปี กรรมการผู้ตัดสินมวยไทยหญิง จำนวน 10 คน (ร้อยละ 11.50) อายุเฉลี่ย 46.00±5.48 ปี ผู้ชมการแข่งขันมวยไทยหญิง จำนวน 37 คน (ร้อยละ 42.50) อายุเฉลี่ย 39.59±11.31 ปี ผู้สื่อข่าวมวยไทยหญิง จำนวน 10 คน (ร้อยละ 11.50) อายุเฉลี่ย 40.3±8.51 ปี นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา จำนวน 10 คน (ร้อยละ 11.50) อายุเฉลี่ย 38.80±9.84 ปี แพทย์และพยาบาล จำนวน 10 คน (ร้อยละ 11.50) อายุเฉลี่ย 37.20±4.08 ปี

ระดับการศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 36 คน (ร้อยละ 41.38) รองลงมา คือ ระดับอนุปริญญา จำนวน 25 คน (ร้อยละ 28.73) และระดับปริญญาโท จำนวน 18 คน (ร้อยละ 20.69) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละการขึ้นทะเบียนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยหญิง

รายการ	เจ้าของค่ายมวย หรือ		ผู้ฝึกสอน/โค้ช		โปรโมเตอร์มวยไทย	
	ขึ้นทะเบียนกับ คณะกรรมการมวย ของกรกีฬาแห่งประเทศไทย ในปี		ผ่านการอบรมการ ฝึกสอนมวยไทยของ การกีฬาแห่งประเทศไทย ในปีพ.ศ.		ขึ้นทะเบียนกับ คณะกรรมการมวย ของกรกีฬาแห่งประเทศไทย ในปี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2531	2	11.10	-	-	-	-
2538	3	16.70	-	-	-	-
2539	1	5.60	-	-	-	-
2540	2	11.10	3	16.70	-	-
2541	-	-	2	11.10	-	-
2542	3	16.70	3	16.70	-	-
2543	1	5.60	1	5.60	1	10.00
2545	3	16.70	3	16.70	4	40.00
2544	-	-	-	-	3	30.00
2546	1	5.60	1	5.60	-	-
2547	1	5.60	3	16.70	1	10.00
2548	1	5.60	2	11.10	1	10.00
รวม	18	100.00	18	100.00	10	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย ได้ขึ้นทะเบียนกับคณะกรรมการมวยของการกีฬาแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2538 พ.ศ. 2542 และพ.ศ. 2545 มากที่สุด จำนวน 3 คน (ร้อยละ 16.70) รองลงมา คือ พ.ศ. 2531 และพ.ศ. 2540 จำนวน 2 คน (ร้อยละ 11.10)

ผู้ฝึกสอนหรือโค้ช ผ่านการอบรมการฝึกสอนมวยไทยของการกีฬาแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2540 พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2545 และพ.ศ. 2547 จำนวน 3 คน (ร้อยละ 16.70) รองลงมา คือ พ.ศ. 2541 และพ.ศ. 2548 จำนวน 2 คน (ร้อยละ 11.10)

โปรโมเตอร์มวยไทยหญิงขึ้นทะเบียนกับคณะกรรมการมวยของการกีฬาแห่งประเทศไทย ในปีพ.ศ. 2545 จำนวน 3 คน (ร้อยละ 30.00) รองลงมา คือ พ.ศ. 2544 จำนวน 3 คน (ร้อยละ 30.00)

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละการขึ้นทะเบียนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยหญิง

รายการ	\bar{x}	SD.
1. เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย มีประสบการณ์ในการจัดการดูแลนักมวยไทยหญิง (ปี)	5.14	1.39
2. ผู้ฝึกสอน/โค้ช มีประสบการณ์ในการฝึกและการโค้ชนักมวยไทยหญิง (ปี)	9.50	5.55
3. นักมวยไทยหญิง เริ่มฝึกซ้อมมวยไทยตั้งแต่อายุ (ปี)	12.92	3.40
ก่อนขึ้นชกแข่งขันจริงในการแข่งขันครั้งแรก มีการเตรียมตัวฝึกซ้อมมวยไทย (ปี)	0.92	1.15
มีประสบการณ์ในการชกมวยไทยหญิงตั้งแต่เริ่ม จนถึงปัจจุบัน (ปี)	3.19	1.73
สถิติการชก ขึ้นชกจำนวน (ครั้ง)	17.56	16.56
ชนะ (ครั้ง)	11.34	11.59
แพ้ (ครั้ง)	4.31	3.23
เสมอ (ครั้ง)	1.91	2.02
4. โปรโมเตอร์มวยไทยหญิง มีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันนักมวยหญิง (ปี)	12.00	1.70
5. กรรมการผู้ตัดสินมวยไทยหญิง มีประสบการณ์ในตัดสินมวยไทยหญิง (ปี)	11.69	5.57
6. ผู้ชมการแข่งขันมวยไทยหญิง มีประสบการณ์ในชมมวยไทยหญิงเฉลี่ยสัปดาห์ละครั้ง (ปี)	10.73	9.09
7. ผู้สื่อข่าวมวยไทยหญิง มีประสบการณ์ในทำข่าวมวยไทยหญิง (ปี)	12.00	5.72
8. นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา มีประสบการณ์การชม/ติดตามข่าวสารนักมวยไทยหญิง (ปี)	10.22	4.18
9. แพทย์และพยาบาล มีประสบการณ์ทำหน้าที่เกี่ยวกับมวยไทยหญิง (ปี)	11.30	4.00

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย มีประสบการณ์ในการจัดการดูแลนักมวยไทยหญิงเฉลี่ย 5.14 ± 1.39 ปี ผู้ฝึกสอนหรือโค้ช มีประสบการณ์ในการฝึกและการโค้ชนักมวยไทยหญิงเฉลี่ย 9.50 ± 5.55 ปี

นักมวยไทยหญิง เริ่มฝึกซ้อมมวยไทยตั้งแต่อายุเฉลี่ย 12.92 ± 3.40 ปี ก่อนขึ้นชกแข่งขันจริงในการแข่งขันครั้งแรก มีการเตรียมตัวฝึกซ้อมมวยไทยเฉลี่ย 0.92 ± 1.15 ปี มีประสบการณ์ในการชกมวยไทยหญิงตั้งแต่เริ่ม จนถึงปัจจุบันเฉลี่ย 3.19 ± 1.73 ปี สถิติการชกเฉลี่ย ขึ้นชกจำนวน 17.56 ± 16.56 ครั้ง ชนะ จำนวน 11.34 ± 11.59 ครั้ง แพ้ จำนวน 4.31 ± 3.23 ครั้ง และเสมอ จำนวน 1.91 ± 2.02 ครั้ง

โปรโมเตอร์มวยไทยหญิง มีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันนักมวยหญิง 12.00 ± 1.70 ปี กรรมการผู้ตัดสินมวยไทยหญิง มีประสบการณ์ในตัดสินมวยไทยหญิงเฉลี่ย 11.69 ± 5.57 ปี ผู้ชมการแข่งขันมวยไทยหญิง มีประสบการณ์ในชมมวยไทยหญิงเฉลี่ยสัปดาห์ละครั้งเฉลี่ย 10.73 ± 9.09 ปี ผู้สื่อข่าวมวยไทยหญิง มีประสบการณ์ในทำข่าวมวยไทยหญิงเฉลี่ย 12.00 ± 5.72 ปี นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา มีประสบการณ์การชม/ติดตามข่าวสารนักมวยไทยหญิงเฉลี่ย 10.22 ± 4.18 ปี แพทย์และพยาบาล มีประสบการณ์ทำหน้าที่เกี่ยวกับมวยไทยหญิง 11.30 ± 4.00 ปี

ตอนที่ 2 สภาพการแข่งขันมวยไทยหญิง

ตารางที่ 5 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขันและการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

ข้อที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ
1	2.1 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิง วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน การแข่งขันมวยไทยหญิง มุ่งเน้นการส่งเสริม ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติ	4.39	0.57	มาก
2	การแข่งขันมวยไทยหญิง มุ่งเน้นประโยชน์และ คุณค่าด้านการออกกำลังกาย	4.27	0.76	มาก
	ค่าเฉลี่ยวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน	4.33	0.66	มาก
3	การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน มีการฝึกซ้อมเตรียมตัวนักมวยไทยหญิงก่อนวัน แข่งขันอย่างเพียงพอ	4.59	0.50	มากที่สุด
4	ทีมสต๊าฟโค้ช/ผู้ฝึกสอนมีจำนวนเพียงพอ	4.28	0.81	มาก
5	มีสต๊าฟโค้ช/ผู้ฝึกสอนที่เป็นเพศหญิงช่วยดูแล การฝึกซ้อม	3.65	1.24	มาก
6	ตัวโค้ชมีความรู้ทางด้านการฝึกและการโค้ชมวย ไทยหญิงอย่างเพียงพอ	4.20	0.65	มาก
7	โค้ชมีการวางแผนการฝึกซ้อมทั้งระยะยาว ระยะ กลาง ระยะสั้น และมีแผนแต่ละครั้ง อย่างเป็น	4.04	0.87	มาก
	ค่าเฉลี่ยการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน	4.15	0.81	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าสภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขันและด้านการฝึกซ้อมก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น การฝึกซ้อมเตรียมตัวนักมวยไทยหญิงก่อนวันแข่งขันอย่างเพียงพอมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 6 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และเทคนิคก่อนวันแข่งขัน

ข้อที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ
8	การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และเทคนิคก่อนวันแข่งขัน มีการฝึกซ้อมเทคนิคการใช้อาวุธ ต่อย เตะ ถีบ ศอก และเข้าอย่างเพียงพอ	4.44	0.58	มาก
9	มีการฝึกซ้อมเทคนิคการป้องกันอาวุธคู่ต่อสู้ทั้งปัด ถอยพันระยะ ถอยฉาก ย่อตัวหลบ การใช้แขน ศอก ขา เข้า ป้องกันอย่างเพียงพอ	4.38	0.68	มาก
10	มีการฝึกซ้อมเทคนิคการรุก ด้วยการผสมผสานอาวุธมวยไทย ทั้งหมด เท้า เข้า ศอก เป็นชุดอย่างเพียงพอ	4.31	0.47	มาก
11	มีการฝึกซ้อมเทคนิคการป้องกัน ด้วยการผสมผสานอาวุธมวยไทย ทั้งหมด เท้า เข้า ศอก เป็นชุดป้องกันอย่างเพียงพอ	4.13	0.63	มาก
12	มีการฝึกซ้อมเทคนิคการกอด ปล้ำ คลุกวงในอย่างเพียงพอ	4.35	0.88	มาก
13	มีการฝึกซ้อมแม่ไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องแม่ไม้มวยไทย	4.48	0.65	มาก
14	มีการฝึกซ้อมลูกไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องลูกไม้มวยไทย	4.56	0.58	มากที่สุด
15	มีการฝึกซ้อมการอ่านเชิงชกของคู่ต่อสู้อย่างเพียงพอ	4.41	0.77	มาก
16	มีการฝึกซ้อมการแก้ไขเชิงมวย และแก้ปัญหาขณะชกแข่งขันอย่างเพียงพอ	4.41	0.58	มาก
17	มีการสอนและฝึกซ้อมการรำรำไหว้ครูมวยไทยก่อนชกอย่างเพียงพอ	4.34	0.70	มาก
18	มีการสอนและฝึกเทคนิคการควบคุมจิตใจและอารมณ์ในการแข่งขันให้นักมวยไทยหญิงอย่าง	4.13	0.67	มาก
ค่าเฉลี่ยการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และเทคนิคก่อนวันแข่งขัน		4.36	0.65	มาก

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าสภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านด้านการเตรียมตัว นักมวยทางด้านเทคนิค และเทคนิคก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น มีการฝึกซ้อมลูกไม้ มวยไทย อย่างครบเครื่องลูกไม้มวยไทย มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 7 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยและการประกบคู่ชก

ข้อที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ
19	การควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวย มีการวางแผนการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยไทยหญิงอย่างเป็นระบบ	4.08	0.79	มาก
20	มีการตรวจสอบควบคุมน้ำหนักตัวนักมวยไทยหญิงเป็นระยะ อย่างเหมาะสม	4.15	0.90	มาก
21	นักมวยไทยหญิงสามารถทำน้ำหนักตัวได้ตามพิกัดที่กำหนดก่อนวันแข่งขัน	4.25	0.69	มาก
ค่าเฉลี่ยการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวย		4.16	0.79	มาก
22	การประกบคู่ชก มีการแบ่งรุ่นการแข่งขันมวยไทยหญิงที่เหมาะสม	4.18	0.78	มาก
23	มีการกำหนดพิกัดน้ำหนักในแต่ละรุ่นของการแข่งขันมวยไทยหญิงที่เหมาะสม	4.13	0.63	มาก
24	การจัดประกบคู่มวย มีการพิจารณาถึงประสบการณ์การชกที่ใกล้เคียงกันของคู่แข่ง	4.37	0.76	มาก
ค่าเฉลี่ยการประกบคู่ชก		4.27	0.72	มาก

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าสภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวย และการประกบคู่ชกโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 8 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านกติกาการชก และสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน

ข้อ ที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ
25	<u>กติกาการชก</u> มีการสอนและฝึกฝนเกี่ยวกับกติกามารยาทที่ นักมวยไทยหญิงควรปฏิบัติขณะแข่งขัน	4.14	0.91	มาก
26	กติกาการชก 5 ยกๆละ 2 นาที พักระหว่างยก 2 นาที มีความเหมาะสม	4.08	0.86	มาก
	ค่าเฉลี่ยกติกาการชก	4.11	0.89	มาก
27	<u>สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน</u> มีการตกลงเรื่องการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ นักมวยไทยหญิงจะได้รับในการแข่งขันไว้ ล่วงหน้า ก่อนการแข่งขัน	4.31	0.69	มาก
28	มีการตกลงเรื่องการดูแลรับผิดชอบในการ รักษาพยาบาลนักมวยไทยหญิง หากได้รับ บาดเจ็บจากการแข่งขัน	4.32	0.69	มาก
29	มีการทำประกันอุบัติเหตุที่เกิดจากการแข่งขัน หรือประกันสุขภาพที่คุ้มครองกรณีที่นักมวย ไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขัน	4.06	1.23	มาก
30	มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการ ฝึกซ้อมอย่างเพียงพอและทันสมัย	4.06	0.95	มาก
	ค่าเฉลี่ยสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน	4.19	0.89	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าสภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านกติกาการชก และสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 9 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการอบอุ่นร่างกาย ด้านการตรวจร่างกายและซึ้ง
น้ำหนักตัวนักมวย

ข้อ ที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
31	2.2 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิง การตรวจร่างกายและซึ้งน้ำหนักตัว นักมวย การซึ้งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขัน มีความเหมาะสม	4.46	0.71	มาก	3.76	0.68	มาก	4.11	0.70	มาก
32	มีเจ้าหน้าที่เพศหญิง ทำหน้าที่ควบคุมดูแล การซึ้งน้ำหนักนักมวยไทยหญิง	3.96	0.92	มาก	3.55	0.79	มาก	3.76	0.86	มาก
33	เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการซึ้ง น้ำหนักนักมวยไทยหญิงมีความยุติธรรม	4.35	0.56	มาก	3.71	0.87	มาก	4.03	0.72	มาก
34	มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนซึ้ง น้ำหนักทุกครั้ง	4.46	0.77	มาก	3.44	0.91	ปาน กลาง	3.95	0.84	มาก
35	แพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวย ก่อนซึ้งน้ำหนักมีความชำนาญทางกีฬา มวยไทย	4.03	0.89	มาก	3.41	0.97	ปาน กลาง	3.72	0.93	มาก
36	มีแพทย์ที่เป็นเพศหญิงทำหน้าที่ตรวจ ร่างกายนักมวยไทยหญิง	4.32	0.81	มาก	3.23	1.00	ปาน กลาง	3.78	0.91	มาก
37	การลดน้ำหนักตัวกรณีนี้น้ำหนักไม่ผ่าน กำหนดเวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง มีความ เหมาะสม	4.21	0.91	มาก	3.61	0.84	มาก	3.91	0.88	มาก
38	หลังการซึ้งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ ฝึกสอน มีการบำรุงร่างกายนักมวยไทยหญิง อย่างเหมาะสม	4.23	0.87	มาก	3.63	0.81	มาก	3.93	0.84	มาก
39	หลังการซึ้งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ ฝึกสอนดูแลให้นักมวยไทยหญิงพักผ่อน อย่างเพียงพอก่อนถึงเวลาชก	4.61	0.64	มาก ที่สุด	3.72	0.79	มาก	4.17	0.72	มาก
	ค่าเฉลี่ยการตรวจร่างกายและซึ้งน้ำหนักตัว นักมวย	4.29	0.79	มาก	3.56	0.85	มาก	3.93	0.82	มาก

ข้อที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
40	การอบอุ่นร่างกาย สนามแข่งขันมีสถานที่เปลี่ยนเครื่อง แต่งตัว สำหรับนักมวยไทยหญิงอย่าง มิดชิด และปลอดภัย	4.21	0.88	มาก	3.45	0.88	ปาน กลาง	3.83	0.88	มาก
41	สนามแข่งขันมีบริเวณอบอุ่นร่างกาย นักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม	3.96	1.01	มาก	3.61	1.01	มาก	3.79	1.01	มาก
42	มีการอบอุ่นร่างกายก่อนชก ด้วยท่ากาย บริหารและทำยืดเหยียดอย่างเหมาะสม	3.93	0.92	มาก	3.92	0.92	มาก	3.93	0.92	มาก
43	มีทีมงานเพศหญิงช่วยดำเนินการใน ขั้นตอนการนวดน้ำมัน กระตุ้นกล้ามเนื้อ นักมวยไทยหญิง	4.04	0.95	มาก	3.61	0.95	มาก	3.83	0.95	มาก
44	มีทีมพี่เลี้ยงที่เป็นเพศหญิง ช่วยดูแล นักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม	4.20	1.19	มาก	3.38	1.19	ปาน กลาง	3.79	1.19	มาก
	ค่าเฉลี่ยการอบอุ่นร่างกาย	4.07	0.99	มาก	3.59	0.99	มาก	3.83	0.99	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าสภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวยโดยรวม ($\bar{x} = 4.29$) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 3.56$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 3.93$) ก็กับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอนดูแลให้นักมวยไทยหญิงพักผ่อนอย่างเพียงพอจนถึงเวลาชก มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่งน้ำหนักทุกครั้ง มีแพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยก่อนชั่งน้ำหนักมีความชำนาญทางกีฬามวยไทย มีแพทย์ที่เป็นเพศหญิงทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยไทยหญิง มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการอบอุ่นร่างกาย โดยรวม ($\bar{x} = 4.07$) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 3.59$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 3.83$) ก็กับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น สนามแข่งขันมีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยหญิงอย่างมิดชิด

และปลอดภัย และมีทีมที่เลี้ยงที่เป็นเพศหญิง ช่วยดูแลนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม มีการปฏิบัติ หรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 10 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย และด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย

ข้อ ที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
45	อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย การชกมวยไทยหญิง โดยไม่ใส่เครื่องป้องกันศีรษะมี ความเหมาะสม	4.27	0.96	มาก	3.45	0.85	ปาน กลาง	3.86	0.91	มาก
46	มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตราย บริเวณคางของนักมวยไทยหญิงอย่างมีประสิทธิภาพ	3.96	1.34	มาก	3.30	0.85	ปาน กลาง	3.63	1.10	มาก
47	มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตราย บริเวณอวัยวะเพศของนักมวยไทยหญิงอย่างมี ประสิทธิภาพ	4.04	0.90	มาก	3.46	0.83	ปาน กลาง	3.75	0.87	มาก
48	มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันอย่างมี ประสิทธิภาพ	4.51	0.71	มาก ที่สุด	3.72	0.82	มาก	4.12	0.77	มาก
49	มีอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่สามารถเก็บรวบรวมของ นักมวยไทยหญิง อย่างมีประสิทธิภาพ	4.35	0.70	มาก	3.54	1.01	มาก	3.95	0.86	มาก
ค่าเฉลี่ยอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย		4.22	0.92	มาก	3.48	0.87	ปาน กลาง	3.79	0.90	มาก
50	ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญกับ การสวมมงคลก่อนขึ้นชกให้แก่นักมวยไทยหญิง	4.62	0.64	มาก ที่สุด	3.61	0.83	มาก	4.11	0.74	มาก
51	นักมวยไทยหญิงเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถปฏิบัติ ตามความหมายของการสวมมงคลได้	4.32	0.69	มาก	3.75	0.85	มาก	3.97	0.77	มาก
52	นักมวยไทยหญิงเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถทำการ รำยรำมวยก่อนชกตามแบบที่ฝึกฝนมาได้	4.59	0.58	มาก ที่สุด	3.62	0.77	มาก	4.11	0.68	มาก
ค่าเฉลี่ยความเชื่อตามระเบียบประเพณี ของมวยไทย		4.51	0.64	มาก ที่สุด	3.69	0.81	มาก	4.04	0.73	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าสภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย และด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย โดยรวมสามารถปฏิบัติหรือทำได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.79$ และ $\bar{x} = 4.04$ ตามลำดับ)

ส่วนสภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิงมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง และด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น

- การมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันอย่างมีประสิทธิภาพ
- เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญกับการสวมมงคลก่อนขึ้นชกให้แก่ นักมวยไทยหญิง
- นักมวยไทยหญิงเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถทำการรำร่ายมวยก่อนชกตามแบบที่ฝึกฝนมาได้

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น

- การชกมวยไทยหญิง โดยไม่ใส่เครื่องป้องกันศีรษะมีความเหมาะสม
- มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตรายบริเวณเต้านมของนักมวยไทยหญิงอย่างมีประสิทธิภาพ
- มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตรายบริเวณอวัยวะเพศของนักมวยไทยหญิงอย่างมีประสิทธิภาพ

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 11 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก

ข้อ ที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
53	การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธหมัด ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.38	0.68	มาก	3.86	0.73	มาก	4.12	0.71	มาก
54	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธเตะ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.54	0.65	มากที่สุด	3.66	0.76	มาก	4.10	0.71	มาก
55	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธเข่า ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.35	0.63	มาก	3.63	0.63	มาก	3.99	0.63	มาก
56	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.20	0.62	มาก	3.40	0.88	ปานกลาง	3.80	0.75	มาก
57	นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการตอย ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.79	1.17	มาก	3.47	0.85	ปานกลาง	3.63	1.01	มาก
58	นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการเตะ ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.10	0.54	มาก	3.54	0.76	มาก	3.82	0.65	มาก
59	นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการเข่า ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.17	0.48	มาก	3.44	0.73	ปานกลาง	3.81	0.61	มาก
60	นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการศอก ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.97	0.68	มาก	3.41	0.80	ปานกลาง	3.69	0.74	มาก
61	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้เทคนิคการรุก ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข่า ทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.30	0.46	มาก	3.40	0.78	ปานกลาง	3.85	0.62	มาก
62	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้เทคนิคการรับ ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย ป้องกันการรุกของคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.17	0.56	มาก	3.54	0.86	มาก	3.86	0.71	มาก
63	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้แม่ไม้มวยไทยในการต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.21	0.50	มาก	3.53	0.78	มาก	3.87	0.64	มาก
64	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้เทคนิคการกอด ปล้ำ คลุกวงใน ขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.30	0.57	มาก	3.63	0.88	มาก	3.97	0.73	มาก
	ค่าเฉลี่ยการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก	4.21	0.63	มาก	3.51	0.79	มาก	3.87	0.71	มาก

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าสภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก โดยรวม ($\bar{X} = 3.87$) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{X} = 4.21$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{X} = 3.51$) กับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อทั้งความเห็นโดยรวม ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

ความเห็นของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธเตะ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น

- นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการต่อย ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการเข้า ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการศอก ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- นักมวยไทยหญิงสามารถใช้เทคนิคการรุก ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข้าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 12 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก และด้านการตัดสิน และผลการแข่งขัน

ข้อ ที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
65	การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก นักมวยไทยหญิงสามารถอ่านเชิงชก และ วิเคราะห์ศักยภาพของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.15	0.50	มาก	3.29	0.66	ปาน กลาง	3.72	0.58	มาก
66	นักมวยไทยหญิงสามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไขปัญหาขณะต่อสู้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	4.03	0.72	มาก	3.54	0.74	มาก	3.79	0.73	มาก
67	นักมวยไทยหญิงสามารถชกต่อสู้ได้จน จบการแข่งขัน โดยไม่หมดแรงก่อน	3.51	0.83	มาก	3.48	0.89	ปาน กลาง	3.50	0.86	มาก
	ค่าเฉลี่ยการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก	3.90	0.68	มาก	3.44	0.76	ปาน กลาง	3.67	0.72	มาก
68	การตัดสินและผลการแข่งขัน การให้คะแนนการแข่งขันมวยไทยหญิง โดยเน้นการใช้หมัด เท้า เข่า ศอกชกถูก เป้าหมายร่างกายด้วยความรุนแรง มี ความเหมาะสม	4.17	0.56	มาก	3.47	0.64	ปาน กลาง	3.82	0.60	มาก
69	กรรมการให้คะแนนข้างเวที ทำหน้าที่ ตัดสินได้อย่างยุติธรรม	4.21	0.65	มาก	3.72	0.64	มาก	3.97	0.65	มาก
70	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการ แข่งขันได้อย่างยุติธรรม	4.17	0.63	มาก	3.49	0.76	ปาน กลาง	3.83	0.70	มาก
71	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการ แข่งขันโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของ นักมวย	4.13	0.67	มาก	3.62	0.78	มาก	3.88	0.73	มาก
72	เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวที สามารถตัดสินได้อย่างถูกต้อง ทัน เหตุการณ์	4.25	0.67	มาก	3.62	0.81	มาก	3.94	0.74	มาก

ข้อที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			ระดับ		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
73	มีกรรมการให้คะแนนข้างเวทีที่เป็นเพศหญิงทำหน้าที่	3.73	1.21	มาก	3.45	0.77	ปานกลาง	3.59	0.99	มาก
74	มีผู้ตัดสินบนเวทีที่เป็นเพศหญิงทำหน้าที่	4.20	0.87	มาก	3.49	0.81	ปานกลาง	3.85	0.89	มาก
75	นักมวยไทยหญิงมักชนะกันด้วยคะแนน	3.68	1.17	มาก	3.77	1.02	มาก	3.73	1.10	มาก
76	นักมวยไทยหญิงมักชนะกันด้วยการน็อกเอาต์คู่ต่อสู้	3.38	1.18	ปานกลาง	3.18	0.99	ปานกลาง	3.28	1.09	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยการตัดสินและผลการแข่งขัน	3.99	0.85	มาก	3.53	0.81	มาก	3.76	0.83	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าสภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการแก้ไขเกมการชก ระหว่างยก โดยรวม ($\bar{x} = 3.67$) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 3.90$) มีความเห็นว่ามี การปฏิบัติ หรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 3.44$) มีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการตัดสินและผลการแข่งขันโดยรวม ($\bar{x} = 3.76$) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 3.99$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 3.53$) มีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ใน ระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยหญิงมักชนะกันด้วยการน็อกเอาต์คู่ต่อสู้ มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ใน ระดับปานกลาง ยกเว้น

- นักมวยไทยหญิงสามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไขปัญหาขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- กรรมการให้คะแนนข้างเวที ทำหน้าที่ตัดสินได้อย่างยุติธรรม
- ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวย
- เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีสามารถตัดสินได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์
- นักมวยไทยหญิงมักชนะกันด้วยคะแนน

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 13 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน ด้านกีฬามารยาทในการแข่งขัน และด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก

ข้อที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
77	<u>การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาล</u> <u>ระหว่างการแข่งขัน</u> นักมวยไทยหญิงไม่ค่อยได้รับการพัก ซ้ำจากการแข่งขัน	3.35	1.07	ปาน กลาง	3.29	0.85	ปาน กลาง	3.32	0.96	มาก
78	นักมวยไทยหญิงไม่ค่อยได้รับแผลแตก จากการแข่งขัน	3.85	1.13	มาก	3.44	0.92	ปาน กลาง	3.65	1.03	ปาน กลาง
79	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน สามารถ ช่วยปฐมพยาบาลนักมวยไทยหญิงที่ ได้รับบาดเจ็บ อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์	4.07	0.76	มาก	3.38	0.75	ปาน กลาง	3.73	0.76	มาก
80	มีแพทย์ประจำสนามแข่งขัน เพศหญิง ทำหน้าที่	4.07	0.52	มาก	3.63	0.79	มาก	3.85	0.66	มาก
81	สนามแข่งขันมีอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเจ้าหน้าที่ที่พร้อมปฏิบัติงาน	4.03	0.76	มาก	3.61	0.88	มาก	3.82	0.82	มาก
ค่าเฉลี่ยการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาล ระหว่างการแข่งขัน		3.87	0.85	มาก	3.47	0.84	มาก	3.67	0.85	มาก
82	<u>กีฬามารยาทในการแข่งขัน</u> นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ดีต่อคู่ ต่อสู้ขณะแข่งขัน	4.51	0.79	มาก ที่สุด	3.75	0.67	มาก	4.13	0.73	มาก
83	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ดีต่อ กรรมการผู้ตัดสิน	4.45	0.67	มาก	4.05	0.81	มาก	4.25	0.74	มาก
84	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ดีต่อ ผู้ชมการแข่งขัน	4.41	0.60	มาก	4.06	0.94	มาก	4.24	0.77	มาก
85	นักมวยไทยหญิงแสดงออกถึงความมี น้ำใจเป็นนักกีฬาขณะแข่งขัน	4.20	0.67	มาก	3.94	0.81	มาก	4.07	0.74	มาก
ค่าเฉลี่ยกีฬามารยาทในการแข่งขัน		4.39	0.68	มาก	3.95	0.81	มาก	4.17	0.75	มาก

ข้อที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
86	การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของ พี่เลี้ยงช่วยให้สภาพร่างกายสดชื่นขึ้น	4.13	0.63	มาก	3.69	0.74	มาก	3.91	0.69	มาก
87	ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของ พี่เลี้ยงช่วยให้สภาพจิตใจเข้มแข็งขึ้น	4.06	0.69	มาก	3.49	0.82	ปาน กลาง	3.78	0.76	มาก
88	การแนะนำแก้มเกมการชก ในช่วงพัก ระหว่างยก ช่วยให้นักมวยไทยหญิง ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน	4.11	0.73	มาก	3.52	0.82	มาก	3.82	0.78	มาก
89	มีพี่เลี้ยงพิเศษหญิง ทำหน้าที่ดูแลให้น้ำ นักมวยไทยหญิง ขณะพักระหว่างชก	3.93	1.10	มาก	3.69	0.70	มาก	3.81	0.90	มาก
ค่าเฉลี่ยการให้น้ำนักมวยขณะพัก ระหว่างยก		4.06	0.79	มาก	3.60	0.77	มาก	3.83	0.78	มาก

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าสภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน ด้านกิจกรรมรายทในการแข่งขัน และด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก โดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน โดยรวม ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิงมีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยหญิงไม่ค่อยได้รับอาการฟกช้ำจากการแข่งขัน มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง และนักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ดีต่อคู่ต่อสู้ขณะแข่งขัน มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น

- นักมวยไทยหญิงไม่ค่อยได้รับอาการฟกช้ำจากการแข่งขัน
- นักมวยไทยหญิงไม่ค่อยได้รับแผลแตกจากการแข่งขัน
- แพทย์ประจำสนามแข่งขัน สามารถช่วยปฐมพยาบาลนักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บอย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์
- ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของพี่เลี้ยงช่วยให้สภาพจิตใจเข้มแข็งขึ้น

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 14 สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

ข้อที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ
90	2.3 สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บ ได้รับการดูแลจากแพทย์/พยาบาลของสนามแข่งขัน อย่างเอาใจใส่	4.03	0.94	มาก
91	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บ ได้รับการดูแล ติดตาม ให้การรักษาพยาบาลจาก เจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่	4.14	0.85	มาก
92	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่แพ้ได้รับ คำตอบแทนตามที่ตกลงกันได้	4.41	0.58	มาก
93	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่ชนะได้รับ คำตอบแทนตามที่ตกลงกันได้	4.30	0.74	มาก
94	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงไม่ว่าชนะหรือแพ้ ได้รับการดูแล เยียวยา ให้กำลังใจจากเจ้าของค่าย มวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่	4.28	0.74	มาก
95	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงมีเวลาพักผ่อน ก่อนเตรียมตัวฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขันรายการต่อไป อย่างเพียงพอ และเหมาะสม	3.96	1.11	มาก
	ค่าเฉลี่ยสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน	4.19	0.83	มาก

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าสภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านสวัสดิการนักมวยหลังวัน
กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ใน
ระดับมาก

ตารางที่ 15 สรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง

ข้อ ที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
96	สรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง รูปแบบการแข่งขันมวยไทยหญิงด้วยการชกต่อสู้กันจริงบนเวที เช่นเดียวกับมวยผู้ชาย มีความเหมาะสมกับเพศหญิง	4.17	0.56	มาก	3.66	0.78	มาก	3.92	0.67	มาก
97	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง จัดว่าเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับเพศหญิง	3.92	0.82	มาก	3.85	0.72	มาก	3.89	0.77	มาก
98	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่ไม่อันตราย	3.82	1.00	มาก	3.70	0.75	มาก	3.76	0.88	มาก
	ค่าเฉลี่ยสรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง	3.97	0.80	มาก	3.74	0.75	มาก	3.85	0.78	มาก

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิงโดยรวมอยู่ในระดับที่สามารถปฏิบัติหรือทำได้ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 3.97$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 3.74$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าในภาพรวม รวมถึงกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ต่างมีความเห็นเกี่ยวกับสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิงทุกข้อว่า สามารถปฏิบัติ หรือทำได้อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. รูปแบบการแข่งขันมวยไทยหญิง ด้วยการชกต่อสู้กันจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย มีความเหมาะสมกับเพศหญิง มีความเหมาะสมกับหญิง ($\bar{x} = 3.92$)
2. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง จัดว่าเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับหญิง ($\bar{x} = 3.89$)
3. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่ไม่อันตราย ($\bar{x} = 3.76$)

ตอนที่ 3 ปัญหาในการแข่งขันมวยไทยหญิง

ตารางที่ 16 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน และด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

ข้อที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ
1	3.1 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิง <u>วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน</u>			
	การแข่งขันมวยไทยหญิง มุ่งเน้นความรุนแรง และความสนใจมากกว่าส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติ	3.18	1.25	ปานกลาง
2	การแข่งขันมวยไทยหญิง มุ่งเน้นประโยชน์ด้านธุรกิจมากกว่าด้านการออกกำลังกาย	3.24	1.30	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน	3.21	1.27	ปานกลาง
3	<u>การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน</u>			
	การฝึกซ้อมเตรียมตัวนักมวยไทยหญิงก่อนวันแข่งขันไม่เพียงพอ	3.14	1.14	ปานกลาง
4	ทีมสต๊าฟโค้ช/ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอ	3.11	1.17	ปานกลาง
5	ขาดสต๊าฟโค้ช/ผู้ฝึกสอนที่เป็นเพศหญิงช่วยดูแลการฝึกซ้อม	3.32	1.18	ปานกลาง
6	ตัวโค้ชมีความรู้ทางการฝึกและการโค้ชไม่เพียงพอ	3.27	1.19	ปานกลาง
7	โค้ชไม่มีการวางแผนการฝึกซ้อมทั้งระยะยาว ระยะกลาง ระยะสั้น และไม่มีแผนแต่ละครั้ง	3.31	1.26	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน	3.23	1.19	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขันโดยรวม และด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันโดยรวม และรายชื่อ ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 17 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค

และเทคนิคก่อนวันแข่งขัน

ข้อที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ
8	การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และเทคนิคก่อนวันแข่งขัน ขาดการฝึกซ้อมเทคนิคการใช้อาวุธต่อ เตะ ถีบ ศอก และเข่าอย่างเพียงพอ	3.25	1.24	ปานกลาง
9	ขาดการฝึกซ้อมเทคนิคการป้องกันอาวุธคู่ต่อสู้ทั้ง ปิด ถอยพื้นระยะ ถอยฉาก ย่อตัวหลบ การใช้แขน ศอก ขา เข่า ป้องกันอย่างเพียงพอ	3.41	1.08	ปานกลาง
10	ขาดการฝึกซ้อมเทคนิคการรุก ด้วยการผสมผสาน อาวุธมวยไทย ทั้งหมด เท้า เข่า ศอก เป็นชุด อย่างเพียงพอ	3.35	1.25	ปานกลาง
11	ขาดการฝึกซ้อมเทคนิคการป้องกัน ด้วยการผสมผสาน อาวุธมวยไทย ทั้งหมด เท้า เข่า ศอก เป็นชุดป้องกัน อย่างเพียงพอ	3.21	1.23	ปานกลาง
12	ขาดการฝึกซ้อมเทคนิคการกอด ปล้ำ คลุกวงใน อย่างเพียงพอ	3.20	1.15	ปานกลาง
13	ขาดการฝึกซ้อมแม่ไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องแม่ไม้มวยไทย	3.10	1.23	ปานกลาง
14	ขาดการฝึกซ้อมลูกไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องลูกไม้มวยไทย	3.34	1.25	ปานกลาง
15	ขาดการฝึกซ้อมการอ่านเชิงชกของคู่ต่อสู้อย่างเพียงพอ	3.38	1.26	ปานกลาง
16	ขาดการฝึกซ้อมการแก้ไขเชิงมวย และแก้ปัญหา ขณะชกแข่งขันอย่างเพียงพอ	3.34	1.21	ปานกลาง
17	ขาดการสอนและฝึกซ้อมการรำรำไหว้ครูมวยไทย ก่อนชกอย่างเพียงพอ	3.54	1.29	มาก
18	ขาดการสอนและฝึกเทคนิคการควบคุมจิตใจและอารมณ์ ในการ แข่งขันให้นักมวยไทยหญิงอย่างเพียงพอ	3.32	1.30	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และเทคนิคก่อนวันแข่งขัน		3.31	1.23	ปานกลาง

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และเทคนิคก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ขาดการสอนและฝึกซ้อมการรำรำไหว้ครูมวยไทย ก่อนชกอย่างเพียงพอ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 18 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย การประกบคู่ชก และกติกาการชก

ข้อที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ
19	<u>การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย</u> ขาดการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยไทยหญิงอย่างเป็นระบบ	3.17	1.29	ปานกลาง
20	ขาดการตรวจสอบควบคุมน้ำหนักตัวนักมวยไทยหญิงเป็นระยะอย่างเหมาะสม	3.30	1.31	ปานกลาง
21	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถทำน้ำหนักตัวได้ตามพิกัดที่กำหนดก่อนวันแข่ง	3.32	1.17	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยการควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย	3.26	1.26	ปานกลาง
22	<u>การประกบคู่ชก</u> การแบ่งรุ่นการแข่งขันมวยไทยหญิงไม่เหมาะสม	3.32	1.28	ปานกลาง
23	การกำหนดพิกัดน้ำหนักในแต่ละรุ่นของการแข่งขันมวยไทยหญิงไม่เหมาะสม	2.63	1.30	ปานกลาง
24	การจัดประกบคู่มวย ขาดการพิจารณาถึงประสบการณ์การชกที่ใกล้เคียงกันของคู่แข่งชั้น	2.38	0.99	น้อย
	ค่าเฉลี่ยการประกบคู่ชก	2.78	1.19	ปานกลาง
25	<u>กติกาการชก</u> ขาดการสอนและฝึกฝนเกี่ยวกับกติกาการชกที่นักมวยไทยหญิงควรปฏิบัติขณะแข่งขัน	2.31	1.28	น้อย
26	กติกาการชก 5 ยกๆละ 2 นาที พักระหว่างยก 2 นาที ไม่เหมาะสม	2.31	1.26	น้อย
	ค่าเฉลี่ยกติกาการชก	2.31	1.27	น้อย

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการควบคุมน้ำหนักตัวนักมวยและด้านการประกบคู่ชก โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกติกาการชก มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น การจัดประกบคู่มวย ขาดการพิจารณาถึง ประสบการณ์การชกที่ใกล้เคียงกันของคู่แข่งชั้น ขาดการสอนและฝึกฝนเกี่ยวกับกติกาการชกที่นักมวยไทยหญิงควรปฏิบัติขณะแข่งขัน และกติกาการชก 5 ยกๆละ 2 นาที พักระหว่างยก 2 นาที ไม่เหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 19 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน

ข้อที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ
27	สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน ขาดการตกลงเรื่องการแบ่งปันผลประโยชน์ที่นักมวยไทยหญิงจะได้รับในการแข่งขันไว้ล่วงหน้า ก่อนการแข่งขัน	2.77	1.31	ปานกลาง
28	ขาดการตกลงเรื่องการดูแลรับผิดชอบในการรักษาพยาบาลนักมวยไทยหญิง หากได้รับบาดเจ็บ จากการแข่งขัน	2.58	1.04	ปานกลาง
29	ขาดการทำประกันอุบัติเหตุที่เกิดจากการแข่งขัน หรือประกันสุขภาพที่คุ้มครองกรณีที่นักมวยไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขัน	2.68	1.23	ปานกลาง
30	ไม่มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมที่เพียงพอและทันสมัย	2.55	0.97	ปานกลาง
31	ในภาพรวมนักมวยไทยหญิงยังไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ เตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอ และเหมาะสม ก่อนการแข่งขัน	2.62	1.16	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน	2.64	1.14	ปานกลาง

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่าปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 20 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ								
		กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
32	3.2 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิง การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันไม่ เหมาะสม	2.62	1.05	ปาน กลาง	2.98	0.79	ปาน กลาง	2.80	0.92	ปาน กลาง
33	เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่ง น้ำหนักนักมวยไทยหญิงไม่มีความยุติธรรม	2.59	1.25	ปาน กลาง	2.63	0.73	ปาน กลาง	2.61	0.99	ปาน กลาง
34	ไม่มีเจ้าหน้าที่เพศหญิง ทำหน้าที่ ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวยไทยหญิง	2.42	1.32	น้อย	3.05	0.91	ปาน กลาง	2.74	1.12	ปาน กลาง
35	ไม่มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่ง น้ำหนัก	2.25	1.14	น้อย	3.07	0.83	ปาน กลาง	2.66	0.99	ปาน กลาง
36	แพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวย ก่อนชั่งน้ำหนักไม่มีความชำนาญทางกีฬา มวยไทย	2.28	1.38	น้อย	3.00	0.78	ปาน กลาง	2.64	1.08	ปาน กลาง
37	ไม่มีแพทย์ที่เป็นเพศหญิงทำหน้าที่ตรวจ ร่างกายนักมวยไทยหญิง	2.35	1.10	น้อย	3.03	1.01	ปาน กลาง	2.69	1.06	ปาน กลาง
38	การลดน้ำหนักตัวกรณีชั่งน้ำหนักไม่ผ่าน กำหนดเวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง ไม่เหมาะสม	2.54	1.30	ปาน กลาง	3.00	0.93	ปาน กลาง	2.77	1.12	ปาน กลาง
39	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ ฝึกสอน ขาดการบำรุงร่างกายนักมวยไทย หญิงอย่างเหมาะสม	2.59	1.28	ปาน กลาง	3.01	0.87	ปาน กลาง	2.80	1.08	ปาน กลาง
40	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ ฝึกสอนขาดการดูแลให้นักมวยไทยหญิง พักผ่อนอย่างเพียงพอจนถึงเวลาชก	2.21	1.01	น้อย	3.13	0.82	ปาน กลาง	2.67	0.92	ปาน กลาง
	ค่าเฉลี่ยการตรวจร่างกายและ ชั่งน้ำหนักตัวนักมวย	2.43	1.20	น้อย	2.99	0.85	ปาน กลาง	2.71	1.03	ปาน กลาง

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวยในภาพรวม ($\bar{x} = 2.71$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 2.99$) ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 2.43$) มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

สำหรับในรายข้อทุกข้อ ทั้งโดยภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ในส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่ ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันไม่เหมาะสม เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวยไทยหญิงไม่มีความยุติธรรม และหลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอน ขาดการบำรุงร่างกายนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 21 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการอบอุ่นร่างกายและอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย

ข้อ ที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
41	<u>การอบอุ่นร่างกาย</u> สนามแข่งขันไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม	2.45	1.30	น้อย	3.10	0.88	ปานกลาง	2.78	1.09	ปานกลาง
42	สนามแข่งขันไม่มีบริเวณอบอุ่นร่างกายนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม	2.65	1.21	ปานกลาง	2.95	0.73	ปานกลาง	2.80	0.97	ปานกลาง
43	ขาดการอบอุ่นร่างกายก่อนชก ด้วยท่ากายบริหารและทำยืดเหยียดอย่างเหมาะสม	2.73	1.33	ปานกลาง	3.07	0.96	ปานกลาง	2.90	1.15	ปานกลาง
44	ไม่มีทีมงานแพทย์หญิงช่วยดำเนินการในขั้นตอนการนวดน้ำมัน กระตุ้นกล้ามเนื้อนักมวยไทยหญิง	2.70	1.25	ปานกลาง	3.01	0.77	ปานกลาง	2.86	1.01	ปานกลาง
45	ไม่มีทีมที่เลี้ยงที่เป็นแพทย์หญิง ช่วยดูแลนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม	2.76	1.20	ปานกลาง	3.10	0.78	ปานกลาง	2.93	0.99	ปานกลาง
	<u>ค่าเฉลี่ยการอบอุ่นร่างกาย</u>	2.66	1.26	ปานกลาง	3.05	0.82	ปานกลาง	2.85	1.04	ปานกลาง
46	<u>อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย</u> การชกมวยไทยหญิงโดยไม่ใส่เครื่องป้องกันศีรษะ ก่อให้เกิดอันตรายต่อนักมวยไทยหญิง	2.68	1.16	ปานกลาง	3.33	1.03	ปานกลาง	3.01	1.10	ปานกลาง
47	ไม่มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตรายบริเวณต้นขาของนักมวยไทยหญิงอย่างมีประสิทธิภาพ	2.39	0.98	น้อย	3.23	1.10	ปานกลาง	2.81	1.04	ปานกลาง

ข้อ ที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
48	ไม่มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ ป้องกันอันตรายบริเวณอวัยวะเพศของ นักมวยไทยหญิงที่มีประสิทธิภาพ	2.49	1.17	น้อย	2.97	0.97	ปาน กลาง	2.73	1.07	ปาน กลาง
49	ไม่มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันที่ มีประสิทธิภาพ	2.51	1.30	ปาน กลาง	2.99	0.95	ปาน กลาง	2.75	1.13	ปาน กลาง
50	ไม่มีอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่สามารถ เก็บรวบรวมของนักมวยไทยหญิง อย่างมี ประสิทธิภาพ	2.38	1.11	น้อย	3.21	1.01	ปาน กลาง	2.80	1.06	ปาน กลาง
	ค่าเฉลี่ยอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย	2.49	1.14	น้อย	3.15	1.01	ปาน กลาง	2.82	1.08	ปาน กลาง

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการอบอุ่นร่างกาย ในภาพรวม ทั้งโดยรวม ($\bar{x} = 2.85$) กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 2.66$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 3.05$) ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกายในภาพรวม ทั้งโดยรวม ($\bar{x} = 2.82$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 3.15$) ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 2.49$) มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

สำหรับในรายข้อทุกข้อ ทั้งในภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ด้านการอบอุ่นร่างกาย ส่วนใหญ่ความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น สนามแข่งขันไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ด้านการอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย ส่วนใหญ่ความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยยกเว้น การชกมวยไทยหญิงโดยไม่ใส่เครื่องป้องกันศีรษะ ก่อให้เกิดอันตรายต่อนักมวยไทยหญิง และไม่มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันที่มีประสิทธิภาพ มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 22 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย

ข้อ ที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
51	<u>ความเชื่อตามระเบียบประเพณี</u> <u>ของมวยไทย</u> เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอน ไม่ให้ความสำคัญกับการสวมมงคล ก่อนขึ้นชกให้แก่ นักมวยไทยหญิง	2.13	1.03	น้อย	2.89	0.97	ปาน กลาง	2.51	1.00	ปาน กลาง
52	นักมวยไทยหญิงขาดความเข้าใจ ไม่ เห็นคุณค่า และไม่สามารถปฏิบัติ ตามความหมายของการสวมมงคล	2.66	1.24	ปาน กลาง	2.94	0.98	ปาน กลาง	2.80	1.11	ปาน กลาง
53	นักมวยไทยหญิงขาดความเข้าใจ ไม่ เห็นคุณค่า และไม่สามารถทำการ รำรำมวยก่อนชกตามแบบที่ฝึกฝน มา	2.39	1.02	น้อย	2.98	0.89	ปาน กลาง	2.69	0.96	ปาน กลาง
	<u>ค่าเฉลี่ยความเชื่อตามระเบียบ</u> <u>ประเพณีของมวยไทย</u>	2.39	1.10	น้อย	2.94	0.95	ปาน กลาง	2.67	1.03	ปาน กลาง

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่าปัญหาด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย ทั้ง โดยภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.67$, $\bar{x} = 2.94$) ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.95$)

สำหรับในรายข้อทุกข้อ และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น นักมวยไทยหญิงขาดความเข้าใจ ไม่เห็นคุณค่า และไม่สามารถปฏิบัติตามความหมายของการสวมมงคล มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 23 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก

ข้อที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
54	การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธหมัด ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.46	1.25	น้อย	3.01	0.91	ปาน กลาง	2.74	1.08	ปาน กลาง
55	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธเตะ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.48	1.16	น้อย	3.00	1.05	ปาน กลาง	2.74	1.11	ปาน กลาง
56	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธเข่า ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.61	1.26	ปาน กลาง	3.17	1.03	ปาน กลาง	2.89	1.15	ปาน กลาง
57	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.32	1.03	น้อย	2.95	0.79	ปาน กลาง	2.64	0.91	ปาน กลาง
58	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการต่อย ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	2.48	1.26	น้อย	3.15	0.84	ปาน กลาง	2.82	1.05	ปาน กลาง
59	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการเตะ ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	2.48	1.33	น้อย	3.00	0.72	ปาน กลาง	2.74	1.03	ปาน กลาง
60	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการเข่า ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	2.52	1.19	ปาน กลาง	3.05	0.82	ปาน กลาง	2.79	1.01	ปาน กลาง
61	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการศอก ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	2.52	1.30	ปาน กลาง	3.16	0.86	ปาน กลาง	2.84	1.08	ปาน กลาง
62	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้เทคนิคการรุก ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข่า ทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.30	0.85	น้อย	2.86	0.94	ปาน กลาง	2.58	0.90	ปาน กลาง
63	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้เทคนิคการรับ ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย ป้องกันการรุกของคู่ต่อสู้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	2.59	1.09	ปาน กลาง	3.02	0.91	ปาน กลาง	2.81	1.00	ปาน กลาง
64	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้แม่ไม้มวยไทย ในการต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.42	1.18	น้อย	3.09	0.94	ปาน กลาง	2.76	1.06	ปาน กลาง
65	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้เทคนิคการ กอดปล้ำ คลุกวงใน ขณะต่อสู้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	2.82	1.30	ปาน กลาง	2.79	0.68	ปาน กลาง	2.81	0.99	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยการใช้ทักษะการชก ด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก		2.50	1.18	ปาน กลาง	3.02	0.87	ปาน กลาง	2.76	1.03	ปาน กลาง

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการใช้ทักษะการชก ด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก ในภาพรวม ($\bar{x} = 2.76$) ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 2.50$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 3.02$) ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายข้อทุกข้อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธหมัด ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธเตะ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการตอย ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการเตะ ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการรุก ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข้าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้แม่ไม้มวยไทยในการต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยตรงมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 24 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก และด้านการตัดสิน และผลการแข่งขัน

ข้อที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
66	การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก นักมวยไทยหญิงไม่สามารถอ่านเชิงชก และวิเคราะห์ศักยภาพของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.75	1.14	ปานกลาง	3.11	0.87	ปานกลาง	2.88	1.01	ปานกลาง
67	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไขปัญหาขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.65	1.15	ปานกลาง	3.25	0.78	ปานกลาง	3.04	0.97	ปานกลาง
68	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถชกต่อสู้ได้จนจบการแข่งขัน เนื่องจากหมดแรงก่อน	2.83	1.21	ปานกลาง	3.00	0.94	ปานกลาง	2.87	1.08	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก		2.74	1.17	ปานกลาง	3.12	0.86	ปานกลาง	2.93	1.02	ปานกลาง
69	การตัดสินและผลการแข่งขัน การให้คะแนนการแข่งขันมวยไทยหญิง โดยเน้นการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก ชกถูก เป้าหมายร่างกายด้วยความรุนแรง ไม่เหมาะสม	2.80	1.32	ปานกลาง	2.86	0.92	ปานกลาง	2.83	1.12	ปานกลาง

ข้อ ที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
70	กรรมการให้คะแนนข้างเวที ขาดความ ยุติธรรมในการทำหน้าที่ตัดสิน	2.54	1.04	ปาน กลาง	2.86	0.94	ปาน กลาง	2.70	0.99	ปาน กลาง
71	ผู้ตัดสินบนเวที ขาดความยุติธรรมในการ ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขัน	2.76	1.31	ปาน กลาง	2.79	0.97	ปาน กลาง	2.78	1.14	ปาน กลาง
72	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการ แข่งขันโดยขาดการคำนึงถึงความ ปลอดภัยของนักมวย	2.96	1.38	ปาน กลาง	2.97	1.03	ปาน กลาง	2.97	1.21	ปาน กลาง
73	เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวที ไม่สามารถหยุดการชกได้อย่างถูกต้อง	2.68	1.23	ปาน กลาง	2.86	0.95	ปาน กลาง	2.77	1.09	ปาน กลาง
74	ไม่มีกรรมการให้คะแนนข้างเวทีที่เป็น เพศหญิงทำหน้าที่	2.87	1.37	ปาน กลาง	2.95	1.01	ปาน กลาง	2.91	1.19	ปาน กลาง
75	ไม่มีผู้ตัดสินบนเวทีที่เป็นเพศหญิงทำ หน้าที่	2.58	1.09	ปาน กลาง	2.98	0.86	ปาน กลาง	2.78	0.98	ปาน กลาง
76	นักมวยไทยหญิงมักแพ้กัันด้วยคะแนน	2.83	1.17	ปาน กลาง	3.44	1.02	ปาน กลาง	3.14	1.10	ปาน กลาง
77	นักมวยไทยหญิงมักแพ้กัันด้วยการ ถูกน็อกเอาต์	2.70	1.27	ปาน กลาง	2.79	1.07	ปาน กลาง	2.75	1.17	ปาน กลาง
	ค่าเฉลี่ยการตัดสินและผลการแข่งขัน	2.72	1.24	ปาน กลาง	2.95	0.97	ปาน กลาง	2.84	1.11	ปาน กลาง

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการแก้ไขเกมการชก ระหว่างยก และด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน ในภาพรวม และในรายข้อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 25 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน

ข้อ ที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
78	การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาล ระหว่างการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการ ถูกต่อย	2.80	1.34	ปานกลาง	3.26	0.81	ปานกลาง	3.03	0.81	ปานกลาง
79	นักมวยไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการ ถูกเตะ	2.76	1.04	ปานกลาง	3.03	0.72	ปานกลาง	2.90	0.72	ปานกลาง
80	นักมวยไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการ ถูกศอก	2.77	1.15	ปานกลาง	2.89	0.91	ปานกลาง	2.83	0.91	ปานกลาง
81	นักมวยไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการ ถูกเข้า	2.80	1.18	ปานกลาง	3.16	0.83	ปานกลาง	2.98	0.83	ปานกลาง
82	นักมวยไทยหญิงโดนน็อคเพราะถูกต่อย	2.72	1.27	ปานกลาง	3.52	1.03	มาก	3.12	1.03	ปานกลาง
83	นักมวยไทยหญิงโดนน็อคเพราะถูกเตะ	2.85	1.20	ปานกลาง	2.95	0.95	ปานกลาง	2.90	0.95	ปานกลาง
84	นักมวยไทยหญิงโดนน็อคเพราะถูกศอก	2.79	1.17	ปานกลาง	2.97	0.99	ปานกลาง	2.88	0.99	ปานกลาง
85	นักมวยไทยหญิงโดนน็อคเพราะถูกเข้า	2.83	1.20	ปานกลาง	3.08	0.69	ปานกลาง	2.96	0.69	ปานกลาง
86	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตราย บริเวณศีรษะและ ใบหน้า	2.76	1.20	ปานกลาง	3.17	0.80	ปานกลาง	2.97	0.80	ปานกลาง
87	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตราย บริเวณอกและเต้านม	3.01	1.22	ปานกลาง	2.86	0.78	ปานกลาง	2.94	0.78	ปานกลาง
88	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตราย บริเวณแขนและมือ	2.93	1.15	ปานกลาง	3.40	0.88	ปานกลาง	3.17	0.88	ปานกลาง
89	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตราย บริเวณท้อง	2.83	1.29	ปานกลาง	3.07	0.73	ปานกลาง	2.95	0.73	ปานกลาง
90	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณ เอวและชายโครง	2.79	1.17	ปานกลาง	3.14	0.82	ปานกลาง	2.97	0.82	ปานกลาง
91	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตราย บริเวณอวัยวะเพศ	2.54	1.04	ปานกลาง	2.86	1.02	ปานกลาง	2.70	1.02	ปานกลาง
92	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตราย บริเวณโคนขาด้านหลังและหน้าแข้ง	2.87	1.13	ปานกลาง	3.41	0.87	ปานกลาง	3.14	0.87	ปานกลาง

ข้อ ที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
93	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณโคนขาด้านหลังและน่อง	2.66	0.94	ปานกลาง	3.07	0.82	ปานกลาง	2.87	0.82	ปานกลาง
94	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน ไม่สามารถช่วยปฐมพยาบาลนักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บ อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์	2.68	1.32	ปานกลาง	2.89	0.92	ปานกลาง	2.79	0.92	ปานกลาง
95	ไม่มีแพทย์ประจำสนามแข่งขันเพศหญิงทำหน้าที่	2.75	1.39	ปานกลาง	2.97	0.92	ปานกลาง	2.86	0.92	ปานกลาง
96	สนามแข่งขันขาดอุปกรณ์ปฐมพยาบาลและเจ้าหน้าที่ที่พร้อมปฏิบัติงาน	2.65	1.37	ปานกลาง	3.01	0.90	ปานกลาง	2.83	0.90	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน		2.78	1.20	ปานกลาง	3.09	0.86	ปานกลาง	2.93	0.86	ปานกลาง

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน ในภาพรวม ($\bar{x} = 2.93$) ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 2.78$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 3.09$) ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายข้อทุกข้อ ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยหญิงโดนน็อกเพราะถูกต่อย ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 26 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านกีฬามารยาทในการแข่งขัน และด้านการให้น้ำ นักมวยขณะพักระหว่างยก

ข้อ ที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
97	กีฬามารยาทในการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ไม่ดี ต่อคู่ต่อสู้ขณะแข่งขัน	2.69	1.41	ปานกลาง	2.97	1.05	ปานกลาง	2.83	1.23	ปาน กลาง
98	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ไม่ดี ต่อกรรมการผู้ตัดสิน	2.41	1.30	น้อย	2.71	1.12	ปานกลาง	2.56	1.21	ปาน กลาง
99	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ดีต่อ ผู้ชมการแข่งขัน	2.75	1.36	ปานกลาง	2.91	1.03	ปานกลาง	2.83	1.20	ปาน กลาง
100	นักมวยเด็กขาดความมีน้ำใจเป็น นักกีฬาขณะแข่งขัน	2.66	1.19	ปานกลาง	2.95	1.07	ปานกลาง	2.81	1.13	ปาน กลาง
	ค่าเฉลี่ยกีฬามารยาทในการ แข่งขัน	2.63	1.32	ปาน กลาง	2.89	1.07	ปาน กลาง	2.76	1.20	ปาน กลาง
101	การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำ ของพี่เลี้ยงไม่สามารถช่วยให้สภาพ ร่างกายสดชื่นขึ้น	2.72	1.28	ปานกลาง	2.94	0.75	ปานกลาง	2.83	1.02	ปาน กลาง
102	ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำ ของพี่เลี้ยงไม่สามารถช่วยให้สภาพ จิตใจเข้มแข็งขึ้น	2.70	1.20	ปานกลาง	3.09	0.92	ปานกลาง	2.90	1.06	ปาน กลาง
103	คำแนะนำแก่กรรมการชก ในช่วงพัก ระหว่างยก ไม่สามารถช่วยให้นักมวย ไทยหญิงประสบความสำเร็จในการ แข่งขัน	2.62	1.32	ปานกลาง	3.09	0.77	ปานกลาง	2.86	1.05	ปาน กลาง
104	ไม่มีพี่เลี้ยงเพศหญิง ทำหน้าที่ดูแลให้ น้ำนักมวยไทยหญิงขณะพักระหว่าง ชก	2.34	1.51	น้อย	2.92	1.03	ปานกลาง	2.63	1.27	ปาน กลาง
	ค่าเฉลี่ยการให้น้ำนักมวยขณะพัก ระหว่างยก	2.60	1.33	ปาน กลาง	3.01	0.87	ปาน กลาง	2.80	1.10	ปาน กลาง

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านกีฬามารยาทในการแข่งขัน และด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก ในภาพรวม และในรายข้อ โดยรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อกรรมการผู้ตัดสิน และไม่มีพี่เลี้ยงเพศหญิง ทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยหญิง ขณะพักระหว่างชก ต่อๆ ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 27 ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

ข้อที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ
105	3.3 ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่แพ้ถูกเจ้าของ ค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนต่อว่าด้วยถ้อยคำที่ไม่ เหมาะสม	2.49	1.14	น้อย
106	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่แพ้ถูกเจ้าของค่าย มวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนลงโทษด้วยการตบตี หรือทำร้าย ร่างกาย	2.52	1.45	ปานกลาง
107	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บ ขาด การดูแลจากแพทย์/พยาบาลของสนามแข่งขันอย่างเอาใจ ใส่	2.10	1.03	น้อย
108	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บ ขาดการดูแล ติดตาม ให้การรักษาพยาบาลจาก เจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่	2.27	1.35	น้อย
109	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่แพ้ขาดการดูแล เอาใจใส่ เยียวยา ให้กำลังใจจากเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอน อย่างเอาใจใส่	1.94	1.09	น้อย
110	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่แพ้ไม่ได้รับ ค่าตอบแทนตามที่ตกลงกันไว้	2.15	1.41	น้อย
111	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่ชนะ ไม่ได้รับ ค่าตอบแทนตามที่ได้ตกลงกันไว้	2.23	1.32	น้อย
112	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงไม่ว่าชนะหรือแพ้ ขาดการดูแล เยียวยา ให้กำลังใจจากเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่	2.20	1.37	น้อย
113	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงไม่มีเวลาพักผ่อน ก่อนเตรียมตัวฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขันรายการต่อไป อย่างเพียงพอ และเหมาะสม	2.34	1.34	น้อย
	ค่าเฉลี่ยสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน	2.25	1.28	น้อย

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่าปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน และสรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง ในภาพรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย

สำหรับในรายข้อทุกข้อ ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่แพ้ถูกเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนลงโทษด้วยการตบตี หรือทำร้ายร่างกาย ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 28 สรุปปัญหาการรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง

ข้อที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
114	สรุปปัญหาการรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง รูปแบบการแข่งขันมวยไทยหญิง ด้วยการชกต่อสู้กันจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย ไม่เหมาะสมกับเพศหญิง	2.31	1.26	น้อย	2.99	0.99	ปานกลาง	2.65	1.13	ปานกลาง
115	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับเพศหญิง	1.66	0.96	น้อย	2.74	1.07	ปานกลาง	2.20	1.02	น้อย
116	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่อันตราย	2.42	0.50	น้อย	3.15	1.06	ปานกลาง	2.79	0.78	ปานกลาง
	สรุปปัญหาการรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง	2.13	0.90	น้อย	2.96	1.04	ปานกลาง	2.55	0.97	ปานกลาง

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่าสรุปปัญหาการรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง ทั้งในภาพรวม ($\bar{x} = 2.55$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 2.96$) ต่างมีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 2.13$) มีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าในภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ต่างมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการรวมการแข่งขันมวยไทยหญิงทุกข้อว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับเพศหญิง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

ความเห็นโดยรวม

1. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่อันตราย ($\bar{x} = 2.79$)

2. รูปแบบการแข่งขันมวยไทยหญิง ด้วยการชกต่อสู้กันจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย ไม่เหมาะสมกับหญิง ($\bar{x} = 2.65$)
3. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับหญิง ($\bar{x} = 2.20$)

ตารางที่ 29 สรุปสภาพการแข่งขันมวยไทยหญิง

ข้อ ที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม			
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
1	1. สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิง										
	1	วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน	4.33	0.66	มาก						
	2	การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน	4.15	0.81	มาก						
	3	การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และเทคนิคก่อนวันแข่งขัน	4.36	0.65	มาก						
	4	การควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวย	4.16	0.79	มาก						
	5	การประกบคู่ชก	4.27	0.72	มาก						
	6	กติกากการชก	4.11	0.89	มาก						
7	สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน	4.19	0.89	มาก							
	ค่าเฉลี่ยสภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิง	4.22	0.77	มาก							
8	2. สภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิง										
	8	การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัว นักมวย	4.29	0.79	มาก	3.56	0.85	มาก	3.93	0.82	มาก
	9	การอบอุ่นร่างกาย	4.07	0.99	มาก	3.59	0.75	มาก	3.83	0.87	มาก
	10	อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย	4.22	0.92	มาก	3.48	0.87	ปาน	3.79	0.90	มาก
	11	ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวย ไทย	4.51	0.64	มากที่สุด	3.69	0.81	มาก	4.04	0.73	มาก
	12	การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก	4.21	0.63	มาก	3.51	0.79	มาก	3.87	0.71	มาก
	13	การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก	3.90	0.68	มาก	3.44	0.76	ปาน	3.67	0.72	มาก
	14	การตัดสินและผลการแข่งขัน	3.99	0.85	มาก	3.53	0.81	มาก	3.76	0.83	มาก
15	การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาล ระหว่างการแข่งขัน	3.87	0.85	มาก	3.47	0.84	ปาน กลาง	3.67	0.85	มาก	

ข้อ ที่	สภาพ	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
16	กิริยามารยาทในการแข่งขัน	4.39	0.68	มาก	3.95	0.81	มาก	4.17	0.75	มาก
17	การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก	4.06	0.79	มาก	3.60	0.77	มาก	3.83	0.78	มาก
ค่าเฉลี่ยสภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิง		4.15	0.78	มาก	3.58	0.81	มาก	3.86	0.80	มาก
18	3. สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง									
	สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน	4.19	0.83	มาก						
ค่าเฉลี่ยสภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง		4.19	0.83	มาก						
สรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง		4.19	0.79	มาก	3.58	0.81	มาก	3.86	0.80	มาก

จากตารางที่ 29 พบว่าเมื่อสรุปในภาพรวมสภาพการแข่งขันมวยไทยหญิง มีค่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวม ($\bar{x} = 3.86$) กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 4.19$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 3.58$) ซึ่งค่าเฉลี่ยสภาพก่อนวันแข่งขัน ในวันแข่งขัน และหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม มีค่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยสภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงมีค่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้มากที่สุด ($\bar{x} = 4.22$) รองลงมา คือ ค่าเฉลี่ยสภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง ($\bar{x} = 4.19$) และค่าเฉลี่ยสภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิง ($\bar{x} = 4.15$) ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเห็นว่ามีค่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนสภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิง ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามีค่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่าด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย มีค่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่าด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก และด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน มีค่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 30 สรุปปัญหาในการแข่งขันมวยไทยหญิง

ข้อ ที่	ปัญหา	กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง			กลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม			รวม		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1	1. ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิง วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน	3.21	0.80	ปานกลาง						
2	การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน	3.23	1.27	ปานกลาง						
3	การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และ แทคติกก่อนวันแข่งขัน	3.31	1.19	ปานกลาง						
4	การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย	3.26	1.23	ปานกลาง						
5	การประคบคู่ชก	2.78	1.26	ปานกลาง						
6	กติกากาการชก	2.31	1.19	น้อย						
7	สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน	2.64	1.27	ปานกลาง						
	ค่าเฉลี่ยปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิง	3.18	1.17	ปานกลาง						
8	2. ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิง การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัว นักมวย	2.43	1.14	น้อย	2.99	0.75	ปานกลาง	2.71	0.95	ปานกลาง
9	การอบอุ่นร่างกาย	2.66	1.20	ปานกลาง	3.05	0.85	ปานกลาง	2.85	1.03	ปานกลาง
10	อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย	2.49	1.26	น้อย	3.15	0.82	ปานกลาง	2.82	1.04	ปานกลาง
11	ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวย ไทย	2.39	1.14	น้อย	2.94	1.01	ปานกลาง	2.67	1.08	ปานกลาง
12	การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก	2.50	1.10	ปานกลาง	3.02	0.95	ปานกลาง	2.76	1.03	ปานกลาง
13	การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก	2.74	1.18	ปานกลาง	3.12	0.87	ปานกลาง	2.93	1.03	ปานกลาง
14	การตัดสินและผลการแข่งขัน	2.72	1.17	ปานกลาง	2.95	0.86	ปานกลาง	2.84	1.02	ปานกลาง
15	การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาล ระหว่างการแข่งขัน	2.78	1.24	ปานกลาง	3.09	0.97	ปานกลาง	2.93	1.11	ปานกลาง
16	กิริยามารยาทในการแข่งขัน	2.63	1.20	ปานกลาง	2.89	0.86	ปานกลาง	2.76	1.03	ปานกลาง
17	การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก	2.60	1.32	ปานกลาง	3.01	1.07	ปานกลาง	2.80	1.20	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิง	2.59	1.20	ปาน กลาง	3.02	0.90	ปานกลาง	2.91	1.05	ปานกลาง
18	3. ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน	2.25	1.33	น้อย						
	ค่าเฉลี่ยปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง	2.25	1.33	น้อย						
	สรุปปัญหารวมการแข่งขัน มวยไทยหญิง	2.67	1.23	ปาน กลาง	3.02	0.90	ปานกลาง	2.91	1.05	ปานกลาง

จากตารางที่ 30 เมื่อสรุปในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งในภาพรวม ($\bar{x} = 2.91$) กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 2.67$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 3.02$) ซึ่งค่าเฉลี่ยปัญหาก่อนวันแข่งขัน ในวันแข่งขัน และหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ค่าเฉลี่ยปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงมีปัญหามากที่สุด ($\bar{x} = 3.18$) รองลงมา คือ ค่าเฉลี่ยปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิง ($\bar{x} = 2.59$) และค่าเฉลี่ยปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง ($\bar{x} = 2.25$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิงในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีค่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น กติกาการชกมีความเห็นว่ามีค่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ส่วนปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิง ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามีค่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย ด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย และด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง

เมื่อเรียงระดับของปัญหาจากมากที่สุด และรองลงมา 3 อันดับแรก กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่ามีค่าปัญหา

- ด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน มีปัญหามากที่สุด ($\bar{x} = 2.78$)
- รองลงมา คือ ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก ($\bar{x} = 2.74$) และด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน ($\bar{x} = 2.72$)

ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามีค่าปัญหา

- ด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย มีปัญหามากที่สุด ($\bar{x} = 3.15$)
- รองลงมา คือ ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก ($\bar{x} = 3.12$)
- ด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน ($\bar{x} = 3.09$)

ส่วนปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง ด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขันนั้น มีปัญหาในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.25$)

ตอนที่ 4 แนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์

4.1 แนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง ตามรูปแบบปัจจุบัน

4.1.1 แนวทางการแก้ไข ช่วงก่อนวันแข่งขัน

- วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน
 1. ควรดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542
- การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน
 1. ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ฝึกสอนให้มากขึ้น โดยเฉพาะสรีรวิทยาของ

ผู้หญิง

- การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิคและแทคติกก่อนวันแข่งขัน
ไม่มีข้อเสนอนะ
- การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย
 1. ต้องควบคุมน้ำหนักอย่างเป็นระบบก่อนชั่งน้ำหนัก (เช่น ลดน้ำหนักหลายๆวันก่อนการชั่งน้ำหนัก)

- การประกบคู่ชก
ไม่มีข้อเสนอนะ

- กติกาการชก
ไม่มีข้อเสนอนะ

- สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน
ไม่มีข้อเสนอนะ

4.1.2 แนวทางการแก้ไข ช่วงวันแข่งขัน

- การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย
ไม่มีข้อเสนอนะ

- การอบอุ่นร่างกาย
 1. ควรอบอุ่นร่างกาย 20 นาทีเป็นอย่างน้อย

- อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย

1. ควรได้มาตรฐาน เพื่อช่วยป้องกันหรือลดความรุนแรงของการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นต่อนักมวย

2. นักมวยหญิงต้องมีอุปกรณ์ป้องกันมากกว่านี้โดยเฉพาะเกราะหน้าอกและฟันยาง ยังไม่ได้มาตรฐาน

- ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย
ไม่มีข้อเสนอนะ

- การใช้ทักษะการชกด้วย หมัด เท้า เข่า ศอก

1. การใช้หมัดของมวยหญิงยังผิด ออกหมัดไม่ถูกต้อง

- การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก

1. ควรจัดให้มีพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์ ในการแก้ไขเกมการชก

- การตัดสินและผลการแข่งขัน

1. ผู้ตัดสินบนเวที และข้างสนาม ควรให้เป็นผู้หญิงทั้งหมด

2. ควรให้คะแนนทุกยก ไม่ควรเน้นแต่ยกที่ 4 และ ยกที่ 5

3. กรรมการตัดสินเกมการชก

- การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน

1. ควรมีแพทย์ที่มีความชำนาญประจำสนามทุกครั้งที่มีการแข่งขัน

2. พี่เลี้ยงยังปฐมพยาบาลไม่เป็น ยกตัวอย่าง เช่น การห้ามเลือดเวลาเกิดแผลแตกที่เลี้ยงยังไม่เป็น

- กิริยามารยาทในการแข่งขัน

1. มวยไทยยังล้มแล้วซ้ำ กรณีทำผิดกติกาต้องมีบทลงโทษอย่างชัดเจน ไม่ใช่มีบทลงโทษอย่างในปัจจุบัน

- การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก
ไม่มีข้อเสนอแนะ

4.1.3 แนวทางการแก้ไข ช่วงหลังวันแข่งขัน

- สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน
ไม่มีข้อเสนอแนะ

4.2 รูปแบบอื่นๆของการแข่งขันมวยไทยหญิงที่ควรจัด และดำเนินการ

1. การแข่งขันมวยไทยยังไม่เหมาะสมกับผู้หญิงมากนัก หากนำมวยไทยมาเป็นกิจกรรมที่เน้นออกกำลังกายและป้องกันตัวน่าจะเหมาะสมกว่า
2. ควรจัดให้มีการสนับสนุนการแข่งขันมวยไทย ในด้านการเงินสนับสนุน สวัสดิการต่างๆ ให้มากขึ้น
3. ควรจัดการแข่งขันมวยไทยหญิงในรูปแบบพื้นฐานกีฬาจริงๆ ทั้งนี้ควรจัดให้มีอุปกรณ์และเครื่องแต่งกายที่มีมาตรฐาน และจัดให้มีแพทย์สนามประจำสนามด้วย
4. ไม่ควรแบ่งหญิง ชาย ต้องมีสิทธิเท่าเทียมกัน และมวยหญิงต้องลงเวทีมวยลุมพินี และราชดำเนินได้ และไม่ควรให้มวยหญิงลอดใต้เชือกเวทีก่อนขึ้นเวที

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิงจากการประชุมกลุ่มย่อย

5.1 แนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง ตามรูปแบบปัจจุบัน

5.1.1 แนวทางการแก้ไข ช่วงก่อนวันแข่งขัน

- วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน
 1. ควรเพิ่มเติมในส่วนของแม่ไม้มวยไทยให้มากขึ้น
 2. ในการแข่งขัน ควรมีการแยกกันให้ชัดเจนระหว่างมือสมัครเล่น กับมืออาชีพ

เนื่องจากทักษะความสามารถของนักมวยแตกต่างกัน (กระตุกคนละเบอร์)

3. ควรสร้างความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีต่อเพศหญิง

- การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

1. ส่วนใหญ่การฝึกซ้อมระหว่างชายกับหญิงไม่แตกต่างกันมากนัก

- การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิคและแทคติคก่อนวันแข่งขัน

1. การเรียงลำดับความรุนแรงของของอาวุธมวยไทยหญิง ได้แก่ เข่า หมัด เตะ และศอก ตามลำดับ

2. การฝึกซ้อมจะช่วยเพิ่มความมั่นใจในการออกอาวุธ รวมถึงการป้องกันตัว เช่น การยกบัง การหลบเข้า

- การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย

1. ควรควบคุมน้ำหนักตัว 20-30 วันล่วงหน้า (ในวันแข่งควรพักผ่อนให้มาก ไม่ควรหักโหมออกกำลังกายเพื่อลดน้ำหนัก)

- การประกบคู่ชก
 1. ควรแยกกันระหว่างมวยสมัครเล่น และมวยอาชีพ
 - กติกาการชก
 1. ควรมีการเพิ่มเติม หรือมีการเน้นเรื่องศิลปะแห่งชาติ แสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทย เป็นจุดแข็งของไทย
 2. การปรับลดจาก 5 ยกให้เหลือ 3 ยก ยกละ 2 นาที พัก 2 นาที หรือ ชก 2 นาที พัก 1 นาที (ให้มีการปรึกษากับนักวิทยาศาสตร์การกีฬา) เนื่องจากการชก 3 ยก จะทำให้นักมวยมีความกระตือรือร้นในการชกมากขึ้น
 3. มีนักมวยหญิงต้องการต้อง 5 ยกเหมือนเดิม
 - สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน
 1. ควรมีสวัสดิการทางการเรียนให้กับนักมวย มีการจัดมวยไทยหญิงระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้มีโควตานักกีฬา เป็นการส่งเสริมมวยไทยหญิงอีกทางหนึ่ง
- 5.1.2 แนวทางการแก้ไข ช่วงวันแข่งขัน
- การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย
 1. ควรมีการชั่งน้ำหนักตัวล่วงหน้าอย่างน้อย 1 วัน เหมือนกับมวยสากลอาชีพ
 2. มวยไทยปัจจุบันยังไม่มี การตรวจสารกระตุ้น หรือการตรวจได้ป
 - การอบอุ่นร่างกาย
 1. ควรปฏิบัติตามหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา
 - อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย
 1. ควรมีอุปกรณ์ที่ป้องกันส่วนหน้าอก
 2. ให้มีการใส่กระชับอ่อน เหมือนผู้ชาย
 3. มีการปรับขนาดนวมตามน้ำหนักตัวนักมวย
 4. มวยไทยอาชีพควรมีการบังคับการใส่อุปกรณ์เช่นเดียวกับมวยสมัครเล่น
 - ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย
 1. มีการปฏิบัติสืบทอดกันอย่างเคร่งครัด
 - การใช้ทักษะการชกด้วย หมัด เท้า เข่า ศอก
 1. ควรเน้นทักษะที่ถูกต้องให้มากขึ้น
 - การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก
 1. การตะโกนส่งเสียงดัง ถือเป็น การกระตุ้นนักกีฬา (แม้ว่านักมวยจะฟังไม่รู้เรื่อง) ถือเป็นสีสันของมวยอาชีพ
 - การตัดสินและผลการแข่งขัน
 1. การออกอาวุธ หมัด เท้า เข่า ศอก เข้าเป้า
 2. การพ่นนวมมีผลต่อการตัดสิน (เล็กน้อย) ในมวยไทยอาชีพ
 3. เนื่องจากมวยไทยเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ฝ่ายใดทำคู่ต่อสู้บอบช้ำได้มากกว่ามักจะชนะ (ชก 3 ยกน้อยเกินไป ประเมินได้ยาก)

4. การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการตัดสิน เช่น มวยไทยสมัครเล่น แต่มวยอาชีพควรจะเน้นที่ความแข็งแกร่ง และเหลี่ยมมวย การออกแม่ไม้มวยไทย

5. การตัดสินควรนำคะแนนมารวมกันมากกว่า การตัดสินขาดในแต่ละยก

6. มวยอาชีพไม่มีการแสดงคะแนนในแต่ละยก (บางครั้งมีเรื่องการพนันมาเกี่ยวข้อง) และการแสดงคะแนนจะทำให้สีสันของมวยน้อยลง ไม่มีการลุ้น

- การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน

1. มีการดูแลตามหลักการปฐมพยาบาลเบื้องต้น

2. หากมีการน็อกไม่ควรไปเขย่า หรือ ล้วงฟันยาง อาจจะทำให้เลือดเข้าคอได้

3. ควรซื้อฟิงแพทย์สนามอย่างเคร่งครัด

- กิริยามารยาทในการแข่งขัน

1. นักมวยไทยหญิงมีกิริยามารยาทดี

- การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก

1. ควรมีเจ้าหน้าที่พี่เลี้ยงที่เป็นผู้หญิง

2. ไม่ควรเอาน้ำราดตัวตัวระหว่างยก

3. การยืดกล้ามเนื้อระหว่างยก ควรมีท่าที่เหมาะสมกับนักมวยไทยหญิง

5.1.3 แนวทางการแก้ไข ช่วงหลังวันแข่งขัน

- สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

1. ค่าตัวนักมวย ควรมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานให้ชัดเจน

2. ทางสนามมวย ผู้จัด ควรมีความรู้ในการดูแลสวัสดิการหลังการชก

5.2 รูปแบบอื่นๆของการแข่งขันมวยไทยหญิงที่ควรจัด และดำเนินการ

1. ควรมีการจัดสอบ แบ่งเป็นระดับชั้น มีการสอบเพื่อเลื่อนชั้น (turn pro) จะช่วยเรื่องการพัฒนามวยไทยหญิงได้

2. จัดตั้งหน่วยงานหรือองค์กรเพื่อรับผิดชอบในการกำกับดูแลหลักสูตรต่างๆ

3. มีการจัดทำแบบทดสอบที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในแต่ละระดับ หรือ

ความสามารถของนักมวย

4. ควรมีการจัดการอบรม และจัดทำหลักสูตร เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้หญิงที่สนใจ อย่างเช่น ผู้หญิงที่ออกกำลังกายด้วยมวยไทยในฟิตเนส สามารถสวมมงคลได้ สามารถประกอบธุรกิจสร้างรายได้จากวัฒนธรรมไทยของเราได้ด้วย

5. มีการเพิ่มให้เป็นวิชาบังคับ ในสถาบันการศึกษา ไม่ใช่วิชาเลือก

6. ต้องทำให้ทุกคนตระหนักว่ามวยไทย คือ “ศิลปะของชาติ”

7. ใช้มวยไทย เพื่อการออกกำลังกาย และเป็นการป้องกันตัว

8. พัฒนามวยไทย ให้เป็นจุดแข็ง ในส่วนของการท่องเที่ยว

9. มีการจัดการแข่งขันมวยไทยหญิงให้มากขึ้น โดยเฉพาะมวยไทยอาชีพ เพื่อผลักดันกีฬามวยไทยหญิง

10. สร้างจุดขายให้มวยไทยหญิง เช่น มีซูเปอร์สตาร์ เพื่อดึงดูดสปอนเซอร์มาช่วยในการจัดการแข่งขัน

11. ในเวทีใหญ่ควรมีการจัดการแข่งขันมวยไทยหญิงอย่างน้อยวันละ 1 คู่ เช่นเวทีลูมพิณี เวทีราชดำเนิน มวยช่อง 7
12. มีการจัดการแข่งขันการแสดงการต่อสู้ หรือการแข่งขันไหว้ครู มวยไทย แม่ไม้มวยไทย
13. มีการจัดการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่น เพื่อความเป็นเลิศ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ได้แก่ เจ้าของค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยหญิง รวมจำนวน 71 คน และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ได้แก่ โพรโมเตอร์ กรรมการ ผู้ตัดสินมวยไทย นักข่าว ผู้ชมมวยไทยหญิง นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักพลศึกษา แพทย์และพยาบาล รวมจำนวน 87 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลและสรุปสาระ โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง ทั้งในภาพรวม และภาพแยกตามกลุ่ม 2 กลุ่ม เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการจัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus group) ระหว่างผู้แทน กลุ่มที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง โดยการนำเสนอประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับ แนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง ให้ที่ประชุมกลุ่มย่อยพิจารณา เพื่อหาที่ยุติเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง ผลการวิจัย พบว่า

1. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิงเป็น เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการ นักมวยไทยหญิง จำนวน 18 คน (ร้อยละ 25.35) ผู้ฝึกสอนหรือโค้ชมวยไทยหญิง จำนวน 18 คน (ร้อยละ 25.35) และนักมวยไทยหญิง จำนวน 35 คน (ร้อยละ 49.30) รวมทั้งสิ้น 71 คน เป็นเพศชาย จำนวน 36 คน (ร้อยละ 50.70) และเพศหญิง (นักมวยไทยหญิง) จำนวน 35 คน (ร้อยละ 49.30) อายุเฉลี่ยของเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการ นักมวยไทยหญิง คือ 48.39 ± 6.17 ปี ผู้ฝึกสอน หรือโค้ชมวยไทยหญิง คือ 36.17 ± 5.49 ปี และนักมวยไทยหญิง คือ 20.17 ± 2.29 ปี

ระดับการศึกษาของเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการ นักมวยไทยหญิง อยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด (ร้อยละ 44.40) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 27.80) และปริญญาตรี (ร้อยละ 16.80) ตามลำดับ ระดับการศึกษาของผู้ฝึกสอน หรือโค้ชมวยไทยหญิง อยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด (ร้อยละ 50.00) รองลงมา คือ ปริญญาตรี (ร้อยละ 33.30) และประถมศึกษา (ร้อยละ 16.70) ระดับการศึกษาของนักมวยไทยหญิง อยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด (ร้อยละ 74.30) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 17.10)

กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง จำนวนทั้งสิ้น 87 คน อายุเฉลี่ย 41.32 ± 9.81 ปี แบ่งเป็นโพรโมเตอร์มวยไทยหญิง จำนวน 10 คน (ร้อยละ 11.50) อายุเฉลี่ย 50.70 ± 5.50 ปี กรรมการผู้ตัดสินมวยไทยหญิง จำนวน 10 คน (ร้อยละ 11.50) อายุเฉลี่ย 46.00 ± 5.48 ปี ผู้ชมการแข่งขันมวยไทยหญิง จำนวน 37 คน (ร้อยละ 42.50) อายุเฉลี่ย

39.59±11.31 ปี ผู้สื่อข่าวมวยไทยหญิง จำนวน 10 คน (ร้อยละ 11.50) อายุเฉลี่ย 40.3±8.51 ปี นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา จำนวน 10 คน (ร้อยละ 11.50) อายุเฉลี่ย 38.80±9.84 ปี แพทย์และพยาบาล จำนวน 10 คน (ร้อยละ 11.50) อายุเฉลี่ย 37.20±4.08 ปี

ระดับการศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 36 คน (ร้อยละ 41.38) รองลงมา คือ ระดับอนุปริญญา จำนวน 25 คน (ร้อยละ 28.73) และระดับปริญญาโท จำนวน 18 คน (ร้อยละ 20.69) ตามลำดับ

เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย ได้ขึ้นทะเบียนกับคณะกรรมการมวยของกีฬาแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2538 พ.ศ. 2542 และพ.ศ. 2545 มากที่สุด จำนวน 3 คน (ร้อยละ 16.70) รองลงมา คือ พ.ศ. 2531 และพ.ศ. 2540 จำนวน 2 คน (ร้อยละ 11.10)

ผู้ฝึกสอนหรือโค้ช ผ่านการอบรมการฝึกสอนมวยไทยของกีฬาแห่งประเทศไทย ในปีพ.ศ. 2540 พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2545 และพ.ศ. 2547 จำนวน 3 คน (ร้อยละ 16.70) รองลงมา คือ พ.ศ. 2541 และพ.ศ. 2548 จำนวน 2 คน (ร้อยละ 11.10)

โปรโมเตอร์มวยไทยหญิงขึ้นทะเบียนกับคณะกรรมการมวยของกีฬาแห่งประเทศไทย ในปีพ.ศ. 2545 จำนวน 3 คน (ร้อยละ 30.00) รองลงมา คือ พ.ศ. 2544 จำนวน 3 คน (ร้อยละ 30.00)

เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย มีประสบการณ์ในการจัดการดูแลนักมวยไทยหญิงเฉลี่ย 5.14±1.39 ปี ผู้ฝึกสอนหรือโค้ช มีประสบการณ์ในการฝึกและการโค้ชนักมวยไทยหญิงเฉลี่ย 9.50±5.55 ปี

นักมวยไทยหญิง เริ่มฝึกซ้อมมวยไทยตั้งแต่อายุเฉลี่ย 12.92±3.40 ปี ก่อนขึ้นชกแข่งขันจริงในการแข่งขันครั้งแรก มีการเตรียมตัวฝึกซ้อมมวยไทยเฉลี่ย 0.92±1.15 ปี มีประสบการณ์ในการชกมวยไทยหญิงตั้งแต่เริ่ม จนถึงปัจจุบันเฉลี่ย 3.19±1.73 ปี สถิติการชกเฉลี่ย ขึ้นชกจำนวน 17.56±16.56 ครั้ง ชนะ จำนวน 11.34±11.59 ครั้ง แพ้ จำนวน 4.31±3.23 ครั้ง และเสมอ จำนวน 1.91±2.02 ครั้ง

โปรโมเตอร์มวยไทยหญิง มีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันนักมวยหญิง 12.00±1.70 ปี กรรมการผู้ตัดสินมวยไทยหญิง มีประสบการณ์ในตัดสินมวยไทยหญิงเฉลี่ย 11.69±5.57 ปี ผู้ชมการแข่งขันมวยไทยหญิง มีประสบการณ์ในชมมวยไทยหญิงเฉลี่ยสัปดาห์ละครั้งเฉลี่ย 10.73±9.09 ปี ผู้สื่อข่าวมวยไทยหญิง มีประสบการณ์ในทำข่าวมวยไทยหญิงเฉลี่ย 12.00±5.72 ปี นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา มีประสบการณ์การชม/ติดตามข่าวสารนักมวยไทยหญิงเฉลี่ย 10.22±4.18 ปี แพทย์และพยาบาล มีประสบการณ์ทำหน้าที่เกี่ยวกับมวยไทยหญิง 11.30±4.00 ปี

2. สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง

2.1 สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขในช่วงก่อนการแข่งขันมวยไทยหญิง

1) ด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน

ด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขันโดยรวม และรายข้อ ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

- (1) ควรดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542
- (2) การแข่งขันมวยไทยยังไม่เหมาะสมกับผู้หญิงมากนัก หากนำมวยไทยมาเป็นกิจกรรมที่เน้นออกกำลังกายและป้องกันตัวน่าจะเหมาะสมกว่า
- (3) ควรจัดให้มีการสนับสนุนการแข่งขันมวยไทย ในด้านการเงินสนับสนุนสวัสดิการต่างๆ ให้มากขึ้น
- (4) ควรจัดการแข่งขันมวยไทยหญิงในรูปแบบพื้นฐานกีฬาจริง ๆ ทั้งนี้ควรจัดให้มีอุปกรณ์และเครื่องแต่งกายที่มีมาตรฐาน และจัดให้มีแพทย์สนามประจำสนามด้วย
- (5) ไม่ควรแบ่งหญิง ชาย ต้องมีสิทธิเท่าเทียมกัน และมวยหญิงต้องลงชกเวทีมวยลุมพินี และราชดำเนินได้ และไม่ควรถ้ามวยหญิงลัดได้เชือกเวทีก่อนขึ้นเวที

2) ด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

ด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกชื่อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก ยกเว้น การฝึกซ้อมเตรียมตัวนักมวยไทยหญิงก่อนวันแข่งขันอย่างเพียงพอมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมากที่สุด ปัญหาด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันโดยรวม และรายชื่อ ทุกชื่อมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

- (1) ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ฝึกสอนให้มากขึ้น โดยเฉพาะสรีรวิทยาของผู้หญิง
- (2) ควรเพิ่มเติมในส่วนของแม่ไม้มวยไทยให้มากขึ้น
- (3) ในการแข่งขัน ควรมีการแยกกันให้ชัดเจนระหว่างมือสมัครเล่น กับมืออาชีพ เนื่องจากทักษะความสามารถของนักมวยแตกต่างกัน (กระดุกคนละเบอร์)
- (4) ควรสร้างความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีต่อเพศหญิง

3) ด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติคก่อนวันแข่งขัน

ด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติคก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก และในรายชื่อทุกชื่อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก ยกเว้น มีการฝึกซ้อมลูกไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องลูกไม้มวยไทย มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมากที่สุด

ปัญหาด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติคก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในรายชื่อ ทุกชื่อมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ขาดการสอนและฝึกซ้อมการรำรำไหว้ครูมวยไทย ก่อนชกอย่างเพียงพอ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

แนวทางการแก้ไข

- (1) ส่วนใหญ่การฝึกซ้อมระหว่างชายกับหญิงไม่แตกต่างกันมากนัก

4) ด้านการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวย

ด้านการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกชื่อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวย มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ทุกชื่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

(1) ต้องควบคุมน้ำหนักอย่างเป็นระบบก่อนชั่งน้ำหนัก (เช่น ลดน้ำหนักหลาย ๆ วัน ก่อนการชั่งน้ำหนัก)

(2) ควรควบคุมน้ำหนักตัว 20-30 วันล่วงหน้า (ในวันแข่งควรพักผ่อนให้มาก ไม่ควรหักโหมออกกำลังกายเพื่อลดน้ำหนัก)

5) ด้านการประกบคู่ชก

ด้านการประกบคู่ชกโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกชื่อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านการประกบคู่ชก โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น การขาดการพิจารณาถึงประสบการณ์การชกที่ใกล้เคียงกันของคู่แข่งชั้น มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

แนวทางการแก้ไข

(1) ควรแยกกันระหว่างมวยสมัครเล่น และมวยอาชีพ

6) ด้านกติกาการชก

ด้านกติกาการชก และสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกชื่อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านกติกาการชก มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น การขาดการสอนและฝึกฝนเกี่ยวกับกติกาการชกที่นักมวยไทยหญิงควรปฏิบัติขณะแข่งขัน และกติกาการชก 5 ยกๆ ละ 2 นาที พักระหว่างยก 2 นาที ไม่เหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

แนวทางการแก้ไข

(1) ควรมีการเพิ่มเติม หรือมีการเน้นเรื่องศิลปะแห่งชาติ แสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทย เป็นจุดแข็งของไทย

(2) การปรับลดจาก 5 ยกให้เหลือ 3 ยก ยกละ 2 นาที พัก 2 นาที หรือ ชก 2 นาที พัก 1 นาที (ให้มีการปรึกษากับนักวิทยาศาสตร์การกีฬา) เนื่องจากการชก 3 ยก จะทำให้นักมวยมีความกระตือรือร้นในการชกมากขึ้น

(3) มีนักมวยหญิงต้องการให้ชก 5 ยกเหมือนเดิม

7) ด้านสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน

ด้านสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกชื่อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

(1) ควรมีสวัสดิการทางด้านการเรียนให้กับนักมวย มีการจัดมวยไทยหญิงระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้มีโควตานักกีฬา เป็นการส่งเสริมมวยไทยหญิงอีกทางหนึ่ง

2.2 สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขในวันการแข่งขันมวยไทยหญิง

1) ด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย

ด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวยโดยรวม ($\bar{X} = 4.29$) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{X} = 3.56$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{X} = 3.93$) กับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอนดูแลให้นักมวยไทยหญิงพักผ่อนอย่างเพียงพอก่อนถึงเวลาชก มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่งน้ำหนักทุกครั้ง มีแพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยก่อนชั่งน้ำหนักมีความชำนาญทางกีฬามวยไทย มีแพทย์ที่เป็นเพศหญิงทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยไทยหญิง มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับปานกลาง

ปัญหาด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวยในภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

สำหรับในรายชื่อทุกชื่อ ทั้งโดยภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่ ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันไม่เหมาะสม เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวยไทยหญิงไม่มีความยุติธรรม และหลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอน ขาดการบำรุงร่างกายนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

(1) ควรมีการชั่งน้ำหนักตัวล่วงหน้าอย่างน้อย 1 วัน เหมือนกับมวยสากลอาชีพ

(2) มวยไทยปัจจุบันยังไม่มี การตรวจสารกระตุ้น หรือการตรวจโด๊ป

2) ด้านการอบอุ่นร่างกาย

ด้านการอบอุ่นร่างกาย โดยรวม ($\bar{x} = 4.07$) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 3.59$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 3.83$) กับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น สนามแข่งขันมีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยหญิงอย่าง มิดชิด และปลอดภัย และมีทีมพี่เลี้ยงที่เป็นเพศหญิง ช่วยดูแลนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับปานกลาง

ปัญหาด้านการอบอุ่นร่างกาย ในภาพรวม ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งในภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ด้านการอบอุ่นร่างกาย ส่วนใหญ่ความเห็นว่ามี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น สนามแข่งขันไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทย หญิงอย่างเหมาะสม มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

แนวทางการแก้ไข

(1) ควรอบอุ่นร่างกาย 20 นาทีเป็นอย่างน้อย

(2) ควรปฏิบัติตามหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา

3) ด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย

ด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย โดยรวมสามารถปฏิบัติหรือทำได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.79$)

ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิงมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติ หรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม มีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือ สามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำ ได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น การมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันอย่างมีประสิทธิภาพ มีการ ปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำ ได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น

- การชกมวยไทยหญิง โดยไม่ใส่เครื่องป้องกันศีรษะมีความเหมาะสม

- มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตรายบริเวณด้านขมของนักมวยไทย หญิงอย่างมีประสิทธิภาพ

- มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตรายบริเวณอวัยวะเพศของนักมวย ไทยหญิงอย่างมีประสิทธิภาพ

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกายในภาพรวม ทั้งโดยรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งในภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย ส่วนใหญ่ความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น การชกมวยไทยหญิงโดยไม่ใส่เครื่องป้องกันศีรษะ ก่อให้เกิดอันตรายต่อนักมวยไทยหญิง และไม่มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันที่มีประสิทธิภาพ มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

(1) ควรได้มาตรฐาน เพื่อช่วยป้องกันหรือลดความรุนแรงของการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นต่อนักมวย

(2) นักมวยหญิงต้องมีอุปกรณ์ป้องกันมากกว่านี้โดยเฉพาะเกราะหน้าอกและฟัน ยางยังไม่ได้มาตรฐาน

(3) ควรมีอุปกรณ์ที่ป้องกันส่วนหน้าอก

(4) ให้มีการใส่กระบังอ่อน เหมือนผู้ชาย

(5) มีการปรับขนาดนวมตามน้ำหนักตัวนักมวย

(6) มวยไทยอาชีพควรมีการบังคับการใส่อุปกรณ์เช่นเดียวกับมวยสมัครเล่น

4) ด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย

ด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย โดยรวมสามารถปฏิบัติหรือทำได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$) กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมากที่สุด และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น

- เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญกับการสวมมงคลก่อนขึ้นชก ให้แก่นักมวยไทยหญิง

- นักมวยไทยหญิงเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถทำการรำมวยก่อนชกตามแบบที่ฝึกฝนมาได้

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย ทั้งโดยภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

สำหรับในรายข้อทุกข้อ และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น นักมวยไทยหญิงขาดความเข้าใจ ไม่เห็นคุณค่า และไม่สามารถปฏิบัติตามความหมายของการสวมมงคล มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

(1) มีการปฏิบัติสืบทอดกันอย่างเคร่งครัด

5) ด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก

ด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก โดยรวม ($\bar{X} = 3.87$) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{X} = 4.21$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{X} = 3.51$) กับการแข่งขันมวยไทยหญิง ต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายข้อทั้งความเห็นโดยรวม ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ความเห็นของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธเตะ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายข้อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น

- นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการตอย ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการเข่า ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการศอก ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- นักมวยไทยหญิงสามารถใช้แท็คติกการรุก ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข้าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก ในภาพรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายข้อทุกข้อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธหมัด ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธเตะ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการตอย ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิง

ไม่สามารถป้องกันการเตะ ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้แท็คติกการรุก ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข้าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้แม่ไม้มวยไทยในการต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

แนวทางการแก้ไข

(1) การใช้หมัดของมวยหญิงยังผิด ออกหมัดไม่ถูกต้อง

(2) ควรเน้นทักษะที่ถูกต้องให้มากขึ้น

6) ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก

ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก โดยรวม ($\bar{x} = 3.67$) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 3.90$) มีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 3.44$) มีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยหญิงสามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไขปัญหาขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก ในภาพรวม และในรายชื่อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

(1) ควรจัดให้มีพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์ ในการแก้ไขเกมการชก

(2) การตะโกนส่งเสียงดัง ถือเป็นภาระต่อนักกีฬา (แม้ว่านักมวยจะฟังไม่รู้เรื่อง)

ถือเป็นสีสันของมวยอาชีพ

7) ด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน

ด้านการตัดสินและผลการแข่งขันโดยรวม ($\bar{x} = 3.76$) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 3.99$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 3.53$) มีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยหญิงมักชนะกันด้วยการน็อกเอาต์คู่ต่อสู้ มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น

- กรรมการให้คะแนนข้างเวที ทำหน้าที่ตัดสินได้อย่างยุติธรรม

- ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของ

นักมวย

- เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีสามารถตัดสินได้อย่างถูกต้อง
ทันเหตุการณ์
- นักมวยไทยหญิงมักชนะกันด้วยคะแนน

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน ในภาพรวม และในรายข้อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

- (1) ผู้ตัดสินบนเวที และข้างสนาม ควรให้เป็นผู้หญิงทั้งหมด
- (2) ควรให้คะแนนทุกยก ไม่ควรเน้นแต่ยกที่ 4 และ ยกที่ 5
- (3) กรรมการตัดสินการแข่ง
- (4) ควรเน้นที่การออกอาวุธ หมัด เท้า เข่า ศอก เข่าเป่า
- (5) การพนันมักมีผลต่อการตัดสิน (เล็กน้อย) ในมวยไทยอาชีพ
- (6) เนื่องจากมวยไทยเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ฝ่ายใดทำคู่ต่อสู้บอบช้ำได้มากกว่ามักจะชนะ (ชก 3 ยกน้อยเกินไป ประเมินได้ยาก)
- (7) การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการตัดสิน เช่น มวยไทยสมัครเล่น แต่มวยอาชีพควรจะเน้นที่ความแข็งแกร่ง และเหลี่ยมมวย การออกแม่ไม้มวยไทย
- (8) การตัดสินควรนำคะแนนมารวมกันมากกว่า การตัดสินขาดในแต่ละยก
- (9) มวยอาชีพไม่มีการแสดงคะแนนในแต่ละยก (บางครั้งมีเรื่องการพนันมาเกี่ยวข้อง) และการแสดงคะแนนจะทำให้สีสันของมวยน้อยลง ไม่มีการลุ้น

8) ด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน

ด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขันโดยรวม และในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิงมีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายข้อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยหญิงไม่ค่อยได้รับอาการฟกช้ำจากการแข่งขัน มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายข้อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก ยกเว้น

- นักมวยไทยหญิงไม่ค่อยได้รับอาการฟกช้ำจากการแข่งขัน
- นักมวยไทยหญิงไม่ค่อยได้รับแผลแตกจากการแข่งขัน
- แพทย์ประจำสนามแข่งขัน สามารถช่วยปฐมพยาบาลนักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บ อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน ในภาพรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยหญิงโดนน็อกเพราะถูกต่อย ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

แนวทางการแก้ไข

- (1) ควรมีแพทย์ที่มีความชำนาญประจำสนามทุกครั้งที่มีการแข่งขัน
- (2) พี่เลี้ยงยังปฐมพยาบาลไม่เป็น ยกตัวอย่าง เช่น การห้ามเลือดเวลาเกิดแผลแตก พี่เลี้ยงยังทำไม่เป็น
- (3) มีการดูแลตามหลักการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- (4) หากมีการน็อกไม่ควรไปเขย่า หรือ ล้วงฟันยาง อาจจะหลุดเข้าคอได้
- (5) ควรซื้อฟิงแพทย์สนามอย่างเคร่งครัด

9) ด้านกิริยามารยาทในการแข่งขัน

ด้านกิริยามารยาทในการแข่งขันโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ติดต่อกู่ต่อสู้ขณะแข่งขัน มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านกิริยามารยาทในการแข่งขันในภาพรวม และในรายชื่อ โดยรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อกรรมการผู้ตัดสิน ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

แนวทางการแก้ไข

(1) มวยไทยยังล้มแล้วซ้ำ กรณีทำผิดกติกาต้องมีบทลงโทษอย่างชัดเจน ไม่ใช่มีบทลงโทษอย่างในปัจจุบัน

- (2) นักมวยไทยหญิงมีกิริยามารยาทดี

10) ด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก

ด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก โดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถ ทำได้อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำ ได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของพี่เลี้ยงช่วยให้สภาพจิตใจเข้มแข็ง ขึ้น มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก ในภาพรวม และในรายชื่อ โดยรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปาน กลาง ยกเว้น การไม่มีพี่เลี้ยงเพศหญิง ทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยหญิง ขณะพักระหว่างยก ต่อ ย ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

แนวทางการแก้ไข

- (1) ควรมีเจ้าหน้าที่พี่เลี้ยงที่เป็นผู้หญิง
- (2) ไม่ควรเอาน้ำราดตัวตัวระหว่างยก
- (3) การยืดกล้ามเนื้อระหว่างยก ควรมีท่าที่เหมาะสมกับนักมวยไทยหญิง

2.3 สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขหลังวันการแข่งขันมวยไทยหญิง

1) ด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านสวัสดิการนักมวยหลังวัน กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน ในภาพรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่าง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่แพ้ถูกเจ้าของค่าย มวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนลงโทษด้วยการตบตี หรือทำร้ายร่างกาย ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่ามี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางแก้ไข

- (1) ค่าตัวนักมวย ควรมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานให้ชัดเจน
- (2) ทางสนามมวย ผู้จัด ควรมีความรู้ในการดูแลสวัสดิการหลังการชก

2.4 สภาพและปัญหาโดยรวมของการแข่งขันมวยไทยหญิง

สภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิงโดยรวมอยู่ในระดับที่สามารถปฏิบัติหรือทำได้ในระดับ มาก ($\bar{x} = 3.85$) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{x} = 3.97$) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ($\bar{x} = 3.74$)

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าในภาพรวม รวมถึงกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ต่างมีความเห็นเกี่ยวกับสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิงทุกข้อว่า สามารถปฏิบัติ หรือทำได้อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

4. รูปแบบการแข่งขันมวยไทยหญิง ด้วยการชกต่อสู้กันจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย มีความเหมาะสมกับเพศหญิง มีความเหมาะสมกับหญิง ($\bar{x} = 3.92$)
5. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง จัดว่าเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับหญิง ($\bar{x} = 3.89$)
6. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่ไม่อันตราย ($\bar{x} = 3.76$)

สรุปปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิง ทั้งในภาพรวมและกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าในภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ต่างมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิงทุกข้อว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับเพศหญิง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

ความเห็นโดยรวม

4. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่อันตราย
5. รูปแบบการแข่งขันมวยไทยหญิง ด้วยการชกต่อสู้กันจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย ไม่เหมาะสมกับหญิง
6. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับหญิง

รูปแบบอื่นๆของการแข่งขันมวยไทยหญิงที่ควรจัด และดำเนินการ

1. การแข่งขันมวยไทยยังไม่เหมาะสมกับผู้หญิงมากนัก หากนำมวยไทยมาเป็นกิจกรรมที่เน้นออกกำลังกายและป้องกันตัวน่าจะเหมาะสมกว่า
2. ควรจัดให้มีการสนับสนุนการแข่งขันมวยไทย ในด้านการเงินสนับสนุน สวัสดิการต่างๆ ให้มากขึ้น
3. ควรจัดการแข่งขันมวยไทยหญิงในรูปแบบพื้นฐานกีฬาจริงๆ ทั้งนี้ควรจัดให้มีอุปกรณ์และเครื่องแต่งกายที่มีมาตรฐาน และจัดให้มีแพทย์สนามประจำสนามด้วย
4. ไม่ควรแบ่งหญิง ชาย ต้องมีสิทธิเท่าเทียมกัน และมวยหญิงต้องลงชกเวทีมวยลุมพินี และราชดำเนินได้ และไม่ควรถ้าให้มวยหญิงลอดใต้เชือกเวทีก่อนขึ้นเวที
5. ควรมีการจัดสอบ แบ่งเป็นระดับชั้น มีการสอบเพื่อเลื่อนชั้น (turn pro) จะช่วยเรื่องการพัฒนามวยไทยหญิงได้
6. จัดตั้งหน่วยงานหรือองค์กรเพื่อรับผิดชอบในการกำกับดูแลหลักสูตรต่างๆ
7. มีการจัดทำแบบทดสอบที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในแต่ละระดับ หรือความสามารถของนักมวย

8. ควรมีการจัดการอบรม และจัดทำหลักสูตร เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้หญิงที่สนใจ อย่างเช่นผู้หญิงที่ ออกกำลังกายด้วยมวยไทยในฟิตเนส สามารถสวมมงคลได้ สามารถประกอบธุรกิจ สร้างรายได้จาก วัฒนธรรมไทยของเราได้ด้วย

9. มีการเพิ่มให้เป็นวิชาบังคับ ในสถาบันการศึกษา ไม่ใช่วิชาเลือก

10. ต้องทำให้ทุกคนตระหนักว่ามวยไทย คือ “ศิลปะของชาติ”

11. ใช้มวยไทย เพื่อการออกกำลังกาย และเป็นการป้องกันตัว

12. พัฒนามวยไทย ให้เป็นจุดแข็ง ในส่วนของการท่องเที่ยว

13. มีการจัดการแข่งขันมวยไทยหญิงให้มากขึ้น โดยเฉพาะมวยไทยอาชีพ เพื่อผลักดันกีฬามวย ไทยหญิง

14. สร้างจุดขายให้มวยไทยหญิง เช่น มีซูเปอร์สตาร์ เพื่อดึงดูดสปอนเซอร์มาช่วยในการจัดการ แข่งขัน

15. ในเวทีใหญ่ควรมีการจัดการแข่งขันมวยไทยหญิงอย่างน้อยวันละ 1 คู่ เช่นเวทีลุมพินี เวทีราชดำเนิน มวยช่อง 7

16. มีการจัดการแสดง หรือการแข่งขันไหว้ครู มวยไทย แม้มวยไทย

17. มีการจัดการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่น เพื่อความเป็นเลิศ

อภิปรายผลการวิจัย

สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขในช่วงก่อนการแข่งขันมวยไทยหญิง

1) ด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน

ด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขันโดยรวม คือ การแข่งขันมวยไทยหญิง มุ่งเน้นการส่งเสริม ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติ และมุ่งเน้นประโยชน์และคุณค่าด้านการออกกำลังกาย มีการ ปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ใน ระดับมาก ปัญหาด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขันโดยรวม และรายชื่อ ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับปาน กลาง ซึ่งสมบัติ (จำปาเงิน, 2540) กล่าวถึงมวยไทยว่า เป็นศิลปะการต่อสู้ที่ร้ายกาจ มีพิษสงรุนแรง รวดเร็ว และเด็ดขาดที่สุดประเภทหนึ่งในบรรดาการต่อสู้ทั้งหลาย ผู้ที่ชำนาญนอกจากจะใช้ปราบ คู่ปรปักษ์แล้วยังใช้เป็นเครื่องป้องกันตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง นักมวยไทยมิได้หัดเฉพาะศิลปะการ ต่อสู้เอาชนะแต่อย่างเดียว หากจะต้องฝึกจิตใจให้อยู่ในระเบียบวินัย ประกอบไปด้วย ศิลธรรม ความ มีน้ำใจ ความกตัญญูทเวที มีน้ำใจเป็นนักกีฬาอย่างแท้จริงด้วย แม้วิถีทางการต่อสู้จะค่อนข้างรุนแรง แต่ตัวคนมิได้บ้ำระท่ากระหายเลือดแต่อย่างใด เราจะสังเกตได้เสมอนักมวยไทยยังมีชื่อเสียงมาก เท่าใด ยิ่งเป็นคนอ่อนหวานนอบน้อมถ่อมตนมากขึ้นเท่านั้น ทั้งนี้กีฬามวยไทย ยังเป็นกิจกรรมการ เคลื่อนไหวชนิดหนึ่งที่ช่วยวัยวะเกือบทุกส่วน เช่น ศอก เข่า เท้า หมัด เป็นศิลปะในการต่อสู้แข่งขัน ฝึกซ้อมออกกำลังกาย เพื่อที่จะช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจและสติปัญญา รวมถึงใน ปัจจุบันมีผู้หญิงที่สนใจฝึกมวยไทยเพื่อใช้ในการออกกำลังกาย และเป็นการป้องกันตัวมากขึ้นตาม ฟิตเนสต่างๆ มีจำนวนมากขึ้นด้วย ซึ่งถือเป็นเรื่องที่น่ายินดี

2) ด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

ด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น การฝึกซ้อมเตรียมตัวนักมวยไทยหญิงก่อนวันแข่งขันอย่างเพียงพอมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมากที่สุดปัญหาด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันโดยรวม และรายข้อ ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้ฝึกสอนนักกีฬามวยไทยควรจะมีลักษณะเป็นผู้นำและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อที่จะสามารถแนะนำและส่งเสริมให้นักมวยปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องและบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่ตั้งใจไว้ ผู้ฝึกสอนควรเฝ้าหาความรู้ทั้งความรู้ในเรื่องของมวยไทย กฎ กติกา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน ความรู้ในเรื่องของวิทยาศาสตร์ทางการกีฬา ความถนัด ความพร้อม ความต้องการ สภาพร่างกาย จิตใจ ระบบการฝึกซ้อม การพักผ่อนร่างกาย ความรู้ในเรื่องของโภชนาการเพื่อสามารถเลือกสรรอาหารที่มีประโยชน์ และมีคุณค่าต่อร่างกาย ดังนั้น ผู้ฝึกสอนมวยไทยจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งแนวกว้างและแนวลึกเกี่ยวกับการฝึกกีฬามวยไทย คือ มีทั้งความรู้ ความเข้าใจ มีความสามารถที่จะนำไป ตัวอย่างของผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยที่ดี ควรจะมีลักษณะและบทบาท ดังนี้ ผู้ฝึกจะต้องฝึกให้นักมวยเกิดการเรียนรู้จนถึงขั้นชำนาญ การฝึกจะต้องใช้วิธีการฝึกหลายวิธี ขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละบุคคล เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย การฝึกควรเริ่มจากการสอนทฤษฎี แล้วจึงฝึกภาคสนามโดยการอธิบายสาธิต ลองปฏิบัติให้นักมวยคิดและทำความเข้าใจในแบบฝึกหัด จัดทำสถิติการฝึก การเข้าร่วมการฝึกความสำเร็จของนักมวยแต่ละคน เพื่อเป็นระเบียบเหมาะสม ช่วยเป็นแรงกระตุ้นให้นักมวยตื่นตัวอยู่เสมอในการที่จะพยายามทำดี ปรับปรุงความสามารถของตนเองให้ดีขึ้น ผู้ฝึกจะต้องเข้าใจดีว่า การฝึกนั้นจะต้องฝึกตลอดปี และสม่ำเสมอ แต่ช่วงระยะเวลาการฝึกอาจแตกต่างกันออกไป ควรฝึกซ้อมให้มากกว่าสภาพความเป็นจริงในการแข่งขัน เมื่อถึงเวลาลงแข่งขันจริงไม่ควรพูดอะไรมากจนเกินไป นอกจากให้คำแนะนำที่ไม่สร้างความตึงเครียด เพื่อให้นักมวยสบายใจ เชื่อมั่นในตนเอง หรือให้คำอวยพร ส่วนการแนะนำวิธีการชก การแก้ทางมวย ควรแนะนำก่อนการชกประมาณ 1-2 วัน เพื่อไม่ให้นักมวยตื่นเต้นจนเกินไปในขณะขึ้นชกบนเวที เป็นต้น (แสงสว่าง, 2533)

3) ด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติคก่อนวันแข่งขัน

ด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติคก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น มีการฝึกซ้อมลูกไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องลูกไม้มวยไทย มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด

ปัญหาด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติคก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อ ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ขาดการสอนและฝึกซ้อมการรำรำไหว้ครูมวยไทย ก่อนชกอย่างเพียงพอ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ซึ่งโค้ชหรือผู้ฝึกสอนนักกีฬามวยไทยควร ผู้ฝึกสอนจะต้องระลึกเสมอว่า การแข่งขันกีฬามวยไทยนั้นไม่ควรมุ่งหวังเพื่อชัยชนะเพียงอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีก ที่จะนำมาซึ่งชัยชนะทั้งการแข่งขัน และเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตอย่างสันติสุข ที่ผู้ฝึกสอนจะต้องชี้แนะลูกศิษย์เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เช่น การเฝ้าหาความรู้ทั้งความรู้ในเรื่องของมวยไทย กฎ กติกา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน ความรู้ในเรื่องของวิทยาศาสตร์ทางการกีฬา ความถนัด ความพร้อม

ความต้องการ สภาพร่างกาย จิตใจ ระบบการฝึกซ้อม การพักผ่อนร่างกาย ความรู้ในเรื่องของ โภชนาการเพื่อสามารถเลือกสรรอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าต่อร่างกาย และที่สำคัญควรมี ระเบียบ วินัย ความมานะพยายามในการฝึกซ้อม และเป็นผู้มีมารยาทสุภาพเรียบร้อย มีความเป็นตัว ของตัวเอง มีความคิดอย่างมีเหตุผล องค์กรประกอบต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้นักมวยประสบความสำเร็จใน การแข่งขัน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อีก ทั้งนี้สมศักดิ์ ศิริอนันต์ (2541) ได้กล่าวถึงมวยไทยว่า เป็นศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่าที่นิยมแพร่หลายทั่วโลก ชาวต่างชาติ ต่างยอมรับว่ามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ชั้นสูง มีการเปิดค่ายมวยเพื่อฝึกสอนมวยไทยขึ้นมากมายทั้ง ในทวีปยุโรป อเมริกา แอฟริกา (มอริออคโค) และ ออสเตรเลีย ชาวต่างชาติศึกษาเล่าเรียนมวยไทยทั้ง เพื่อฝึกร่างกายให้แข็งแรงมีวิชาป้องกัน และบางคนนำไปประกอบอาชีพ กล่าวคือ ชกมวยเป็นอาชีพ และเป็นผู้ฝึกสอนตามค่ายมวยต่าง ๆ ด้วย แต่อย่างไรก็ดีครูมวย หรือผู้ฝึกสอน ควรมีการสอนและ ฝึกซ้อมการรำรำไหว้ครูมวยไทย ก่อนชกให้แก่ นักมวยอย่างเพียงพอ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ศิลปะ ความสวยงามของแม่ไม้มวยไทยด้วย

4) ด้านการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวย

ด้านการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับ มาก และในรายชื่อทุกชื่อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวย มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็น รายชื่อ พบว่า ทุกชื่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งปัญหาเรื่องการควบคุมน้ำหนักตัวในนักกีฬามวย ไทยหญิง มักไม่เป็นปัญหามาก เนื่องจากโดยธรรมชาติของผู้หญิงส่วนใหญ่ มีความรักสวยรักงาม และ มีระเบียบวินัยมากกว่านักมวยชาย ถึงอย่างไรก็ตาม การลดน้ำหนักตัวที่มากเกินไปในช่วงก่อนการ แข่งขัน อาจส่งผลให้ประสิทธิภาพในการแข่งขันลดลงได้ จึงมีข้อเสนอแนะให้มีการควบคุมน้ำหนัก ล่วงหน้า อย่างน้อย 20-30 วันเพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อสมรรถภาพของนักมวย

5) ด้านการประกบคู่ชก

ด้านการประกบคู่ชกโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อ ทุกชื่อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านการประกบคู่ชก โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น การขาดการพิจารณาถึงประสบการณ์การชกที่ ใกล้เคียงกันของคู่แข่งขัน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งการประกบคู่ชก ควรจัดนักกีฬาที่มีอายุ รูปร่าง ส่วนสูง น้ำหนักตัว และประสบการณ์การชกที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด เพื่อลดความรุนแรงของการ บาดเจ็บในนักกีฬา (ซัชชัย & โกมารทัต, 2550) ทั้งนี้ ปัญหาที่เกิดความรุนแรงในมวยหญิงประการหนึ่ง ก็คือ การนำนักมวยสมัครเล่น มาชกกับนักมวยอาชีพ ซึ่งมีทักษะและความสามารถมากกว่า อาจเพิ่มความเสี่ยงในการบาดเจ็บของนักมวยสมัครเล่นที่มากขึ้น

6) ด้านกติกาการชก

ด้านกติกาการชก และสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำ ได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกชื่อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านกติกาการชก มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่มี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น การขาดการสอนและฝึกฝนเกี่ยวกับกติกามารยาทที่นักมวยไทย

หญิงควรปฏิบัติขณะแข่งขัน และกติกากาการชก 5 ยกๆละ 2 นาที พักระหว่างยก 2 นาที ไม่เหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย แต่ในปัจจุบันกติกาได้ถูกกำหนดขึ้นอย่างรัดกุม เพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นกับนักมวย ซึ่งมีการกำหนดยก ไม่รื้อให้นักมวยยอมแพ้อเอง (แสงสว่าง, 2533) ถึงอย่างไรก็ตามยังมีความขัดแย้งกันว่า ควรลดให้เหลือจำนวน 3 ยก เพื่อให้นักมวยมีความกระตือรือร้นในการชกมากขึ้น ไม่รื้อถึงยกที่ 4 และ 5 แต่มีผู้ให้ข้อคิดเห็นว่าการชกแค่ 3 ยกน้อยเกินไป เนื่องจากมวยไทยมีศิลปะแม่ไม้ และลูกไม้ที่หลากหลาย อาจทำให้นักมวยไม่สามารถแสดงได้เต็มที่ และการให้คะแนนยากขึ้น

7) ด้านสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน

ด้านสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสวัสดิการ คือ การให้สิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่นักมวยไทยหญิง ให้มีชีวิต สภาพความเป็นอยู่ที่ดี และสะดวกสบาย ซึ่งส่วนใหญ่นักมวยไทยหญิงต่างได้รับการดูแล เอาใจใส่ที่ดีขึ้น จากการที่โค้ชหรือผู้ฝึกสอนได้ให้ความสำคัญ และมีผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้เน้นเรื่องการเรียน การศึกษาต่อมากขึ้นในระดับมหาวิทยาลัย และให้มีการจัดการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย เพื่อเพิ่มโควตานักกีฬา และเพิ่มโอกาสให้นักมวยไทยหญิงได้ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยมากขึ้น

สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขในวันการแข่งขันมวยไทยหญิง

1) ด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย

ด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวยโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่ามีมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอนดูแลให้นักมวยไทยหญิงพักผ่อนอย่างเพียงพอก่อนถึงเวลาชก มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่งน้ำหนักทุกครั้ง มีแพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยก่อนชั่งน้ำหนักมีความชำนาญทางกีฬามวยไทย มีแพทย์ที่เป็นเพศหญิงทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยไทยหญิง มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวยในภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยสำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งโดยภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่ ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันไม่เหมาะสม เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวยไทยหญิงไม่มีความยุติธรรม และหลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอน ขาดการบำรุงร่างกายนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของความเห็นที่ว่า การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันไม่เหมาะสม

ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่า อาจมีการเปลี่ยนมาซึ่งน้ำหนักก่อนวันแข่งขัน 1 วันเหมือนมวยสากลอาชีพ เพื่อให้หนักมวามีเวลาในการพักผ่อน และบำรุงร่างกายได้ดีมากขึ้น

2) ด้านการอบอุ่นร่างกาย

ด้านการอบอุ่นร่างกาย โดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก ยกเว้นสนามแข่งขันมีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยหญิงอย่างมิดชิด และปลอดภัย และมีทีมพี่เลี้ยงที่เป็นเพศหญิง ช่วยดูแลนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาด้านการอบอุ่นร่างกาย ในภาพรวม ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งในภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ด้านการอบอุ่นร่างกาย ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นสนามแข่งขันไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

การอบอุ่นร่างกาย เป็นสิ่งจำเป็นที่นักกีฬาจะต้องทำก่อนการฝึกซ้อมและ การแข่งขัน เพื่อให้การฝึกซ้อมหรือแข่งขันได้ผลอย่างเต็มที่แล้ว ยังช่วยป้องกันการบาดเจ็บได้ด้วย ซึ่งผลดีของการอบอุ่นร่างกายต่อสมรรถภาพทางกายในการเล่นกีฬา กรมพลศึกษา (2527) มีอยู่ 3 ประการ คือ ทำให้การประสานงานระหว่างกล้ามเนื้อหดตัวได้ประสิทธิภาพสูง เป็นไปอย่างถูกต้องและราบรื่น การปฏิบัติตามเทคนิคจะปฏิบัติได้ดี ทำให้อุณหภูมิให้กล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น ทำให้กล้ามเนื้อหดตัวได้ประสิทธิภาพสูง และปรับการหายใจและการไหลเวียนของเลือดให้เข้าใกล้ระยะคงที่ (Steady State) เป็นการย่นระยะการปรับตัว (Adaptation Period) ในระหว่างการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน ในการอบอุ่นร่างกาย จะต้องคำนึงถึงอุณหภูมิแวดล้อมด้วย ถ้าอากาศร้อน การอบอุ่นร่างกายจะใช้เวลาสั้น แต่ถ้าอากาศเย็นจะต้องใช้เวลามากกว่า หลักการปฏิบัติคือ การทำท่าทางที่ต้องใช้ ต้องทำอย่างช้า ๆ และค่อย ๆ เพิ่มความเร็วและความหนักขึ้น ส่วนใหญ่โค้ชหรือผู้ฝึกสอนได้ให้ความสำคัญมากขึ้น แต่สนามแข่งขันส่วนใหญ่ยังขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยหญิงอย่างมิดชิด และปลอดภัย และขาดทีมพี่เลี้ยงที่เป็นช่วยดูแลนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม ซึ่งฝ่ายจัดการแข่งขัน ควรคำนึงถึงให้มากขึ้น เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของการแข่งขัน และความปลอดภัยของนักมวยไทยหญิง

3) ด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย

ด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย โดยรวมสามารถปฏิบัติหรือทำได้อยู่ในระดับมาก ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิงมีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม มีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก ยกเว้น การมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันอย่างมีประสิทธิภาพ มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมากที่สุด สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถ

ทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น การชกมวยไทยหญิง โดยไม่ใส่เครื่องป้องกันศีรษะมีความเหมาะสม มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตรายบริเวณเต้านมของนักมวยไทยหญิงอย่างมีประสิทธิภาพ มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตรายบริเวณอวัยวะเพศของนักมวยไทยหญิงอย่างมีประสิทธิภาพ

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกายในภาพรวม ทั้งโดยรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยสำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งในภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น การชกมวยไทยหญิงโดยไม่ใส่เครื่องป้องกันศีรษะ ก่อให้เกิดอันตรายต่อนักมวยไทยหญิง และไม่มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันที่มีประสิทธิภาพ มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ มีข้อเสนอแนะ ว่าอุปกรณ์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายควรได้มาตรฐาน เพื่อช่วยป้องกันหรือลดความรุนแรงของการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นต่อนักมวย ซึ่งนักมวยไทยหญิงต้องมีอุปกรณ์ป้องกันมากกว่านี้โดยเฉพาะเกราะหน้าอกและฟันยาง ซึ่งปัจจุบันยังไม่ได้มาตรฐาน อาจให้มีการใส่กระบังอ่อน เหมือนนักมวยผู้ชาย มีการปรับขนาดนมตามน้ำหนักตัวนักมวยและมวยไทยอาชีพควรมีการบังคับการใส่อุปกรณ์เช่นเดียวกับมวยสมัครเล่น

4) ด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย

ด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย โดยรวมสามารถปฏิบัติหรือทำได้อยู่ในระดับมาก (4.04) กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญกับการสวมมงคลก่อนขึ้นชกให้แก่ นักมวยไทยหญิง และนักมวยไทยหญิงเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถทำการรำมวยก่อนชกตามแบบที่ฝึกฝนมาได้ มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุดสำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก

ปัญหาด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย ทั้งโดยภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย สำหรับในรายชื่อทุกข้อ และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น นักมวยไทยหญิงขาดความเข้าใจ ไม่เห็นคุณค่า และไม่สามารถปฏิบัติตามความหมายของการสวมมงคล มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย หมายถึง ความเชื่อในเรื่องโชคลางต่างๆ ของนักมวย ที่ทำให้เกิดพลังและกำลังใจในวันแข่งขัน และการไหว้ครู หมายถึง พิธีกร ทำทาง การรำมวย เพื่อแสดงการระลึกถึงครู อาจารย์ ที่สั่งสอนและประสิทธิ์ประสาทวิชามวยไทย จนทำให้มีความสามารถในการแข่งขันมวยไทย ซึ่ง (ซัชชัย & โกมารทัต, 2550) ได้กล่าวว่า กีฬามวยโดยเฉพาะมวยไทย มีลักษณะและวิธีการเล่น ตลอดจน ขบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นมวยไทย นับตั้งแต่การเริ่มฝึกฝนมวยไทยครั้งแรก จะเริ่มจาก

การอบรมบ่มนิสัยผู้เล่น สอนให้รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทย ในเรื่องการเคารพผู้ใหญ่ การรู้จักบุญคุณ การมีน้ำใจต่อกัน การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ การเคารพกฎกติกา มารยาท ความมุ่งมั่นตั้งใจจริง ความเป็นคนดี มีศีลธรรม แล้วจึงสอนเทคนิค ทักษะ กระบวนการชกทั้งรับและรุก มีกลวิธีในการกำชับตรวจสอบ ให้ผู้ฝึกปฏิบัติตนตามขั้นตอนของคนได้อย่างเคร่งครัดทั้งการไหว้ครู รำมวย การต่อสู้เต็มความสามารถด้วยอาวุธทางกายที่หลากหลายรูปแบบ การไม่ซ้ำเติมเมื่อคู่ต่อสู้ล้มหรือหมดทางสู้ และการขอขมาให้อภัยซึ่งกันและกัน เป็นต้น นับเป็นกระบวนการในการสร้างประสบการณ์ที่ดีทั้งด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม โดดเด่นกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด

5) ด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก

ด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก โดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อทั้งความเห็นโดยรวม ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ความเห็นของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธเตะ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้นนักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการตอย ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการเข่า ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการศอก ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนักมวยไทยหญิงสามารถใช้เทคนิคการรุก ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข่าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก ในภาพรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธหมัด ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธเตะ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการตอย ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการเตะ ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้เทคนิคการรุก ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข่าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้แม่ไม้มวยไทยในการต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่ามีปัญหา อยู่ในระดับน้อย

ซึ่งทักษะพื้นฐานของมวยไทยมีความสำคัญยิ่ง การที่จะฝึกมวยไทยได้ดีหรือเป็นนักมวยไทยที่มีฝีมือดีได้นั้น จะต้องมีความเข้าใจในเรื่องทักษะพื้นฐาน คือ การกำหมัด การตั้งท่า การเคลื่อนไหว และศิลปะการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก ทักษะเบื้องต้นนี้มีความสำคัญมากและจะใช้อยู่ตลอดเวลาตั้งแต่การเริ่มต้นชกจนสิ้นสุดการแข่งขัน ดังนั้น ถ้าหากนักมวยคนใดมีทักษะพื้นฐานดี อาจทำให้ผลของการแข่งขันประสบความสำเร็จในที่สุด (อุลิต, 2542) ซึ่งการเตรียมตัวนักมวยก่อนฤดูการแข่งขัน เข้าฤดู

การแข่งขันจนถึงก่อนจะขึ้นเวที ระยะเวลาก่อนฤดูการแข่งขันอาจจะฝึกความอดทนและความแข็งแรงของร่างกายโดยทั่วไป ประมาณ 2-3 เดือน ต่อจากนั้นจึงฝึกทักษะพื้นฐานและแก้ไขให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ แล้วจึงฝึกเทคนิค กลยุทธ์ แล้วจึงสร้างความเชื่อมั่นให้นักมวยตั้งได้กล่าวมาแล้ว (แสงสว่าง, 2533)

6) ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก

ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก โดยรวม ($\bar{X} = 3.67$) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม มีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยหญิงสามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไขปัญหาขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก ในภาพรวม และในรายชื่อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ หากผู้ฝึกสอน หรือพี่เลี้ยงนักมวยเป็นผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์ที่ดีในการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก จะสามารถช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ และได้รับชัยชนะ

7) ด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน

ด้านการตัดสินและผลการแข่งขันโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม มีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยหญิงมักชชนะกันด้วยการน็อกเอาท์คู่ต่อสู้ มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น กรรมการให้คะแนนข้างเวที ทำหน้าที่ตัดสินได้อย่างยุติธรรม ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวย เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีสามารถตัดสินได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์ นักมวยไทยหญิงมักชชนะกันด้วยคะแนน มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน ในภาพรวม และในรายชื่อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ในส่วนของผู้ตัดสิน และกรรมการตัดสินข้างสนามควรตัดสินอย่างยุติธรรม โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวย เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีสามารถตัดสินได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์ ทั้งนี้ ในปัจจุบันการพนัน หรือเซียนมวยมีผลต่อการตัดสินของกรรมการมากขึ้น โดยเฉพาะในนักมวยอาชีพชาย ซึ่งส่งผลให้แฟนมวยมีจำนวนน้อยลง ความนิยมในกีฬามวยไทยลดน้อยลงมากขึ้น ทั้งนี้มีผู้แนะนำว่า ผู้ตัดสินบนเวที และข้างสนาม ควรให้เป็นผู้หญิงทั้งหมด ควรให้คะแนนทุกยก ไม่ควรเน้นแต่ยกที่ 4 และ ยกที่ 5 ในการตัดสินควรเน้นที่การออกอาวุธ หมัด เท้า เข้าศอก เข้าเป้า ซึ่งการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการตัดสิน เช่น มวยไทยสมัครเล่น อาจไม่เหมาะสม เนื่องจากมวยอาชีพควรจะเน้นที่ความแข็งแรง และเหลี่ยมมวย การออกหมัดมวยไทยมากกว่า และการตัดสินควรนำคะแนนมารวมกันมากกว่า การตัดสินขาดในแต่ละยก

8) ด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน

ด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขันโดยรวม และในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิงมีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยหญิงไม่ค่อยได้รับอาการฟกช้ำจากการแข่งขัน มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยหญิงไม่ค่อยได้รับอาการฟกช้ำจากการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงไม่ค่อยได้รับแผลแตกจากการแข่งขัน แพทย์ประจำสนามแข่งขัน สามารถช่วยปฐมพยาบาลนักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บ อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน ในภาพรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยหญิงโดนน็อกเพราะถูกต่อย ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่า ควรีแพทย์ที่มีความชำนาญประจำสนามทุกครั้งที่มีการแข่งขันที่เสี่ยงควรมีความรู้ และสามารถปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับนักมวยได้ ยกตัวอย่าง เช่น การห้ามเลือด เวลาเกิดแผลแตก ควรีการดูแลตามหลักการปฐมพยาบาลเบื้องต้น หากมีการน็อกไม่ควรไปเขย่าหรือ ล้วงฟันยาง อาจจะทำให้เลือดเข้าคอได้ และควรซื้อฟิงแพทย์สนามอย่างเคร่งครัด

9) ด้านกีฬามารยาทในการแข่งขัน

ด้านกีฬามารยาทในการแข่งขันโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กกับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ดีต่อคู่ต่อสู้ขณะแข่งขัน มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านกีฬามารยาทในการแข่งขันในภาพรวม และในรายชื่อ โดยรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อกรรมการผู้ตัดสิน ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ทั้งนี้กีฬามารยาทของนักมวยไทยหญิง หมายถึง การแสดงออกทางพฤติกรรมที่เหมาะสมตามระเบียบประเพณีมวยไทยที่พึงปฏิบัติของนักมวย ซึ่งกีฬามวยไทย สอนให้นักมวยไทยเป็นผู้มีมารยาทสุภาพเรียบร้อย มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดอย่างมีเหตุผล องค์กรประกอบต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้นักมวยประสบความสำเร็จในการแข่งขัน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อีกด้วย (แสงสว่าง, 2533) ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญ แนะนำว่ากรณีนี้นักมวยไทยยังล้มแล้ว

เข้าไปซ้ำ หรือกรณีทำผิดกติกาต้องมีบทลงโทษอย่างชัดเจนมากขึ้น แต่โดยรวมนี้นักมวยไทยหญิงมี
กีรยามารยาทที่ดีแล้ว

10) ด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก

ด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก โดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่
เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ใน
ระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ใน
ระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้
อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของพี่เลี้ยงช่วยให้สภาพจิตใจเข้มแข็งขึ้น
มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับปานกลาง

ปัญหาด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก ในภาพรวม และในรายชื่อ โดยรวม ทั้งกลุ่ม
ที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
ยกเว้น การไม่มีพี่เลี้ยงเพศหญิง ทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยหญิง ขณะพักระหว่างชก ต่อย ในกลุ่ม
ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำว่า ควรมีเจ้าหน้าที่พี่เลี้ยงที่เป็นผู้หญิง ไม่ควรเอาน้ำราดตัว
ระหว่างยก และการยึดกล้ามเนื้อระหว่างพักยก ควรมีท่าที่เหมาะสมกับนักมวยไทยหญิง

สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขหลังวันการแข่งขันมวยไทยหญิง

1) ด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิงด้านสวัสดิการนักมวยหลังวัน กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการ
แข่งขันมวยไทยหญิงต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก

ปัญหาด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน ในภาพรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่ม
ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมี
ความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่แพ้ถูกเจ้าของค่ายมวย
โค้ช หรือผู้ฝึกสอนลงโทษด้วยการตบตี หรือทำร้ายร่างกาย ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่ามี
ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ซึ่งเป็นที่น่าสนใจ และน่ายินดีที่ในปัจจุบันนักมวยไทยได้รับการดูแล เอาใจใส่หลังการแข่งขัน
ที่ดีขึ้น ส่งผลให้นักมวยไทยมีกำลังใจ และสามารถสืบทอดกีฬามวยไทยต่อไปได้

2.4 สภาพและปัญหาโดยรวมของการแข่งขันมวยไทยหญิง

สภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิงโดยรวมอยู่ในระดับที่สามารถปฏิบัติหรือทำได้ในระดับ
มาก ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าใน
ภาพรวม รวมถึงกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยหญิง ต่าง
มีความเห็นเกี่ยวกับสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิงทุกข้อว่า สามารถปฏิบัติ หรือทำได้ในระดับ
มาก เช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. รูปแบบการแข่งขันมวยไทยหญิง ด้วยการชกต่อสู้กันจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย
มีความเหมาะสมกับเพศหญิง มีความเหมาะสมกับหญิง

2. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง จัดว่าเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับหญิง
3. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่ไม่อันตราย

สรุปปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิง ทั้งในภาพรวมและกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าในภาพรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ต่างมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิงทุกข้อว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับเพศหญิง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

ความเห็นโดยรวม

1. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่อันตราย
2. รูปแบบการแข่งขันมวยไทยหญิง ด้วยการชกต่อสู้กันจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย ไม่เหมาะสมกับหญิง
3. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับหญิง

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาปรับปรุงคุณภาพของค่ายมวย ผู้ฝึกสอน อุปกรณ์ กฎกติกาการแข่งขัน เพื่อพัฒนามาตรฐานการแข่งขันมวยไทยหญิงให้สูงขึ้น
2. ศึกษาวิจัยวิธีการป้องกันอวัยวะที่สำคัญไม่ให้เกิดอันตรายกับนักมวยไทยหญิง
3. จัดอบรมผู้ฝึกสอน พี่เลี้ยง โค้ช ผู้ตัดสิน รวมถึงบุคลากรอื่นๆที่เป็นเพศหญิงเพื่อส่งเสริมและพัฒนามวยไทยหญิงให้มากขึ้น
4. ควรสร้างมาตรฐานของมวยไทยหญิงให้อยู่ในระดับสากลเช่นเดียวกับกีฬาอื่นๆ เช่น เทควันโด ปั่นจักสีลัด คาราเต้ เป็นต้น
5. ควรจัดเป็นการออกกำลังกายฝึกฝน ฝึกหัดสอนศิลปะการป้องกันตัวให้กับผู้หญิง เน้นความเป็นกีฬาให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการของค่ายมวยต่าง ๆ
2. ควรศึกษาถึงสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการของสนามมวยต่าง ๆ
3. ควรศึกษาวิจัย และจัดทำเป็นมาตรฐานมวยไทยแห่งชาติขึ้น
4. ควรศึกษาวิจัยถึงประโยชน์ของการแข่งขันมวยไทยรูปแบบใหม่ๆ เช่น จัดการแข่งขันเป็นคิสมวยไทย (มวยไทยแอโรบิค) และระเบียบไหว้ครูและทักชะมวยไทย

รายการอ้างอิง

- Bompa.Tudor. (2001). *Periodization: Human Kinetics*.
- Burke, J. H. a. L. (1998). *Peak Performance Training and Nutritional Strategies for Sport*. Australia: ALLEN & UNWIN.
- Dort, L. A. (2004). *Sport*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Lee, M. (1993). *Coaching Children in Sport*. London: E & FN SPON.
- Martens, R. (2004). *Successful Coaching*. United States Human kinetics.
- Stadium, R. (1999). *Muaythai*. Bangkok Printing Center.
- W., F. (2002). *Sport Training Principles* (Vol. Fourth edition). London A & C Black.
- เขตร, & ศรียาภย์. (2516). *ปรัชญามวยไทย: ฟังเมืองไทย*.
- ครองจักร, & งามมีศรี. (2530). *แบบทดสอบมวยไทยสำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- จรวาย, & แก่นวงษ์คำ. (2530). *มวยไทย-มวยสากล*. กรุงเทพมหานคร: โอเอสพรีนติ้งเฮาส์.
- จรัสเดช, & อุลิต. (2527). *มวยไทย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ประสานมิตร.
- จำปาเงิน, ส. (2540). *กีฬาไทย* (Vol. พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: เลิฟแอนด์ลิฟเพรสจำกัด.
- ซัชชัย, & โกมารทัต. (2546). *หนังสือประกอบการสอนหลักเบื้องต้นในการฝึกสอนกีฬา*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ซัชชัย, & โกมารทัต. (2549). *กีฬาพื้นเมืองไทยภาคใต้*. กรุงเทพมหานคร: สถาพรบุ๊คส์.
- ซัชชัย, & โกมารทัต. (2550). *วิทยาศาสตร์การกีฬา เหตุผล และทางออกสำหรับมวยเด็ก*. กรุงเทพมหานคร: สถาพรบุ๊คส์.
- ซัชชัย โกมารทัต, & เกิดแก้ว, น. (2525). *วิวัฒนาการกีฬาไทย มวยไทย กระบี่กระบอง ตะกร้อ*. กรุงเทพมหานคร: โครงการไทยศึกษาฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญชัย, & ยมดิษฐ์. (2548). *เทคนิควิธีการสอนร่วมสมัย* (Vol. พิมพ์ครั้งแรก). กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.
- ชาญณรงค์, & สุหงษา. (2542). *สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนักมวยไทย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- โพธิ์สวัสดิ์, & แสงสว่าง. (2532). *พัฒนาการกีฬามวยไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฟอง, & เกิดแก้ว. (2520). *การกีฬา* (Vol. พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- ลือชา, & สุบรรณพงศ์. (2531). *หนังสือประกอบการสอนวิชาศิลปะมวยไทย*. กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วิสุทธิ, & ทิพย์พงษ์. (2543). การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนธยา, & สีละมาต. (2547). หลักการฝึกกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ, & จำปาเงิน. (2540). กีฬาไทย (Vol. พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: เลิฟแอนด์ลิฟเพรสจำกัด.
- สีน้อย, & อรุณยาและคณะ, เ. ณ. (2542). การสำรวจเพื่อศึกษาสถานการณ์การชกมวยเด็กในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.
- เสถียร, & สถาพงศ์. (2530). มวยไทย: ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวและการบริหารกายท่ามวยไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ส่งเสริมคุณภาพชีวิต.
- แสงสว่าง, โ. (2533). พัฒนาการกีฬามวยไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสง, & ศิริไปล์. (2516). หนังสือประกอบการเรียนวิชามวยไทย. . กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพลศึกษา.
- องุ่น, & เอี่ยมภิญโญ. (2542). นักจัดรายการมวยไทยทางวิทยุ.
- อำนาจ, & สายฉลาด. (2547). การศึกษาการใช้ไสยศาสตร์และความเชื่อโชคลางของนักมวยระดับแชมป์เปียน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุลิต, จ. (2542). มวยไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ประสานมิตร.

ภาคผนวก ก
หนังสือรับรองจริยธรรม

บันทึกข้อความ

00100
12 มี.ค. 58 1511

ส่วนงาน คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 โทร.0-2218-8147
ที่ จว. 001/58 วันที่ 5 มกราคม 2558
เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
ซึ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารแจ้งผลการรับรองผลการพิจารณา

ตามที่บิสิศ บุคลากร ในสังกัดของท่าน ได้เสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นั้น ในกรณี กรรมการผู้มอบหมายดังกล่าวได้เห็นสมควรให้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยได้ ดังนี้

โครงการวิจัยที่ 1451/57 เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางการจัดการแข่งขันมวยไทยหญิง (STATES, PROBLEMS AND SOLUTIONS OF FEMALE MUAY THAI COMPETITION) ของ น.อ. น.อ. อติสร ชูทอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ดร. วิมลวรรณ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทรี ชัยชนะวงศาโรจน์)
กรรมการและเลขานุการ
คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน
กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดร. นันทรี ชัยชนะวงศาโรจน์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทรี ชัยชนะวงศาโรจน์)

15 มี.ม.ค. 58
13 มี.ม.ค. 58

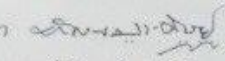
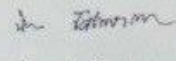
คณะกรรมการพิจารณาวิทยุวรรณกรรมวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารสถาบัน 2 ชั้น 4 ซอยพระยาสุเมรุ 62 ถนนพระยาสุเมรุ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: ccru@chula.ac.th

COA No. 189/2557

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 145.1/57 สถาป ปิอุทมาและแนวทางการใช้การตรวจชิ้นเนื้อโลหิตวิทยา
ผู้วิจัยหลัก นายอลิศร ชูทอง
หน่วยงาน คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาวิทยุวรรณกรรมวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ได้พิจารณา ใบใช้หลัก ของ The International Conference on Harmonization - Good Clinical Practice
(ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม ลงนาม
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์วิชา นัตถประดิมฐ) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทิ ขัยชนะ วงศาโรจน์)
ประธาน กรรมการและเลขานุการ

วันที่รับรอง 29 ธันวาคม 2557 วันหมดอายุ 28 ธันวาคม 2558

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

- 1. โครงการวิจัย
- 2. ขออนุญาตรวบรวมประชากรหรือผู้เข้าร่วมในการวิจัยและใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้เข้าร่วมในการวิจัย
- 3. ผู้วิจัย
- 4. แบบสอบถาม

145.1/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

เงื่อนไข

- 1. ข้าราชการประจำเป็นคณะกรรมการ หากดำเนินการเป็นขออนุญาตวิจัยในคน ให้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากคณะกรรมการพิจารณาวิทยุวรรณกรรมวิจัย
- 2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อคณะกรรมการชุดใหม่ประกอบด้วย 1 เดือน หรือจนกว่าจะครบถ้วนพร้อมการวิจัย
- 3. ต้องดำเนินการวิจัยเฉพาะที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยเท่านั้น
- 4. ให้คณะกรรมการชุดใหม่ประกอบด้วยประชากรหรือผู้เข้าร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้เข้าร่วมในการวิจัย และเอกสารขออนุญาตวิจัย เป็นเงื่อนไขประการคณะกรรมการเท่านั้น
- 5. หากมีมติให้ระงับใบใช้หลักในสถานที่ยังมีข้อมูลที่ยังคงมีกิจกรรมการวิจัย คณะกรรมการชุดใหม่ 3 เดือน
- 6. หากมีการเปลี่ยนแปลงดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณาพร้อมบันทึกดำเนินการ
- 7. โครงการวิจัยในคน 1 ปี ส่วนบรรพการสิ้นสุดโครงการวิจัย 15-30 คณะกรรมการพิจารณาวิจัยในคน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยสิ้นสุด 3-6 เดือน โครงการวิจัยที่ขึ้นโครงการวิจัยได้ส่งมอบข้อมูลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยสิ้นสุด

ข้อมูลสำหรับประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
(Patient/ Participant Information Sheet)

สำหรับกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง

ชื่อโครงการวิจัย ศกพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง
ชื่อผู้วิจัย นายอดิสร ชูทอง
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์รัชชัย โคนารัตน์
สถานที่ติดต่อผู้วิจัย 286/2 หมู่ 3 ต.พุนี อ.บ้านนาสาร จ.สุราษฎร์ธานี 84270
โทรศัพท์เคลื่อนที่ 082-4821116 อีเมล boy_doy81@hotmail.com

(1) เรียน ผู้เข้าร่วมวิจัยทุกท่าน

ท่านเป็นหนึ่งในผู้ที่ได้รับการคัดเลือก และได้รับเชิญให้เข้าร่วมการวิจัยเรื่อง ศกพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง

(2) โครงการนี้เกี่ยวข้องกับการศึกษาเชิง ความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิง เพื่อให้ได้ข้อมูลจากสภาพที่แท้จริง ทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ นำมาเป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนา รวมทั้งส่งเสริมให้การแข่งขันมวยไทยหญิงเป็นที่นิยมและมีรูปแบบการแข่งขันที่แน่นอน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและแก้ไขกระบวนการจัดการ ได้ชมมวยไทย เพื่อที่ผู้หญิงจะได้รับความคุ้มครองและได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธี และการแข่งขันมวยไทยหญิงจะได้มีรูปแบบวิธีการแข่งขันที่ปลอดภัยเหมาะสมกับเพศหญิงและเป็นที่ยอมรับในสังคมยิ่งขึ้น

(3) วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการแข่งขันมวยไทยหญิง
2. เพื่อศึกษาปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิง
3. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง

(4) รายละเอียดของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

มุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนไทยที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ได้แก่ เจ้าของค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวยโค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยหญิง
2. กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ได้แก่ โปรโมเตอร์ กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย นักข่าว ผู้ชมมวยไทยหญิง นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักพลศึกษา และแพทย์หรือวิทยากรสนาม

เกณฑ์การคัดเลือก และเกณฑ์การคัดออกกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การคัดเลือก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่อย่างจำกัด ผู้วิจัยจึงใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ทั้ง 2 กลุ่ม โดยดังนี้

145 1 / 57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

1. กลุ่มตัวอย่างต้องมีความสมัครใจ และมีความเต็มใจในการตอบแบบสอบถามเชิงสัมภพณ์นี้
 2. กลุ่มตัวอย่างต้องเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทยหญิง และมีคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่ระบุในวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- เอกสารที่ติดออก
- 445 1/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

(5) กระบวนการการวิจัยที่กระทำต่อกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเชิงสัมภพณ์ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ได้แก่ เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยหญิง ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

1. เจ้าของค่ายมวย หรือ ผู้จัดการนักมวย มีคุณสมบัติ ต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการมวย ของการกีฬาแห่งประเทศไทย ค่ายมวยละ 1 คน รวม 18 คน
2. โค้ช หรือ ผู้ฝึกสอน มีคุณสมบัติ ต้องผ่านการอบรมเกี่ยวกับการฝึกสอนมวย ของการกีฬาแห่งประเทศไทย ค่ายมวยละ 1 คน รวม 18 คน
3. นักมวยไทยหญิง มีคุณสมบัติ เป็นนักมวยไทยหญิงอาชีพที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีประสบการณ์แข่งขันจริงอย่างน้อย 1 ครั้ง ค่ายมวยละ 2 คน รวม 36 คน

โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ๗ ค่ายมวย และสนามมวยต่างๆ โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ข้อคำถาม เปิดตอบ จำนวน 219 ข้อ และคำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ประมาณ 40 นาที จากนั้นนำข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภพณ์ ที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไข กีฬามวยไทยหญิง แบบปลายเปิด (Open Ended) มาวิเคราะห์ และจัดทำคู่มือแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง เพื่อเตรียมนำเข้าสู่ที่ประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group) ซึ่งการจัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus group) ระหว่างผู้แทนกลุ่มที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง โดยผู้แทนจาก 2 กลุ่มตัวอย่างซึ่งอาจเป็นท่าน โดยหากท่านมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทยอย่างน้อย 5 ปี ผู้วิจัยขออนุญาตคัดลอกเพื่อสอบถามความสมัครใจ และความสะดวกของท่านอีกครั้งหนึ่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา แห่งขอความร่วมมือในการวิจัย ไปยังนายสนามมวย ทั้ง 5 แห่ง และ เจ้าของค่ายมวยทั้ง 18 ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลจากการใช้กลุ่มตัวอย่าง และสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดอบรมผู้ช่วยวิจัย จำนวน 3 คน เกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภพณ์ให้เข้าใจวิธีการเก็บข้อมูลเช่นกัน
3. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภพณ์ด้วยตนเอง
4. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ด้วยตัวเอง

(6) ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ในการนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

(7) การที่ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยที่ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยพบกลุ่มตัวอย่างและแนะนำตัว อธิบายวัตถุประสงค์และขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งขอความร่วมมือในการทำวิจัย และชี้แจงให้ทราบว่าการตอบรับหรือการปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้จะ ไม่มีผลต่อกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลทุกอย่างจะถือเป็นความลับและนำมาใช้ความวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างสามารถแจ้งการขอออกจากการศึกษาได้ก่อนที่การวิจัยจะสิ้นสุดลง โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผลหรือคำอธิบายใดๆ ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะไม่มีผลอันใดต่อกลุ่มตัวอย่างและครอบครัว และเมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างลงนามในหนังสือยินยอมเข้าร่วมการวิจัย “การเข้าร่วมเป็นกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยเป็นโดยสมัครใจ และสามารถปฏิเสธที่จะเข้าร่วมหรือถอนตัวจากการวิจัยได้ทุกขณะ โดยไม่สูญเสียประโยชน์ที่พึงได้รับ”

(8) ข้อมูลเพิ่มเติม

หากท่านมีข้อสงสัยให้สอบถามเพิ่มเติม ได้โดยสามารถติดต่อผู้วิจัย ได้ตลอดเวลา หากผู้เข้าร่วมการวิจัย มีข้อซักถามประการใด กรุณาติดต่อผู้วิจัย โดยโทรศัพท์ติดต่อที่เบอร์ 082-4821116 boy_doy81@hotmail.com

(9) การจ่ายค่าพาหนะ ค่าเช่ารถเช่าเหมา หรือของที่ระลึก

การเข้าร่วมงานวิจัยนี้ ไม่มีค่าเช่ารถเช่าเหมา หรือของที่ระลึกมอบให้

145 1/57
29 ธ.ค. 2557

(10) การร้องเรียน

“หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามข้อมูลดังกล่าวสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th”

28 ธ.ค. 2558

ข้อมูลสำหรับประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
(Patient/ Participant Information Sheet)

สำหรับกลุ่มที่ศึกษาซึ่งโดยอิงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง

ชื่อโครงการวิจัย: สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง
 ชื่อผู้วิจัย: นวอดิศร ชูทอง
 อาจารย์ที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์รัชชชัย โถมนารัตน์
 สถานที่ติดต่อผู้วิจัย: 286/2 หมู่ 3 ต.พุดนี้ อ.บ้านนาสาร จ.สุราษฎร์ธานี 84270.
 โทรศัพท์เคลื่อนที่: 082-4821116 อีเมล boy_doy81@hotmail.com

(1) เวียน ผู้เข้าร่วมวิจัยทุกท่าน

ท่านเป็นหนึ่งในผู้ที่ได้รับการคัดเลือก และได้รับเชิญให้เข้าร่วมการวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง

(2) โครงการนี้เกี่ยวข้องกับการศึกษาเชิง ความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการแข่งขันทัวร์นาเมนต์มวยไทยหญิง เพื่อให้ได้ข้อมูลจากสภาพที่แท้จริง ทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ นำมาเป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนา รวมทั้งส่งเสริมให้การแข่งขันทัวร์นาเมนต์มวยไทยหญิงเป็นที่นิยมและมีรูปแบบการแข่งขันที่ก้าวหน้า เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและแก้ไขกระบวนการวิจัย การแข่งขันมวยไทย เพื่อที่ผู้หญิงจะได้รับความปลอดภัยและได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธี และการแข่งขันทัวร์นาเมนต์มวยไทยหญิงจะได้มีรูปแบบวิธีการแข่งขันที่ปลอดภัยเหมาะสมกับเพศหญิงและเป็นที่ยอมรับในสังคมยิ่งขึ้น

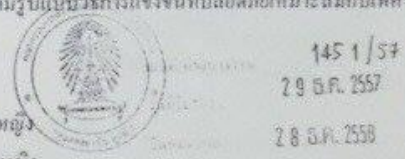
(3) วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการแข่งขันทัวร์นาเมนต์มวยไทยหญิง
2. เพื่อศึกษาปัญหาการแข่งขันทัวร์นาเมนต์มวยไทยหญิง
3. เพื่อศึกษานโยบายการแก้ไขการแข่งขันทัวร์นาเมนต์มวยไทยหญิง

(4) รายละเอียดของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

มุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนไทยที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันทัวร์นาเมนต์มวยไทยหญิง ได้แก่ เจ้าของค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวยโค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยหญิง
 2. กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันทัวร์นาเมนต์มวยไทยหญิง ได้แก่ โป้โร โมเดลอร์ กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย นักข่าว ผู้ชมมวยไทยหญิง นักวิทยาศาสตร์การกีฬารือนักกอล์ฟกีฬา และแพทย์หรือพยาบาลสนาม หน่วยงานภาครัฐและภาคการคัดค้านักกีฬา
- เกณฑ์การคัดเลือก และเกณฑ์การคัดออกกลุ่มตัวอย่าง
- เกณฑ์การคัดเลือก
- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่อย่างจำกัด ผู้วิจัยจึงใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ทั้ง 2 กลุ่ม โดยดังนี้

- 1. กลุ่มตัวอย่างต้องมีความสมัครใจ และมีความตั้งใจในการตอบแบบสอบถามเชิงสัมภานณ์นี้
- 2. กลุ่มตัวอย่างต้องเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทยหญิง และมีคุณสมบัติคนเดือนใจที่ระบุในวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การคัดออก

- 1. กลุ่มตัวอย่างไม่สมัครใจ และไม่เต็มใจในการให้ข้อมูลในการวิจัย
 - 2. กลุ่มตัวอย่างขาดคุณสมบัติคนเดือนใจที่ระบุในวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- (5) กระบวนการการวิจัยที่กระทำต่อกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

1451/51
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

วิธีดำเนินการวิจัย เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเชิงสัมภานณ์ ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ได้แก่ โป้โมเตอร์ กรรมการผู้ตัดสินมวย ผู้ชมมวยไทยหญิง ผู้สื่อข่าวกีฬามวยไทย นักวิทยาศาสตร์การศึกษารือนักพลศึกษา และแพทย์และพยาบาล ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1. โป้โมเตอร์ มีคุณสมบัติ ต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการมวย ของการกีฬาแห่งประเทศไทย สนามมวยละ 2 คน รวม 10 คน
- 2. กรรมการผู้ตัดสินมวย มีคุณสมบัติ ต้องผ่านการอบรมเกี่ยวกับการตัดสินมวยและต้องมีประสบการณ์ในการตัดสินไม่น้อยกว่า 2 ปี สนามมวยละ 2 คน รวม 10 คน
- 3. ผู้ชมมวยไทยหญิง มีคุณสมบัติ ต้องมีประสบการณ์ในการเข้าชมมวยไม่น้อยกว่า 2 ปี สนามมวยละ 7 คนรวมจำนวน 35 คน
- 4. ผู้สื่อข่าวกีฬามวยไทยในกทม มีคุณสมบัติ ต้องมีประสบการณ์ในการทำข่าวมวยไม่น้อยกว่า 2 ปี หนังสือพิมพ์ 3 คน นิตยสารมวย 3 คน โทรทัศน์ 4 คน รวม 10 คน
- 5. นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษาในกทม มีคุณสมบัติ มีคุณวุฒิต่างน้อยระดับปริญญาตรี สาขาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือพลศึกษา และมีประสบการณ์ตัดสินมวยไทยอย่างสม่ำเสมอไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 10 คน

6. แพทย์และพยาบาล มีคุณสมบัติ เป็นแพทย์และพยาบาลที่ทำงานเกี่ยวข้องทางด้านเวชศาสตร์การกีฬา และทำหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวย สนามมวยละ 2 คน รวม 10 คน

โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ๗ ค่ายมวย และสนามมวยต่างๆ โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ข้อคำถามเลือกตอบ จำนวน 143 ข้อ และคำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ประมาณ 40 นาที จากนั้นนำข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภานณ์ ที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อเสนอนะ แนวทางแก้ไข กีฬามวยไทยหญิง แบบปลายเปิด (Open Ended) มาวิเคราะห์ และจัดทำคู่มือแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง เพื่อเตรียมนำเข้าสู่ที่ประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group) ซึ่งการจัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus group) ระหว่างผู้แทนกลุ่มที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง โดยผู้แทนจาก 2 กลุ่มตัวอย่างซึ่งอาจเป็นท่าน *โดยทบทวนนี้ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทยอย่างน้อย 5 ปี ผู้วิจัยขออนุญาตคัดต่อเพื่อสอบถามความสมัครใจและความสะดวกของท่านอีกครั้งหนึ่ง*

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา แห่งใจขอความร่วมมือในการวิจัย ไปยังสมาคมมวย ทั้ง 5 แห่ง และ เจ้าของท่ามวยทั้ง 18 ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ที่คืนข้อมูลเอกสาร ข้อมูลตัวอยาง และ สถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดอบรมผู้ช่าววิจัย จำนวน 3 คน เกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภพชาติให้เข้าใจวิธีการเก็บข้อมูลตรงกับ

3. ผู้วิจัยและผู้ช่าววิจัยดำเนินการเก็บ รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภพชาติด้วยตนเอง

(6) ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ในการนำไปใช้เป็นแนวทางที่พัฒนาและ ปรับปรุงแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

(7) การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยที่กักสิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยพบกลุ่มตัวอย่างและแนะนำตัว อธิบาย วัตถุประสงค์และขั้นตอนการเก็บ รวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งขอความร่วมมือในการทำวิจัย และชี้แจงให้ทราบว่าการตอบรับหรือการปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้จะ ไม่มีผลต่อกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลทุกอย่างจะถือเป็นความลับและนำมาใช้เฉพาะ วัตถุประสงค์ในการ วิจัยครั้งนี้เท่านั้น ผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างสามารถแจ้งการขอออกจากการศึกษาได้ก่อนที่การ วิจัยจะสิ้นสุดลง โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผลหรืออธิบายใดๆ ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะไม่มีผลอันใดต่อกลุ่มตัวอย่างและครอบครัว และเมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างลงนามในหนังสือยินยอมเข้าร่วมการวิจัย "การเข้าร่วมเป็นกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยเป็น **โดยสมัครใจ** และสามารถปฏิเสธที่จะเข้าร่วมหรือถอนตัวจากการวิจัยได้ทุกขณะ โดยไม่ต้องเสียประโยชน์ที่พึงได้รับ"

(8) ข้อมูลเพิ่มเติม

หากท่านมีข้อสงสัยให้สอบถามเพิ่มเติมได้โดยสามารถติดต่อผู้วิจัย ได้ตลอดเวลา หากผู้เข้าร่วมการวิจัย มีข้อซักถามประการใด กรุณาติดต่อผู้วิจัย โดยโทรศัพท์ที่ติดต่อที่เบอร์ 082-48211160 อีเมล boy_doy81@hotmail.com

(9) การแจ้งค่ากำหนดค่าชดเชยการเสียเวลา หรือของที่ระลึก

การเข้าร่วมงานวิจัยนี้ ไม่มีค่าชดเชยการเสียเวลา หรือของที่ระลึกคืนให้

145 1/
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

(10) การร้องเรียน

"หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามข้อมูลดังกล่าวสามารถร้องเรียน ได้มี คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอย จุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail eccu@chula.ac.th"

ข้อมูลสำหรับประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

(Patient/ Participant Information Sheet)

สำหรับการสนทนากลุ่ม

ชื่อโครงการวิจัย	สภาพ ปัญหา และแนวทบทวนแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง
ชื่อผู้วิจัย	นายอดิสร ชูทอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์รัชชัช โคมารัตน์
สถานที่ติดต่อผู้วิจัย	286/2 หมู่ 3 ต.พุดนี อ.บ้านนาสาร จ.สุราษฎร์ธานี 84270
โทรศัพท์มือถือ	082-4821116 อีเมล boy_doy81@hotmail.com

(1) เรียน ผู้เข้าร่วมวิจัยทุกคน

ท่านเป็นหนึ่งในผู้ที่ได้รับการคัดเลือก และ ได้รับเชิญให้เข้าร่วมการวิจัยเรื่องสภาพ ปัญหา และแนวทบทวนแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง

(2) โครงการนี้เกี่ยวข้องกับการศึกษาถึงความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิง เพื่อให้ได้ข้อมูลจากสภาพที่แท้จริง ทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ นำมาเป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนา รวมทั้งส่งเสริมให้การแข่งขันมวยไทยหญิงเป็นที่นิยมและมีรูปแบบการแข่งขันที่แน่นอน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและแก้ไขกระบวนการวิธีการโค้ชมวยไทย เพื่อที่ผู้หญิงจะได้รับความคุ้มครองและได้รับการฝึกสอนอย่างถูกต้อง และการแข่งขันมวยไทยหญิงจะได้มีรูปแบบวิธีการแข่งขันที่ปลอดภัยเหมาะสมกับเพศหญิงและเป็นที่ยอมรับในสังคมยิ่งขึ้น

(3) วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1 เพื่อศึกษาสภาพการแข่งขันมวยไทยหญิง

2 เพื่อศึกษาปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิง

3 เพื่อศึกษาแนวทบทวนแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง

445.1/54

29 ธ.ค. 2557

(4) รายละเอียดของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

28 ธ.ค. 2558

มุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนไทยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1 กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ได้แก่ เจ้าของค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวยโค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยหญิง

2 กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ได้แก่ ปรโมเตอร์ กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย นักข่าว ผู้ชมมวยไทยหญิงนักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักนักศึกษา และแพทย์หรือพยาบาลสนาม

เกณฑ์การคัดเลือกและเกณฑ์การคัดออกกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การคัดเลือก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สุ่มใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่น้อยอย่างจำกัด ผู้วิจัยจึงใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ทั้ง 2 กลุ่ม โดยดังนี้

- 1. กลุ่มตัวอย่างต้องมีความสนใจ และมีความเต็มใจในการตอบแบบสอบถามเชิงสัมภพณ์นี้
- 2. กลุ่มตัวอย่างต้องเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทยหญิง และมีความสนใจติดตามเรื่องนี้ที่ระบุในวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การคัดออก

- 1. กลุ่มตัวอย่างไม่สนใจ และไม่เต็มใจในการให้ข้อมูลในการวิจัย
- 2. กลุ่มตัวอย่างขาดคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่ระบุในวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

(5) กระบวนการวิจัยที่กระทำต่อกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง) ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเชิงสัมภพณ์สัมภพณ์กลุ่มตัวอย่าง ๗ ค่ายมวย และสนามมวยต่างๆ แล้วนำข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภพณ์ ที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไข กีฬามวยไทยหญิงแบบปลายเปิด (Open Ended) มาวิเคราะห์ และจัดทำคู่มือแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง เพื่อเตรียมนำเข้าสู่ประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group) ซึ่งการจัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus group) ระหว่างผู้สนทนากลุ่มที่เกี่ยวข้อง เพื่อหารือสรุปเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง ในแง่มุมต่างๆ ทั้งช่วงก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน และหลังการแข่งขัน โดยเชิญผู้แทนจาก 2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน คือ เจ้าของค่ายมวย หรือ ผู้จัดการ ค่ายมวย 1 คน โค้ช หรือ ผู้ฝึกสอน 1 คน นักมวยไทยหญิง 1 คน โปรโมเตอร์ 1 คน กรรมการผู้ตัดสินมวย 1 คน ผู้ชมมวยไทยหญิง 1 คน ผู้สื่อข่าวกีฬามวยไทย 1 คน นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา 1 คน และแพทย์สนาม 1 คน จำนวน 1 ครั้ง ใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง ณ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และจอมนุญศาสตร์ศึกษาและดำเนินการสนทนากลุ่ม และจะทำการปิดเมื่อสิ้นสุดการวิจัยครั้งนี้ ผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (รองศาสตราจารย์จรัส โภคาทิพย์)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา แจ้งขอความร่วมมือในการวิจัย ไปยังนายสนามมวย ทั้ง 5 แห่ง และ เจ้าของค่ายมวยทั้ง 18 ค่าย เพื่อขอความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลจากการใช้กลุ่มตัวอย่าง และสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดอบรมผู้ช่วยวิจัย จำนวน 3 คน เกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภพณ์ให้เข้าใจวิธีการเก็บข้อมูลด้วยกัน

3. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภพณ์ด้วยตนเอง

4. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ที่สนามมวย

145 1/57
28 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

(6) ประชาชนที่จะได้รับผลการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ในการนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

(7) การที่ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยที่ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยพบกลุ่มตัวอย่างและแนะนำว่า ทัศนคติของผู้วิจัยและผู้แข่งขันและขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือมีที่ของความระมัดระวังในการวิจัย และชี้แจงให้ทราบว่าการยอมรับหรือการปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้จะไม่ผลต่อกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลทุกอย่างจะถือเป็นความลับและนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างสามารถแจ้งการขอออกจากการศึกษาได้ก่อนที่การวิจัยจะสิ้นสุดลง โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผลหรือคำอธิบายใดๆ ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะไม่ผลต่อขั้นตอนการวิจัยและกระบวนการวิจัย และเมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างลงนามในกรณียินยอมเข้าร่วมการวิจัย "การเข้าร่วมเป็นกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยเป็นโดยสมัครใจ และสามารถปฏิเสธที่จะเข้าร่วมหรือถอนตัวจากการวิจัยได้ทุกขณะ โดยในสัญญาเสียประโยชน์ที่มิได้รับ"

(8) ข้อมูลเพิ่มเติม

หากท่านมีข้อสงสัยให้สอบถามเพิ่มเติมได้ โดยสามารถติดต่อผู้วิจัยได้ตลอดเวลา หากผู้เข้าร่วมการวิจัยมีข้อซักถามประการใด กรุณาติดต่อผู้วิจัยโดยโทรศัพท์มือถือที่เบอร์ 082-4821116 อีเมลล์ boy_doy81@hotmail.com

(9) การจ่ายค่าตอบแทนค่าชดเชยการเสียเวลา หรือของมีค่าเล็กน้อย

ในการสนทนากลุ่มนี้จะจัดที่คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้วิจัยมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้จำนวนเงิน 1,000 บาท แต่การเข้าร่วมงานวิจัยนี้ ไม่มีค่าชดเชยการเสียเวลา หรือของมีค่าเล็กน้อย

(10) การร้องเรียน

"หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามข้อมูลดังกล่าวสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารศูนย์ 2 ขอบจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th"

145 1/57
28 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย
สำหรับกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับภารกิจบริการเชิงนิเวศวิทยาคหฤัง

ทำที่
วันที่ เดือน พ.ศ.

เลขาธิ ประจำตัวช่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
ข้าพเจ้า ซึ่งได้อ่านหนังสือนี้ ขอแสดงความยินยอมแก่กรมโครงการวิจัย
ชื่อโครงการวิจัย สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไข กรมช่างชั้นมวยไทยคหฤัง ชื่อผู้วิจัย นวอดิศร ชูทอง
ที่อยู่ติดต่อ 286/2 หมู่ 3 ต.ตลุก 8 บ้านกลาง อ.สุราษฎร์ธานี 84270
โทรศัพท์ 082-4821116 E-mail Address boy_doy81@hotmail.com

ข้าพเจ้า ได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียดขั้นตอนต่างๆ ที่
จะต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ความเสี่ยงอันตราย และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยเรื่องนี้ โดยได้อ่าน
รายละเอียดในเอกสารซึ่งมีผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยตลอด และได้รับคำอธิบายจากผู้วิจัย จนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว
ข้าพเจ้าจึงสมัครใจเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ตามที่ระบุไว้ในเอกสารซึ่งมีผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยข้าพเจ้า
ยินยอมตอบแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไข กรมช่างชั้นมวยไทยคหฤัง โดย
วิธีการสัมภาษณ์ข้อคำถาม เลือกตอบ จำนวน 219 ข้อ และคำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ประมาณ 30 นาที ด้วย
ความสมัครใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง

ข้าพเจ้ามีสิทธิถอนตัวออกจากกรวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล ซึ่งการถอน
ตัวออกจากกรวิจัยนั้น จะไม่มีผลกระทบในทางใดๆ ต่อข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติต่อข้าพเจ้าตามข้อมูลระบุไว้ในเอกสารซึ่งมีผู้เข้าร่วมการ
วิจัย และข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยจะนำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็น
ภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวข้าพเจ้า

หากข้าพเจ้าไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ระบุไว้ในเอกสารซึ่งมีผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถ
ร้องเรียนได้ที่คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 มูลนิธิศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ
ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 0-2218-8147, 0-2218-8141 โทรศัพท์ 0-2218-8147 E-mail. eccu@chula.ac.th

ข้าพเจ้าได้ลงนามมีชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารซึ่งมีผู้เข้าร่วมการ
วิจัย และสำเนาหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

ลงชื่อ..... ลงชื่อ.....
(น.วอดิศร ชูทอง) (.....)
ผู้วิจัยหลัก ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
ลงชื่อ.....
(.....)
พยาน

หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย
สำหรับกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับโครงการจัดการเชิงนิเวศวิทยาท้องถิ่น

ทำที่ _____
วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

เลขที่ ไร่ชาชาวดอยอ่างขางหรือผู้เข้าร่วมในการวิจัย _____
ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงนามที่หน้านี้ ขอแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย
ชื่อ โครงการวิจัย สสภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไข การแข่งขันนาอินทรีย์ ชื่อดอยอ่างขาง นวนครินทร์ ชูทอง
ที่อยู่ติดต่อ 286/2 หมู่ 3 ต.ตุงนิง อ.ปัว จ.น่าน โทร. 082-4821116 E-mail Address boy_doy81@hotmail.com

ข้าพเจ้า ได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียดขั้นตอนต่างๆ ที่
จะต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ความเสี่ยงอันตราย และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยเรื่องนี้ โดยได้อ่าน
รายละเอียดในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยตลอด และได้รับคำอธิบายจากผู้วิจัย จนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว

ข้าพเจ้าจึงสมัครใจเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยข้าพเจ้า
ยินยอมตอบแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ เรื่อง สสภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไข การแข่งขันนาอินทรีย์ โดย
วิธีการสัมภาษณ์ข้อคำถาม เกือบครบ จำนวน 219 ข้อ และคำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ประมาณ 30 นาที ด้วย
ความสมัครใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง

ข้าพเจ้ามีสิทธิ์ถอนตัวออกจากโครงการวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล ซึ่งการถอน
ตัวออกจากโครงการวิจัยนั้น จะไม่มีผลกระทบในทางใดๆ ต่อข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติตามข้อที่ข้าพเจ้าเคยขอมอบที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการ
วิจัย และข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยจะนำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็น
ภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวข้าพเจ้า

หากข้าพเจ้าไม่ได้รับการปฏิบัติตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถ
ร้องเรียนไปที่คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 0-2218-8147, 0-2218-8141 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail. eccu@chula.ac.th

ข้าพเจ้าได้ลงนามเมื่อข้อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการ
วิจัย และสำเนาหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

ลงชื่อ _____ ลงชื่อ _____
(นวนครินทร์ ชูทอง) _____
ผู้วิจัยหลัก ผู้เข้าร่วมในการวิจัย

ลงชื่อ _____

AF 05-07

หนังสือแสดงความคิดเห็นจากผู้ร่วมการวิจัย
สำหรับการสนทนากลุ่ม

วันที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่ประจำตัวหรือผู้มีส่วนรวมในการวิจัย
ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงนามข้างหนังสือนี้ ขอแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย
ชื่อโครงการวิจัย สภาวะ ปัญหา และแนวทางการแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง ชื่อผู้วิจัย นายอดิศร ชูทอง
ที่อยู่ติดต่อ 286/2 หมู่ 3 ต.พุนนัง อ.บ้านนาสาร จ.สุราษฎร์ธานี 84276
โทรศัพท์ 082-4821116 E-mail Address boy_doy81@hotmail.com

ข้าพเจ้า ได้รับทราบ รายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและ วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียดขั้นตอนต่างๆ ที่
จะต้องปฏิบัติหรือ ได้รับการปฏิบัติ ความเสี่ยงอันตราย และประโยชน์ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการวิจัยเรื่องนี้ โดยได้อ่าน
รายละเอียดเอกสารจากผู้วิจัยโครงการวิจัยโดยตลอด และได้รับคำอธิบายจากผู้วิจัย จนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว
ข้าพเจ้าจึงสมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ตามที่ระบุไว้ในเอกสารจากผู้วิจัยร่วมการวิจัย โดยข้าพเจ้า
ยินยอมเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus group) เรื่อง สภาวะ ปัญหา และแนวทางการแก้ไข การแข่งขันมวยไทย
หญิง จำนวน 1 ครั้ง ใช้เวลาประมาณ 4 ชั่วโมง ณ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ด้วยความสมัครใจ และเต็มใจอย่าง
ยิ่ง

ข้าพเจ้ามีสิทธิถอนตัวออกจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล ซึ่งการถอน
ตัวออกจากการวิจัยนั้น จะ ไม่มีผลกระทบในทางใดๆ ต่อข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับทราบว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติตามข้อจำกัดข้อมูลที่จะนำไปในเอกสารจากผู้วิจัยร่วมการ
วิจัย และข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยจะไม่นำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็น
การรวมกันนั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรวมกันที่จะนำไปสู่การระบุตัวข้าพเจ้า

หากข้าพเจ้าไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ระบุไว้ในเอกสารจากผู้วิจัยร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถ
ร้องเรียนได้ที่คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหศึกษาใน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ชั้น 4 อาคารตราบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 0-2218-8147, 0-2218-8141 โทรศัพท์ 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารจากผู้วิจัยร่วมการ
วิจัย และสำเนาหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

145-1/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

ลงชื่อ.....
นายอดิศร ชูทอง
ผู้วิจัยหลัก

ลงชื่อ.....
ผู้มีส่วนรวมในการวิจัย

ลงชื่อ.....
.....

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามที่ใช้ในงานวิจัย

แบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์
เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง
(สำหรับกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยหญิง)

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ในการนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนา และปรับปรุงแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน พิจารณาข้อความ แต่ละข้อโดยละเอียด แล้วตอบคำถามตามความเป็นจริง จากการรับรู้ของท่าน โดยข้อมูลที่ได้อาจจะเก็บไว้เป็นความลับ และนำเสนอในภาพรวม โดยผ่านกระบวนการทางสถิติ และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษากำหนด

แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของการแข่งขันมวยไทยหญิง โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- 2.1 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิง
- 2.2 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิง
- 2.3 สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิง

- 3.1 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิง
- 3.2 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยหญิง
- 3.3 ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

หมายเหตุ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล กับทุกกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับนักมวยไทยหญิง ผู้วิจัยจะมีทีมงาน ดำเนินการสอบถามเชิงสัมภาษณ์ กับตัวกลุ่มตัวอย่างทุกคนโดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของนักวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความ เมื่อกรอกข้อความลงในช่องว่าง
ตามความเป็นจริง

1. ผู้ตอบคำถาม คือ

- () 1. เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวยไทยหญิง () 2. ผู้ฝึกสอน / โค้ชมวยไทยหญิง
() 3. นักมวยไทยหญิง

2. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

3. อายุ _____ ปี

4. ระดับการศึกษา

- () 1. ประถมศึกษา () 2. มัธยมศึกษาตอนต้น
() 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย () 4. อนุปริญญา
() 5. ปริญญาตรี () 6. ปริญญาโท
() 7. ปริญญาเอก () 8. อื่นๆ (ระบุ) _____

5. ประสบการณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยหญิง (เลือกตอบเฉพาะข้อที่เกี่ยวข้อง)

5.1 สำหรับเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวยตอบ

- ได้ขึ้นทะเบียนกับคณะกรรมการมวยของกีฬาแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. _____
มีประสบการณ์ในการจัดการดูแลนักมวยไทยหญิงมาเป็นเวลา _____ ปี _____ เดือน

5.2 สำหรับผู้ฝึกสอน/โค้ชตอบ

- ได้ผ่านการอบรมการฝึกสอนมวยไทยของกีฬาแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. _____
มีประสบการณ์ในการฝึกและการโค้ชนักมวยไทยหญิงมาเป็นเวลา _____ ปี _____ เดือน

5.3 สำหรับนักมวยไทยหญิงตอบ

เริ่มฝึกซ้อมมวยไทยตั้งแต่อายุ _____ ปี _____ เดือน

ก่อนขึ้นชกแข่งขันจริงในการแข่งขันครั้งแรก มีการเตรียมตัวฝึกซ้อมมวยไทยมา
_____ ปี _____ เดือน

มีประสบการณ์ในการชกมวยไทยหญิงตั้งแต่เริ่ม จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา _____ ปี _____

เดือน

สถิติการชก ขึ้นชกจำนวน _____ ครั้ง ชนะ _____ ครั้ง แพ้ _____ ครั้ง เสมอ _____ ครั้ง

745.1/57

29 ธ.ค. 2557

28 ธ.ค. 2558

ตอนที่ 2 สภาพ ในการแข่งขันมวยไทยหญิง

1451/57

29 ธ.ค. 2557

28 ธ.ค. 2558

กรุณาเลือกตอบตามความเป็นจริง โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับของสภาพการปฏิบัติที่เป็นอยู่ ตามการรับรู้และข้อเท็จจริง

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.1	สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิง					
1	วัตถุประสงค์ของกฎกระทรวง การแข่งขันมวยไทยหญิง มุ่งเน้นการส่งเสริมศิลปการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติ					
2	การแข่งขันมวยไทยหญิง มุ่งเน้นประโยชน์และคุณค่าด้านการออกกำลังกาย					
3	การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน					
3	มีการฝึกซ้อมเตรียมตัวนักมวยไทยหญิงก่อนวันแข่งขันอย่างเพียงพอ					
4	ทีมโค้ชได้ชมผู้ฝึกสอนมีจำนวนเพียงพอ					
5	มีโค้ชได้ชมผู้ฝึกสอนที่เป็นเพศหญิงช่วยดูแลการฝึกซ้อม					
6	ตัวโค้ชมีความรู้ทางด้านเทคนิคและการได้ชมมวยไทยหญิงอย่างเพียงพอ					
7	โค้ชมีการวางแผนการฝึกซ้อมทั้งระยะยาว ระยะกลาง ระยะสั้น และมีแผนแต่ละครั้ง อย่างเป็นระบบ					
8	การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และเทคนิคก่อนวันแข่งขัน					
8	มีการฝึกซ้อมเทคนิคการใช้อาวุธ ค่อย เตะ ยีบ คอก และเข่าอย่างเพียงพอ					
9	มีการฝึกซ้อมเทคนิคการป้องกันอาวุธคู่ต่อสู้ทั้ง ปัด ถอย ฟันระยะ ถอยจาก ย่อตัวหลบ การใช้แขน คอก ขา เข่า ป้องกันอย่างเพียงพอ					

145.1/57
28 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

สภา

ข้อที่	สภา	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
10	มีการฝึกอบรมเพื่อศึกษารูท ด้วยการผสมผสานอาหารมวยไทย ทั้งหมัด เท้า เข่า ศอก เป็นชุด อย่างเพียงพอ					
11	มีการฝึกอบรมเพื่อศึกษารองกัน ด้วยการผสมผสานอาหารมวยไทย ทั้งหมัด เท้า เข่า ศอก เป็นชุดป้องกันอย่างเพียงพอ					
12	มีการฝึกอบรมเพื่อศึกษารอกด ปล้ำ ศอกไว้ในอย่างเพียงพอ					
13	มีการฝึกซ้อมและไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องไม้มวยไทย					
14	มีการฝึกซ้อมลูกไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องลูกไม้มวยไทย					
15	มีการฝึกซ้อมการอ่านเชิงรุกของผู้ต่อสู้อย่างเพียงพอ					
16	มีการฝึกซ้อมการแก้ไขเชิงมวย และแก้ปัญหาขณะชก แข่งขันอย่างเพียงพอ					
17	มีการสอนและฝึกซ้อมการรำรำให้คู่มวยไทยก่อนชก อย่างเพียงพอ					
18	มีการสอนและฝึกเทคนิคการควบคุมจิตใจและอารมณ์ในการแข่งขันให้นักมวยไทยหญิงอย่างเพียงพอ					
19	มีการวางแผนการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยไทยหญิงอย่างเป็นระบบ					
20	มีการตรวจสอบควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยไทยหญิงเป็นระยะ อย่างเหมาะสม					
21	นักมวยไทยหญิงสามารถทำน้ำหนักตัวได้ตามพิกัดที่กำหนดก่อนวันแข่งขัน					
	ภาพประกอบสู่ออก					
22	มีการแบ่งผู้แข่งขันมวยไทยหญิงที่เหมาะสม					

145.1/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

5

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
23	มีการกำหนดpflichtให้นักในแต่ละรุ่นของการแข่งขันมวยไทยหญิงที่เหมาะสม					
24	การจัดประกบคู่มือ มีการพิจารณาถึงประสบการณ์การชกที่ใกล้เคียงกันของผู้แข่งขัน					
25	กติกากวชชก มีการสอนและมีเล่นเกี่ยวกับกติกานายภาพที่นักมวยไทยหญิงควรมีปฏิบัติขณะแข่งขัน					
26	กติกากวชชก 5 ยกละ 2 นาที พักระหว่างยก 2 นาที มีความเหมาะสม					
27	สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน มีการตกลงเรื่องการแบ่งปันผลประโยชน์ที่นักมวยไทยหญิงจะได้รับในการแข่งขันไว้ล่วงหน้า ก่อนการแข่งขัน					
28	มีการตกลงเรื่องการดูแลรับผิดชอบในการรักษาพยาบาลนักมวยไทยหญิง หากได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขัน					
29	มีการทำประกันอุบัติเหตุที่เกิดจากการแข่งขัน หรือ ประกันสุขภาพที่คุ้มครองกรณีที่นักมวยไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขัน					
30	มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมอย่างเพียงพอและทันสมัย					
31	2.2 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยหญิง การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย					
31	การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันมีความเหมาะสม					
32	มีเจ้าหน้าที่เทศหญิง ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวยไทยหญิง					

6

145 1/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
33	เจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการร้งน้ำนักมวยไทยหญิงมีความยุติธรรม					
34	มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนร้งน้ำนักมวยหญิง					
35	แพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยก่อนร้งน้ำนักมวยมีความชำนาญทางกีฬามวยไทย					
36	มีแพทย์ที่เป็นแพทย์หญิงทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยไทยหญิง					
37	การลดน้ำหนักตัวกรณีที่น้ำหนักไม่ผ่าน กำหนดเวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง มีความเหมาะสม					
38	หลังการร้งน้ำนักผ่านที่กีด ใต้และผู้ฝึกสอน มีการบำรุงร่างกายนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม					
39	หลังการร้งน้ำนักผ่านที่กีด ใต้และผู้ฝึกสอนดูแลให้นักมวยไทยหญิงพักผ่อนอย่างเพียงพอจนถึงเวลาชก					
40	การอบอุ่นร่างกาย					
41	สนามแข่งขันมีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยหญิงอย่างมีจัด และปลอดภัย					
42	สนามแข่งขันมีบริเวณอบอุ่นร่างกายนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม					
43	มีการอบอุ่นร่างกายก่อนชก ด้วยท่ากายบริหารและทำยืดเหยียดอย่างเหมาะสม					
44	มีทีมงานแพทย์หญิงช่วยดำเนินการในชั้นตอนการรดน้ำวัน กระตุ้นกล้ามเนื้อนักมวยไทยหญิง					
45	มีทีมที่ผู้ซึ่งที่เป็นเพศหญิง ช่วยดูแลนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม					
46	อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย					
47	การร้งน้ำนักมวยไทยหญิง โดยไม่ใส่เครื่องป้องกันศีรษะมีความเหมาะสม					

7

145 1/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
46	มีอุปกรณ์ และเครื่องมือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตราย บริเวณด้านหน้าของนักมวยไทยหญิงอย่างมีประสิทธิภาพ					
47	มีอุปกรณ์ และเครื่องมือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตราย บริเวณหลังและเท้าของนักมวยไทยหญิงอย่างมีประสิทธิภาพ					
48	มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันอย่างมีประสิทธิภาพ					
49	มีอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่สามารถเก็บรวบรวมของนักมวยไทยหญิง อย่างมีประสิทธิภาพ					
50	ความเจียมตนระมัดระวังประเพณีของมวยไทย เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญกับการสวมมงคลก่อนขึ้นชกให้แก่ นักมวยไทยหญิง					
51	นักมวยไทยหญิงเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถปฏิบัติตามความหมายของการสวมมงคลได้					
52	นักมวยไทยหญิงเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถทำการจ่ายชำนวยก่อนชกตามแบบที่มีกษัตริย์ได้					
53	การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธชนิด ชนกระแทงขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
54	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธเตะ ชนกระแทงขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
55	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธเข่า ชนกระแทงขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
56	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธศอก ชนกระแทงขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

8

445.1/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
57	นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการตอย ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
58	นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการเตะ ของคู่ต่อสู้ขณะ แข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
59	นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการเข้า ของคู่ต่อสู้ขณะ แข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
60	นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการศอก ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
61	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้เทคนิคการรุก ด้วยการ ผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข้าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ					
62	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้เทคนิคการรับ ด้วยการ ผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย ป้องกันการรุกของต่อสู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
63	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้แม่ไม้มวยไทยในการต่อสู้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					
64	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้เทคนิคการกอดปล้ำ คลุกวง ใน ขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
	การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก					
65	นักมวยไทยหญิงสามารถอ่านเชิงรุก และวิเคราะห์ ศักยภาพของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
66	นักมวยไทยหญิงสามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไขปัญหา ขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
67	นักมวยไทยหญิงสามารถรุกต่อสู้ได้จนจบการแข่งขัน โดยไม่หมดแรงก่อน					

1451/57

29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
68	การตัดสินและผลการแข่งขัน การให้คะแนนการแข่งขันมวยไทยหญิง โดยเน้นการใช้ หมัด เท้า เข่า ศอกชกถูกเป้าหมายร่างกายด้วยความ รุนแรง มีความเหมาะสม					
69	กรรมการให้คะแนนข้างเวที ทำหน้าที่ตัดสินได้อย่าง ยุติธรรม					
70	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันได้อย่าง ยุติธรรม					
71	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันโดยคำนึงถึง ความปลอดภัยของนักมวย					
72	เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีสามารถตัดสิน ได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์					
73	มีกรรมการให้คะแนนข้างเวทีที่เป็นเพศหญิงทำหน้าที่					
74	มีผู้ตัดสินบนเวทีที่เป็นเพศหญิงทำหน้าที่					
75	นักมวยไทยหญิงมีกันชนกันด้วยคะแนน					
76	นักมวยไทยหญิงมีกันชนกันด้วยการน็อคเอาต์คู่ต่อสู้					
77	การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงไม่ค่อยได้รับอาการกั๊กจากการ แข่งขัน					
78	นักมวยไทยหญิงไม่ค่อยได้รับแผลแตกจากการแข่งขัน					
79	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน สามารถช่วยปฐมพยาบาล นักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บ อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์					
80	มีแพทย์ประจำสนามแข่งขัน เพศหญิงทำหน้าที่					
81	สนามแข่งขันมีอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเจ้าหน้าที่ที่ พร้อมปฏิบัติงาน					

145.1/57

29 ธ.ค. 2557

28 ธ.พ. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
	กิจกรรมร่ายกายในการแข่งขัน					
62	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ดีต่อกู้ต่อสู้ขณะแข่งขัน					
83	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ดีต่อกรรมการผู้ตัดสิน					
84	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ดีต่อผู้ชมการแข่งขัน					
85	นักมวยไทยหญิงแสดงออกถึงความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาขณะแข่งขัน					
	การใช้น้ำนักมวยรุ่นและพักระหว่างยก					
86	ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของพี่เลี้ยงช่วยให้สภาพร่างกายสดชื่นขึ้น					
87	ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของพี่เลี้ยงช่วยให้สภาพจิตใจเข้มแข็งขึ้น					
88	การแนะนำแก่นกมวยชก ในช่วงพักระหว่างยก ช่วยให้นักมวยไทยหญิงประสบความสำเร็จในการแข่งขัน					
89	มีพี่เลี้ยงเพศหญิง ทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยหญิงขณะพักระหว่างยก					
	2.3 สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง					
	สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน					
90	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บได้รับการดูแลจากแพทย์พยาบาลของสนามแข่งขันอย่างเอาใจใส่					
91	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บได้รับการดูแล ติดตาม ให้การรักษาพยาบาลจากเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่					
92	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่แพ้ได้รับคำตอบแทนตามที่ตกลงกันได้					
93	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่ชนะได้รับคำตอบแทนตามที่ตกลงกันได้					

145 1/57
29 ต.ค. 2557
28 ต.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
94	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงไม่váชนะหรือแพ้ ได้รับการดูแล เยียวยา ได้กำลังใจจากเจ้าของค่ายมวย ได้ดี หรือผู้ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่					
95	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงมีเวลาพักผ่อน เตรียมตัวฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขันรายการต่อไป อย่างเพียงพอ และเหมาะสม					
96	สรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง รูปแบบการแข่งขันมวยไทยหญิง ด้วยการชกต่อยกันจึงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย มีความเหมาะสมกับเพศหญิง					
97	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง จัดว่าเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับเพศหญิง					
98	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่ไม่อันตราย					

145 1/57

28 ธ.ค. 2557

28 ธ.ค. 2558

ตอนที่ 3 ปัญหาในการแข่งขันมวยไทยหญิง

กรุณาเลือกตอบตามความเป็นจริง โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับของปัญหาการแข่งขันมวยไทยหญิงที่เป็นอยู่ ตามการรับรู้และข้อเท็จจริง

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	3.1 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยหญิง วัตถุประสงค์ของกฎระเบียบ การแข่งขันมวยไทยหญิง มุ่งเน้นความรุนแรง และความ สนใจมากกว่าส่งเสริมศิลปการต่อสู้ป้องกันตัวประจำ ชาติ					
2	การแข่งขันมวยไทยหญิง มุ่งเน้นประโยชน์ด้านธุรกิจ มากกว่าด้านการออกกำลังกาย					
3	การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน การฝึกซ้อมเตรียมตัวนักมวยไทยหญิงก่อนวันแข่งขันไม่ เพียงพอ					
4	ทีมโค้ชได้หรือผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอ					
5	ขาดโค้ชได้หรือผู้ฝึกสอนที่เป็นเพศหญิงช่วยดูแลการ ฝึกซ้อม					
6	ตัวโค้ชมีความรู้ทางด้านเทคนิคและการได้ไม่เพียงพอ					
7	โค้ชไม่มีการวางแผนการฝึกซ้อมทั้งระยะยาว ระยะกลาง ระยะสั้น และไม่มีแผนแต่ละครั้ง					
8	การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และเทคนิคก่อน วันแข่งขัน ขาดการฝึกซ้อมเทคนิคการใช้อาวุธศอก เต็ม มือ สอก และเข่าอย่างเพียงพอ					
9	ขาดการฝึกซ้อมเทคนิคการป้องกันอาวุธคู่ต่อสู้ทั้ง บัด ดอชพันระยะ ดอชจาก ย่อตัวหลบ การไขนชน สอก ซา เข้า ป้องกันอย่างเพียงพอ					
10	ขาดการฝึกซ้อมเทคนิคการรุก ด้วยการผสมผสาน อาวุธ มวยไทย ทั้งหมัด เข่า เข่า สอก เป็นชุด อย่างเพียงพอ					

145 1/57
29 ธ.ค. 2557
78 อ.ก. 2558

13

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
11	ขาดการฝึกอบรมแก่คณาจารย์ป้องกัน ด้วย การผสมผสาน ภาวกรรมไทย ทั้งหมัด เก้า เข้า ออก เป็นจุดป้องกัน อย่างเพียงพอ					
12	ขาดการฝึกอบรมแก่คณาจารย์ลด ปล้ำ คลองใน อย่าง เพียงพอ					
13	ขาดการฝึกอบรมแม่ไม่มวไทย อย่างครบเครื่องแม่ไม่ มวไทย					
14	ขาดการฝึกอบรมลูกไม่มวไทย อย่างครบเครื่องลูกไม่ มวไทย					
15	ขาดการฝึกอบรมการอ่านเชิงขจรของคู่อ้อย่างเพียงพอ					
16	ขาดการฝึกอบรมการแก้ไขเชิงมว และแก้ปัญหา ขณะขจร แร่งรับอย่างเพียงพอ					
17	ขาดการสอนและฝึกอบรมการร่ำว่าให้ครูมวไทย ก่อน ขลอย่างเพียงพอ					
18	ขาดการสอนและฝึกอบรมเทคนิคการควบคุมจิตใจและ อารมณ์ในการ แร่งรับให้นักมวไทยหญิงอย่างเพียงพอ					
19	การควบคุมน้ำหนักตัวนักมว ขาดการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวไทยหญิงอย่าง เป็นระบบ					
20	ขาดการตรวจสอบควบคุมน้ำหนักตัวนักมวไทยหญิง เป็นระยะอย่างเหมาะสม					
21	นักมวไทยหญิงไม่สามารถทำน้ำหนักตัวได้ตามปกติที่ กำหนดก่อนวันแข่ง					
	การประกอบชุด					
22	การแบ่งรุ่นการแร่งรับมวไทยหญิงไม่เหมาะสม					
23	การกำหนดพิถกน้ำหนักในแต่ละรุ่นของการแร่งรับมว ไทยหญิงไม่เหมาะสม					

1451/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (3)	มาก (4)	ปานกลาง (5)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
24	การจัดประชุมคู่มือ วิชาการพิจารณาถึง ประสิทธิภาพ การชกที่ใกล้เคียงกันของคู่แข่ง					
25	กติกาของชก ขาดการสอนและฝึกฝนเกี่ยวกับกติกา มารยาทที่ นักมวยไทยหญิงควรปฏิบัติขณะแข่งขัน					
26	กติกาการชก 5 ยก ละ 2 นาที พักระหว่างยก 2 นาที ไม่เหมาะสม					
27	สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน ขาดการหกลองเนื่องการแบ่งปันผลประโยชน์ที่นักมวยไทยหญิงจะได้รับในการแข่งขันไว้ล่วงหน้า ก่อนการแข่งขัน					
28	ขาดการทดลองเรื่องการดูแลรับผิดชอบในการรักษาพยาบาลนักมวยไทยหญิง หากได้รับบาดเจ็บ จากการแข่งขัน					
29	ขาดการทำประกันอุบัติเหตุที่เกิดจากการแข่งขัน หรือ ประกันสุขภาพที่คุ้มครองกรณีที่นักมวยไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขัน					
30	ไม่มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมที่เพียงพอและทันสมัย					
31	ในภาพรวมนักมวยไทยหญิง ยังไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ เคารพความพร้อมอย่างเพียงพอ และเหมาะสมก่อนการแข่งขัน					
32	3.2 ปัญหาในวันแข่งขันนักมวยไทยหญิง การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันไม่เหมาะสม					
33	เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวยไทยหญิงไม่มีความยุติธรรม					

15

145 1/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
34	ไม่มีเจ้าหน้าที่เทศหญิง ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักน้ํากมววยไทยหญิง					
35	ไม่มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่งน้ำหนัก					
36	แพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายน้ํากมววยก่อนชั่งน้ำหนักไม่มีความชำนาญทางกีฬามววยไทย					
37	ไม่มีแพทย์ที่เป็นเทศหญิงทำหน้าที่ตรวจร่างกายน้ํากมววยไทยหญิง					
38	การชั่งน้ำหนักตัวกรณีชั่งน้ำหนักไม่ผ่าน กำหนดเวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง ไม่เหมาะสม					
39	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิภักดิ์ ได้ชั่งและผู้มีกสจน ชาติการ บำรุงร่างกายน้ํากมววยไทยหญิงอย่างเหมาะสม					
40	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิภักดิ์ ได้ชั่งและผู้มีกสจน ชาติการดูแล ให้น้ํากมววยไทยหญิงพักผ่อนอย่างเพียงพอจนถึงเวลาชก					
	การอบอุ่นร่างกาย					
41	สนามแข่งขันไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับ น้ํากมววยไทยหญิงอย่างเหมาะสม					
42	สนามแข่งขันไม่มีบริเวณอบอุ่นร่างกายน้ํากมววยไทยหญิง อย่างเหมาะสม					
43	ชาติการอบอุ่นร่างกายก่อนชก ด้วยท่ากายบริหารและท้าว ยืดเหยียดอย่างเหมาะสม					
44	ไม่มีทีมงานเทศหญิงช่วยดำเนินการในขั้นตอนการนวด น้ํามัน กระตุ้นกล้ามเนื้อน้ํากมววยไทยหญิง					
45	ไม่มีทีมที่เลี้ยงที่เป็นเทศหญิง ช่วยดูแลน้ํากมววยไทยหญิง อย่างเหมาะสม					
	อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย					
46	การชกมววยไทยหญิงโดยไม่มีเสื้อป้องกันศีรษะ ก่อให้เกิดอันตรายต่อน้ํากมววยไทยหญิง					

1459/157
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
47	ไม่มีอุปกรณ์ และหรือ เครื่องแต่งกายได้ป้องกันอันตรายบริเวณด้านหน้าของนักมวยไทยหญิงอย่างมีประสิทธิภาพ					
48	ไม่มีอุปกรณ์ และหรือ เครื่องแต่งกายได้ป้องกันอันตรายบริเวณอวัยวะเพศของนักมวยไทยหญิงที่มีประสิทธิภาพ					
49	ไม่มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันที่มีประสิทธิภาพ					
50	ไม่มีอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่สามารถเก็บรวบรวมของนักมวยไทยหญิง อย่างมีประสิทธิภาพ					
51	ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนไม่ให้ความสำคัญกับการสวมมงคลก่อนขึ้นชกแก่นักมวยไทยหญิง					
52	นักมวยไทยหญิงขาดความเข้าใจ ไม่เห็นคุณค่า และไม่สามารถปฏิบัติตามความหมายของการสวมมงคล					
53	นักมวยไทยหญิงขาดความเข้าใจ ไม่เห็นคุณค่า และไม่สามารถทำกรวยร่วมชกก่อนชกตามแบบที่มีกฝนมา					
54	การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธหมัด ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
55	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธเข่า ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
56	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธเข่า ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
57	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
58	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการค้ำย ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
59	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการเตะ ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

145-1/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
60	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการเข้า ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
61	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการศอก ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
62	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้เทคนิคการรุก ด้วยการ ผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข้าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ					
63	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้เทคนิคการรับ ด้วยการ ผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย ป้องกันการรุกของต่อสู้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					
64	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้หมัดมวยไทยในการต่อสู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
65	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้เทคนิคการกอดปล้ำ ศอก วงใน ขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
66	การคัดเลือกกรรมการระหว่างยก นักมวยไทยหญิงไม่สามารถอ่านเชิงรุก และวิเคราะห์ ศักยภาพของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
67	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไข ปัญหาขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
68	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถรุกต่อสู้ได้จนจบการแข่งขัน เนื่องจากหมดแรงก่อน					
69	การตัดสินใจและผลการแข่งขัน การให้คะแนนการแข่งขันมวยไทยหญิง โดยเน้นการใช้ หมัด เท้า เข่า ศอก ซกถูกเป้าหมายร่างกายด้วยความ รุนแรง ไม่เหมาะสม					
70	กรรมการให้คะแนนข้างเวที ขาดความยุติธรรมในการทำ หน้าที่ตัดสิน					

145 1 / 57
28 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
71	ผู้ตัดสินบนเวที ขาดความยุติธรรมในการทำหน้าที่ ควบคุมการแข่งขัน					
72	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันโดยขาดการ คำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวย					
73	เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีไม่สามารถหยุด การชกได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์					
74	ไม่มีกรรมการให้คะแนนข้างเวทีที่เป็นเอกเสียงทำหน้าที่					
75	ไม่มีผู้ตัดสินบนเวทีที่เป็นเอกเสียงทำหน้าที่					
76	นักมวยไทยหญิงมักแพ้กันด้วยคะแนน					
77	นักมวยไทยหญิงมักแพ้กันด้วยการถูกน็อกเอาท์ การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน					
78	นักมวยไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการถูกตอย					
79	นักมวยไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการถูกเตะ					
80	นักมวยไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการถูกศอก					
81	นักมวยไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการถูกเข่า					
82	นักมวยไทยหญิงโดนน็อกเพราะถูกตอย					
83	นักมวยไทยหญิงโดนน็อกเพราะถูกเตะ					
84	นักมวยไทยหญิงโดนน็อกเพราะถูกศอก					
85	นักมวยไทยหญิงโดนน็อกเพราะถูกเข่า					
86	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณศีรษะและ ใบหน้า					
87	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณอกและเต้านม					
88	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณแขนและมือ					
89	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณท้อง					
90	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณขาและขาจร					
91	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณอวัยวะเพศ					

19

145 1/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
92	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณโคนขา ด้านหน้าและหน้าแข้ง					
93	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณโคนขา ด้านหลังและปล้อง					
94	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน ไม่สามารถช่วยปฐมพยาบาล นักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บ อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์					
95	ไม่มีแพทย์ประจำสนามแข่งขัน เพศหญิงทำหน้าที่					
96	สนามแข่งขันขาดอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเจ้าหน้าที่ พร้อมปฏิบัติงาน					
97	กิริยามารยาทในกรงแข่งขัน นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อคู่ต่อสู้ขณะ แข่งขัน					
98	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อกรรมการผู้ตัดสิน					
99	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อผู้ชมการแข่งขัน					
100	นักมวยเด็กขาดความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาขณะแข่งขัน					
101	การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของพี่เลี้ยงไม่สามารถ ช่วยให้สภาพร่างกายสดชื่นขึ้น					
102	ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของพี่เลี้ยงไม่สามารถ ช่วยให้สภาพจิตใจเข้มแข็งขึ้น					
103	คำแนะนำแก่กรรมการชก ในช่วงพักระหว่างยก ไม่สามารถ ช่วยให้นักมวยไทยหญิงประสบความสำเร็จในการแข่งขัน					
104	ไม่มีพี่เลี้ยงเพศหญิง ทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยหญิง ขณะพักระหว่างยก					

145-1/57

29 ธ.ค. 2557

7 ธ.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
105	3.3 ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยหญิง สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่แพ้ถูกเจ้าของค่าย มวย ไล้ หรือผู้ฝึกสอนต่อว่าด้วยถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม					
106	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่แพ้ถูกเจ้าของค่ายมวย ไล้ หรือผู้ฝึกสอนลงโทษด้วยการทุบตี หรือทำร้ายร่างกาย					
107	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บ ขาด การดูแลจากแพทย์พยาบาลของสนามแข่งขันอย่างเอาใจใส่					
108	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บขาด การดูแล ติดตาม ให้การรักษาพยาบาลจากเจ้าของค่าย มวย ไล้ หรือผู้ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่					
109	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่แพ้ขาดการดูแล เอาใจใส่ เยียวยา ให้กำลังใจจากเจ้าของค่ายมวย ไล้ หรือผู้ฝึกสอน อย่างเอาใจใส่					
110	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่ไม่ได้รับ คำตอบแทนความที่ตกลงกันไว้					
111	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงที่ชนะ ไม่ได้รับ คำตอบแทนตามที่ตกลงกันไว้					
112	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงไม่ทราบหรือแพ้ ขาดการดูแล เยียวยา ให้กำลังใจจากเจ้าของค่ายมวย ไล้ หรือผู้ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่					
113	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงไม่มีเวลาพักผ่อน ก่อนเตรียมตัวฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขันรายการต่อไป อย่างเพียงพอ และเหมาะสม					
114	สรุปสภาพรวมการแข่งขันทัวร์มวยไทยหญิง รูปแบบการแข่งขันมวยไทยหญิง ด้วยการรอกต่อสู้กันจริง บนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย ไม่เหมาะสมกับเพศหญิง					
115	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่ไม่ เหมาะสมกับเพศหญิง					
116	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬา ที่อันตราย					

ตอนที่ 4 แนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

4.1 แนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยชนิดกีฬาตามรูปแบบปัจจุบัน
(โปรดระบุ และให้รายละเอียด)

145 1/57

4.1.1 แนวทางการแก้ไข ช่วงก่อนวันแข่งขัน

29 ธ.ค. 2557

- วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน

28 ธ.ค. 2558

การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิคและเทคนิคก่อนวันแข่งขัน

- การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย

- การประกันสุขภาพ

การศึกษา

145.1/57
28 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

สวัสดิการนักเรียนก่อนวันแข่งขัน

4.1.2 แนวทางการแก้ไข ช่วงวันแข่งขัน

การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักเรียน

การชนชู้ร่างกาย

อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย

ความเชื่อตามธรรมเนียมประเพณีของมวยไทย

การวิจัยและการทดลอง หน่วย เท้า เจ้า ศสค

การแก้ไขและการทดลอง

การตัดสินใจและผลการแข่งขัน

การขาดเงินและการปรับปรุงการทดลอง

กิจกรรมภายในการแข่งขัน

การให้น้ำหนักและระยะเวลาการแข่งขัน

4.1.3 แนวทางการแก้ไข ช่วงหลังวันแข่งขัน

- สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

4.2 รูปแบบอื่นๆของการแข่งขันมวยไทยหญิงที่ควรจัด และดำเนินการ
(ให้/ลดระบุ และให้รายละเอียด)

145 1/57

29 ธ.ค. 2557

28 ธ.ค. 2558

ขอขอบคุณที่ท่านได้กรุณาใช้เวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบสอบถาม
ขอให้ท่านประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง สมบูรณ์

แบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์
เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง
(สำหรับกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม และกลุ่มนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง
กับการแข่งขันมวยไทยหญิง)

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวยไทยหญิง ในการนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนา และปรับปรุงแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน พิจารณาข้อความ แต่ละข้อโดยละเอียด แล้วตอบคำถามตามความเป็นจริง จากการรับรู้ของท่านโดยข้อมูลที่ได้จะเก็บไว้เป็นความลับ และนำเสนอในภาพรวม โดยผ่านกระบวนการทางสถิติ และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพในถิ่นแข่งขันมวยไทยหญิง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในถิ่นแข่งขันมวยไทยหญิง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง ความคิดเห็นหรือ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

หมายเหตุ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล กับทุกกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับนักมวยไทยหญิง ผู้วิจัยจะมีทีมงาน ดำเนินการสอบถามเชิงสัมภาษณ์ กับตัวกลุ่มตัวอย่างทุกคนโดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจงโปรดเขียนเครื่องหมาย ลงในช่อง () หน้าข้อความ หรือกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1 ผู้ตอบคำถามคือ

- () 1. โพรโมเตอร์มวยไทยหญิง
- () 2. กรรมการผู้ตัดสินมวยไทยหญิง
- () 3. ผู้จัดการแข่งขันมวยไทยหญิง
- () 4. ผู้สื่อข่าวมวยไทยหญิง
- () 5. นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา
- () 6. แพทย์และพยาบาล

2 เพศ

- () 1. ชาย
- () 2. หญิง

145-1/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

3 อายุ _____ ปี

4 ระดับการศึกษา

- () 1. ประถมศึกษา
- () 2. มัธยมศึกษาตอนต้น
- () 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย
- () 4. อหุปริญญา
- () 5. ปริญญาตรี
- () 6. ปริญญาโท
- () 7. ปริญญาเอก
- () 8. อื่นๆ (ระบุ) _____

5 ประสบการณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยหญิง (เลือกตอบเฉพาะข้อที่เกี่ยวข้อง)

5.1 สำหรับโปรโมเตอร์มวยไทยหญิงตอบ

- ได้ขึ้นทะเบียนกับคณะกรรมการมวยของกีฬาแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. _____
มีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันนักมวยเด็กมาเป็นเวลา _____ ปี _____ เดือน

5.2 สำหรับกรรมการผู้ตัดสินมวยไทยหญิงตอบ

มีประสบการณ์ในตัดสินมวยไทยหญิงมาเป็นเวลา _____ ปี _____ เดือน

- 5.3 สำหรับผู้รวมการรณรงค์มวยไทยหญิงตอบ
มีประสบการณ์ในชมมวยไทยหญิงเฉลี่ยสัปดาห์ละครั้งเป็นเวลา ____ ปี ____ เดือน
- 5.4 สำหรับผู้สื่อข่าวมวยไทยหญิงตอบ
มีประสบการณ์ในทำข่าวมวยไทยหญิงมาเป็นเวลา ____ ปี ____ เดือน
- 5.5 สำหรับนักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษาตอบ
-จบการศึกษาสาขา ____
-มีประสบการณ์ในรณรงค์ตามข่าวสารนักมวยไทยหญิงมาเป็นเวลา ____ ปี ____ เดือน
- 5.6 สำหรับแพทย์และพยาบาล
-มีประสบการณ์ในการทำหน้าที่ยุวกกับมวยไทยหญิงมาเป็นเวลา ____ ปี ____ เดือน

145 1/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

145 1/52

29 ธ.ค. 2557

26 ธ.ค. 2558

ตอนที่ 2 สภาพ ในวันแข่งขันมวยไทยหญิง

คุณาเพื่อทดสอบตามความเป็นจริง โดยการทำเครื่องหมาย ในช่องระดับของสภาพการปฏิบัติที่เป็นอยู่ ตามการวินิจฉัยและข้อเท็จจริง

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักผู้ฝึกมวย การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันมีความเหมาะสม					
2	มีเจ้าหน้าที่พิเศษหญิง ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวยไทยหญิง					
3	เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวยไทยหญิงมีความยุติธรรม					
4	มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่งน้ำหนักทุกครั้ง					
5	แพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยก่อนชั่งน้ำหนักมีความชำนาญทางกีฬามวยไทย					
6	มีแพทย์ที่เป็นพิเศษหญิงทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยไทยหญิง					
7	การลดน้ำหนักตัวกรณีชั่งน้ำหนักไม่ผ่าน กำหนดเวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง มีความเหมาะสม					
8	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิภค โค้ชและผู้ฝึกสอน มีการบำรุงร่างกายนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม					
9	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิภค โค้ชและผู้ฝึกสอนดูแลให้นักมวยไทยหญิงพักผ่อนอย่างเพียงพอจนถึงเวลาชก					
10	การอบอุ่นร่างกาย สนามแข่งขันมีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยหญิงอย่างมีคิดริศ และปลอดภัย					
11	สนามแข่งขันมีบริเวณอบอุ่นร่างกายนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม					

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
12	มีการอนุรักษ์ร่างกายก่อนรถ ด้วยท่ากายบริหารและทำ ยืดเหยียดอย่างเหมาะสม					
13	มีทีมงานแพทย์หญิงช่วยดำเนินการในขั้นตอนการตรวจ น้ำใน กระตุ้นกล้ามเนื้อนักมวยไทยหญิง					
14	มีทีมที่เลี้ยงที่เป็นแพทย์หญิง ช่วยดูแลนักมวยไทยหญิง อย่างเหมาะสม					
15	อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย การชกมวยไทยหญิง โดยไม่ใส่เครื่องป้องกันศีรษะมี ความเหมาะสม					
16	มีอุปกรณ์ และกรวย เครื่องแต่งกายป้องกันอันตราย บริเวณลำคอของนักมวยไทยหญิงอย่างมีประสิทธิภาพ					
17	มีอุปกรณ์ และกรวย เครื่องแต่งกายป้องกันอันตราย บริเวณอวัยวะเพศของนักมวยไทยหญิงอย่างมี ประสิทธิภาพ					
18	มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันอย่างมี ประสิทธิภาพ					
19	มีอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่สามารถเก็บรวบรวมของ นักมวยไทยหญิง อย่างมีประสิทธิภาพ					
20	ความเชื่อความระบือนิยมประเพณีของมวยไทย เจ้าของค่ายมวย ได้ และผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญกับ การสวมมงคลก่อนขึ้นชกให้นักมวยไทยหญิง					
21	นักมวยไทยหญิงเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถปฏิบัติ ตามความหมายของการสวมมงคลได้					
22	นักมวยไทยหญิงเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถทำการ รำอำมรก่อนชกตามแบบที่มีคนทำได้					
23	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธหนัก ระเบิดแข่งขันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					

145 1/57

29 ธ.ค. 2557

28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
24	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธตะ ขนดะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
25	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธเท้า ขนดะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
26	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้อาวุธศอก ขนดะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
27	นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการต่อย ของคู่ต่อสู้ ขนดะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
28	นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการเตะ ของคู่ต่อสู้ขนดะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
29	นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการเข้า ของคู่ต่อสู้ขนดะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
30	นักมวยไทยหญิงสามารถป้องกันการศอก ของคู่ต่อสู้ ขนดะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
31	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้เทคนิคการรุก ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข้าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
32	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้เทคนิคการรับ ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย ป้องกันการรุกของคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
33	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้แม่ไม้มวยไทยในการต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
34	นักมวยไทยหญิงสามารถใช้เทคนิคการกอบปล้ำ ศอกวงใน ขนดะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
	การแก้ไขสถานการณ์ระหว่างมวย					
35	นักมวยไทยหญิงสามารถอ่านเชิงรุก และวิเคราะห์ศักยภาพของคู่ต่อสู้ขนดะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
36	นักมวยไทยหญิงสามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไขปัญหา ขนดะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

145 1/37

29 ธ.ค. 2557

28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
37	นักมวยไทยหญิงสามารถต่อสู้ได้จนจบการแข่งขัน โดยไม่หมดแรงก่อน					
38	การตัดสินใจและยอมรับแพ้ชนะ การให้คะแนนการแข่งขันมวยไทยหญิง โดยเน้นการใช้หมัด เท้า เข่า ศอกชกถูกเป้าหมวยร่างกายด้วยความรุนแรง มีความเหมาะสม					
39	กรรมการให้คะแนนข้างเวที ทำหน้าที่ตัดสินได้อย่างยุติธรรม					
40	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันได้อย่างยุติธรรม					
41	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวย					
42	เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีสามารถตัดสินได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์					
43	มีกรรมการให้คะแนนข้างเวทีที่เป็นเพศหญิงทำหน้าที่					
44	มีผู้ตัดสินบนเวทีที่เป็นเพศหญิงทำหน้าที่					
45	นักมวยไทยหญิงมีคะแนนกันด้วยคะแนน					
46	นักมวยไทยหญิงมีคะแนนกันด้วยการน็อกเอาท์คู่ต่อสู้					
47	การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงไม่ค่อยได้รับอาการฟกช้ำจากการแข่งขัน					
48	นักมวยไทยหญิงไม่ค่อยได้รับแผลจากการแข่งขัน					
49	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน สามารถช่วยปฐมพยาบาลนักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บ อย่างมีประสิทธิภาพและทันเหตุการณ์					
50	มีแพทย์ประจำสนามแข่งขัน เพศหญิงทำหน้าที่					

145 1/53.
29 B.A. 2557
28 B.A. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
51	สนามแข่งขันมีอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเจ้าหน้าที่พร้อมปฏิบัติงาน					
	ก๊วยฮวงภายในสวนแข่งขัน					
52	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ดีต่อคู่ต่อสู้ขณะแข่งขัน					
53	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ดีต่อกรรมการผู้ตัดสิน					
54	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ดีต่อผู้ชมการแข่งขัน					
55	นักมวยไทยหญิงแสดงออกถึงความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาขณะแข่งขัน					
	การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก					
56	ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้นำรองที่เลี้ยงช่วยให้สภาพร่างกายสดชื่นขึ้น					
57	ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้นำรองที่เลี้ยงช่วยให้สภาพจิตใจเข้มแข็งขึ้น					
58	การแนะนำนักมวยการชก ในช่วงพักระหว่างยก ช่วยให้นักมวยไทยหญิงประสบความสำเร็จในการแข่งขัน					
59	มีที่เลี้ยงพิเศษหญิง ทำหน้าที่ดูแลให้นำนักมวยไทยหญิงขณะพักระหว่างชก					
	สรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง					
60	รูปแบบการแข่งขันมวยไทยหญิง ด้วยการกดคู่สู้กันจึงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย มีความเหมาะสมกับเพศหญิง					
61	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง จัดว่าเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับเพศหญิง					
62	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่ไม่อันตราย					

145 1/57
29 ธ.ค. 2557

28 ธ.ค. 2558

ตอนที่ 3 ปัญหา ในวันแข่งขันมวยไทยหญิง

กรุณาเลือกตอบตามความเป็นจริง โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับของปัญหาที่เป็นอยู่
ตามการรับรู้และข้อเท็จจริง

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันไม่เหมาะสม					
2	เจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวย ไทยหญิงไม่มีควมยุติธรรม					
3	ไม่มีเจ้าหน้าที่เพศหญิง ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่ง น้ำหนักนักมวยไทยหญิง					
4	ไม่มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่งน้ำหนัก					
5	แพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยก่อนชั่งน้ำหนักไม่ มีความชำนาญทางกีฬามวยไทย					
6	ไม่มีแพทย์ที่เป็นเพศหญิงทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวย ไทยหญิง					
7	การลดน้ำหนักตัวกรณีชั่งน้ำหนักไม่ผ่าน กำหนดเวลาไม่ เกิน 2 ชั่วโมง ไม่เหมาะสม					
8	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิภักดิ์ ได้ชั่งและผู้ฝึกสอน ขาดการ บำรุงร่างกายนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม					
9	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิภักดิ์ ได้ชั่งและผู้ฝึกสอนขาดการดูแล ให้นักมวยไทยหญิงพักผ่อนอย่างเพียงพอจนถึงเวลาชก					
10	การอบอุ่นร่างกาย สนามแข่งขันไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับ นักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม					
11	สนามแข่งขันไม่มีบริเวณอบอุ่นร่างกายนักมวยไทยหญิง อย่างเหมาะสม					

145-1/57

29 ธ.ค. 2557

28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
12	ขาดการอบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกาย ทำการบริหารและทำยืดเหยียดอย่างเหมาะสม					
13	ไม่มีทีมงานแพทย์หญิงช่วยดำเนินการในขั้นตอนการวัดน้ำหนัก กระตุ้นกล้ามเนื้อนักมวยไทยหญิง					
14	ไม่มีทีมที่เลี้ยงที่เป็นแพทย์หญิง ช่วยดูแลนักมวยไทยหญิงอย่างเหมาะสม					
	อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย					
15	การชกมวยไทยหญิงโดยไม่ได้เครื่องป้องกันศีรษะ ก่อให้เกิดอันตรายต่อนักมวยไทยหญิง					
16	ไม่มีอุปกรณ์ และหรือ เครื่องแต่งกายไปป้องกันอันตรายบริเวณด้านของนักมวยไทยหญิงอย่างมีประสิทธิภาพ					
17	ไม่มีอุปกรณ์ และหรือ เครื่องแต่งกายไปป้องกันอันตรายบริเวณอวัยวะเพศของนักมวยไทยหญิงที่มีประสิทธิภาพ					
18	ไม่มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันที่มีประสิทธิภาพ					
19	ไม่มีอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่สามารถเก็บรวบรวมของนักมวยไทยหญิง อย่างมีประสิทธิภาพ					
	ความเชี่ยวชาญแบบประเพณีของมวยไทย					
20	เจ้าของค่ายมวย ได้ฯ และผู้ฝึกสอนไม่ให้ความสำคัญกับการลงมงคลก่อนเริ่มชกให้แก่ นักมวยไทยหญิง					
21	นักมวยไทยหญิงขาดความเข้าใจ ไม่เห็นคุณค่า และไม่สามารถปฏิบัติตามความหมายของการลงมงคล					
22	นักมวยไทยหญิงขาดความเข้าใจ ไม่เห็นคุณค่า และไม่สามารถทำการรำท่ามวยก่อนชกตามแบบที่มีกำหนด					
	การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เข่า เข่า ศอก					
23	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธหมัด ขนบแรงจันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					
24	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธเข่า ขนบแรงจันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					

145 1/57,

29 ธ.ค. 2557

28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
25	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธเข้า ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
26	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
27	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการทำร้าย ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
28	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันภาวะ ตะ ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
29	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการทำร้าย ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
30	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถป้องกันการทำร้าย ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
31	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้เทคนิคการรุก ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข้าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
32	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้เทคนิคการรับ ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย ป้องกันการรุกของคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
33	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้แม่ไม้มวยไทยในการต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
34	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถใช้เทคนิคการกอดปล้ำ คลุกวงใน ขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
35	การแก้ไขเกมการแข่งขันระหว่างยก นักมวยไทยหญิงไม่สามารถอ่านเชิงชก และวิเคราะห์ศักยภาพของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
36	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถแก้ไขหมวย และแก้ไขปัญหาขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

145 1/57

29 ธ.ค. 2557

28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
37	นักมวยไทยหญิงไม่สามารถชกต่อสู้ได้จนจบการแข่งขันเนื่องจากหมดแรงก่อน					
38	การซื้อสินค้าและผลกำไรแข่งขัน การให้คะแนนการแข่งขันมวยไทยหญิง โดยเน้นการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก ชกถูกเป้าหมายร่างกายด้วยความรุนแรง ไม่เหมาะสม					
39	กรรมการให้คะแนนข้างเวที ขาดความยุติธรรมในการทำหน้าที่ตัดสิน					
40	ผู้ตัดสินบนเวที ขาดความยุติธรรมในการทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขัน					
41	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันโดยขาดการคำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวย					
42	เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีไม่สามารถหยุดการชกได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์					
43	ไม่มีกรรมการให้คะแนนข้างเวทีที่เป็นเพศหญิงทำหน้าที่					
44	ไม่มีผู้ตัดสินบนเวทีที่เป็นเพศหญิงทำหน้าที่					
45	นักมวยไทยหญิงมักหักกันด้วยคะแนน					
46	นักมวยไทยหญิงมักหักกันด้วยการถนัดเอาท์					
	การขาดเงินและภาพรัฐทนายาระหว่างการแข่งขัน					
47	นักมวยไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการถูกต่อย					
48	นักมวยไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการถูกเตะ					
49	นักมวยไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการถูกศอก					
50	นักมวยไทยหญิงได้รับบาดเจ็บจากการถูกเข่า					
51	นักมวยไทยหญิงโดนน็อคเพราะถูกต่อย					
52	นักมวยไทยหญิงโดนน็อคเพราะถูกเตะ					
53	นักมวยไทยหญิงโดนน็อคเพราะถูกศอก					

145 1/57
 29 ธ.ค. 2557
 28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
54	นักมวยไทยหญิงโดนเนื้อคนเพราะถูกเข้า					
55	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณศีรษะและ ใบหน้า					
56	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณอกและด้านนม					
57	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณแขนและมือ					
58	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณท้อง					
59	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณเข่าและขาตรง					
60	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณอวัยวะเพศ					
61	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณโคนขา ด้านหน้าและหน้าแข้ง					
62	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณโคนขา ด้านหลังและน่อง					
63	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน ไม่สามารถช่วยปฐมพยาบาล นักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บ อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์					
64	ไม่มีแพทย์ประจำสนามแข่งขัน เพศหญิงทำหน้าที่					
65	สนามแข่งขันขาดอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเจ้าหน้าที่ พร้อมปฏิบัติงาน					
66	กิริยามารยาทในวงการแข่งขัน นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อคู่ต่อสู้ขณะ แข่งขัน					
67	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อกรรมการผู้ตัดสิน					
68	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อผู้ชมการแข่งขัน					
69	นักมวยเด็กขาดความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาขณะแข่งขัน					

145 1/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
54	นักมวยไทยหญิงโดนมือศเพราะถูกเข้า					
55	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณศีรษะและใบหน้า					
56	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณอกและเด้านม					
57	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณแขนและมือ					
58	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณท้อง					
59	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณเอวและขาโครง					
60	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณอวัยวะเพศ					
61	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณโคนขา ด้านหน้าและหน้าแข้ง					
62	นักมวยไทยหญิงมักได้รับอันตรายบริเวณโคนขา ด้านหลังและน่อง					
63	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน ไม่สามารถช่วยปฐมพยาบาล นักมวยไทยหญิงที่ได้รับบาดเจ็บ อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์					
64	ไม่มีแพทย์ประจำสนามแข่งขัน เพศหญิงทำหน้าที่					
65	สนามแข่งขันขาดอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเจ้าหน้าที่ พร้อมปฏิบัติงาน					
	กิริยามารยาทในวงการแข่งขัน					
66	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อคู่ต่อสู้และ แข่งขัน					
67	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อกรรมการผู้ตัดสิน					
68	นักมวยไทยหญิงแสดงมารยาทที่ดีต่อผู้ชมการแข่งขัน					
69	นักมวยเด็กขาดความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาขณะแข่งขัน					

145 1/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
70	การให้น้ำกับมวญระดับระหว่างยก ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำรองที่เลี้ยงไม่สามารถช่วยให้สภาพร่างกายสดชื่นขึ้น					
71	ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำรองที่เลี้ยงไม่สามารถช่วยให้สภาพจิตใจเข้มแข็งขึ้น					
72	คำแนะนำเกี่ยวกับอาการชก ในช่วงพักระหว่างยก ไม่สามารถช่วยให้นักมวยไทยหญิงประสบความสำเร็จในการแข่งขัน					
73	ไม่มีที่เลี้ยงพิเศษหญิง ทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยหญิง ขณะพักระหว่างยก					
74	สรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง รูปแบบการแข่งขันมวยไทยหญิง ด้วยการชกต่อสู้กันจริง บนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย ไม่เหมาะสมกับเพศหญิง					
75	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับเพศหญิง					
76	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยหญิง เป็นกีฬาที่อันตราย					

145 7157

29 ธ.ค. 2557

28 ธ.ค. 2558

ตอนที่ 4 แนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิง ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

4.1 แนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยหญิง ตามรูปแบบปัจจุบัน ในวันแข่งขัน

(โปรดระบุ และให้รายละเอียด)

4.1.1 แนวทางการแก้ไขช่วงก่อนวันแข่งขัน

การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย

- การสนทนาระหว่างความ

- อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย

- ความเร็วและความถี่ของประเพณีของชาวไทย

- การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- การแก้ไขสถานการณ์ระหว่างชน

- การตัดสินใจและผลของการแข่งขัน

145 1/57
29 ธ.ค. 2557
28 ธ.ค. 2558

ภาพทอเงินและการปลอมทอเงินระหว่างทอเงิน

ศึกษาทอเงินในทอเงิน

การให้เงินกับหน่วยจดทะเบียนระหว่าง

4.2 รูปแบบชิ้นส่วนของทอเงินหน่วยไทยหญิงที่ควรจัด และคำนิยาม
(ไม่ครบ และให้รายละเอียด)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ที่ปรึกษาพิเศษด้านเศรษฐกิจ ความสำเร็จ มีสุขภาพดีและมีชีวิตที่ดี

145 1157

29 ต.ค. 2557

วันที่

เวลา

28 ต.ค. 2558

ภาคผนวก ค
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รศ.ดร.ประพัฒน์ สักขณพิสุทธิ์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิจัยทางการกีฬา เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬามวยไทย และเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชามวยไทย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อ.ยุทธนา วงศ์บ้านคู่ ผู้เชี่ยวชาญกีฬามวยไทยของกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
3. อ.ดร.สาธิต ประจัญบาน ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยทางการกีฬาและเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชามวยไทย คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อ.ชินวุธ ศิริสัมพันธ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬามวยไทย นายกสมาคมครูมวยไทย ประธานสหพันธ์มวยไทยโบราณโลก
5. อ.อำนาจ สายฉลาด กรรมการผู้ตัดสินกีฬามวยไทยเวทีมวยราชดำเนิน ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬามวยไทย ครูมวยไทยนานาชาติ เป็นอาจารย์พิเศษสอนวิชามวยไทย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาฯ
6. นายพรหมเมศ จักชูรักษ์ ผู้ช่วยนายสนามมวยเวทีมวยราชดำเนิน อดีตประธานผู้ตัดสิน มวยไทยอาชีพสนามมวยเวทีมวยราชดำเนิน
7. นายสร้อย มั่งมี บรรณาธิการข่าวมวยหนังสือพิมพ์ข่าวสด แฟนพันธ์แท้มวยโลก

รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ							ค่า IOC
	1	2	3	4	5	6	7	
7.ปริมาณข้อคำถามในแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ความเหมาะสม	0	+1	0	+1	+1	+1	+1	0.71
8.ประเภทของข้อคำถามในแบบสอบถาม (ข้อคำถามแบบปลายเปิดและข้อคำถามแบบปลายปิด) มีความสอดคล้องเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1
9.การเรียงลำดับข้อคำถามในแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์มีความสอดคล้องเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1
10.ในภาพรวมแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ใช้วัดเกี่ยวกับ สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิงได้	0	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0.85
ค่า IOC	0.7	1	0.8	1	1	1	1	0.92

เกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

กำหนดเป็น 3 ระดับ คือ

- +1 หมายถึง เครื่องมือวิจัยมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือตรงตามเนื้อหา
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเครื่องมือวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือตรงตามเนื้อหา
- 1 หมายถึง เครื่องมือวิจัยไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือตรงตามเนื้อหา

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายอดิศร ชูทอง
วัน เดือน ปี เกิด	19 พฤศจิกายน 2532
สถานที่เกิด	สุราษฎร์ธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	169 ถนนลงหาดบางแสน อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2555-2557	ปริญญาโท คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2551-2554	ปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2545-2551	มัธยมศึกษา โรงเรียนพรุพิพิทยาคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2539-2544	ประถมศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี